

Fimmtíju.

H. Huguekiur/

Þienande til þess/ ad ørua og
vpp tendra þañ jñra Mañeñ/ til
sannarlegrar Gudrækne/ og
Gods Sidferdis.

Samañ skrifadar fyrst í
Latinu/ Af þeim Virduglega og
Hálærda Doctor Heilag
rar Skriptár.

Johañe Gerhardi.

Eñ a Islendsku vt lagdar/
af þeim virduglega Herra/ H. Thor-
lake Skwla Syne (Loflegrar
Minningar.

Prentadar í þridia siñ á
Hoolum í Hialta Dal
Anno 1660.

Goodfwsum Lesara/ oska eg Nꝼdar af Gude / fyrer Jesum Christum.

HVorsu þad ad Bæneñ sie harla naudsynlegur Hlutur þ/ rer Guds Christne sm hier str yder j þssum Heime vnder Merki Herraňs Christi/midt j millum adskilianlegra Motlætinga Hættu og Hørmunga/ þad bæde er og ætte ad vera øllum Guds børnum liosara og kuñugra eñ þar þyrþte mørgum ordum vm ad tala.

Eñ (med einu orde ad seigia) þa er þad hin sierlegasta nytsemd Bænareñar/ad hũ utveg ar oss hia Gude vorum Himneska Fødur/ allt þad sem vort Hiarta j trwñe girnast og Guds pødurleg Giæska sier oss gott og skadlaust vera/bæde vegna Lijfs z Sælar. Huar vppa pyrerheit Endurlausnarãs er so hliodãde/hia Joh. 14. Nuors þier bidied Fodureñ j mijnu Nafne/þad vil eg giøra/So ad Fadereñ dyrkest j Synenum / z c.

Þetta hid sama py-rerheit stendur og so skrifad hart nær med sømu ordum hia Matth. 7. hia Marc. 11. z Luc. 11.

Nu so sem þad ad Bæneñ er eiñ mikg edla byrmætur Hlutur/ huør ed allar vorar naud-

synlegar

ſynlar ber fram fyrer DROTTin/ og til þad er og flytur oſſ alla hialp og adſtod / ſo vel andlega ſem lijkamlega af hædu himnana/og ſo ſem wr ſkaute Guds lidanda/ſo hefer og einnen/ad vier bænena vel vøndum og oſſ rie ttelega til henar bwum/ef hun ſkal ſo myklo gods fra orkad/ſo ſem ſa vijſe Syrach kienner oſſ 16. Cap. Med þeſſum Ordum.

Bwdu þijna Saal vel og vandlega til ædur þu bidſt fyrer/ ſo þu verder ecke lijkur þeim Manne ſem freiſtar Guds.

Hier ſiaum vier/ad ecke eru þad allar Bæner ſem Gud lætur ſier þocknaſt/Þui ſa hin vijſe avdkur hier/ ad þær ſem af otilreiddu Hia rta fram koma/þær ſpotte DROTTin/ edur ſo ſem preiſte hans/ huørt han kune Greinar mun ad giøra/a millum þeirrar Bænar/ſem af þeirre Jdran og Hiartans Andvarpan fr amkiemur/og hinar ſem af Vørunum alleina ſka verdur j Jdranarleyſe og Galeyſe fram þuleñ. Soddan Bæner reita meir Gud til Reide z Hefndar/en þad þær kune nockud go tt ad wtrietta/Þar fyrer er oſſ vel j Ackt tak ande þetta goda z holla Raad Syrachs/ad til reida og tilbwa Saalena vora vel/ædurenn vier bidium. Nu kañ ſkie þu ſpirier / hu̇ada Til bwningur þad ſkule vera? Huar til eg ſuara þier med einu Orde/Ad þad er riett og ſønn Jdran/þui alldrei kañ neirn riettelega ad bid ia vtan ein Jdrande Mañeſkia,

)+(iij Nu

Nu hepur Jdranen̄ j sier þessa Þria Hlute.
Fyrst Hiartans Angur vegna giørdrar Synd
ar/ꝛ sára tilfinning til Guds reide j giegn syn
den̄e. Þar næst stadfast Trunadar Traust a þa
nn Krossfesta Jesum/væntāde sier obrigdan
lega fyrer hans pinu ꝛ Dauda/Syndan̄a Fyr
ergiefningar epter Guds Fyrerheita hliodan.
J þridia máta/Audsnu̇ pt og hlyded Hiarta
lag til ad vilia epter fremsta megne þocknast
DROTTne/og fordast allar Synder/ sem
eru a mote Samvitskun̄e/ Audsynande þad al
varlegt ad vera med Verkunum.

Þeir sem nu med soddan̄ Vidurbwninge
ganga til Bænaren̄ar/Þeirra Bæn er alla ret
dn af Gude heyrd/ædur en̄ þeir gieta Bænar
orden̄ wttalad/ so sem þar stendr hia Esaiam
65. Cap. Adur en̄ þeir hropa skal eg
Bænheyra þa/ og þa þeir eru en̄ ad
tala/skal eg suara þeim.
En̄ huad sem hellst vppa vantar af þessum
þremur Pørtum Jdranaren̄ar/ þad giører
Bænena Afllausa/og Gude ogiedfellda.

Vante han̄ sem bidur Hiartans Audmy
kt/ Angur ꝛ trega vegna Syndan̄a/og ognan
og Kuidda fyrer Guds strangre Reide j giegn
Syndunum/þa vottar Guds Ande/ad DRO
TTin̄ kun̄e ecke til þess Mans nie hans Bæ
nar ad lijta/so sem lesa ma hia Esaiam 66.
Til huors skal eg lijta/vtann til hins

Fataka

Fatæka/ og hanns sem hefur sundur knosadann Anda/ og hrædest mijn ord.

Vante þan sem Bænena skal vram flytia/ Trunadartrausted a Jesu vorþienustu/ þa er audvijst/ad hans Bæn er ecke allcinasta hyrer Gude onyt/ helldur er hun Synd/ so sem Postulenn Paall vottar/ til Rom. 14. Hvad sem ecke fram kiemur af trwne/ þad er Synd/ Og til Gala. 3. Þeir (alleina) sem Trwareñar eru/ ødlast Blessan med þeim truada Abraham.

Vante þan sem bidur bad Hiartalag ad villia flya þær Synder framveiges/sem hann þormerker og piñur sig ad hafa giørt j moote Samviskuñe/og have þan asetning til ad hal lda þui framm / sem hann hefur jlla og Ogudlega a moote Samviskuñe vpp biriad j eirn edur aðan mata / þa er omøgulegt/ ad þess sama Mans Bæn kuñe af Gude heyrd ad vera/ So sem z eirnen lia slega ma lesa hia Esa. 1. Þo ad þier w:breided ydar Hendur/ þa sny eg þo mijnum Augū j fra ydur/og þo þier bidied margfallde ga/ þa heyre eg ydur ecke/ Þuiad ydar Hendur eru fullar med Blood.

Blood kallar Guds Ande hyrer Mañ Spam gnosius allar Synder/einkañlega þær þuerwd

).(iij arlegu

arlegu sem a mote Samviskune eru/og Blod ugar hendur a ollum þeim sem ecke so jdrast ad þeir þra þeim snue. Þar huert a mote kal lar Postuleñ hreinar Hendur/a øllum þeim sem vppbyria ad lata aþ þui þinu jlla /og giøra þad eina sem þeir kuñe ad haþa goda Samviſku aþ þyrer Gude/so sem þar stendur j Pistlenum til Timotheum 2. Capitula.

Eg vil ad Menn bidie j øllum stødum og vpphefie hreinar Hendur ann Reide. 2. Pist. til Timo. 2. steñdur so/ Sa skilie sig fra Ranglætenu sem akalla vill Nafn DROTTINS.

Til soddan Jdrunar tilbwnings vnder Bænena/ veit eg ei huørt margar Bækur mune betur þiena eirnre Winþalldre Mañeskiu/enn þesse Bæklingur/ þui hier verdur merkelega wtskyrt og þyrer stoner sett/huad Syndeñ sie andstyggeleg/j þyrsta Cap. þessarar Bokar. Hier verdur og eirneñ þar vm talad/huad hñ epter sig leide/sem er þañ hrædelega og strañga Guds Riettlætes Doom/huør ad obæreleg ur mun verda øllum Jdrunarlausum/les þar vm þañ 45. Cap, Item/vm stærd og o þriot anlega Tilgiød þeirra Helvyſku Kualaña/hu ar vm lesa ma þañ 49. og 50 Cap. Sa sem les þessa ædurneþnda Cap. gaumgiæþelega/ e vikner ecke þar nie glupnar j Hiarta synu þyrer Gude/þa ma eirn Gud vita huørt ad

hønum

honum verdur audvellt ad ødlast þañ fyrsta Part Jdranareñar sem er audmiukan/hrædd an/sorgande og sunndurknosadañ Anda.

Huad merkelega ad Giæska Guds vid oss aumar Mañeskiur/Kraptur Pyñuñar Christi z añad þuilijkt/sem eirn lijtt lifande Tru arneista kañ ad vppkueikia/næra z fostra/sie hier allvijda j þessare Bok wtmaalad/þad faa þeir reyne sem þessa Bok jdka/og jdugle ga lesa med goodfwsu og audmiuku Hiarta.

J þridialage verdur hier leidriett su Vill umeining margra/sm̃ so þeinkia med sier/ad þad alleina duge til sannrar Jdrunar/ og riettelegs vidurbwnings vnder Bænena/ ef Meñ gieta ad eins vm stundarsaker komed vt af Augunum einu Taare edur Tueimur/og kunne margt fagurlega ad tala vm Endur lausnarans Forþienustu/ og Guds Fødurs Naad j Synenum z j Soneñ/þott huindradstiñ um hallde þeir samt afram j sijnum Syn dum og Jllsku athøfnum a moote Samuit skunne/ og vilia þar ecke aflaata/ Jaa/ lij ka vel þott þeir (kann skie) midt j þess are sinne Jdrunar og Trwaridkun (ef þad maa þui Nafne Nefnast) Raadslage j sinu Hiarta/ huørnenn þeir skule þeirre edur þeirre Jllsku frammkoma/ og gange so str ags til hennar ad fesku bragde/ z c. Þesse Meining verdur hier Rogsamlega leidriett z riettelega audsynt/ad alldrei er riett trwa

þar sem ecke er good Samviska/ z þui samteꝫ
ꝫiger Post. Paall þetta tuent tꝛwna z gooda
Samvisku/ 1 Pist. Tim. 1. Cap. seigiande z

Eg befala þier Son minn Timo
thee ad þu fremier goodann Riddara
skap/ hafande Trwna z gooda Sam
vitsku/ huorre sumer hafa fra sier skụ
fad/og a Trwnne Skipbrot lidid.

So finnast hier þar fyrer margar Hiartnæm
ar Aminningar/ vm þad ad fordast allt þad
sem Samviskuna kan ad særa/ z jdka sig j tru
arennar Avøxtum/sem er j Polensmædenne/j Ri
kleikanum til Guds og Naunganns/ en Men vi
ia Rietterwader/ riett jdrande/ og sannarleger
Guds tilbidiendur fundner verda. Þar fyrer
hyrerer sinn hellst þennan Bækling vel jdka z le
sa þeir munu j raun finna z formerkia/ad sitt
Hiarta upptendrest þar af ecke sijdur til riett
far jdrunar z krøptugs Bæna akalls/ En þad
ad Ande Spamannsins Elisei fordum vppvakt
est til Spadoms gaafunnar/ af þeim sætu Psa
ltera hliodum Spilarans/ huar vm lesa ma
4. Kong. 3. Huad hid sama eg oska ad Gud
vilte framkuæma hia sem flestum sinum Børnum
fyrer krøptuga verkan sijns H. Anda/ huørium
eg er goodfwsan Lesara/ z alla oss a hendur
befalande nu z til eilyfrar Tijdar/ Amen.

Thorlakur Skwla Sonn

HJer er til Eyrna komed/ad þar skulu nockrer Lærder og skarpsinn uger Menn/s m sig steita a þeirre Grein/er hier stendur skrifud j þessare Bok j 3. Augvekiu/og er so hliodande. Synd enn er j raun ad reikna/so stoor so sem sa er/sem hun er a mote drygd z broten/ Nu er Gud/a mote huorium allar Synd er eru giordar/so stoor/ad Himenn og Jord þar hann ecke jnneluckt ann. Hier wtaf er sagt ad nockrer eige so ad disputera og seigia. Være Synden so stoor sem Gud þa være hun ofyrergiefanleg. Þar a mote trwi hier ad sa minste Guds Sonar wthelltur Blood drope/sie dyrer ætare og stærre ad verdugleika/enn allar Veralldarennar Synd er. Þar fyrer synest þad ad vera stor Gud gistun ad seigia/ Synden sie so stoor sem Gud/sem hun er a mote giord. Nu þo eg þurfe ecke hier til odru ad suara/enn ad vijsa þeim sem þuilijkt hallda/til þess Ædle ra og Halærda Doctors sialfs/sem þesse Ord hefur j sijna Book jnnsett/ epter hus

)·(v dys

ors eigenlegum Ordum/eg hefe ædur sag
da Grein ræflagt/Þa vil eg þo einþalldle-
ga j lose láta/i huørre meiningu sú Gre
in eige ad skiliast. Fyrst took vor goode
Doctor sier þad alldrei þyrer Hendur/ ad
bevijsa/ ad Syndenn være so stoor/ad hū
være þess vegna oþþrergieþanleg/ helldur
hitt ad hañ vill sem næst komast ad syna
huad mykil og stor Illska sie i Syndene/
so vier lærum ad hrædast og þordast hana
þess helldur/ Enn stærd Syndareñar syn
er hann med þessu moote seigiande.

Ad þess stærre og ypparlegre sem sa er/
sem moote var giørt/þess stærra sie Brot-
ed. Til dœmes ad taka/Sie einum sliett
um Manne misþyrmt/ þa er þad noogu
stoor Avirding þyrer sig/ enn verde þyrer
þeim Oskunda einn ypparlegre og ossi æd
re Madur/ þa er Avirdingeñ þess meire/
Eñ sie þad eirn Kongur edur Keisare sem
þyrer slyku verdur/ þa er Søkenn allra
stærst. Huornenn kiemur slijkt til? Þad
kiemur so til/ ad Misgiørningurenn verd
ur epter þui stoor metenn sem sa er myk
els

els vmkomenn/sem misgiørt var vid. J soodan Meiningu seiger vor goode G r hardus/ad Syndeum meige so stor reiknast sem Gud a moote huorium hun er drygd/ þad er/ad Syndeñ a mote Gude sie þeim Mun stærre/ollu þui oss averdur vid Mennena/sem Gud er Møñunum ædre/og kann eg j þessare Meiningu ongua Gud løstun ad sia. J annann mæta/ er þad athugande ad j þessare Book stendur ecke skrifad/ad Syndenn Mannanna sie j sial fre sier so stoor sem Gud/edur j allann mæta honum jafn stoor/slijk atrides ord skulu hier alldrei finnast. Med þui Syndenn hefur sinn Vppruna hia Dioflenum og Mannenum/af huorium bædum hun er i Heimenn jnnleidd/þa kañ hun j sialfre sier ecke Jafn stoor ad vera sialfum Gude þuiad Menn og Dioflar med ollum sijnum Verkum og Tilfellum (slijka vel Syndenne) eru Endanleger Hlutter/enn Gud er Oendanlegur Hlutur.

Þui kann Syndenn j þeñan mæta/ ecke Jafnstoor ad vera sem Gud/ huar vm

).(vj Ger

Gerhardus vottar so j vs. hugvekiu. So mykla Yfferburde/sem Gud hefur yfer sv nduga Mannskiepnu/so myked h. fur og Gi æskan Herrans Christi yfer myna illsku. Distingue igitur inter peccatum, per se / et in se consideratum. Et idem respectu/Dei consideratum/quem offendit. Atque ita facile habebes Solutionem.

Þike nockrum þurfa/hier meire Grein a ad gi ora/ skal eg giarnan epter mynu vegku mætte til reidu vera. en þ munde vissulega DOCT. JOHANN. GERHARD. hafa þott Fyrer søgn/hefde hønum sagt vered/ad hier j Lande giørdust so Lærder Menn/ sem þættust gieta hijvnsad hønu vppa Gudløstun j hans Bokum hvad aller adrer hans Meistødumenn/ hafa hingad til Dags ecke gietad vned/huorier eg meina þo ecke minne syndur ad sier j Lærdomenum/enn vorer Lands Menn. Enn oskande er ad þad ætte ecke heima hia oss sem stendur j Pistle hins Heilaga Judæ Postula.

Þesser lasta þad þeir eck ert af vita.

VALE

Thorlakur Skula Son.

Jnnehalld þessarar Bokar.

1 Vm riett a z sanna þecking Syndanna.
2. Vppvakning til Jdrunar vt af vm þeinking og Jhugan Christi Pijnu.
3. Vm Avoxt riettrar z sannrar Jdrunar
4. Vm þad sæta JESV Nafn.
5. Huornenn Madur skal j Andlætenu styrkia og hughreysta sijna trw vtaf Jhug an þeirrar elsku sem Herrann Christur heff ur synt Mannlegu kyne þar hann þolde Da uda og kuøl þyrer þad.
6. Huggun eirnrar jdrande Salar/sem heñe stendur af Pijnunne Christi/vtaf Ord unt hins Heilaga Anshelmi Lærefødurs.
7. Vm Avoxt Pijnunnar Christi.
8. Vm þad huorsu fast og obifanlega vor Saluhialp er bygd og Grundvollud.
9 Huornenn vier eigum Gud alleina ad elska.
10. Vm þad huornenn vier sieum komner j sætt og vingan vid Gud aptur.
11. Vm þad Verd z fullnægiu Bitaling sem komm j er þyrer vorar Synder.
12. Vm hatt og tegund riettrar og sann kar Trwar.

)(Vm

13. Um andlegan ecktaſkap millum Chriſtum og vorrar Sꝍlar.
14. Um þa ſtoru Leyndardoma Holld tekiuñar Herrans Jeſu Chriſti.
15. Un þau not ſem vier hoꝼum þar aꝼ/ad Guds ſonur vppa ſig tok vort Hold og Blod.
16. Um andlega ſaduing og Endurnꝍring þeirra Gudhrꝍddu.
17. Um þad hvoriq Averku Skijrneñ med ſier fꝍrer.
18. Um þa lijꝼkropꝼugu og heilſuſam legu Nautn og Medtekning Holldſins og Bloodſins Herrans Jeſu Chriſti.
19. Um Leyndardoma DROttiñlegrar Kuollldmꝍltijdar.
20. Um þad/huorneñ madr ſkal ſig al varlega tilbwa ꝛ tilreida adr hñ geingr til þeſſ hꝍverduga Alltariſins Sacramentis.
21. Um Chriſti Vppſtigning.
22. Um Heilagañ Anda.
23. Um tign ꝛ vegſemd Guds chriſtne
24. Ein chriſteleg vmþeinking vm þad huorneñ Gud hefur ꝼyrerꝍtlad þa trwu

du

stødugt að þetta Lijff sie.
39. Vm það/ hvað hiegomlegur og þá nytur Hlutur að Verolden sie.
40. Vm þ/ hvørt gagn Þreiſtingarnar giøre.
41. Grundvoll: christelegrar Þolenmæde.
42. Hvørnen̄ madur ſkule yfervin̄a þá Þreiſting/þa Dioþullen̄ vill ſetia hon̄ fyr er Sioner/að omoguleg ſie að han̄ gete stødugur ſtaded j Guds Otta til æfel ſa.
43. Vm dagleg umþeinking Dauðans.
44. Huggū þ þá ſā miſſa ſijna aſtvine.
45. Vm þann ſijdaſta Doom.
46. Vm það/hvørtien Man̄ ſkal lati ga epter eilijfu Lijfe.
47 Vm þa farſæld þá mad: fær ſijdar meir að ſia og ſkoda Gud j eilijfu Lijfe.
48. Vm það allra æſtudlegaſta ſamlag eg umgeingne ſem vier ſkulum hafa vid Guds heilaga Eingla j eilijfu Lijfe.
49. Vm þær þeikna Kualer ſem þeir þordæmdu verda að lijda j Helvijte.
50. Vm þ hvørnen̄ eilijflega munu vara þær Helvijſku Kualer og alldrei þrotna.

I Hugvekia
Um rietta og sanna þecking Syndaña.

Þu Heilage Herra / og Riettlate Domare / Mier eru allttijd fyrer Hugskots Sionum mijnar Synder. Og eg hugsa a huorñ Deige / vm þiñ stranga Riettlætis Dom / Þui Daudeñ hanger mier yfer Hofde / jafnañ a huorre Stundu. Eg hura vm þañ stranga Riettlætisdom / a huorium Deige / Þuiad Meñ munu verda ad standa Reikningskap / af ollu þui sem þeir hafa ad hafst a huorium Deige. Þegar eg ransaka mitt Lijfernes og Framferde / þa fiñ eg i sañleika / ad þad er añadhuort onytt edur og so O-

gud

udlegt. Aunguu Nyt* eru margar myn
nar synder og Athafner/ Po eru eñ. fle
ire myñ Ord og Muñrædur onguu ny
tar/ Eñ allra flest er onguu nytt af mȳ
gnum Ponkūz Nugreñingum. Jan/
nitt Lyferne og Frañferde (so sem eg
strax sagde) er ecke alleinasta onguo ny
tt/ helldur og eirneñ jllt z ogudlegt. J
Pui fiñ eg eckert gott/ Puiad Po suo
sie/ ad par j meige finast nockud gott/
pa er pad Po j Raun og Sañleika hu
orkie gott nie fullkomlegt/ Puiad pad
er allt fleckad og fordiarfad/ af Saur
gun uppruna Syndareñar/ z spilltrar
Natturu/ Eg ottadest Pui oll myñ Ve
rk/ ad eg visse pu Pyrmder ecke Pm sem
synga/ sagde hiñ H. Job. Nu ef sa Ri
ettlæte Guds Madur klagar so/ huad
skylloe eg pa ogudlegur meiga klaga/
yfer myñum Verkum/ og framferde?
Allt vort Riettlæte/ er so sem saurugt
Klæde blodsiukr* Kuinnu/ Nu ef Riett
læte voru er ei odruuijs hattad/ z þ er
so

ſo andſtyggelegt z ohreint/ Huad meẽ
nar þu þa Chriſten Sal ad mune ve
ra vort Ranglæte z Synder? Þott þier
giørdud allt þad ſem ydur er boded/ ſe
iger vor Endurlauſnare / Þa ſeiged/
Vier erum onyter þrælar. Nu ef vier
erum onyter j þui/ þa vier berũ oſſ ad
hlyda DRottne/ Huad mũum vier þa
vera ſuŋvirdeleger þegar vier yþertrød
um/ og forocktum hans bod z Befaln
ingar? Þad fyrſt eg er þier ſkylldugur
vm Lijf z Sal/ z alla Dyrkan/ ſem þ
huorttueggia kañ þier ad giallda/ z j
frame ad læta/ huad hef eg þa epter/
þad eg kuñe þier ad bitala fyrer mijnar
Synder? Þaug vor verk ſem fyrer vor
um dome ſynaſt ad vera riettlæt/ þau
eru ei añad eñ Synd ad reikna/ ſkylldu
þau beraſt ſamã vid Guds Riettlæte/
eitt elldlegt Lios/ ſyneſt ſkiært lioma j
Myrkrunũ/ Eñ ef þ er wtbored j Sol
areñar geiſla/ þa miſſer þad allan ſiñ
Lioma/ og ſo ſem formyrkuaſt. Þyt

 ſyn

syneſt þad Trie / ad vera keipriett/ sīm eptera sannprosfaſt bæde ad vera boged og hlyckiott/þegar Mæleþrad ureñ er vid þad boreñ. So eins lijka syneſt eirn Smijdisgripur opt fullkom eñ fyrer þeirra Augum sem hañ sko- da/þar þo Smidureñ ſier vel/ad hañ er j morgu opullkomeñ z obweñ. Ei ns lijka er þad margt einkisvert þyrer riettu Alite þeſſ ædſta Domarans/sīm Menn ſialfer virda miøg heilaglegt Verk ad vera. Þuiad Guds Domur og Mañaña eru miøg olijker.

Mier ſtendur Ogn aþ mørgum Syndum/ sem eg man mig hafa giør- rt. Eñ þo eru hinar adrar enn þo la ngtū pleire/ til huørra eg eckert man og af huørium eg eckert veit. Nuør kann ad kañaſt vid þad/ huørſu opt hañ ſyndgar? Af mijnum heimugleg um og ovitanlegum Syndum/ frelſa þu mig DROTTiñ. Eg þore ecke ad vpplypta mijnum Augū til Nimen

sins

sins/Af þui ad eg hefe syngt þañ sim̃ a Himnum fyr z Drottnar. Eg fiñ eckert skiol nie Hæle hier a Jørduñe/ þui ecke er von neirnrar Vinattu/ nie Skiols hia Skiepnunū/ þad fyrst ad Skepnaña Herra z DRotteñ er af mier styggdur z modgadur. Miñ Duinur Dioful leñ/ klagar mig syrer Gude a þeñ an hatt/ seigiande. Þu Riettlataste Domare/ dæmdu hñ ad vera mijna Eign/ epter sinne verdskulldan/ med þui hñ villde ecke vera þijn Eign/ epter þi ne frambodeñe Nad z Myskun. Hañ hefur þier adur tilheyrt / vegna þess þu hefur hñ skapad/ Eñ mier heyrer hñ nu til vegna þess hñ hefr lated sier þocknast ad fremia mijn verk. Hñ var þiñ/ þui þu endurkeypter hñ mz þijnū Dauda z Pijnu/ Eñ miñ er hañ nu ordeñ/ af þui hañ hefur mier hlydugre vered eñ þier. Hañ fieck af þier Riettlætesins og Sakleisesins Skrwda/ eñ honum hefur hañ burt kastad/ og

 ecke

tekeđ j ſtadeñ af mier þeſſa ſuiuirdele
ga Flyſt/ogudlegs frañferdis/Siadu
hañ kiemur ecke frañ fyrer þig j þe-
im fagra Skrwda/ſem þu hefur hon
um feinged/ Þar fyrer er riettuiſſaſt/
þu dœmer hañ mier til Handa/ og til
eilijfra Kuala med mier z ødrum For
føpudum.

Hier ad auk aklaga mig allar
Høfudſtiepnurnar / Himenen ſeiger/
Eg hefe lyſt þier/ ſo þu hefur mætt
hafa þiña vnun þ^r af. Lopted ſeiger/
Eg hefe giefed þier allra handa ſla
gs Fugla/ ſem þier ſkylldu þiena/
Vatned og Sioren ſeiger / Eg hefe
giefed þier allra handa Fyſkakyn þier
til Fædes. Jordiñ ſeiger/ Eg hefe gief
ed þier Korn z Vijn/ Mat z Drick/
þier til Atuinu z foſturs/ Eñ allt þe
tta hefur þu brwkad til forœckunar
vid vorn Skapara/ þar fyrer ſkyllde al
lur ſa Goode ſem þu hefur af oſſ þeig
ed/ ſnuaſt þier til ſtraffs z kuala. Eñ
dureñ

durch ſeiger/eg vil þig vppbreckia/ Va
tned ſeiger/eg vil þier dreckia/ z ct.
Mig aklaga Neilager Einglar
ſem Gud hefr mier giefed til Þionuſtu
j þeſſu Lijfe / Og til Sambwdar og
elſkulegrar vmgeigne/ j þui okomnu
Lijfenu. Þuiad eg heþe med mijnum
Syndum broted af mier/ bæde þeirra
Þionuſtu hier j þeſſu Lijfe ſo og lijka
þa Von ſem eg hafde til þrra ſamve
ru z vmgeingne j þui okomna Lijfenu.
Mig aklagar hier oþana/eigenlegt
ſialfs Lifanda Guds Ord / ſem ad er
hans heilaga Lögmaal/ huort ad with
imter/ad eg ſkule aƞadhuort/allt þad
giøra/ſem þar jnne ſtendur ſkrifad/ ed
ur z ſo fyrerfaraſt ad eilijfu. Nu
er mier omøgulegt Lögmaaled vpp ad
fylla eñ obærelegt ad eilijfu ad glataſt.
Mig aklagar logſins ſialfur Gud ſa
ſtrangaſte Domare/ huør ad ſijnu Lø
gmale hid allra alvarlegaſt/z ſtreing
elgaſt þramþylger. Þeñan Domaraſt
A iiij Kaſt

kañ eg ecke ad viela mz neirnre fegrū miña Malefna/ þui hñ er sialþur Vñ sdomureñ. Vndañ hñs Doms alyk kan kañ eg huorge ad flya/ þui hñ er þad Almættis vellde/ sem rijker j ollū attum. Huort skal eg þa flya? Huort skal eg þa skiols z Hælis leita? Til þijn alleina þu æstwdlege/ z Gíæskuf ulle Jesu/ miñ einaste Endurlausnare z Sæluhialpare. Miklar z stor ᵛ eru mijnar Synder/ z þad er vijst/ Eñ mỹ klu stærre er su boot/ sem þu vanst a þe sm med þisse Forþienustu/ Mijked er ad sæsu mitt Ranglæte/ eñ langtū stær ra er þitt Riettlæte. Vid þta mitt Ra nglæte kañast eg/ Virstu þess þui ecke vid mig ad miñast. Eg dyl þui ecke/ þar þyrer læt þad fyrer þijnu Auglite faled. J hia mier fiñst eckert añad eñ þad sem mig kañ ad fordæma/ J hia þier fiñst eckert añad eñ þad sem mig kañ Saluholpeñ ad giora. Margt hefe eg þad framed / huar fyrer eg mætte med ollum Rietté vera fordæm

dur/ Enn samt hefur þu ecke þat fyr-
er mist þa Nad og Giæsku/ vt af hu-
orre þu kuñer mig aptr holpeñ ad gi
ora. J Salomonis Lopkuæde stendur/
ad eg skule fela mig j Biargskorunū.
Þu sialfur ert þetta Hellubiarg! enn
Biargskorurnar eru þijn Saar z Un
der/ j þeim skal eg fela mig fyrer ækl-
ægun allra Skiepna. Mijnar Synd-
er hroopa vijst vpp j Himeneñ/ eñ lan
gtum hærra hroopar þitt heilaga Bl
ood sem er vthellt fyrer mijnar Synd-
er. Kroptugar eru mijnar Synder til
ad æklaga mig fyrer Gude/ eñ Þus-
undsiñum kroptugre er þijn saara z bit
ra Pijna til ad afsaka mig j hans
Auglite. Mijked megn hefur mijn jll
skufull Breytne/ til ad fordæma. Enn
miklu meir orkar þo þitt allra heilag
asta framferde/ til ad giora mig Sæ
lu[?] þeñ. Eg appellera mitt Maal
fra Riettlætis Domstolnum/ og jñ fyr
ir Nædarstoleñ/ Og ecke vil eg æñars

 fyrer

fyrer Domenum standa/vtan eg mei-
ge þar þijna Forþienustu og fullnæg-
iu fyrer mig bera.

II

Vppuakning til Jdrunar vt
aþ vmþeinkingu og Jhugan
Christi Pijnu.

HUgleid og athuga Sæ
la mijn/þær bitru og beisku Kua
ler þijns Endurlausnara / sem fyrer
þig a Krossenum pijnest. Athuga ha
ns sundur flæktu Sær/þar hañ han
ger/og hñs Ofraun þar hañ Ønde-
na vpp giefur. Þad Signada Hofud
ed/fyrer huøriu sig audmykia z lijtelæ
eka þeir Volldugu Himnesku Andar/
verdur j sundur rifed og krassad med
Þyrnaña Broddum. Þad signada
Andlited/ sem ber Frijdleik langt yþer
alla

alla adra Mañaña Sonu/verdur m̃ Nǫrkum Ogudlegra Skalka saurgad og suniirdt. Þau blessudu Auguñ sem skiærare eru eñ Sooleñ/formyrkuast z missa sijna Sion j Andlatenu. Þau allra helgustu Eyruñ/ sem hlyda eiga til Einglaña Þackargiørda/ og Lofsaungua/verda ad heyra vppa ogudlegra Syndara spott og Bryxlyrde. Sa signade Muñureñ sem predikar vt af Guds Leindardomum/ og Einglunum kieñer/verdur hier ad drecka Gall og Edik. Þeir Blessudu Fæturner/fyrer huørra Fota skør vier fram̃ føllum/ og giørum vorar Bæner/þeir verda med Noglum nidur fester. Þær Blessudu Hendurnar/sem hafa Himnana vt þaned/verda a Kross enum vt þandar. Sa allra Heilagaste Lijkame/sem er þad allra hreinasta z oflleckadasta Herberge og Bwstadur Guddomsins/verdur med Suipum flet geñ/z med Spiote j giegnum lagdur/
 Ja

Ia/hañ gat ecke hrært neirn Lid eda Tun/vtañ alleina sijna Blessada Tungu/med huørre hañ bad fyrer þeim sem hañ Krossþestu.

Hann sem med Fødurnum stiornar og rijker / hann er a Krossenum miøg hørmulega vtleikeñ af Syndugum Møñum. Gud lijdur hier forsmanar lega Pijnu. Gud sialfr vthell' hi' sijnu Bloode. Aþ stærd þessa Bitalingsins ma ræda j huorre z huilijkre Nættu/ ad vier aumar Mañeskiur/ høfum ver ed staddar. Af so dyrmætre/ z mijked kostande lækningu ma sia/ huad hætte legur ad hafe vered vor Siukdomur. Stor hafa þau Sareñ vered/ sem ecke kuñu ad læknast/ vtan med Sarum þess Lijfkroptuga Holldsins Jesu Christi. Pad hefur ad søñu vered þungt Krankdæme / vid huoriu eckert añad atte/ eñ alleinasta Daude Læknarans.

Athuga med þier þu Christiñ Sal þa breñande heiptar Reide Guds j gie

gn

gu Syndeñe. Guds eilijfur z elskuleg
ur Sonur bad Fodureñ þyrer oss/epter
þ vorer fyrstu Forelldrar høfdu synd,
gast/ Ecke kuñe eñ þa ad riena hañs
Reide. Sa hiñ same giørdest Medalg
angare vor hia Fodurnum/ fyrer hus
en hañ hafde Nimenen skapad/ Eñ
ecke kuñe þar mz ad riena hñs Reide.
Endurlausnareñ jklæddest mañdomle
gu Hollde/so ad hñ meddeillde þui gud
domsins Dyrd z Vegsemd/ z vppa þ/
ad su mañdomlega Natturan helgad
est þar af/ z ad su eitrada Syndanna
Sott / vt drifest vr voru Hollde/ med
þeim sterka Læknis dom fyllelegs Ri,
ettlætis/huort þa var orded samtein,
gt voru Hollde/ Ecke kuñe eñ þa þar
med ad stillast Fodursins Reide. End
urlausnareñ hlaut ad taka vppa sial,
fañ sig allar vorar Synder/og so allt
þad Straff sem þær høfdu forskulld,
ad / Þar fyrer lætur hann binda sinn
Blessada Lijkama/Nañ lætur slaa hñs
A viij sara

ſæra hann/ſtinga hañ/Kroſſeſta/ de
yda hñ og nidurleggia hñ j Grøfina/
Bloded reñur/ dynur og drijpur vt aꝥ
øllum Lidum z Limum Herrans Chr
iſti/vt af Oꝥraun Pijnuñar. Hanns
allra helgaſta Sæl hryggeſt vr mæ-
ta. Jæ/ hun hrygeſt allt til Dauda
og finnur til Heluijſkra Kuala. Sa
eilijfe Sonur Guds/verdur ad hroopa
og klaga þar yꝥer ad hñ ſie yfergieꝥ
eñ/af ſijnum Himneſka Fødur.

So akaflega ſueitteſt hñ Blodenu
z j ſo ſtorre hiartans Angiſt z hrelli
ngu var hñ ſtaddur/ad hñ vard ad þi
ggia ſtyrk og Huggun/aꝥ eınum Ein
gle/ hñ ſem þo hughreiſter z ſtyrkier
alla Eingla. Jæ/ hñ ſem ad øllum
Lifande ſkiepnum giefur Lifed/ verdur
ad deyia. Ef þetta ſkiedr vid þad græ
na Tried/ huad mun þa ſkie vid þad
viſnada? Kome ſlijk hefnd fram vid
þañ Heilaga/z Riettlæta/huad mun
þa ſkie vid þañ ſynduga? Huad hart
mun

mun ſa ſtraffa þa enu Ranglætu/ fyr er þeirra eigen̄ ſynder/ ſem ſo hart tek ur vppa þan̄ Riettlæta ƿyrer an̄arleg ar Miſgiorder? Eda huorneñ ſkyllde hann kunna ad lijda þad/ vid Þræla na/ ſem han̄ ſtraffar Sonen fyrer ſo Vægdarlauſt? Huad meinar þu þa/ þeir munu eiga fyrer Hondum ſem hin̄ alldeilis fra ſier wtſkufar þar ſa lijdur ſo þungar Kualer/ ſem han̄ hefur ſier allra kiæraſtan? Ef ad Chriſtur ſla pp ecke fyrer vtan̄ ſtraff ſem þo kom fyrer vtan̄ Synd/ Huad mykels Stra affs eru þa hiner verder þeir ſem koma med Syndeñe j Heimen/ lifa j Synde ñe og deyia burt j Syndeñe? O huad ſtoor Heimſka er þad/ ad Þrælleñ er vpkætur/ þar ad Sonureñ lijdur hn̄s vegna/ ſo hardar Neyrder? Er þad til heyrelegt ad Þrælleñ auke ſynd a Sy nd ofan/ og ſem leike ſier ad Rangla tenu/ þar Sonenum verdur ſa þungſo kt ad gieta mykt/ og ſtillt Födurſins

 Reyde

Reyde? O huad Oendanleg er hañ Bræde? O huad Oransakanlega s̃r angt er hanns Riettlæte? Sa sem suo hrædelega refsar sijnum Elskulegum Syne/ ecke fyrer neina hanns eigenn Sek/helldur alleina þar fyrer/ad hñ vill frija Þrælenn/ Huad meinar þu hañ mune þa giora vid Þrælenn/sm̃ vgglaust og ottalaust leykur sier ad sij num Syndũ z Illsku/z lætur ecke af. Vel være til falled þo Þrælleñ aþ Ot ta skilþe og titrade / og yrde hryggur vegna siña forþientu Launa/þar So- nureñ verdur so hardt straffadur ha- ns vegna/huor þo til einskis Ills he- fur vñed. Vel er til falled þo Þræll- eñ skielfest og hrædest/ sa sem ecke læt ur aþ ad misgiora/Þar Sonureñ lijd- ur so margt og mỹked fyrer Syndern ar. Vel ma Þrælleñ vera Ottasleig eñ/ og vggande vm sig/ sa sem deydt heþur sñ eigeñ Herra. Vel ma sa Synduge og Ogudlege/vera Ottasle- igeñ

iger/ ſa ſem þañ Bleſſada og Heila
Ja ſo þiade. Nu vel elſkuleger Bræ
dur/ lætum oſſ heyra þad hañ til vor
hroopar. Lætum oſſ giæta ad hu ad
hañ oſſ grætande ſeiger. Hugleid þu
Madur (ſeiger hañ) huad eg lijd fyr
er þig/og þinna vegna. Til þijn hroo
pa eg/þuiad þiña vegna lijd eg. Sia
þu þad Strapp ſem eg þole. Siadu
þa Nagla/ med huorium mitt Holld
verdur j giegnum grapbd/ Mun nock
ur Pijſl ſo ſtoor/ ad lijkiaſt meige/vid
þeſſa Pijnu ſem eg lijd. Og þo ad ſu
ytre Kuolenn ligge ſtart a/þa liggur
þo langtum ſtærara a mier ſu iñre ſo
rgeñ/ſem kiemur þar af ad eg finn og
formerke/ad þu ert ſo opacklatur fyrer
allt þetta.

Myſkuna þu oſſ. Myſkuna þu oſſ
hiñ einaſte Myſkunſemdaña Herra z
ſnu þu vorum Steinhiortum til þijn
Amen.

B Vm

III
Um Avøgſt rietkrar og ſañrar Jdrunar.

Rett og ſønn Jdran er Grundvøllur og vpphaꝥ þeſſ eilijfa Lijfs/ þuiad huar ſem ad er ſoñ ydran/ þar er ꝛ fyrergie fning Syndaña/ Eñ þar ſem er fyrer giefning Syndaña / þar er Guds vi ngan/ Eñ þar ſem Guds Vingan og Vinatta er/ þar er Chriſtur/ Þar ſem Chriſtur er/ þar er hans Forþienuſta/ þ'ꝫ Chriſti forþienuſta er/ þ' er anæg elegur Bitalingur ꝥ Syndernar/ Þar ꝫ ad er fullnægiu bitalingur/ ꝥyrer Sy ndernar/ þar er Riettlæted/ Þar ſem Riettlæted er/ þ' er glød og Roſøm Sa muiſka/ Þar ſem er glød ꝛ roſøm Sam viſka/ þar er Heilagur Ande/ Huar he ilagur Ande er/ þar er ſu Guddomlega Þreñing/ Þar ſu Bleſſada Guddomſi ns Þreñing er þar er og eirneñ eilijft

Lijf. Huat þyrer ad þar sem riett og soñ Jdran er/ þar er og eirnen eilijft Lijf. Þar huert a mote/ Þar sem ecke er riett z soñ Jdran/þar er z ecke helldur Syndaña Fyrergiefning ecke Guds Vinatta/ecke sialfur Christur/Ecke Christi Forþienusta/ Ecke Fullnægia nein fyrer Syndernar/ ecke Riettlæted/eige god nie rosøm Samviska/ Ecke heilagur Ande/ecke heiløg Preñing/og ecke helldur eilijft Lijf. O hu ad blinder erum vier þa/ad vier drøgū vndan vora Jdran/Þui skulum vier ski ota heñe a frest til morguns? Huørke morgundagureñ/ z ei helldur Jdranen er j voru vallde/z þui ættum vi' ad taka þad huørttueggia mæan þ giefst. Þar kiemur/ad vier verdum fyrer Domenum Reikningskap ad standa/ ecke alleinasta fyrer epterkomande Dagen/ edur Morgundageñ/ helldur z eirneñ fyrer þñ Dag sem j Dag er. Ecke er neinum þad so vijst / ad hañ mune til

Morgũs lifa/ ſo ſem þad er vijſt ad þe
im ogudlega er Fyrerdœmingeñ fyrer
bweñ. Gud hefur fyrerheited þeim
Syndaña fyrergiefningu ſem Jdruduſt
eñ þad/ ad þeir ſkylldu lifa til morgu
ns/ þui hefur hñ þm̃ ecke pyrerheited.
Ecke heit' þm̃ til Chriſti fullnægia/ ſ
ecke hafa ſañarlegt Angur z Trega
j Hiartanu vegna Syndaña. Vorar
Synder ſkilia a mille Guds z vor (ſei
ger hiñ heilage Eſaias Spamadur)
Eñ pyrer Jdranena ſnyr Mañſkiepn
an aptr/ z nalæg' ſig Gude vppa nytt.
Sia til ad þu þecker þiña Synd / og
læter þig hana af hiarta angra / þa
muntu viſſelega fiña ad Gud er þier
nædugur fyrer Chriſtum.

Eg vtſkiep edur vtſlieffe þiñar
Synder/ ſeiger DRotteñ. Þar af er
ad merkia/ ad þær hafa ædr vered vpp
ſkrifadar j þeirre Himneſku Raadſtof
uñe / þad fyrſt þær verda vtdregnar/
edur ad nyu vtſkapn". Snu þiñu And
lite

lite fra mijnum Syndum/seiger Sp-
amadurenn David/Þar af er ad merk
ia ad Gud lijtur til Syndanna z giefur
gaum ad þeim/so ad hann straffe þær fy
rer sijnu Auglite. Snudu aptur til vor
seiger hinn heilage Moises. Þar af
er ad merkia/ ad Syndernar snua Gu
de fra Monnunum/z skilia so ad Gud
og Menn. Vorar Synder andsuoru
du oss/ seiger hinn H. Esaias/Þar af
slaum vær ad þær klaga oss fyrer Riet
lætes Domstole Guds lifanda. Hrein
sa þu mig af mijnum Syndum/ seiger
David/Þar af ma merkia/ad syndern
ar eru sa andstyggelegaste saurleike j
Guds Auglite. Lækna þu mijna Ønd
þuiad eg hefe syndgad a mote þier seig
er z David j ødrum stad. Hier af ma
sia ad Synden er eitt skadsamt z þun
gt Krankdæme Salarennar. Huorn
sem syngar j mote mier þann skal eg wt
skafa af minne Bok seiger Endurlau
snarenn. Hier af er ad merkia/ad veg

vegna Syndarennar verda Menn wt
skapner af Lijfs Bookenne.

Visnara mier ecke fra þijnu Aug
lite seiger Davijd/ Þar aþ ma sia ad
Syndernar fa þui orkad/ad Madur
verdur þeirra vegna wtskwfadur fra
Guds auglite.

Tak ecke þiñ Heilaga Anda þra
mier/ seiger David j sama Psalme.
Hier wtaf er ad merkia z skilia ; ad
med Syndunum verdur sa heilage An
de wtrekeñ af voru Hiartans herberge
z mustere. Ja/Heilagur Ande verd
ur eins j burtstigdur med Syndunum
suo sem þad Byflugurnar verda j bu
rtu dripnar med Reyknum/z Dwfurn
ar med jllum daun.

Gief mier aptur Glede þijns Hial
prædis seiger David /Þar af siañ vier
ad Syndern^r giøra Hugskoted hrygt/
og taka j burt alla Hiartans hugsuøl
un. Landed er saurgad aþ þeim
sem j þui bwa/huørier ed briota Guds
løgmal

logmaal/ seiger Esaias Spamadur.
Þar aþ ma merkia / ad Syndeñ er so
sem eitt næmt Eitur/ sem snarlega og
hættelega kañ ad spilla og fordiarfa
ollu þui sem hana snerter. Aþ Di
upenu hroopa eg til þijn DRotten/ sei
ger David/ med huorium Ordum hñ
vill kieña/ ad Synder z lester nidur so
ckue Mañskiepnune allt til Heluijtes.

Vier vorum fordum dauder j vorũ
Syndum/seiger Postuleñ/ Er þa ecke
audskilid/af þeim Ordum/ad Syndeñ
er eirn andlegur Daude Salareñar?
Med hal þvilianlegum Syndum sem
Madur giører þuert a mote Samvisk
uñe/þa misser hñ Gud siñ Skapara.
Nu er Gud eilijfur z oransakanlegur
Gode/huad er þa añad ad Syndga og
missa þañ eilijfa Gooda eñ ad taka j
staðeñ eilijfa oransakālega Eymd z o
giæfu? So sem Gud er sa allra beste
z agiætaste hlutur medal alls þess sem
Nafn hefur/so er Syndeñ sa allra

verste

veste og andstyggelegaste sem nefnast
kan. Kross z Motgangur er ecke jll
ur j sialfu sier/ j Raun z sanleika/ þui
hn leider epter sig margt gott. Ad
Kross z Motgangur sie eirn godur Hl
utur/ þad bevijsast þar af/ ad hn kiem
ur fra DRottne/ fra huoriu ecke kan
ad koma nema gott/ þui hn sialfur er
su ædsta Giæska z Gode/ Kross z Mot
gangur atte heima hia Christo/ so lei
nge sem hn vmgieckst j þessu lijfe/ nu
er þad audvijst ad eckert þad sem j Ra
un z sanleika er j sialfu sier jllt/ kan
ad eiga heima hia þeim besta Herran
um/ huorium oll Giæska er eigenleg.
Kross og Motgangur leider og eirnen
Manen til eilijfra Giæda/ þad er til
eilijfs Lijfs/ z þui kan han j Sanlei
ka ecke jllur ad kallast. fyrer Kuol z
Pijnu/ edur so sem j giegnum Kuol og
Pijnu /þa jngieck Christur j sijna
Dyrd. Eins lijka jnganga og þeir
hinu Christnu til þess eilijfa Lijfsins
j giegn

j giegnum adskilianlegar Synder/og Normungar. Þar fyrer er eingen̄ hlut fur so jllur z vondur sem Synden̄/ hu er ed dregur Man̄eskiuna fra Þm all ra ædsta gooda/ sem er fra hen̄ar Gu de z Skapara. Þess meir sem þu nal gast Gud þess leingra ertu j burt fra Syndeñe z þess nær sem þu ert Synde ñe/ Þess siær ertu Gude.

O huad heilsusamlegur z agi ætur hlutur er þar fyrer Jdruneñ/ hu er ad leider z dregur aptur fra Synde ñe z til Guds liþanda? Synden er j Raun ad reikna so stor / so sem sa er sem hun er a mote drygd z broten. Nu vitnast so vm Gud / a mote huørium allar Synder verda framdar/ ad Him en og Jørd/ þae hñ ecke jñeluckiañ/ Huad ognarleg ma þa vera stærd Sy ndareñar? Eñ allt vm þad/ þa er Jdraneñ so stor/ ad þa hun skygger a Syndernar/ þa kuña þær ecke ad verda siedar leingur af Gude.

 Þañ

Þañ hiñ Synduga aklagar Sam
vi:ſkan / huoria hañ hefur ſaurgad/
Skapareñ huorn hñ hefur modgad/
Sokeñ / a mote huorre hañ kañ ecke
ad þræta/ z Skiepnur Guds med hu
oriar hañ hefur ȷlla z oriettelega far
ed/ Jaa/ Eignlar Guds ſem hañ hefur
fra ſier pælt ſo tijdt / z Dioꝑulleñ hu
ors vilia z aeggiun hñ hefur hlydt.
O huad nytſamlegur z heilſuſamle
gur hlutur er þa þar fyrer Jdranen
ſem ad oſſ fryar fra ſo ſtorum z hætte
legũ Kiæru Mꝛalum og Aklogunum/
Kapkoſtum þar pyrer ȷ Jeſu Nafne
kapkoſtum ad na ſo dyrmætum og kro
ptugum Lækniſdom/ fyrer ſo ſkadnæm
re og banvæñre Sott Syndarennar.
Nuor ſem giorer ecke fyrre Jdran
enn ȷ ſialfum Daudanum/ hann yfer
giefur ecke ſialfur Syndina/ helldur yf
ergiefur Syndeñ hann/ þui hann kañ
valla leingur ad ſyndga þo villde.
Þat finſt valla neitt Dæme ad neirn
hafe

haße giørt ſanna Jdran/ſem eige hef ur tekid ſig til ad ydraſt fyrre eñ midt j ſÿnū Dauda z Andlaats ſtundu vtan alleina Ræningians a Krsoſenū. Eg heße þienad þier j fiortan ær z þui er nu Tÿmeñ tilkomeñ ad eg huxe vm þ ſialfū mier z mÿnu Huſe ſagde hiñ H. Jacob Forfader vid Mlag ſiñ Laban.

Haßer þu nu þionad þeſſum Heime j ſo langann Tÿma/ edur kann ſkie le ingur/ Mun þa ecke rædlegt ad taka til ad hugſa nockud ꝑram̄ j veigeñ vm Velferd Sælareñar? Vort Holld eyk ur ſig j Syndunum Daglega/ þui være Þorß ad Andeñ edur jñre madureñ afþuæge þar daglega mz Tærum Jd ranareñar. Þau Jdrunar Tær fa ſiñ Krapt j Blodenu Chriſti. Chriſti er þar vppa daeñ/ad Syndeñ ſkyllde j oſſ deya/ſkylldū vier þa villa leifa heñe ad lifa j vorum Hiortum/ huorre ad Chriſtur ſo alvarlega villde ꝑyrermu na/ ad lißa j oſſ / ad hañ ægaf þar

 til

til ſitt eiged Lijf j Daudann. Guds Sonur geingur ecke jñ j þeſſ Mans Hiarta med Naadeñe/ þar ſem Johañes hepr ecke ædur tilbwed hønum veg mz Jdrüeñe/ Gud deyder fyrſt mz angre z Trega/ ſo hñ ſijdañ lijfge med Huggun Heilags Anda. Hañ leider fyrſt til Helvijtes/ med tilfiñingu til Guds Reide/ ſo hñ leide aptur þadañ med Sætleiks ſmeck Gudlegrar Naadar Giæſku.

Esaias Spamadur heyrde j ſiñe Vitran fyrſt koma eiñ mijken z ſterkan ſtormvind/ ſem vm koll kaſtade Fiøllunum og ſundurmolade Biorgeñ og ſteinana / z epter þañ ſtormvind/ ſtorañ Jardſkialfta/ z epter Jardſkialftañ ſa hñ mikeñ Elld/ eñ vm ſijder fañ hñ ad kom eitt hægur z miukur Vindblær. Fyrer Vindblæ þeñañ merkeſt Guds æſtar Jlur/ til huors Mañeſkian kañ ecke ad fiña / vtan ædur hafe þadañ fared/ ogn/ ſkielfing/ z ſtart ſuñd ande

ande Samviſka vegna Syndarekar þe
ckingar/ Þui ſa ſem huggaſt ſkal/ hñ
verdur mdur ad vera orden hryggur.
Sa ſem ſediaſt ſkal / hñ verdur mdur
ad vera hungradur. Gud læknar ein
ſkis þeſſ Saar ſem ecke kañaſt vid þau
z lætur ſier þikia Raun ad þeim/ Gud
ſkyler ecke Syndunum vtan þu þær
mdur vidurkieñer/ z drager af þeim ſky
luna/ Nañ fyrergiefur ecke þa Synd/
ſem þu villt eige medkieña fyr' Synd/
hñ giører þig ecke riettlætañ/ vtan þu
vidurkieñer z þecker þig adr Ranglæt
añ/ hñ huggar þig ecke/ vtañ þu fiñ
er j hia ſialfum þier ønguа huggun.
Soddañ rietta z ſaña Idran/ virdſtu
goode Gud med þijnum heilaga Anda
ad vppvekia j oſſ og vorum hiortum/
Amen.

B vij Vm

IIII
Um þad sæta Jesu Nafn.

Þu Goode JEsu/ Vertu mier JESus / þad er Frelsun z hialp miñar Saalar/ z Myskuna mier/ þu sem hefur þitt Nafn af frelsun z Myskun. Þo mitt Lÿferne fordæme mig / þa samt mun Nafned þitt JEsu giøra mig Sæluholpeñ. Fyrer þetta þitt sæta Nafn/ bid eg þu giører vid mig / epter þui sem þitt sæta Nafn hliodar/ þ er ad þu frelser mig z hialper fra Fordæminguñe. Med þui þu ert sa sañe z milldi hialpar maňn þa muntu z eirneñ þa til Nadar taka/sem snarlega hafa nyklar z storar Synder drygt.

Myskuna þu mier gode Jesu/ a medan Myskunar Tÿmen yferstendur so eg verde ecke af þier fordæmdur sei

ka

ña meir/ þegar Náðar Tijmeñ er vte
z Tijme Domsins z Riettlætesins tek
ur til/ Þott þu taker mig j ſin Fang og
Skaut þiñ Myſkúar/ þa verdur þar
eins miſked Rwm handa ødrum epter
ſem ødur / ſo eingeñ þarf þadañ fyr
er mig vte ad lykiaſt/ Þo þu goode Je
ſu giefer mier Molana/ af þiñe Gi
æſku z Myſkun/ þa mun eingeñ Þurd
a heñe ſiaſt ſamt ſem ædur.

Þu ert miña vegna fæddur/ Min
na vegna vmſkorenn/ Miña vegna er
tu og eirneñ Jeſus ordeñ/ þad er/ vor
hialpare z frelſare. O huad ſætt z
hiartanlega gledelegt er þetta Naf
ned? Huad er Jeſus añad eñ Sælu
hialpare? Huad kann þa þeim Sæ
luholpnu ad bera til meina? Huad er
þad annad ſem vier kunnum ad girn
aſt oſka oſſ edur vænta auk Saluhial
parennar? Taktu mig DRottenn Je
ſu jnn j Tolu þinna elſkulegra Bar
na / ſo eg kunne aſamt med þeim ad

losa z dyrka þitt heilaga Lijfkropsu ga Nafn. Þott eg hafe sirt mig miꝫ nu Riettlæte/ sem þu hafder mier gief ed j vpphafe/ þa hef eg ecke kuñad/ ad sneida þig þiñe Myskunseme sem huorke hefur vpphaf nie Enda. So hægt sem mier hefur vered / ad steypa mier j Fyrerdæmingu z Daudañ/ So hægt er þier ad frelsa mig.

Miñ Gud z DROTTiñ/ giæt ei so freckt ad mijnum Misgiordum/ ad þu gleymer þiñe Myskunseme.

Læt ecke so mijked rijda mijnar Syn der/ad þær kuñe vpp ad vega þijna for þienustu/ z synast þyngre eñ hun j Me taskælum þijns Riettlætes. Sia þu ecke so grant epter miñe Illsku/ ad þu gleimer þiñe Gyæsku/ Minstu ecke þi ñar Reide vid mig sekañ / helldur mi nstu þiñar Myskunsemdar vid mig au mañ/ Þu sem mier hefur giefed þad Hiartalag ad eg kuñe ad læta mig la nga til þijn af Hug z Hiarta. Muntu

noc-

nockud vegna þiñar Hiartagiæſku gie
ta þa faled þig fyrer þeſſare miñe Hi
artans girnd z epterlangan? Þu hef
ur fram̃ ƀyrer mig ſett miñ overduglet
ka z ſynder med huørium eg hef med
riettu forþienad eilijfa fyrerdæming.
Muntu nu gieta byrgt fyrer miñ Saal
ar Augum þijna forþienuſtu z þitt fyr
erheit mier vtgieƀed vm þad eilijfa lij
fed? mitt Mælefne kiemur ad ſøñu vn
der dom a Himnenum/ Eñ þad gled
ur mig ad j þeirre Himneſku Radſtop
uñe þa var þier giefed þad Nafn/ ſem
merker Frelſe z Lauſn/ Þuiad af Hi
mnum ofan kom Eingelleñ med þad
ſignada Jeſu Nafn til Mariu meyar.
O þu allra myſkunſamaſte Jeſu
Huørium ſkalltu vera Jeſus (þad er
Frelſare) Ef þu ſkyllder ecke vera þe
im aumu Syndurum Jeſus/ſem leita
ſier Nædar og Hialpar hia þier ein
um? Þeir ſem treyſta vppa ſitt eigid
Riettlæte / þeir leita Frelſis z Salu
C hialpar

hialpar hia sialfum sier.

Eñ med þui eg fiñ þad eckert j hia mier/ med huoriu eg kuñe ad hafa forþienad eilijft Lijf/ Þa fly eg til þijn þu goode Frelsare / z hialpar Mañ. Volpeñ giør þu mig sem fram̃ fyrer þig kiem fordæmdur. Myskuna mier sem til [illegible]n kiem Syndønum hladeñ. Giør mig Riettlætañ sem til þijn kiem Oriettlætur. Gief mier Sigur j mijnu Meale sem er þunglega æklagadur.

Þu DROTTIN ert Sañleikureñ z þui er þitt Nafn j sañleika/ þad hid sa ma sem þad þyder / Þar fyrer lættu þad og eirnenn sañast a mier. Vertu mier og eirnenn Jesus / þad er Saluhialpare og Heilsugiafare. Vertu mier JEsus j þessu Lijfe. Vertu mier Jesus a Daudastunduñe. Vertu mier JEsus a þeim ydsta Doome Vertu mier JEsus j þui eilijfa L[illegible] fe. Aan efa muntu mier a øllum þessum Tijmum /Jesus/ þad er Fre[illegible] sare

ſare og Nialpare reinaſt/Þuiad ſo ſem
þu ert ovmbreytanlegur j þinne Veru
So ertu ovmbreytanlegur og alltijd
hinn ſame j þiñe Myſkunſeme.

Ecke muntu mijns eins vegna/þo eg
ſie aumur Syndare/ ovmbreyta þijnu
Nafne / Nelldur muntu og ſo vera
mier/JEſus/Frelſare/þu þu vtrek
ur Ónguann þann fra þier ſem til
þijn kiemur / Þu ſem mier heþur gie
fed þad ſinne/ad vilia koma til þijn/
Þu munt og eirnenn þad veita/ad þa
eg kiem/ þa verd eg eirnenn og medtek
enn/og ecke wtſkwþadur / þuiad þijn
Ord eru Lijf og Sañleike. Þar fyr
er/ þott ad Vppruna Syndeñ(Nu
wria eg heþe j Natturunne og med
Natturunne erfdt/ epter mijna fyrſtu
Forelldra) hun fordæme mig/ Þa er
tu þo ſamt mijñ Jeſus / ſem mig fra
heñe frelſar. Þott miñ Syndſamle
gur Gietnadur fordæme mig/ Þa er
tu þo ſamt minn Jeſus. Þott mijn
C ij ſaurug

saurug og Syndum spillta Fæding
sem er Bsluan Løgmalsins vnder orp
eñ/ hun fordæme mig/ Þa ertu þo sa
mt miñ Saluhialpare edur Jesus.
Þott Synder mÿns Vngdoms ꝥord
æme mig/ Þa ertu þo samt miñ Jes
us. Þott allt mitt framꝥerde sem hef
ur vered saurgad og fleckad alla mÿna
Lÿꝥdaga/ med hrædelegum Glæpum
z stoor Syndum / Þad ꝥordæme mig/
Þa ertu samt z blÿfur miñ Jesus.
Þott Daudeñ/ huør ad er ꝥorþient
Laun miña Saka z Synda/ hañ ꝥor
dæme mig/ Samt ertu miñ Jesus. J
hia mier er Synd/ Overdugleike z fo
rdæming/ Eñ j þÿnu Naꝥne er Riett
lætingeñ/ Vtvalnigeñ og Saluhialp
eñ. J þÿnu Naꝥne er eg skÿrdur.
A þitt Nafn trwe eg. J þÿnu Na
ꝥne vil eg deya. J þynu Nafne vil eg
vpprÿsa. J þÿnu Naꝥne ꝥyrer Do
meñ koma.
J þessu Nafne eru oss aller good
ek

er Nuker til reidu/ og j þui jnſluckter/ ſo ſem j einum rijkuglegaſta Fieſiod.

Þeſſum Fieſiod kan eckert añad ad ſooa edur eyda/ eñ alleina mijn eigen Vantru. Enn ad þad meige ecke ſkie/ Þeſſ bid eg þig miñ Endurlauſ nare / fyrer þetta hid ſama þitt Nafn / vppa þad ad eg ecke af mijnum ſialfſkaparvýtum/ og Vantrw/ forſa veſt / huorn þu villt med þiñe Dyrmætu Forþienuſtu og med þijnu heilſuſamlega og Lijfkroptuga Nafne Hoolpen giøra/ AMEN.

V

Huørnen Madur ſkal j Andlætenu ſtyrkia og hughreiſta ſijna Tru/ wt af j hugan þeirrar elſku ſiñ Herran Chriſtur hefur ſynt mañlegu Kyne/ þar hañ þolde Dauda og Kuøl fyrer þad.

Eiñ Sia

Jeg Huad stooran̄ Driett eg giøre þiñe heilögu Pijnu sim̄ þu hefur fyrer mig lided O herra JEsu/ Þar mitt hiarta hryggest/ z mijn Sæla angrast þar af/ ad hun hefur eingen sijn eigen Verk edur forþienustu fyrer sig ad bera/ Langtū meir ætte mijnu Hiarta z Sæla ad vera vmhugad vm þijna helgustu Pijnu/ þuiad þijn Pijna er þad gooda Verked sem eg ma alleina þyrer mig bera / z þijn hlydne alleinasta er mijn forþienusta. Driett giøre eg þa þinne særu Pijnu. / Ef eg leitade vid ad setia vppa hana Boot/ og Lappa minna goodra Verka/þar þo þijn Pijna og heñar forþienusta hefur ønguan̄ Brest/ eñ Lappar miñ ar eigeñ forþienustu, eru liotar og til einkis fyrer þijnu Auglite.

Ef eg fiñde mig sialfum mier Riettferdugan/ Til huors ætte mier þa þitt Riettlæte? Edur huar til

skyllde

skylldc eg þa þitt Riettlæte so frek
lega girnast / Vilie eg stoola vppæ
Løgmalsins Verk þaug sem eg kann
ad giøra / Þa verd eg vtaf Løgmaal
sins Alyctan fordæmdur? Enn Gu
de sie Lof sem mier kieñer þad ad þeck
ia/ ad eg er ecke vnder Løgmalenu/
helldur vnder Naadenne. Eg hefe
lifad ogudlega/ og Syndgast j Hime
nen z pyrer þier/ O þu allra heilag
aste Herra og Fader/ so eg er nu ecke
verdugur ad kallast þiñ Sonur.

Samt bid eg þu virdest ad kalla mig
þiñ þræl. Læt mig ecke ganga a
mis vid þijna Þijnu/ nie heñar heil
susamlegasta Avaxtar syniad verda/.
Læt ecke þitt hid allra helgasta wt
hellta Blood verda so okraftugt ad
þ giete ecke bært þañ Avoxt hia mier
ad mijn Saala verde j þui saluholpeñ.
Syndernar hafa alltijd hingad til lif
ad j mijnu hollde. Lattu þær nu lok
sins meiga ꝼ mitt Andlat vtaf deya.
E iij mitt

mitt Holld hefur allt hingad til haft Yferrad yfer mijnum Anda/ læt nu þar fyrer Andan vm syder meiga yfer hond hafa/ z Sigur vinna a holldinu. Læt þann ytra Mannenn forrotna/ z ver da Orma og Madka Fædu so sa innre kunne ad verda vpphafen til Dyrdar enar. Eg hefe allt hingad til hl ydt Diøfulsins Aeggian/ z illum Inn blæstre/ Enn giefdu nu DROTTenn mier / ad sa skadlege Ovin meige nu loksins vndertrodenn verda vnder mijn um Fotum. Eg veit ad Diøfullenn forsomar sig nu ecke/ Og ad hann er nu nalægur/ z aklagar mig nu fyrer þier/ enn hann hefur eckert med mig ad giora. Daudans ognarleg asynd skielfer mig/ enn þad hughreister mig þar a mot/ ad Daude þesse mune giora enda a mijnum Synda Athøfnum/ z mune vera so sem Vpphaf z inngangur til eins heilags framferdes. Nu logsins hiedann af mun eg gieta fyllelega þocknast þier/ nijnn

minn DrXOTTinn/ nu loksins mun eg
j þui hinu Gooda so styrkur verda/ ad
eg alldrei hiedann af hneygest nie teyg
est til nockrar Illsku. Diofull z Dau
de hræda mig med mijnum Syndum/
enn eg vil vijsa þeim til ad aklaga þann
sem vppa sig took allann minn Vannatt
huorn z DROTTinn slo sokum minna
Synda. Mijn skulld er ad sonnu miog
stoor / og af henne kann eg ecke hid minn
sta ad bitala/ enn sa sem j Borgun hef
ur fyrer mig geinged/ hann er so rijkur z
Giæsku fullur / ad hann bæde kann z vill
mig kuittann giora / z þui er allt mitt
Traust a honum alleina og a hanns
Hiarta Giæsku.

Bitale sa fyrer mig sem fyrer mig
hefur j Borgun geinged/ Suare sa til
minna Mijsverka/ s mijna sok hefur ad
sier teked/ Eg hefe ad sonnu Syndgad
DROTTinn Gud/ og mijnar Synd-
er eru otelianlega margar/ z ovmræde-
lega stoorar/ enn samt skal eg ecke vera:
E v sekur

sekur j þeirre hrædeleguſtu Synd z ill giørd/ ad eg væne þig Lyge/ edur vil ie þier ei trua/ huør ed vottar bæde mz Ordum og Verkum / Ja og eirneñ med þijnum dyra Eide/ad fylleleg Bo ot z Bitalinge ſie komen þ mijnar ſynd er. So hrædeſt eg nu ecke mijnar Synder / þui þu ert mitt Riettlæte. Eg hrædeſt ecke mijna Heimſku og Fauiſku/ þui þu ert miñ Vijſdomur og Speke. Eg hrædeſt ecke Daud añ/ þui þu ert mitt Lijf. Eg hrædeſt ongua Villu / þuiad þu ert miñ ſañ leiks Vegur. Eg hrædeſt ecke For rotnunena / þuiad þu ert mijn Vpp riſa / Eg hrædeſt ecke Daudans Ha eimkuæle / þui þu ert mijn Hiartans Glede og giedfroe. Eg hrædeſt ecke þañ ſtranga z ſijdaſta Doom / þuiad þu ert mitt Riettlæte. Lattu vtſlioota og renna/ til minnar þyſtrar og vpp/ þornadrar Sœlar /Vokua þiñar Lijf kroptugu Rœdar og Huggunar.

Miñ

Minn Ande hiadnar nu z so sem vpp
pornar/ Eñ innan skams mun hañ j
mier endurkuikna z gladuær verda.

Mitt Holld fer nu hnygnande/ til
forrotnunar/ Enn innañ skams mun
pad aptur blomgast. Eg verd nu ad
rotna og foreydast/enn vr pessare Rot
nan og Foreydingu muntu mig frelsa
pu sem hefur mig frelsad fra ollu
Jllu/ Pu hefur skapad mig/ Huorneñ
kañ Verk pinna Handa ad forgan-
ga? Pu hefur keypt mig frij fra
ollum mijnum Ovinum / Huornenn
kann Daudeñ pa ad hafa Valld yfer
mier? Pu hefur tilkostad pijnum
Lijkama z Blode/ Lijfe z Ædum/ Ja
sialfum pier / til pess ad kaupa mig
aptur j Frid og Frelsan/ og ad giora
mig aptur Saluholpenn. Med huor
ium Riette skyllde pa Daudeñ meiga
hallda pui? pu hefur med so dyrmæ
tu Verde keypt/ z til pijn leyst? Pu
DRottenn Jesu ert sialft Riettlæted/

þui munu Synder mijnar ecke kunna
ad megna a mote þier. Þu ert sialft
Lijfed og Vpprisan/og þui mun minn
Daude verda vndann þier ad lꝍta.
Þu ert sannur Gud/þui mun Diøfull
enn eckert meiga sier a mote þier. Þu
hefur giefed mier þinn heilaga Anda/
til eins Pants vppa allt þad Gott sem
þu hefur mier fyrer heited. Vid þenn
nan Pant vne eg mier/vid hann gled
eg mig / af hønum hrooſa eg mier/
Truande þui stadfastlega og aan alls
efa / ad eg mune innleiddur verda til
Brudkaups þess Blessada Lambsins.
Þa verdur þu mitt Brudkaupsklꝍde/
Minn hiartannlegaste Brwdgume/þui
ad j Skijrnenne jklꝍdest eg þier/ þu
munt þui fullkomlega dylia mitt Klꝍd
leyse/med fegurdar Skrwda þijns sig-
nada Riettlꝍtis. Vid þennan fegursta
Riettlꝍtis Skrwda vil eg onganneigenn
festa þa liotu Leppa og Tøtra mijns
eigenlegs Riettlꝍtis/edur minna good

ra

ta Verka. Huad er Riettlæte vorra eigeñ Verka/annad ad reikna eñ sau rugur Dwkur eirnrar Bloodfalls stuk rar Kuinnu? Huorneñ skyllde eg dyrþ ast ad festa þañ andstyggelegasta Klæ wt/ vppa þad allra Dyrmætasta Riett lætisins Klæde Herrans Christi? J þessum þijnum dyrmæta Riettlætes Skrwda/skal eg fram̃ koma a effsta De ige/fyrer þitt Auglite/þegar þu dæm er Heims Kringluna med Riettuþsse og Sañgyrne. J þssum Skrwda skal eg koma fram̃ fyrer þitt Auglit) Dy rd þijns Himneska Rijkis ad eilijfu. Þesse fagre z dyrmæte Skrwdeñ mũ hylia mijna Blygdun/ og mitt Bryxle/so ad þess verde alldrei framar meir minnst vm alla eilijfd. Þar mun eg byrtast og siast dyrdlegur og Heilagur fyrer þijnu Auglite/og þetta mitt Ho lld og þesse minn Lijkame/ mun þa se klædast eilijfre Dyrd og Vegsemdar lioma/Ja/þeirre Dyrd og Vegsemd-

 arlio

ar lioma/ ſem alldrei duyn z alldrei þu
errar/ vm Eilijfd allra Allda.

Kom þu ſnarlega Herra Jeſu/ all
er þeir ſem þig af Hiarta elſka/ſeigia
Kom þu ſnarlega og duel ei leingur.

VI

Huggũ eirnrar ſdrafide Sm
lar/ſem heñe ſtendur/ af Pijnuñe
Chriſti wtdreigeñ af Ordũ hins
H. Anſhelmi Læreſodurs.

ALL Vegſemd og Hroodſ
an Chriſteña Manna / er
komeñ vnder Forſman og
Fyrerlitningu Herrans Chr
iſti og hans Pijnu. Oll þeirra
Hægd og Roſemd/ ſtendur þeim wt af
Sarum og Benium Endurlauſnar
ans. Vort Lijf er paled j hans Dau
da/ Vor Vegſemd j hans Vpphaf
ningu

ningu. O huad mÿkel er þÿn Myſt unſeme þu himneſke Fader/ z Almat tuge goode Gud? Ad ſtyggia þig/ þad kūñe eg ad gieta giørt af mÿnum kr apte/ Eñ hitt/ ad ſætta mig aptur vid þig/ þui kunne eg ecke fæ orkad af mÿnum Krapte / þar fyrer gieckſtu til og komſt mier aptur j ſætt vid ſial fan þig / med Pÿnu og Dauda þÿns Sonar. Hugleid nu þar fyrer þu heilage Herra Gud/ þa furdanlegu Samteingingu mÿna vid þig/ þar þiñ eingietenn Son er ordeñ Holld af mÿnu Hollde/ z Blood af mÿnu blode Og fyrergief mier þſſ vegna þa Synd og Saurgan/ ſem eg ber j mÿnu Holl de. Alÿttu þad ſem þinn goode Son ur hefur lided/ og fyrergief þeſſ veg na þad ſem þiñ jllur Þræll hefur brot ed. Mitt Synduga Holld z Blod hef ur reidt þig til Reide / enn þÿns Son ar allra heilagaſta Holld z Blod ſtill er þig aptur til Frids vid mig.

Mikled sllt hefur mijn Jllska og
Ohlydne þorskulldad/ eñ langtum me
ira gott hefur Giæska z Hlydne mijns
Endurlausnara forþienad.

Mikled z stort er mitt Oriettlæte/
Eñ mikklu meira z stærra er þo mijns
Endurlausnara Riettlæte. Þuiad
so mykla Ʋþerburde/ sem Gud hefur
yfer Synduga Mañskiepnu/ So mykk
ed hefur og Giæskan Herrans Chri
sti yfer mijna Jllsku. Allt þad eg
er/ er þitt og þier vndergiefed/ lat þad
og eirneñ vera allt aþ þier elskad.

Þu sem giefur mier þa Náad ad eg
giete þig beded/ Veittu mier z eirnen
þa Náad/ ad eg verde Bænheyrdur vm
þad eg vmbid. Þu veiter mier þa
Náad ad eg leita þijn/ Veittu mier og
eirneñ þa Mykun/ ad eg fae þig fund
ed. Þu kieñer mier ad knyia a Náad
ar dyrnar/ liuk þar fyrer vpp fyrer mi
er þar eg a kny. Þu hefur giefed
mier ad girnast þijna Náad/ Gief þu
mier

meir z ad eolast hana. Þu hefur gi eþed mier vilian til þess gooda/ Gief mier z eirnen þad sama ad gieta fram kuæmt.

Þu heilage Herra Gud og riett ferduge Domare / sie so eg dylie mijn um Syndum/ þa eru þær olæknanleg ar/ En ef eg openbera þær/ þa eru þær vidurstyggelegar. Þær særa mig j Hiartanu/ og skielfa mig j Samviskunne. Halltu nu þar fyrer ecke jnne þiñe stooru Nad DROttiñ/ med þui þu fiñur j hia mier so stora Eymd/ Mykla og stoora Synd fiñur þu hier j hia mier / Lattu þar fyrer þess stærre og yfergnæfanlegre/ vera Nad ena. O Himneske Fader / wt helltu ecke þiñe Reide yfer mig / med þui þu hefur adur steiged þinn Hiartans Son vegna miña Synda.

Goode Jesu/ fridadu mig fra Guds Reide / þu sem hana barst sialfr min/ na vegna a Krossenum.

D Þu

Þu N. verduge Ande ſkyl þu mie med þiñe Nuggun fyrer Guds Reid þu ſem j Gudſpiallſins Fyrerheitum, bodar ollum þeim Næd z Myſkun ſ[illegible] hafa jdrande Sal/og ſundurknoſal añ Anda.

O þu N. Gud og Riettlæte Doom are/ ecke veit eg þañ ſtad/ j huorn eg kuñe ad ſlya vndañ þiñe Reide. F[illegible] re eg vpp j Himenen/ þa ertu þar. Fare eg nidur til Helvijtis/ ſie/þa ertu þar nalægur. Þott eg take vp pa mig Vænge Morgunbirtuñar/ z bwe hiꝗ yſtu Hafsins endemorkum/ Þa leider þijn Hond mig þadann/ z þijn hægre Hond nær mier þar.

Þar fyrer ſkal eg ſlya til Chriſtun z fela mig j hans Sarum..

O þu Myſkunſame Fader/ælijt[illegible] Lijkama þijns Sonar / huorſu hann var allur ſundurſlacktur j Sarum/ z lijttu ecke á mijn Synda ſar/ þijn[illegible] Sonar

Sonar Blood þuoe og hreinse mig af ollum Saur og Ohreinendum minna Synda. Neyrdu þar heitu og alvar legu Bæner þijns Kiarlans Sonar huorium hañ wtheller pyrer þier vm Sæluhialp þeirra Btvoldu.

O H. Herra Gud z riettferduge Doomare / mitt Lijferne z Frampær de/ giører mig ottasleigen/ þui ef þad er jsivirduglega yferskodad z rañsak ad/ þa er þar eckert annad ad finna/ eñ añadhuort Synd edur Avartarleyse og þott þar meigie synast ad vera nockur goodur Avoxtur/ þa er hann þo añadhuort med Nrœsne meingadr/ edur af einhuorium ødrum Ofullkom legleika spilltur z pordiarfadur/ suo ad hñ þar fyrer añadhuort kañ ecke ad þocknast/eda z so hañ storlega mis þocknast j þijnu Auglite. Ad sønnu þa er allt mitt pramferde/ añadhuo rt fordœmanlegt/vegna Syndareñar/ edur forackcanlegt/ vegna Avartar

 leysesins

leyſeſins/ Ja/ þad er ecke alleinaſta vegna auaxtarleyſeſins foraktanlegt/ helldur z eirnen j Raun og Sannlei ka fordæmanlegt. Þuiad huort þad Trie ſem ei bærer goodan Avoxt/ ſkal upphoggvaſt z j Ellden kaſtaſt. Ecke er alleinaſta þui Trienu j Ell den kaſtad ſem færer aff ſier jlla Ave xte/ helldur og eirnen hinu/ſem øng ua Avexte bærer. Eg ſkielþ af þei rre Vmþeinkingu/ þegar eg hugſa um/ huørſu þeir ſem a Vinſtre Hond Domarans ſtanda a effſta Deige ver da Fordæmder / alleinaſta þar fyrer/ ad þeir hoffdu ecke giort neitt af þui gooda ſem Gude þocknadeſt/ Þeir høf du ecke giefed hungrudum ad eta / og ecke þyſtum ad drecka/ Ecke vitiad þe irra ſiuku/ og ecke klædt þa Nockta

O þu viſna og Avaxtarlauſa Trie/ ſem hefur forþient ad kaſtaſt j eliffan Elld/ Huoriu villtu ſuara/ Edur huad villtu fyrer þig bera a þeim Deige/ þegar

þegar ad þier verdur heimkur Reikn-
ingſkapur þar aþ huad þu hefur giort
a øllum þeim Tijma/ ſem þu hefz lif-
ad hier j Heime? Þa mun verda giært
ad huøriu Høfud Hære/ og þar mun
ecke ſkiotaſt vm eitt Augnablik Tijm-
ans. O huad hart mun þa ad þreyng
ia a allar Sijdur/ þegar ødrumeigenn
ſtanda Syndernar med ſiñe hardre A
klogun/ eñ ødrumeigeñ Guds ſtranga
Riettlæte med ſinne ſkielfelegre Ogn-
an. Þegar nidur vnder eru vpp ſper
rar þær hrædelegu Kuerkar og Gin
Helvijtis/ Eñ vpp yfer reidur og byſt
ur Doomare/ Iñan fyrer nagande Sa
mviſka / Vtañtil Verollden øll j einū
Loga. Nu eþ ſa Riettlæte verdur þa
naumlega hialplegur/ Huad ſkal þa
verda vm þañ ogudlega/ ſem ſo er ſtad
dur og a ſig komen? Hønum er obære
legt j Guds Auglite ad ſtandaſt/ enn
ad ſkyla ſier er omøguleg. Huadan
ſkal þa Sælu miñe koma frelſe? Hua
D iij dan

dan ſkal heñe koma Raad edr wtrædes
Huør er ſa ſ heiter Eingell hins mÿk
la Raadsf Jeſus er ſa hiñ ſame j mill
um hañs Handa er eg ſkialþande og
titrande. Hughreiſt þig nu aptur
Sæla myn/ z orvæntu þier ei Nadar
nie Myſkunar/ vonadu vppa þañ ſem
þu hrædeſt. Flydu aptur til hañs fra
huørium þu ert ædur flweñ.

O Jeſu Chriſte/ fyrer þitt ſæta z
huggunarſama Nafn/ ſiñ merker Frel
ſan/ þa giør vid mig epter þeſſu þÿnu
Nafne. Alÿttu mig aumañ z veſlug
añ/ ſem akalla þitt Nafn/ Þott þu tak
er mig jñ j þad ſtoora z wtbreidda ſka
ut þiñar Myſkunar / þa verdur þar
ſaþn miked Rwm epter ſem ædur og
þar þreyngeſt eingeñ wt / þar þyrer
Þad er vÿſt ſatt miñ DRttiñ ad myn
Samviſka hefur forþient eilÿfa glo
tun/ og mier er ecke møgulegt ſialfum
þar þyrer ad bæta / Eñ hier a mote
er þad obrigdañlega ſatt / ad þÿn
Myſk

Myskun er þwsshundsinum stærre enn nockurt brot eda misgiørd kan̄ ad vera.
J þier DROTTin̄ er øll min̄ Von og þui mun eg ecke til Skam̄ar verda æpen̄lega.

VII
Vm Auøgst Pijnunn ar Christi.

SO opt sim̄ eg þeinke vm Pijnu̅a Christi/þa kan̄ eg ecke annars en̄ ad vera sterkustu Vonar/vm Guds elsku vid mig/ z min̄a Synda þ giepning. Nu̅ hneyger nidur Høfuded j sin̄e Blessudu Pijnu til ad kyssa oss. Nu̅ wtbreider bæda Arma til ad fad ma oss. Han̄ vpplykur Hendunum til ad wtdeila oss sijnum Gæfum. Nu̅ lætur opna sijna Sijdu til þess ad syna oss jn̄ j þad heita elsku Hiartad sitt sem han̄ heþur til vor. Han̄ lætur vpphef ia sig þra Jørdun̄e vppa Krossenn / so hann drage alla vpp j Hædernar

D iiij med

med ſier. Hans Saar eru blaa af Of rauneñe/ eñ liomande af Elſkuñe.

Gøngum þui ;nn vm hañs opnudu Saar/ z ſkodum hans Hiartalag/ſem hñ hefur til vor. Ad ſoñu er þ^r gnægd Endurlauſnareñar hia hm̃. þt þ^r dra up ecke ad eins eirn Bloddrope af hñs ſignada Lıȷ̃kãa helldur wtſtreymde hñs allra heilagaſte Dreire/ſo ſem nockurs konar Flod/ edur Foſſar/ af hñs fimm Lıȷ̃kamans Limum/ Hondum Footum og Sıȷ̃du. Jaa/ ſo ſem Vıȷ̃nbered i Vıȷ̃nþruguñe/ ſundurſpreingeſt / aþ þm̃ oþur þunga ſem a þui liggur/z vt giefur þui ſiñ Løg a allar ſıȷ̃dur/Eins gieck þad til j Pıȷ̃nuñe Herrans Chriſti/hans bleſſadur Lıȷ̃kame preſſadeſt vnder oþurþunga vorra Synda/z gud legr^r Reide/z wthellte þui a all^r ſıȷ̃dr/ þm̃ ſignada Løg ſıȷ̃ns raudlitada Blods. Þegar Abraham villde offra ſıȷ̃n um Syne j Breñeforn/ Þa ſagde Gud til Abrahams. Nu merke eg j Sannleika/ ad þu elſkar mig. Mættu vær

þa ecke myklu framar/ þeckia Elskuuel Guds/ vid oss þar af/ ad hañ villde fram̄ selia sinn elskulegañ Son j Dauda/ fyrer oss? Og lata hann verda eina fridþægingar Foorn fyrer vorar Synder. DROTtiñ vor elskade oss þegar vier vorum hans Ouiner/ Huørnen skal hañ þa ecke elska oss/ þa vier vorum sætter vid hañ? Meinar þu þa ad Faderen̄ kuñe nøckurn tijma ad gleyma so dyrmætu Bloode sijns Sonar/ þar hañ þo gleymer ecke Tarum Gudhræddra/ helldur telur þau øll og samanreiknar? Skyllde Christur þar hañ er nu lifande/ gieta gleimt þeim/ huøria hañ so heitt elskade allt j Daudan? Skyllde hñ nu gieta gleymt þeim j siñe Dyrd og Vegsemd/ huørra vegna hañ leid so forsmanarlega Kuol og vansemd? Yferuegdu nu Saala miñ þad margfallda Gagn z Gooda§ Pijnañ Herrans Jesu Christi fører þier. Christus sueitteft fyr' þig Blod
D v ugu

ugum Sueita/ so ad sa kallde Daud-
ans Sueite skyllde ecke opbioda þier j
þijnu Andlaate. Hañ strijdde vid Da
udañ/ so ad vier þeingium lijka vel sta
dest j sialþum Daudanum. Hañs
Saal var hrigg og kualdest allt j Da
udañ/ So ad þu feinger þa eilijfu Gle
dena a Himnum. Hañ villde læta
suijkia sig med Kosse / huør ad er Tei
kn elsku og Vinaattu/ so Syndeñ yrde
afmaad z wtslockt/til huørrar Diøf
ulleñ hafde tælt vora þyrstu Forelldra
med Yfervarpe sinar Vingunar. Hñ
villde af Gydingunum fangadur verda
og bundeñ vppa þad/ hañ leyste oss/
sem j Syndaña Fiøtrum bundner læu
z ættum ad wtkastast j eilijfa Forda
ming. Hañ villde j Grasgardenum
skyllde sijn Kuol z Pijna birtast so hñ
bætte fyrer Syndena sem j Paradijsar
alldengarde/ tok sitt vpphaf. Hañ vill
de huggast af einum Eingle/ so ad
hñ giorde oss samlags Brædur Eing
lana

glaña a Himnum. Nañ verdur for lateñ og yfergiefeñ aþ ollum ſijnum Læreſueinum / ſo hañ hiellde oſſ þeſſ þaſtara vid ſig / huorier ad hoþdum þalled þra Gude/ og yfergiefed vorn Skapara. Nañ var aklagadur fyrer Rœdenu med Lÿgvotta Vitniſburde/ ſo ad vier kyñum ecke ad verda aklag ader af Dioflenum med Logmalſins ſtraungum Sañleika. Nũ var fordæm dur hier a Jordune / ſo ad vier yrdum Saklauſer urſkurdader a Himnum. Nañ þagde þegar honum var vm Sy ndena brijxlad/ huor þo ongua Synd giorde/ ſo ad vier ſkilldum ecke þurþa ad þagna þegar vorar Synder koma þram ꝧ Guds Dõſtol/ helldr meiga be ra ꝧ oſſ Chriſti forþienuſtu/ ꝫ ꝧ þær he fr bætt ꝫ borgad. Nũ liet ſig inꝫ Kneſũ ſla j ſitt bleſſada Andlit ſo ad viᵉ yrdũ frij fra ſlogũ Diofulſins/ ꝫ jllrᵃ Sam viſku. Nañ villde lijda ſpott ꝫ brijxl/ ſo viᵉ mættũ ſpotta Diofulen ꝫ hlackᵃ til

Dvj vorra

vorra ofara. Þar verdur bygrt þyrer hanns Asionu/so fra oss takest Dula og Skyla Syndarennar/ huor ed byrg er fyrer vor Sælar Augu/so vier kuñ um ecke ad sia Gud/og færer oss so for dæmanlega Blindne andlegrar Neim sku. Nañ villde verda apklæddur sÿnu Klædum/ so ad vier feingium aptur þ riettа Klæded Sakleysesins/ sem vier høpdum mist fyrer Syndena. Nñ var særdur og stungeñ med Þyrnebroddum so ad hañ læknade allt þad sem stÿng ur og angrar/skier og særer vort Niar ta og vora Samuisku. Nañ bar pañ þunga Kross a sÿnum Nerdum/ so hñ tæke þar med fra oss þunga þess eilÿfa straffsins, Nañ klagar yfer ad hann sie yfergiepeñ af Gude/suo oss yrde þ ecke tilreiknad/ad vier yfergæpuin sia ⟨ſ⟩fañ Gud/og so vier skylldum af vor- um Gude alldrei verda yfergiepn' /nie wtsnarader. Nañ leid Þosta a Kross- enum/so ad hañ vtuegade oss pañ sæ- ta sua

ka ſuala Dryck gudlegrar Nadar/og ſuo ad vier ſkylldum ecke tortynaſt j Eilijfum Porſta. Hañ villde ſteykiaſt j oþurhita z Bale gudlegrar Reide/ ſo ad hañ þar med keypte oſſ frya fra þui Heluijtſka Kualaña Bale. Hañ var dæmdur ſo hañ friiade oſſ fra Gudz ſtranga Dome. Hañ var ſakfelldur/ſo ad vier ſem ſeker erum ſkylldum dæmaſt ſaklauſer. Hann var ſleigenn af Hendum ogudlegra Manna/ſuo hañ tæke oſſ vndañ hoggum og ſloggum Diofulſins. Hañ hroopade og ſtunde hatt aþ þeim obærelegum Kualū/ ſem hañ leid/ſo ad vier ſkylldum ei æfenlega væla z emia j þeim Heluijtſku Kualum. Hañ griet og vthellte ſijnū Tarum/ſuo hañ þurkade oll Hrygd ar tareñ aþ vorum Augum. Hañ er dæeñ ſo vier ſkylldum lifa. Hañ heþur kieñt til þeirra Heluitſku Kualaña ſo þær ſkylldu oſſ alldrei ſnerta.

Hañ lijtelæckadeſt/ſo ad vier feing

 ium

um boot a vorre' gømlu Drambſeme/ Þyrnekorgnu var þreingt ad hans Hø fde/ ſo hañ vtuegade oſſ þa Himneſku dyrdareñar Koronu. Hañ var pijndur z plagadur af øllum/ ſo ad hañ vtueg ade øllum Sæluhialpena. Hans Au gu dopruduſt z formyrkuoduſt j Daud anum/ ſo ad vier mættũ liþa j þui ſkiæ ra Lioſe eiliiþs Liifs/ z himneſkr' Dy rdar. Hñ heyrde Mynkunar ord/ Sp ott og Briſle ſo ad vier mættum j ſta deñ heyra a Himnum/ þa føgru z ſæ tu Englaña Loþſaungua.

Lat þar fyrer alla Druænting fa ra/ z vert med hrauſtu Giede/ þu trw ada Sæl/ þu riettchriſtenn Manneſkꝛ ia. Þott ſa eiliiþe Gud ſie med Synd eñe ſtygdur/ þa er þar þo komeñ apt ur eiliiſur Bitalingur fyrer. Ecke ver dr þu nu fram' meir dæmd vegna þin na ſynda/ þuiad Guds Sonur var til Kuala og Dauda fordæmdur / fyrer allar Veralldareñar Synder/ ſem hñ

vppa

vppa sig took. Þijnar Synder hafa ad sonu Strapped forþienad/ en̄ pad Straff er Gud bwen̄ alla reidu ad leggia vppa sin̄ Hiartans son. Sieu þijn Synda sær mikel/ þa vittu ad Christi Blood er so krøpfugt Vmsal/ ad þ kan̄ þau hæglega ad græda. Þott Moyses j Løgmals Bookeñe ølyckte ad þu siert bøluud/ mz þui þu hefr ecke hallded allt pad sem skrifad stendur j Guds Løgmale/ Þa þarftu ecke ad ottast/ þuiad Christur er þinna vegna orden̄ Bøluan. Su Handskript sem var a møse þier / og var skrifud j þui Himneska Þinghwsenu/ hun verdr ecke leingur lesen / þui yfer hana er nu dreiged med Blode Guds Sonar Jesu Christi/ so skal nu þa þijn þijna z Dauder/ minn sæte Jesu / vera mitt allra traustasta huggunar athuarf / j Lijfe og Dauda / Amen.

VIII

Vm þad/huorſu faſt og obifanlega vor Saaluhialp er bygd z grunduolld.

HErtu ecke hrigg Saala mijn z efa j enguan maata nu þramar meir vm Guds Myſkunſeme. Rendu þijnum þocknum vppi Himen en til þijns ſkapara/ huor ed þig ſkapade an þiñar Vmſorgūar huor ed myndade þiñ lijkama j leyndum huor ed tilbio Herberge þijnis Lijkāa diupt j Jardareñar Fylſnum. Sa ſem nu liet ſier vera vmhugad vm þig þegar þu varſt eingeñ / Skyllde honum nu ecke vm þig hugad þar hañ er bweñ ad ſkapa þig epter ſiñe eigeñ mynd ? Eg er Guds ſkopud ſkiepna/og þui vil eg vænta mier goods af Skaparanum / Og þo ad mijn nattura ſie fleckud z fordiorfud af Dioflunum/ z ſærd af Ræningiunū

þad

(þad er Syndum og Jllsku Verkum)
Þa lifer þo samt miñ Skapare/ Hañ
sem gat skapad mig j þyrstu/ hañ kañ
og so ad endurskapa mig (þad er) ad
giøra mig aptur ad siñu Barne fyrer
Nadena/ sem af mier til var Dioful-
sins Barn orden̄ þyrer Syndena/ Sa
sem mig skapade ãn alls Syndaflecks
og Saurgunar/ Hañ kañ og so hæg-
lega ad taka j burtu fra mier alla Sy-
nd og Saurgun/ z alla Jllsku/ sm̄ sier
hefur jñ smeygt hia mier/ vegna Dio-
fulsins meggiunar/ Adams Yfertrod-
u/ og miña eigeñ Misuerka/ z hefur
sier so vtdreypt vm alla Krapta miñ
ar Salar og mijns Lijkama.
Alla þssa Jllsku kañ hañ ad taka j
burtu fra mier aptur/ og giøra mig so
sem ad eitnre nyrre Skiepnu aptur/ eff
hañ vill/ nu vill hñ þad ezunarlaust/
þuiad huør er sa sem hatar eigeñlegt
Verk siña Handa? Erum vier ecke fy
ter Gude so sem Leireñ j Hondū Leir-
E · potta

þotta Smidsins? Hefde hũ haft Nað
edr Andstygd a mier/ þa hefde hũ vissu
lega ecke skapad mig þa eg var eingeñ.
Nu þott þad være ad soñu mykel Fur
da z Dasemd Elskuñar/ ad Gud synde
j þui þa hũ skapade mig þa sieft þo eñ
meire Furda z Dasemd j þui/þeg' hũ
endurleysti mig. Alldrei hefur Guds el
ska vid oss meñena kuñad so glogglega
ad siast so sĩ j Pijnuñe Herrans Jesu
Christi/ z a hũs Sarum z Undum.
Huørneñ er møgulegt ad sa sie ei
Raun z Sañleika elskadur/vegna h
ers ad sa Eingietne Sonureñ er a
Fødursins skaute wtsendur? Være s
ad þu hefder ecke girnst mijna Sal
hialp Herra Jesu / huad skyllde þie
þa ganga þar til ad vilia nidurstig
af Himnum? Ja/ad nidurstijga j E
mdena/ kuølena z Daudañ? Þar ti
kostade Gud sijnum eigeñ Syne / a
endurleysa Þrælen fra gløtuñe. A
soñu er þad mykel Elska sem Gu
hefu

hefur til Mañkynsins/ þar hñ vegna Mañkiepnuñar Saluhialpar z eilij frar Velferdar z Endurlausnar/ wt gaf siñ Hiartans Son/ vnder Eymde na/ vnder Daudañ z vnder þa særu z forsmanarlegu Krossins Kuol. Med harla Dyrmætu verde erũ vier endurlé ster/ z aptur j Frid keypter vid Gud. Harla dyrmæt og stoor er þar þyrer Myskunseme vors Endurlausnara.

Þad syneft so sem Gud elske sijn oskaborn japn heitt/ so sem sinn Elskulegann Eingietna Son/ þui þad sem vier kaupum / kann ecke ad vera oss okiærara/ nie ogiedþeckara enn þad vier þyrergiefþum / Anna rs giordum vier alldrei þad Kaup. Nu wtgaf Gud siñ natturlegañ Son sem er eitt med hm̃ z sameigeñlegrar veru med honum sialfum/ til þess hañ feinge oss Mennena til sinna Arf leidinga og Oskabarna. Ecke skal mig þui furda/ þott hañ hafe til

Eij kwed

bwed oss Vikarveru j þui Nimmeska Nwse z Nerberge/med þui hañ hefur ecke sparad. ad giefa wt fyrer oss siñ hi artans Son/ j huorium ad byr øll Fy lling Guddomsins. Ad sønu/þar sim er øll vppþylling Guddomsins/ þar er z Vppfylling þess eilijfa Lijfsins/ og þeirrar eilijfu Vegsemdar/þui þar sem Guddomureñ er þar þylger honum eil. ijft Lijf z Vegsemd. Nu ef Gud gaf oss j Christo alla Vppfylling eilijfs Lijfs/ Huorneñ skal hañ þa synia oss eins sijtels Parts þar aß/edur so mijk ellrar Hlutdeilldar sem huorium einu af oss nægest. Visselega elskar Son ureñ oss miøg jñelega z heitt/ þar hñ kostade sialfsun sier/ og sijnu Lijfe til vorrar Velferdar. Hañ leid þa skæ stu Fatækt z ørbirgd/so ad hañ giørde oss Rijka/ þui so stendur vm hñ skrif ad/ad hñ hæfe ecke haft þad hañ ky ñe Høfde sijnu ad ad halla. Hañ fæd deß Madur so ad hañ giørde oss ad Guds

Guds Bornum/ Ja/ hañ gleimer oss
eñ nu ecke / þo hañ sie bweñ ad fram
kumna/ og þullgiora vora Endurlau
sn/ helldur bidur hañ fyrer oss japnle
ga/þar hañ nu situr til Guds Fodurs
Hægre Handar. Þui skyllde eg efast
þar vm/ huort hañ mune vilia veita
mier z wtvega/þad sem til miñar Sæ
luhialpar þienar. Med þui hañ hef
ur sialfan sig wtgiefed þar til/ad wtve
ga mier Sæluhialpena/ Huad er þad
sem Fadereñ skyllde ecke vilia veita Sy
nenum/ huor ed honum var so hlydeñ
allt til Daudans/Ja/allt til Krossins
Dauda? Huad er þad ad Fadereñ skyll
de ecke veita Synenum/þar hañ er bw
eñ ad medtaka af honum so myked ve
rd fyrer vora Sæluhialp/ so sem Fad
ereñ heþur læted sier vel lynda z lýka?
Þar þyrer þott Synder miñar aklage
mig nu/þa treiste eg samt vppa þeñan
miñ medalgaungu Mañ/ þui hañ er
langtum meira verdur z betur heyrdr/
E iij helldur

helldr eñ mıñer Aklagendr. Pott miñ Veykleike giøre mig hræddañ / pa hroofa eg mier samt ab hans Styrk leika. Quad skal eg finna par vnː pott Diøfullen aklage mig? Og miin eigen Jllsku Verk fordæme mig? Og bevtsse mier Sokena & Nendur. Sa mk sem ædur anæger mier pad / ad Skapare Himens z Jardar/ og sialft Riettlæted bidur fyrer mig.

Mier anæger/þegar eg hefe hũs Saatt og vingan / vid huørn eg hefe alleina Syngad/og misbroted. Quad sem hañ vill ecke reikna vid mig mier til Avirdingar/Pad er so sem pad hef de alldrei skied nie giørt vered. Nu po eg hafe drygt stoorar og margar Synder / z hafe opt j somu Synder z Løstu falled/huad vm pad? Eg þyrf ke og ecke ad girnast Christi/ miins Endurlausnara Riettlæte / være eg ecke piadur vnder Syndaña þunga. Være eg osiukur/pa þyrfte eg ei Lækn

aran-

arans vid/hañ er Læknareñ/hñ er Fr
elsareñ/hñ er Riettlæte/ hañ kañ ecke
ad neita sialfum sier. Eg er sa hiñ siu
ke/eg er sa hiñ Fordæmde/ Eg er sa
Synduge/eg kañ ecke ad neita sialfū
mier.

Myskuna þu mier þar ꝧ/O þu goode
Læknare/Oh þu millde Frelsare/Oh
þu saña Riettlæte/Amen.

IX

Huerneñ vier eigum Gud alleina ad elska.

Ris vpp Christeñ Sal fra
elsku jardneskra hluta/z tak
þier ꝧ hendr/ad elska hier ep
t' þañ ypparsta z ædsta goda
j huoriñ ad eru falen z folgeñ øll Giæ
de/z æn huers ad ecke ma neirn Hlutr
riettelega godr kallast. Eingeñ skopud
Skiepna kañ ad fullnægia so Girnd z
giede voru/ad vier eckert fram' girnūst/
ad heñe feingeñe/og kiem ꝧ so stil/ad

Eiñ eingeñ

eigeñ ſkiepna er af ſialfre ſier til god helldur þad gooda ſem hun heꝼur med ſier z j ſier/ þad hefur hun annarſtad ar ad þeiged. Þar reña ad ſoñu z wt fliota fra Skaparanum til Skiepnuñar/ ſo ſem nockurskonar Lœker og Ruñſler Giœſkuñar/ Eñ Vppſprettann ſialf er j eilijfum Gude/ Þui ſkylldum vier þa hallda ſo mÿked aꝼ þeſſum Lœkiunum / ad vier gleimum þar yfer Vppſprettuñe ſialfre? Allt þad gott ſem finſt j þia ſkiepnunne/ þad er ſo ſem ſkugge/ Eptermyndan/ Lyking edur ſuipur ad eins þeſſ fullkomlega Gooda/ ſem ad er Gud ſialfur. Þui ſkylldū vier þa hallda ſo mÿked af þeſſum ſkugganū þeſſ gooda ad vier þeſſ vegna gleymum þui hinu gooda ſial ꝼu? Vm Dwfuna ſem wt var ſlept aꝼ Noaork ſtendur ſkrifad / ad hun haꝼe huorki kunad ad finna þañ ſtad edur þad plats / j þui okyrra og oſtødúga Vatnaña Floode/ þar hun hafe

kuñ

kuñad ad hujla ſiñ Foot m/ Eins kañ
og ſo vor Sal ecke þad neitt ad ſiñq
j bland allra Jardneſkra Nluta ſem
hun kuñe ſitt Gied og Gyrnd til lein
gdar a ad hujla vegna oſtadþeſtu/ z
Forgeingelegleika þeſſara Jardneſk
ra Nlauta. Mætte ecke reiknaſt/ad
ſa giørde ſialfum ſier Minkun/ſem
elſkade nockurn þann Nlaut / ſem
ecke ſamde hans Tign og Burdum?
Nu er Salen vor tignare og yppar
legre eñ nockur oñur Skiepna/ med
þui ad hun er endurkeypt med Guds
Sonar Pijnu og Dauda/Þui ſkyllde
hun þa vilia ſkiepnurnar elſka? Er
þad ecke ſo ſem þuert a mote þeirre Na
tign/ og dyrdarlegum Neidre / til hu
ørs ad Gud hefur hana vpphafed?
Allt huad ſem helſt vier elſkum/ þad
elſkum vier/añad huørt fyrer Volldug
leika/edur fyrer Speke/edur fyrer Frñ
bleiks ſaker. Eñ huad er volldugra eñ
Gud ſialfur? Edur huad er Viſdoms

fullara enn hann? Huad Frijdara og fegra enn hann? Allt Velldе og Magt Veralldarlegra Konga og Herra/ er aþ honum giefed z lytur vnder hans Valld. Allur mannlegur Wijsdoomur og Speke er ecke annad/ enn Heimska og Fafrœde/ hia hanns Wijsdome ad reikna. Oll Fegurd og Frijdleike Skiepnanna/ er liotleike ad reikna hia hans Fegurdar Lioma.

Ef ad einn Vollдugur z Tignarrijkur Kongur bidlade til einnrar Fatœkrar og vmkomulitlrar Stulku/ og sende sijna Þienara med þau Erende til hennar/ Munde ecke hennar Heimsku vidbrugded ef hun gleymde Kongsins Teingdum/ enn girntest ad eiga helldur hans Þrœla og Þienara sem til hennar være sender? Myklu meire Heimska er þad eþ Salen vor elskar framar Skipenurnar/ sem oss eru sendar til Þienustu/ Helldur enn þann blessada Brwdguma sinn Jesum Christum

ſkum ſem hefur elſkad hana ſo heilt
og ſo myked til þeſſ ynned / ad hann
mætte fa hana ſier til eckta / ad hann
wigaþ ſig i Kuol z Dauda.

Sialfar Skiepnurnar afrꝛda vorum Sꝛlum ad hafa þuilijka heim ſku / ſeigiande / Þui vilie þier halldа ydur ſo faſtlega vid oſſ? Þui girneſt þier ecke þad ſem langtum ꝛdra er enn vꝛr? Vꝛr kunnum ydur ongvaſt neigeñ eiliflega ad anꝛgia / Fared þui til ydar og vors ſkapara og elſked hañ. Skiepnunum er ſo hꝛttad þo vier elſkum þꝛr / þa kunna þꝛr ongua Elſku oſſ aptur ad ſijna / Og ecke ha fa þꝛr oſſ helldur elſkad ad fyrra bragde. Eñ Gud ſa ſem ad er ſialfur Kiꝛrleikureñ hañ kann ecke aňars eñ ad elſka þa aptur a mot / ſem hñ elſka / Jꝛ / hann vard fyrre til ad veita oſſ vora Hiartans Girnd / Eñ vier kunnum hann ad bidia / og fyrre vard hañ til ad elſka oſſ en vier hañ.

Huad jñelega være oss nu þa ad elska
hañ aptur a moote/sem so jñelega hef
ur oss elskad ad fyrra bragde? Hann
elskade oss þegar vier vorum enguer/
Þuiad elskuverk Guds er þad/ad hañ
liet oss myndast j Modurlijfe/z fædast
j þeñan Heim. Hañ elskade oss þa vi
er vorum hans Ovirner/ Þuiad Elsk
uverk z Myskunarverk Guds lifanda
var þad / ad hañ sende oss siñ Son til
Endurlausnar. Hañ elskar oss þar vi
er erum fallner j Syndena / Þuiad
Myskunar z Elskuverk Guds er þad
ad hañ ecke yfurselur oss j Daudañ/
jafnsnart sem vier syndgunst/ Helldur
bijdur hañ epter vorre Jdran og Yfer
boot. Elskuverk Guds er þad/ ad hñ
tsan vorrar Verdskulldunar/ ja þuert
a mote vorre Verdskulldan / jnnleider
oss j þa eilijfu Dyrdarveru a Himnū.
Hefde ecke Elska DROTtins vered/
þa hefdum vier alldrei femged Gud ad
þeckia oss til Salubialpar. Hefde ec
ke elsk

ke Elſka DROTTins vered/þa hef de allur vor vijſdomur og Þecking/ver ed einſkis verd og ſkadnæm.

Nuorneñ kiemur þad til ad Kiærlei kureñ er ypparlegre eñ Þecking allra Leyndardomaña? Þad kiemur ſuo til ad þecking Leyndardomaña ſiñſt lijka vel hia Dioflenum/ eñ Kiærleikurenn ecke vtañ hia Guds Bornum alleina. Nuad velldur þeirre ſtærſtu vparſælld Dioflaña? Þad/þeir kuña ecke ad el ſka þañ ædſta og ypparſta Gooda/ ſem er Gud ſialfur.

Hier þuert a mote/ Nuad kiemur þar til/ ad Gud er ſa allra farſællegaſte j bland allra Nluta? Þad/ad Gud elſk ar oll ſijn Verk/ og hefur eina hiart anlega Vnan og indæle af þeim. Nu at þyrer verdur ecke vor Elſka til Gu ds þullkomeñ j þeſſu Lijfe? Þad kiem ur ſo til/ad epter þui ſem vier þeckiũ huorn Nlut/ epter þui elſkum vier hñ og ſo/Nu þeckium vier Gud og hans

E vij Myſk

Myſkun opullkomlega/ z ſo ſm̄ j Rꝛod gatu/ þar þyrer elſkum vier Gud ecke fullkomlega ſem ſkylldum. En̄ j þui eilyffa Lyffenu munū vier fullkomlega/ farſæler verda/ Þui vier munū þa full komlega Gud elſka / En̄ fullkomlega munum vier han̄ þui þar elſka/ad vi er munum fullkomlega þeckia hann. Eingen̄ kan̄ ſa ad vænta ſier ad hann mune fullkomlega elſka Gud j ødrū Heime/ſa ſ̄ ecke tekur til ad elſka hn̄ j þeſſum Heime. Guds Ryke a ad vpp byriaſt hier j þeſſu Lyfe j Mañanna Hiørtum/añars fullkomnaſt pad ecke j þui epterkomanda eilyffa Lyfenu. Nu ar ſem ecke er Elſka til Guds/þar er og eingen̄ epterlangan til þeſſ eilyffa Lyfſins. Huørnen̄ kan̄ þa ſa ad hafa Not af þeim hædſta Gooda/ ſem ecke elſkar han̄/ecke leitar epter hønum/ei ge girneſt han̄? Eins lyka Tegund^r ſem þyn Elſka er/eins verdur þu z ſo/ Þuiad þyn Elſka vmbreyter þier epter ſyn̄e

ſine Náttúru. Elſkan er ſu ſterk-
ta Samteingingh / edur Samband /
mad ſa ſem elſkar eirn Hlut hañ verd
eitt med hønum.

Hvad ſamteingde kann Riettlæta
Gud aptur vid Syndugar og tapadar
Manneſkiur a millum hvørra var
in meſta fiarlægd orden? Þad giør
ſu hæſta og ſtæſta Elſka. Enn
opa þad ad Riettlæte Gvds ſtæde
raſkanlegt / þa vard þar ad koma til
hæſte og Dyrmætaſte Bitalingur
ſyñunnar Chriſti. Hvad ſamteing
r enn nu j Dag / þeſſa tuo miøg olijk
a Hlute / Truada Sæl Manſins /
em er ſkopud Skiepna / vid Gud ſinn
Skapara? Elſkann. J þui eilijfa
lijfenu / mun verda ſu allra nakuæm-
egaſta / og jnnelegaſta ſamteinging
millum Guds og vor / Hvørnenn
kiemur þad til? Þad kiemur ſuo til j
ad vier munum ſa hid allra jnnelegaſt
og Nakuæmlegaſt Gud Elſkad.

E viij Elſkan

Elſkañ hefur þa Nattúru/ ad hun
ummbreyter þeim ſ elſkar/ z giører hañ
umſkiptelegañ/ Þar fyrer huør ſem el
ſkar þad holldlega/ hañ verdur hollde
gur/ ſa ſem elſkar Verolldena/ hañ ve
rdur veralldlegur. Nu er þad auduiſt
ad Holld og Blood kañ ecke ad ødlaſt
nie eignaſt Guds Rijke. Elſka til Gu
ds er lijk þeim Vagne/ j huørium E
lias Spamadur var fluttur til Him
na. Guds Elſka er Vnan Hiartans/
og lyſtelegur Alldengardur Salareñ
ar. Hun vtelykur af Hiarta Mañſins
Heimeñ/ z yferuiñur Dioſuleñ. | Hun
apturlæſer Heluijte/ Eñ vpplykur Hi
merijke. Elſkañ til Guds/ er þad Te
ikn/ med huøriu Gud teiknar og aud
kieñer þa Truudu og Vtuoldu/ Ong
uañ þañ mun Gud a epſta Deige peck
ia fyrer ſitt Barn/ ſem ecke hefur þet
ta Teikned a ſier/ Þuiad Trweñ/ med
huørre alleina/ vier medtøkum Riett
læted og Saluhialpena/ er ecke riett
nie

nie ſoꝛ wtan hn̄ hafe j ſi' ſtødugt Tr
auſt. Stødugt Trauſt kan̄ huørge ad
vera þar ſem ecke er Elſkan̄ til Guds
Þui huørnen̄ kantu ad freiſta goods
til hans/ē þu elſkar ecke? Eingen̄ ka
n̄aſt ſa riettelega vid Velgiørninganā
ſem ecke þackar fyrer þa. Nu þack
ar eingen̄ þeim/ ſem han̄ elſkar ecke/
huar fyrer ef þu hefur rietta og ſan̄a
Trw/ þa mun hun kan̄aſt vid þan̄ ad
ſta Velgiørningen̄ Endurlauſnarans
Jeſu/ hun mun ecke alleina kan̄aſt vid
han̄ helldur z þacka fyrer han̄/ Ecke
alleinaſta þacka fyrer han̄/ helldur z
eirnen̄ elſka þan̄ ſem han̄ h eſur giefed
z veitt. Guds elſka hun er Lijf z Ro
ſemd vorrar Saalar. Þegar Anden̄
edur Saalen wtfer af Man̄ſins Lijka
ma fyrer Daudan þa er wte z endad
Lijf Lijkamans/ Eins er þad z ſo þeg
ar Gud ſtyggeſt z j burtu vijkur fra
Man̄ſins Saalu vegna Syndan̄a/ þa
er z Lijf Saalaren̄ar wte z endad. Gud

byr og bygger j vorum Hiortum fyrer Trwna/og j vor ũ Saalum fyrer El ſkuna. Þuiad Elſka Guds framſlyts af Hiortum þeirra Vtvoldu fyrer hei lagas Anda Verkan. Þar kaſ eingeſ Stilling nie Roſemd/ ad vera j Man ſins Saalu/ ſie hun fyrer vtaſ Guds Elſku/þuiad ſo ſem Heimureñ og Di ofulleñ/ er heñar ſtæſta Sturlun og oroadan/ſo er Gud heñar meſta Nægd z Roſemd/Þar er eingeñ fridur Sam uitſkuñar/ vtan alleina hia þeim ſem wt af Trwñe eru ordner Riettlaater/ þar er z eingeñ ſoñ elſka til Guds wt añ alleina hia þeim ſem hafa Sonar legt Trwnadar trauſt a Gude.

Deydum þar fyrer j vorum Hiortu opmykla Elſku til vors eigeñ Holds/ Elſku til Veralldareñar/ z Elſku til ſkepnañna/ſo ad þar meige lifa j ſtad eñ elſka til Guds/ huør ad byriaſt hier j Heime/eñ fullkomnaſt j eilifu Lijfe/ AMEN.

Vm

X

Vm þad huørnenn vier sieū komner j sætt z Vingan vid Gud aptur.

Annarlega bar Jesus vorn Beyfleika/ z vorum ørkumsl um blood hn̄ vppa sig/ O Nerra Jesu/ Nuad mykel er þsse Giæska/ ad þu tekur af oss Syndernar med huorium vier hofum forskulldad eilyffar Kualer z Pynu / z leggur þær þier a Nerdar. Þañ þunga / sem oss hefde añars nidur þryckt allt til Helvijtis/ Nañ tokst þu vppa þig/ Jæ/ þu ert særdr fyrer vorar Illgiørda saker/ z fyrer vorra Glæpa saker lemstradur / fyrer þynar Beniar erū vier Heilbrigder ordner/ þutad Gud DROTTin̄ lagde allar vorar Synder vppa þig. Furd anleg erū þesse Byte/ þar þu tekur ad þier vorar Synder / enn giefur oss

j ſtaden̄ þitt Riettlæte / Daudan ſem vier hꝍfdum forſkulldad / tekur þu til þjn/ eñ giefur oſſ j ſtadenn Lijfed.

Þar fyrer kan̄ eg nu ønguaneigen̄ ad efaſt vm þijna Nꝍdar Giæſku/ edr ad ørvænta mier Nꝍdar vegna mina Synda. Þu hefur vppa þig teked pad allra Beſta og ſuꝛvirdelegaſta ſem vier til hꝍfdum j vorre Nattwru (pad er Syndena) Huorneñ ſkyllder þu þa kuña ad þorſma pad Beſta ſin̄ vier til hꝍfum/og er Verk þiña Han da/pad er Ønd vora z Lijkama?

Þu munt ecke epter ſkilia Sꝍlu miña j Helvijte/z þu munt ecke lijda/ ad þin̄ eñ Heilage ſiae Forrotnanena/ Riettelega ma ſa Heilagur kallaſt/ huørs Synder ad eru af Nꝍdeñe j bu rt teknar. Sæll er ſa/ huørium Miſ giørdernar eru fyrergiefnar/ Og hin̄ ſem DROTTIN̄ tilreiknar ecke Syn dernar. Huorneñ ſkyllde DROTT iñ meiga tilreikna oſſ Syndernar/pad fyrſt

fyrst hañ er bweñ ad tilreikna þær ødrum? Hañ slo Soneñ fyrer Synder z afbrot siins Folks. Þar fyrer mun Sonureñ/ med siñe Þeckingu marga Riettlæta giora z þeirra Ræanglæte mun hañ sialfur bera/ Hvørneñ gior er hañ þa siina Riettlæta? Þad ka nnu ad heyra hier Sæla miñ. Med siñe Þeckingu/ stendur hier/ ad hañ giøre þa Riettlata / Þad skiedur a þa nn hatt/ Ad vier sem Riettlæter verd um/ lærum fyrst ad þeckia þa Næd z Myskun z Vægd sem oss er wtvegud hia Gude/ fyrer Jesu Forþienustu. Þar næst ad vier forlæatum oss alldeil is/mz stadføstu Trwnadar Trauste/ vppa þa somu Nadena/ sem vier so sia um z þeckium oss ad vera/ fyrer Jesu Piinu z Dauda wtvegada. Þetta er su sæta Þeckingeñ sem oss giører Riett læta og Sæluholpna/ so sem þar sten dur skrifad. Þad er þad eiliifa Liif ad þeir þecke þig alleina sannann

Gud/z þiñ Eingeteñ Son Jesū Chr
istum/sem þu hefur vtsent. Þar fyr
er/huør sem vidurkieñer Herrañ Jesū
med Muñenū/z trwer j Hiartanu/ ad
Gud hefur vppvaked hañ fra Daudū/
sa skal vera Saaluholpeñ. Trwañ
Mañsins tekur ad sier/z eignast allañ
þañ fullnægiu Bitaling/ sem Herrañ
Christur wtlagde fyrer vorar Synder/
z ber hañ fyrer sig/ so sem eitt eigeñle
gt Riettlæte/ þuiad Christur bar Mis
giorder sijns Folks/og vppa sig hlood
Ranglæte margra / Og bad fyrer þe
im Syndugu. Sannarlega munde
hann hafa haft fæ Riettlæta/ vtann
hann hefde teked þa hinu Syndugu
aptur j Saatt til Nꜹdarennar / ecke
være marger þijner enu Riettlatu/ O
Herra Jesu Christe/ vtann þu fyrer
giæfer þeim enu Ranglatu Synder
nar. Huørnenn er þad mogulegt/ad
Christur Dæme oss med strangasta
Riette / fyrer þær Synder sem hann
hefur

hefur ad ſier og vppa ſig ſialfañ tekeb Huørnenn er þad møgulegt/ ad hann fordœme oſſ / þott vier ſieum ſeker j Syndunum/ þar hañ er ſialfur giørd ur ad Synd/ vorra vegna/ Skyllde hñ vilia fordœma þa ſem hann kallar ſiñ na Vine? Skyllde hañ vilia fordœ ma þa ſem hann bidur fyrer? Skyllde hann vilia fordœma þa ſem hann leid Daudan fyrer? Vertu nu med godu Giede Sæla miñ/ og gleim þiñum Syndum/ Þad fyrſt DROTTiñ he fur þeim gleymt/og vill þeirra ecke fr amar meir miñaſt.

Eingenn hefur riett til ad hefna a þier fyrer þiñar Synder / vtann ſa ſame DROTTEN ſem ſialfur bi⸗ talade / fyrer allar þiñar Synder. Nefde nøckur añar vtlagt bitaling fy rer miñar Synder /þa mætte eg ad ſon nu vera vggande þar vm/ huørt þeſſe hiñ ſtrange Domareñ villde læta ſier ænægia med þañ Bitaling edur ei.

Nefde eirn einfaldur Madur/ edr eirn Eingell bitalad fyrer mijnar Synder/ þa være þar nockur Ordsøk til ad eg mætte efa vm/ huort sa bitalingur være anægelegur/ z fyllelegur edur ei/ enn nu kan þar eingenn Efe a ad vera/ nu þui þad hefr giort sialfr Gud DROTTINN. Huornenn er mogulegt ad hann skyllde ecke lata sier lijka z anæga þann Bitaling z þad verded/ sem sialfur hann hefur luckt sijnum himneska Fodur fyrer oss? Edur huornenn skyllde þad vera opullkomlegt/ sem komed er af Hende eilijfs Guds Sonar? Ottast þar fyrer ecke leingur Saala mijn/ aller Beiger DROTTINS eru Myskun z Sannleikur/ þar til er z so DROTTINN Riettlatur z Riettferdugur z aller hans Doomar. Ottast ecke leingur Saala mijn/ hugga þig vid Guds Myskunn hugga þig z so vid hans Riettlæte/ þui med þui Gud er Riettlatur/ þa heimter hann ecke Bitaling af tueimur fyrer

fyrer eirn z hinn sama hlut/ Nu er hañ bweñ anægelega ad sla Soneñ/ pyrer Synder Veralldareñar/ Huorn Riett skyllde hañ þa nu hafa til ad sla oss Prælana fyrer þær? Lagnt sie þad fra Guds Riettlæte/ ad hañ hefnde nu ap tur ad nyu Syndareñar a oss þar hañ er bweñ ad hefna heñar ædur nogle ga a sijnum Syne.

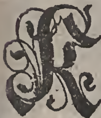
Nier ad auke er þier til Huggun ur Guds Sañleike sem alldrei kañ ad bregdast vm alla eilijfd/ Eñ huad er þ þa sem þesse Sañleikureñ seiger? hañ seiger hia Spamañenum/ Ad so sañar lega sem DROTTiñ lifer/ þa vilie hñ ecke Syndugs Mañs Dauda/ helldur ad hñ snue sier z life æfenlega. Item/ seiger Endurlausnareñ hia Gudspia lla Mañenum/ Komed til myn aller sem erfided og erud þunga þiader/ eg vil endurnæra ydur. Huor vill efa vm Sañleika þessara Orda edr væna DR OTTiñ Lyge/ z hallda ad þunge

Fv vorra

vorra Synda giere nidur þryckt Gudle gre Myskunseme? Þad ad væna DRo ttins Gud Lyge/ edr ad mistreysta hans Myskun/er stærre Synd en allar adrar alls Heims Synder. Huar fyrer Jud as Syndgade meir z framar/med þui ad hñ orvænte sier Guds Nœdar/ enn Gydingarner/ j þui þa þeir krossfestu Christũ. Vitñ þar fyrer/ad þar sem yfergnæfer Syndeñ/ þar yfergnæfer z eirneñ Nœdeñ mÿklu framar/ Þui er hun þushundsinñ þyngre j Metaskal DRottins/eñ allar vorar Synder. Sy ndeñar eru verk Mañsins/ eñ Myskũ eñ verk Guds. Syndernar eru tÿmañ legar eñ Nœd DROttins er fra Eil ÿfd til Eilÿfdar. Fyrer Syndernar er komeñ fylleilegur Bitalingur og Nœd Guds er med Dauda Jesu Christi w vegud/og vm Allder og ad eilÿfu stad fest/ z oraskañleg giørd. Til þessarar Nœdareñar fly eg þui mz iñelegre Lot ningu og Audmykt. AMEN.

Vm

XI
Vm þad Verd og Full
nægiu Bitaling sem kom
eñ er þyrer vorar Synder.

Omed til miin þier sem Erfided / og þunga erud þiader eg vil endurnæra ydur/ seigier Endurlausnar
eñ. Þar til suara eg þi' miñ sæte Jesu/ ad saññarlega er eg mz ofmyklū syndar eñar þunga nidurþryckt/so eg andvar pa vnder þessare obærelegre byrde/þu ers vegna eg vil giarnañ koma til þijn þu ꝫ ert bruñr þss lifanda Vatnsins. Kom til miñ Drottiñ Jesu/so eg giete kōed til þijn. Eg kiem þui til þijn ad þu hefr ad fyrrabragde kōed til mijn/ Eg kiem til þijn Drottiñ Jesu/ ꝫ hef hiartañlegā þosta ꝫ epterlangan epter þiñe nad/Ei hia mi'siñ eg eckert gott

 være

Være so ad eg fynde nockud Gott hia
sialfū mier/þa hefde eg ei so storā þor
staepter þiñe Naad. Visselega Herra
Jesu þa eruda eg z er þūga þiædur.
Ja/suo myklum Synda Þunga er eg
þiædur/sem eg meina ad varla mun
nockur añar vered hafa af þijnum Bl
uoldum/vtañ kanske Ræningen a Kr
ossenum. Myskuna þig yþer mig/O
Herra Jesu Christe/ þu sem ecke syn
iader Ræningianum a Krossenum þiñ
ar Myskunar.

Eg hefe illa z suiuirdelega hegd
ad mier/i mijnu Lijferne/ samt girnest
eg nu heilaglega og riettferduglega ad
deyia. Nu er sañur Heilagleike z Riet
læted langt i burt fra sialfum mier/
Þess vegna fly eg nu til þijns Heilag
leika. Kome mier nu til hialpar þijn
allra Helgasta Sæl/ O Herra Jesu/
huoria þu gafst til Endurlausnar ve
ralds/z Bitalings fyrer marga. Kome
mier til hialpar þiñ allra helgaste Lij
kame

kaune/ſ miña vegna var mz hwoſſtrykt
ngū/Nrakū/Knefaſlogū z mz huoſſū
Þyrnebroddum pijndr z plagadr. Kōē
mi' til hialpar/o Herra Jeſu Chriſte/
þitt allra helgaſta z dyrmætaſta blood
ſem vt flaut af þiñe ſignudu Sijdu/ þa
þu varſt pyrer mig pijndur z Deyddur
þuiad ſa Dreyreñ hreinſar oſſ af oll-
um vorum Syndum. Kome mier til
hialpar og adſtodar/ vnder þeſſum mij
num Synda þunga og Samuiſkubyr
de/þinn allra helgaſte Guddomur/ſem
vid Makt hiellt og ſtyrkte þijna Mañ
domlega Natturu j Kuoleñe og Pijn
uñe/ſo hun fieck ſtadeſt / og alla feikn
Kualaña yperuñed. Nuor þiñ Guddo
mur / ſuo ſem huijldeſt og hiellt kyrru
ſijnu Almætte/ſuo hann hindrade ecke
Kuolena og Pijnuna / edur burt vike
henne pra þeim ſignada Lijkama / vid
huorn hañ var þo ſamteingdur/vppa
þad/ad Endurlauſnar Verked mætte
þeſſ helldur frammkuæmaſt. Þeſſe

Guddomurenn þinn hvande j þijnum
mañdome giørde Pijnuna þijna O Her
ra Jesu oseigiañlega kroptuga z dyr
mæta/ þui huad kañ ædra ad þeinkiast
edur dasamlegra ad talast/ eñ þad ad
Gud endurkeipte mig med sijnu blode.

Kome mier til Hialpar z styrktar
þijn blessudu Sær og Vnder/ j huor-
ium ad er falleñ og folgeñ øll mijn
Lækning og Heilsugiøf/ Kome mier
til Hialpar þijn Forþienusta sem er
mitt einka Adhuarf/ og Lækningsdo
mur a mote Syndeñe/ þuiad þad þu
leidst/ þad leidstu miña vegna/ huat
þyrer/ þad sem þu hefur med þiñe Pij
nu og Lijdingu forþienad/ þad hefur
þu miña vegna forþienad/ Þar fyrer
Prijsar Gud sitt Kiærleika til vor/ og
bevijsar hañ med þeim Vitnisburde/
sem geingur langt yfer Skilning allra
Manna/ Jea/ og lijka vel Einglaña
Eñ þesse er sa Vitnisburdur hans
Kiærleika vid oss/ ad Christur er dæñ
fyrer

fyrer oss/ þa þegar vier vorum eñ Gu
ds Oviner. Huor skyllde ecke læta
ig þorundra hier vppa? Huor skyll
e ecke stoorlega dædst hier ad/ sa My
kunsamaste og Giæskurñkaste Guds
Sönur bidur Fødureñ fyrer þeim sem
hañ ecke þar vm bædu/ Ja/ fyrer þm
em ecke alleinasta ecke bædu hañ ad
idia fyrer sig/ Helldur z eirneñ þyrer
þeim sem hotudu hañ/ og voru hans
Ovinar? Ja/ hañ bidur ecke alleina
ta fyrer Syndørunum z sijnum Ovin
um obeden/ helldur þa bitalar hñ fyrer
þeirra Synder og Yfeirtrodslur obed
nn/ og þullnægiu giører Guds stran
ga Riettlæte þeirra vegna med sinne
Fædingu/ med sijnu allra heilagasta fr
amferde z Lijferne/ med siñe beisku Pij
nu z sijnum bitra Dauda.

O Herra Jesu Christe/ þu sem fyr
er mig badst og leidst Pijnu og Dau-
da ædur enn eg kuñe ad girnast þessa
Pijna Velgiørninga/ edur þig vm þa

ad bidia/ muntu nu kuña ad synia mie
er Avaxtarins allra þßara Velgiorn
inga/ þar eg nu kalla af Diupenu til
þyn/ og oska med Grææfe og Andvarp
an ad niota Avaxtarins/ þiñar Forþi
enustu? Eg var fordum af Syndum
spilltre Natturu til/ þiñ Ovinur þeg
ar þu leidst Dauda pyrer mig/ Eñ nu
er eg wtaf Nꝯdeñe ordeñ þiñ Vinur/
þiñ Broder/ þitt Barn. Þu veittet
pordum þynum Ovinum sem þig eitt
skis bꝯdu/ Skyllder þu nu ecke vilia
veita þynum Vin þad sem hñ græt
bæner þig vmꝫ Ongvanneigeñ mun
þad so til ganga/ helldur so sem þad
stendur skrifad/ Þa muntu ønguañ
þañ fra þier wtreka nie wtelykia ŝ til
þyn kiemur/ þuiad þyn ord eru Sañle
ikur/ Þu hefur talad vid oss ꝫ Anda
og Sañleika/ z vier høfdum medtekeð
aꝫ þier Ord þess eilyfa Lyffsins.

Athuga nu þetta Sæla myn og
verk med goodu giede/ Vid vorum ad
sie

ar Syndug af Nattureñe til/ Eñ nu erum vid riettlaat wt af Nadeñe. Vid vorum ædur Guds Ovíner/ eñ nu erũ vid hans Viner z Teingda Naungar. Adur vorum vid Daud j ockar Synd um/ eñ nu erũ vid aptur endurlifgud j Christo. O huad furdañlega z yfer gnæfañlega stoor er þesse Elskañ sem Gud hefur til vor. O huad yferstiot añlega mÿkill er Rÿkdomur Gudlegr ar Myskunar z Nadar sm̃ oss vpp apt ur hafde til þeirra himneſku Naſæt aña. O þau heitu Myskunar Idur vors Guds/ j huorium hñ vitiade vor/ vppruñeñ af Hædum.

Med þui nu ad Daudeñ Christi hefur wtvegad oss aptur/ Riettlæted z Lÿfed/ huorsu mÿkels meinar þu ha ns Lÿf fae þa orkad vorra vegna? Med þui Endurlauſnareñ var ad þet tre jdiuñe mitt j Daudanum ad bitala fyrer oss z stilla sññ Fodur til Frids vid oss/ huad meinar þu þa hñ mune vera

G ad

ad giora nu j sijnu lifanda Lijfe/ þar hañ frame stendur fyrer sijnum himne ska Fødur? Christur lifer þa/ z byg ger j voru Hiarta/ef j þui vaker z var er Miñing hans allra helgustu Fot þienustu.

Leid þu mig z drag epter þier/ O Herra Jesu/ so eg fae þad hid sama ad odlast og eignast j obrigdugleika Medteckningarennar / sem eg nu epter vænte/ j styrkleika Vonareñar. Lat þu DROTTiñ Jesu Præl þiñ mei ga vera j hia þier / so ad hañ siae þa nn Dyrdar Lioma sem Fadereñ hefur þier giefed/og hañ meige bwa og byg gia j þeirre Vistarveru/ sem þu hefur þar til bwed j þijns Fødurs Hwse. Sæler eru aller þeir sem bwa j þijnu Hwse DROTTiñ/ þeir munu lofa þig vm allar Allder Eilijfdarennar/ AMEN.

Vm

XII
Um Hmtt og Tegund riettrar sannrar Trwar.

Hversveg þu Sala mijn Krapt Trwarennar / z Lærdu þar af / ad vera þacklaat Gude sem so dyr metann Hlut veiter og jnngiefur j þitt Hiarta. Truenn alleina kiemur þui til leidar / ad vier kunnum aptur ad verda jnnplantader Endurlausnaranum / eins z þa lauser Kuister verda grædder vid Vijntried. Þuiad so sem þuilijker Kuister / so groodursetter / fä z ødlast wt af þui / þss eigennlegann Vøkua og Friofgun / So ødlunst vier af Christo Lijfed / Riettlæted z Saluhialpena / þegar vier erum hønum fyrer Trwna jnnplantad*.

Adam leidde yfer sig Guds Onnad og Ovinattu / og misste Guds Mynd fyrer saker sinnar Vantrwar. Enn Trwenn kiemur þui til leidar / ad vier

verdum tekner aptur til Nædar/ z þad
ad Guds Mynd/ sem vær høfdū mist/
tekur til ad færast a oss aptur? Fyrer
Trwna verdur Christur vor/ z byr z
bygger j oss/ Eñ huar sem Christur
er/ þar er z eirneñ Nædeñ Guds/ Eñ
þar sem Nædeñ Guds er/ þar er z eir
neñ Arfur þess eilijfa Lijfsens.

Fyrer Trwna vard Abels Forn
stærre z Gude þeckare/ eñ Cains/ So
verda z vorar andlegar Forner þad er
Avoxtur vorra Vara/ edur Bæneñ
wtaf Truñe Gude þeck og þacknæme
leg/ Fyrer Trwna vard Enoch vppnu
meñ til Himna/ eins nemur Trwen oss
vppfra mañlegre vmgeingne allt j þa
himnesku Vistarveruna/ lijka vel a
medañ vier hiørum j þessu stundlegu
Lijfe. Þuiad nu allareidu byr Jesus
j oss/ og nu allareidu vppbyriast þad
eilijfa Lijf j oss/ eñ þott þad sie huled
eñ nu.

Vegna þess Noe trwde/ þa tilbio
hañ

han Orkena/ so gongum vier eirneſt fyrer Trwna jñ j Guds chriſtni z hñs Barna hoop/ huar ed Salern' verda holpnar/ þott aller adrer Hluter for gange j þuí mykla Flode Verallbare nar oſtødugleika. Fyrer Trwna ferd adeſt Abraham vtaf þui Lande/ sem Skwrgodadyrkan var frameſt / So ſkilium vier oſſ z ſo vid þeñañ Heim þ̄ Truna/ forlaatande Forelldra / Syſt yn z Naunga/ z epter fylgiande Chri ſto þangad semhañ oſſ kallar. Fyrer Truna ferdadeſt Abraham vm fram ande Lond og beid epter þui fyrerheit na Landenu / Eins biſdum vier med Truñe epter þeirre himneſku Jeruſal em/ sem Gud hefur tilbwed a Himnū. Þui vier erum Geſter og Vtlendingar j þeſſum Heime/ og keppuſtum med tr; uñe til vors Rietta Fødurslands a Himnum.

Fyrer Truna edur med Trune med tok ſu obyria Sara krapt þann/ þad;

 hun

hum vard friofsøm/ z gat Isaach j sijn
em Alldurdome/ Eins haum vier sem
andlega erum Dauder/ þañ Krapt ad
gieta Christum andlega j vorum Nie
rtum z Sælum. Þuiad so sem Chri
stur vard eitt siñ gieteñ j blessudum Ku
ide Þrrar signudu Jomfrur Mariu/ so
verdur hñ og eirneñ dags daglega and
lega gieteñ j huørre riettrwadre Sa
lu sem fordar sier saurgunarsamlegu
samlage Veralldareñar/ z helldur sier
fra Heimsins jllum gyrndum hreinferd
uglega/ so sem eñur skyrlijþ Mey fra
saurgun. Fyrer Trwna /edur wt af
Trwññe offrade Abraham sijnu Syne
Isaach/ Eins offrum vier andlega j
Trwñe/ edur fyrer Trwna vorum eig
eñ Vilia/ sem er sa kiærafte Sonur vor
rar Sælar þui huør sem vill fylgia ep
ter Herranum Jesu/ hañ verdur ad af
neita sialþum sier/ þad er/ hañ verdur
ad leggia fra sier j Valld DROTT
ins siñ eigeñ vilia/ siñ Veg z Virding
og

og elsku til sialfs sijns. Fyrer Trwna eda wt af Trusie blessade Jsaach Jacob/ So odlunst vier og medtokum fyr er truna edur med trusie alla Blessan af Gude/ huiad j Abrahams sæde/ þad er j Herranum Christo verda blessad ar allar Þioder. Fyrer trwna edur j trwñe spade Joseph / vm Vtþør og Vtleidslu Jsraels folks wtaf Egypt talande z Radstafade/ ad þañ skyllde flytia bein sijn z jñ j þ fyrerheitna land ded/ So væntum vg bijdum vier med Trwñe / epter Vtleidslu vorre wt af þessu andlega Egyptalande/ þad er/ wt af þessum Heime/ og vonum epter þeirre Farsællegu vpprisu vors Holldz.

Fyrer Trwna vard Mosi leynt j þr ia Manude/ So leinge leiner og skyler oss og so Trueñ fyrer Diofulsins Vijkingskap/ þar til vier loksins verdum jkleidder j þañ himneska Dyrdar Sal z verdum þar wtkiorner z kosner til ad va andleg Kong z Hofdingiar.

G iiij Fyr

Fyrer Truna utvallde Moises helldur
Eymd og Motlætingar ad lijda med
sijnu Folke/ Eñ ad lifa j mijkellre Ve
gsemd/ Virdingu og Velgeingne hia
þeim Egiptsku/ So kiemur og so Tru
en oss/ til ad forackta z einkis ad virda
stundlega Nefd/ Vegsemd/ Audæfe z
añad Holldsins Epterlæte edur Velly
stingar/ Eñ vppkueiker j oss j stadeñ
Girnd z Epterlangañ til þess Himn
eska Dyrdareñar Rijkes/ z þeirra Gi
æda z Audæfa sem þar vppe eru.
Ja/ Fyrer Trwna þa kiosum vier oss
helldur Mijnkun z Forsman ad lijda
med Christo/ eñ ad eignast alla Fiar
siodu þessarar Veralldar. Fyrer Tr
una foor Moyses burtu wr Egyptala
nde/ z ottadest ecke Kongsins Reide/
So giører Truan oss diarfa z hught
austa/ so ad vier skielfumst ecke þ heipt
edur ognan ogudlegra Tyrañа þessa
Heims/ helldur blijfum ørugger z stad
faster þar vid ad Giora epter Guds
vilia

vilia z fylgia honum epter huad sem vdru lijdur. Fyrer Truna neytte Jsra els Lijdur Paaskalambsins/ So neytū vier vors Paaskalambs j Trunne. Vo rt Paaskalamb er Christur/ sem er vo rra vegna slatradur/ huørs Holld ad er sañarleg fæda/ z huørs Blod ad er sañarlegur Dryckur.

Fyrer Truna geingu Jsraels Syn er yfer Hafed rauda/ So komunst vier fyrer Truna klaklaust yfer vm Haf þessa Heims. Fyrer Truna mdur hr undu mvrar Borgareñar Jericho/ So verda øll Hervirke z Vijgvielar Diof ulsins nidurbroten og eydelagd/ af þe im trwodu. Fyrer Truna vard Ra hab frelsud/ Suo munum vier med tru ñe frelsader verda/ wt aþ fortopñeñe/ þegar Heimur þesse forgeingur. Fyr er Truna hafa þeir H. Forfedur vnn ed Kongarijkeñ/ aptur luckt Leonanna kiapta/ z Kuerkar/ mdurslokt z deypt makt Elldsins/ J sama mata yfervin

um vier/ z so þ Trwna Diofulsins rijke/Komustum vndan grimd z slægdum. þess heluijtska Leonsins/ z frelsunst vnd aff Saale þess heluijtska Elldsins.

Nu er þesse Trweñ/ ecke einung ls j þui komen/ ad vita af Gude z Endurlansnaranum Herranum Christo/ edur ad kuña ad tala vm Truareñar Greiner/ helldur er hun þar j z þar vnder komeñ/ ad taka andlega vid Christo/ z allre hans Forþienustu sem oll um verdur j Guds Evangelio z Nꝍd ar fyrerheitū frambodeñ/ z vita sier z vænta obrigdanlega Guds Nꝍd vegna Endurlausnarans/ z ad hafa wtaf þeirre Vissu Guddomlegrar Nꝍdar/ Nꝍgd z Rosemd Samvitskuñar.

þesse Trweñ vppkueikest af. Sæde Guds Orda.. Andenn z Trweñ eru eitt/ eñ Orded er so sem Vagn/ edur Feria heilags Anda/a huorium hañ verdur jññflutttur z færdur j vort Hiorta. Trweñ er eiñ Guddomlegur

Avoxtur

Avortur/ z þui verdur til þessa Avart arens ad vera sæd Guddomlegu Sæ de/ þad er/ Guds heilogu z omeingudu Orde/ þuiad eins tegundar/ z Sædet er/ eins tegundar er z so Avortureñ. So sem j Vpphafe/ þegar Gud skapa de Heimen/ þa vppraū z framkom Lio sed af Guds Orde/ þui Gud sagde/ Verde Lios/ og þar vard Lios/ so kuik nar og tendrast Truareñar Lios/ af Liose Guds Orda/ So sem David seig er/ J þiinu Liose siaum vier Liosed/ þad er/ J þiinu Orde/ edur fyrer þitt Ord verdum vier trwader. Med þui trw eñ samteinger oss vid Christum/ z gior er oss eitt med honum/ Þar fyrer er hun z so j voru Hiarta/ Moder allra aññara dygda og Mañkosta sem fyrer Gude skarta. Huar sem Truan er/ þar er Christur/ Eñ huar sem Chri stur er/ þar er heilagt Lifferne/ Lijte læte og Hoguærd z Kiærleike. Chri stur z heilagur Ande verda ecke adski

 lder

ſder/ þar fyrer huar ſem H. Ande er
þar er ſa riettte Heilagleike. Og þar
þuert a mote/ huar ſem ecke er H. Lijf
erne/ þar er z ecke ſa H. Ande/ eñ þar
ſem ecke er ſa H. Ande / þar er z ecke
helldur Chriſtur. eñ huar ſem hellſt
ad Chriſtur er ecke/ þar er z ecke hello
ur Trueñ.

Huør ſu Grein eda Kuiſtur ſem
eige ad ſier dregur vokuañ af Vijntrie
nu og blomgaſt af hønum / hann er
ecke riettelega ſem duger jſiplantadur
j Vijntried/ ſo erum vier ecke riettelega
ſamteingder Chriſto fyrer Truna/ vt
an vær ødluſtum af hønum nytt Lijf/
og nya Friofgun. Truen Mannſins
er ſo ſem nockurskonar andlegt Lios/
af huoriu Hiørtuñ verda vpplyſt/ þar
fyrer verdur þetta Lioſed ad wiſtriala
geiſlum goodra Verka. Eñ þar ſem
ecke eru Geiſlar þeſſ andlega Lijffins/
þar er og ecke helldur enn þa komed
Truarennar Lios. Synder z' jllgiord
er eru

eru Myrkranna verk/ eñ Trueñ er eitt liomanda Lioos/ Eñ i, huorn samfielag skap hefur Lioseð vid Myrrredz? þau ollu Verkeñ eru Sæde Diofulsins/ eñ Trueñ er Sæde Christi / Eñ huort samlag kañ Christur og Diofulleñ/ edur Diofulsins sæde og Christi Sæde ad hafa? Niortun hreinsast hid jnra fyrer Truna/ enn huorneñ kann þar ad vera hreint hid jnnra / þar sem ohreinar Muñrædur og Saurgunar samleg verk siast og heyrast hid ytra? Trueñ er vor Siguruiñing/ Huorneñ kañ þar fyrer soñ Trw þar ad vera/ þar sem Holldeð yperuiñur Andann? og so sem herteku hann vnder sitt vælld? fyrer Truna høfum vier Christum hia oss/ og j Christo þad Eilijfa Lijf/ Nu odlast eingeñ þad eilijfa Lijf ed sem j Idranarleyse z j sijnum Syndum fram geingur. Huorneñ er þa mogulegt ad eirn Idrunarlaus hafe Christum og truna j sier blijfande?

 Vpp

Vppkueik þu goode og Myllde Jesu Lios saññar truar j oss/so ad vier med truñe ødlunst og medtokum eilijfa Saaluhialp. Amen

XIII

Vm andlegañ Ecktaskap millum Christum og vorrar Saalar.

EG vil trulofa þig mier ad eilijfu/ seiger Christur vid huøria ꝛ eina truada Saal..
Þess vegna villde Christur vera j Brwdkaupenu j Cana / ad hañ audsijnde oss þar med/a d hañ være þar til j Heimeñ komeñ / ad hañ villde andlegann Ecktaskap vid oss binda. Gled þig ꝛ fagna j DRottne Gude þijnu Saala mijn/ huør ed þig hefur jklædt hialpr ædesins Skrwda/ꝛ fært þig j riettlæte sins

ſins Kyrtel/ ſo ſem eina Brwdur ſem Gloar j ſijnu Skarte. Gledſtu og fagna yfer Vegſemd þijns Brwdguma. Gledſt og fagna wt af Frijdleika þijns Brwdguma. Gledſt og fagna wtaf elſku og Hiartalage þijns Brwdguma.

Hans tign z Vegſemd er ollu æd re/þuiad hañ er ſañur Gud/bleſſadur vm alla Eilijfd. O huad mijkel Tyg̃n veiteſt þa þeſſare Skiepnu Guds (Truadre Sælu) þar ſialfur Skapareñ vill truloſa ſig vid hana/z Eckta ſkap vid hana ad binda.

Hañs Frijdleike og fegurd/ geingur yfer allañ Frijdleika/þui hañ er frijdur alitum/ langt fram yfer alla adra Mannañna ſonu/Þuiad Meñ ſau hans Dyrd/ja ſoddan Dyrd/ſem eingie ſins Guds Sonar. Hans Aſiana lio made ſo ſem Sool/ z hñs Klæde vrdu huijt ſo ſem Sniór/ þar rañ og eirneñ vtfliotande Nææd af hanns Vorum/

Gviñ og

og hañ var kryndur med Dyrd z Veg
semd. O huad yfergnæfanlega stoor
Myskunar Giæska er þa þetta/ ad sa
allra ædste Frijdleikans Liome/virdest
ad vtuelia sier til Brwdar / Sæalena
Mañsins/sem er lytt z fleckud af Sk
ndañta Kæme og Saurgun. A Br
wdgumans sijdu er ad sia og fiña hina
ædstu og stærstu Vegsemd og Nætt.../
Enn a sijdu Brwdarennar var mesta
Eymd og Volæde.

Og þo samt sem ædur elskar þesse
Brwdgumeñ so auma og vmkomulau
sa sijna Brwdur/ langtum heitara eñ
hun hann.

Athuga nu og skoda vandlega Chr
isteñ Sæala/ þañ oseigianlega Kiærlei
ka z þad heitasta Elskupel þijns Br
wdguma/sem hañ hefur til þijn. Þes
se heita Elskañ droo hañ ofañ af Hi
mnum/ og nidur a Jordena til þijn.
Þesse Elskañ batt hañ vid Stolpañ
vnder Hwdstrykingena. Þesse Elskañ
negl

neglde han a Krossen/ Þesse Elskan lagde han nidur j Grøfena/ Þesse elsk an dro han z lijka nidur til Helvijtis. Sia allt þetta giørde ast z elska su z Jesus þinn Brwdgume hafde til þijn Christinn Manneskia/ þyngre meiga þar fyrer vor Hiørtu reiknast enn þau þyngstu Biorg edur Bly/ þar so sterkt astar Band/ kann ecke ad draga þau upp til Guds j Naderna aptur/ huad an þad hafde þo adur dreiged Guds Son nidur til vor.

Brwduren þesse var naken/ z kunne þui ecke vegna þessa Klædleysest ns/ ad verda jnleidd j þann Himneska Kongssalenn/ þetta athugade sa Elsku rijke Brwdgumenn/ z færde hana þui j þann dyrmæta Skrwda Sæluhialpar ennar z Riettlætesins/ Jaa/ hann færde hana vr sunvirdelegum Tøtrum Syn darennar/ z þeim Saurugu Flijkum Ra nglætesins/ z færde hana aptur j hreint og skijnande Silke (Huort Silke ad

eru Rietllætingar heilagra) Þetta Brwdkaups Klæded er eckert añad/ eñ þad Rietilæte sem Christur hefur siñe Christne wtvegad med siñum eigen Dauda z Pijnu. Jacob Forfader vañ þad til ad fa Rachel til Ecktakuiñu/ ad hañ þionade Laban j heil fiortan ꜳr/ Eñ Christur hañ vañ so mÿked meira til þess/ ad fa Trwada Sal sier til Eckta/ ad hañ þess vegna nær vpp| þriatÿu z fiogur ꜳr/ leid hungur/ Þosta/ Kulda/ Fatækt/ Fyrerlitning/ Brijxl/ z med seinasta pa saru Krossens Kuol/ z pañ smanarlegasta Dauda. Samsoon foor ofan til þeirra Philistea/ huoria Þiod Gud hafde asett sier ad asmꜳ/ z tok sier til Eckta eina Jungfrw af þeirra Sleckte/ Eins nidursti Christz af Nædum Himnañá/ z wtvade sier Brwdur/ af þui fortapada og eilÿfa glotun hrapada/ Mañkyne.

Brwdareñar oll Ætt z Slegte va j Ovinattu vid Gud lifanda/ enn hal sialfu

ſialfur kom þui aptur j ſatt og Vin
gan vid Gud / med ſinne Beiſkuſtu
Pijnu. Brwdurenn la nidur ſleigenn
til Jardar / velkt z kuolud j ſijnu eig
enn Bloode / Enn þeſſe Brwdgume
hennar / þuode hana j ſkijrnar vat
nenu / og hreinſade hana med þui all
ra Helgaſta Vatnsbade / Ja / hañ bu
ſt þurkade og hreinſade Brwdarennar
Blood / med ſijnu eigeñ Bloode / Þui
ad Blooded Guds Sonar þad hreinſ
ar oſſ af øllum Syndum. Brwdurenn
þeſſe var ohrein og oaſialeg / enn hañ
ſmurde hana med Oleo (Þad er med
Naad og Myſkun) Brwdureñ þeſſe
var miøg jlla til Reika / enn hañ gaf
henne Gylline Armbønd / og Eyrna
Skart / Þad er / hañ Prydde hana med
adſkilianlegum Dygdum / og Aftgiøf
um heilags Anda. Þeſſe Brwdurenn
var ſo Fatæk ad hun hafde eckert þad
ſem hun kynne hønum ad giefa j try
gda Pant / þar fyrer gaf hann henne

Pant síns Heilaga Anda/ og tok a|
heñe aptur heñar Holld/og hafde þa
vpp med sier j Himnana. Þesse Br
wdureñ var Hungrud/ eñ hñ gaf heñ
Similiu Braud/Hunang/z Vidsmio
til Fædis/þad er/hñ fæder hana z vpp
foostrar til þess eilijffa Lijffsins/ a synu
Hollde z bloode.

Þesse Brwdureñ er Ohlydeñ síñ
um Brwdguma/ z helldur hønum tijt
og opt ecke betur tru/eñ so/ ad hun þy
deñ Heimeñ og Dioseleñ/og samþyck
er þeirra Girnder og vilia/ eñ samt og
adur hefur þesse Brudgumeñ so heitt
hiartalag til heñar/ad hñ tekur hana
aptur j Saatt vid sig/so opt og tijdum/
sem hun snyr sier aptur til hans med
sañarlegre Jdran/z yferboot.

Lærdu þar fyrer þu truada Saal
ad kañast vid so mørg z stoor Guds so
nar Elsku teikn. Lærdu ad elska þa
Elskuna/ sem kom Guds Syne til ad
styga nidur j Jungfrueñar kuid þiña
vegna

vegna. Þeim mun meir er oss skylld ugt hn̄ ad elska/ framar en̄ sialfa oss/ ...m hn̄ er œdre en̄ vier. Skyllda vor ... ad stunda til ad lijkiast honū/ j ollu voru framferde og Lijferne/ sem vt af Aast z Elsku til vor/ giordest oss j ol lu lijkur/ ad Syndenne vndan tekenne. Sa verdur riettelega hallden̄ fyrer eirn Opacklaatan̄ Man̄ / sem ecke elskar han̄ aptur a moote/ sem han̄ elskar fy rre/ Huad in̄elega bære oss þa ad elska han̄ aptur a moot/ sem oss elskar so h̄e ...t ad hn̄/ so ad seigia/ yfergaf sijna ei gen̄ Tygn vorra vegna. Oh huad farsæl er su Saal sem teingest vid Ch ristum j þuilijkum Ecktaskap z Hiona bande/ hun ma oefud sier eigna/ og ad sier taka/ allt þad gott sem Christur hefur henne vtvegad/ og forþienad j hia sijnū himneska Fodur med sinne Hlydne og sinne kuol og Dauda. Þuiad eins og Ecktakuinunne verdur sameigenlegt allt þad Goots og oll su tygn og Æra

sem heñar Ecktamadur hefur/ Eins verdur oss sameigeñlegur allur rijkdom̃ Riettlætesins/ z øll Tygn Dyrdareñar m̃z Christo sem hønũ sialfũ tilheyrer. Eñ til þessa Eckta skaparens kuñum vier ecke odruvijs ad komast enn fyrer Truna. Eg vil trulofa þig mier m̃z Truñe/ seiger Christur hia Spamañ enum/ fyrer Truna verdum vier jñpla ntader Christo. Eins so sem Kuist erner verda jñplantader j Vijntried/ so ad vier faum af hønum allañ Vøkua Kriofgun og Lijfskrapt. Og lijka so sem þad/ ad þær tuær Personur sem j Hionabandenu edur j Ecktaskapnum lifa/ verda eitt Hold til samans/ So verda z þeir sem Christo samteingiast fyrer Truna/ eirn Ande med hønum. Þuiad fyrer Truna bygger Christur j vorum Hiortum/ Eñ sie Trueñ rie tt og soñ þa audsyner hun sig z lætur sig j Liose i Kiærleikanum. Lijka sem i gamla Testamentenu attu Kieñemeñ

erner

erner ad gypkast alleina þeim Kuennu ans Personum sim voru ospilltar Mey ar/ So tekur z so sa himneske Kiene madurenn sier til andlegs Ecktaskapar/ alleinasta soddann Saal sem i fremsta Mata fordar sier ad saurgast ap Hei menum/ Diosflenum /edur Vilia sijns eigen Holld s.

Giør þu oss Herra Jesu verduga/ ad vier vm siijder meigum verda innleid der i Lambsins Brwdkaup/ Amen.

XIIII
Vm þa stooru Leyndar doma Holldtekiunnar Herrans Christi.

Rasum oss vm Stundar saker/ renna huga vorum/ fra þessum Jardneskum z stundlegu hlutum/ og grunda z yfervega/ þa myklu Leyndardoma Holldgunarennar/ z Hingad fædingarenner Herrans Jesu Christi.

Sonur Guds steig nidr af himnum til
vor/so vier yrdum Guds Oskaborn.
Gud verdur Madur/so ad Madurenn
verde Gudlegrar Naadar og Nattúr
hluttakande/ A moote Kuollde Heimst
ns villde Christur laata sig fæddañ ve
rda/ so ad hñ teiknade þar med ad øll
Not siñar Hollldgunar z hingad fæd
ingar/ heyre meir og framar til þui ept
erkomanda eilijfa Lifenu eñ þessu stun
dlega z Jardneska.

A Døgum þess Fridsama Augusti
Keisara / villde Christur fædast/ þar
med audsynande/ ad hñ kiæme þar til
j Heimeñ/ad hañ giorde Frid/ j milliñ
Guds z Mañg/ A þeim Tijma villde
hañ hellst j Heimeñ fæddast / þegar Js
raeles Folk var komed vnder þrældo
ms Ok framande Þioda/ til ad syna
þar med ad hañ være sa riette Naud
hialpare og Frelsare sijns Folkz. Vnd
er stiornan añarlegs Yfervallds/villde
hañ z eirneñ laata sig fæda/ þuiad hñs
Rijke

Rijke var ecke af þessum Heime. Nu fæddest aþ eirnre oflecka dre Meyu/ so hn̄ kieñe oss þar med/ ad hn̄ kuñe ecke ...ndlega ad vera giefeñ edur fæddur vt an j þeirra Hiortum/ sem eru andleg ar Meyar/ Þad er/ j þeirra Hiørtum sem ecke þydast vilia Heimsins Disful sins nie Holldsins/ helldr samteingiast Gude j einum hreinum z skyrū Anda. Nañ fæddest Netlagur z Syndlaus/ so hn̄ helgade þar med vora sauruga og Synduinspillta Fæding/ Nañ fæddest aþ þeirre Meyu/ sem var trwlofud til Ecta einum Mañe/ so ad hann þar med giørde Hionabandenu Æru z Vir ding; med þui su Stiett er af sialfum Gude jñsett. Nañ fæddest a myrkre Noottu þuiad hn̄ var þad sañá Lios/ sem j Heimeñ kom/ til ad vpplioma allt Verålldareñar Myrkur. Nn̄ verd ur lagdur nidur j Jotuna/ til ad aumsa z kieña/ ad hañ sie þad riette foodur vorra Sæalna. Nañ verdur þad

 þur

dur a medal Vxa og Asna / So hañ
sette Mañeskiuna aptur til siñar fyrre
Tygnar z Tegundar/ huør ed þyrer
Syndena var ordeñ lijk skynlausū Sk
iepnum. Hañ verdur fæddur i Betle
hem/ þad wtþydest/ i Braudhwsenu/
þuiad hann er sa sem hingad med sier
færde þad sæta Braudeð / og þar vel
sediande Fædslurnar / Himneskra vel
giørninga. Hañ er Frumgieteñ og
Eingieteñ Sonur siñar Modur/ hier
a Jordūñe/ So sem hañ var og epter
siñe Guddomlegre Natturu/ Frumgie
teñ og Eingieteñ Sonur Fødursins a
Himnum.

Hañ fæddest i Fatækt og Orbirgd
So hañ wtvegade oss þar med/ þau J
Himnesku Audæfeñ. Hañ fæddest i
fyrerlitlegum Asnastalle/ So hñ fae
oss jñleidt i þañ Konglega Sal eilijfr
ar Vegsemdar a Himnum.

Þar verdur wtsendur eirn Himnesk
Sendebode/ til ad kuñgiora þeñañ all
ra

ta fræsta Guds Velgiörning/ Þui þar fanst eingen sa a Jørdune/ sem kyñe ad skynia/ huad stoor hñ være z mikle ls verdur. Þad var z so vel tilheyre- legt/ ad einn Himneskur Vtsendare skyllde kunngiora soddan Himneskan vel giörning. So gledia sig nu Eingla nna Hersueiter þar af/ ad þær sia og vita/ ad vier munum fyrer Christi Ho lldgan z hingadfæding/ odlast med sier þa Dyrd z Sælu/ j huorre þeir lifa. Þesse gledelegu Tijdenden/ verda fyrst boduð Hirdørønum/ Þuiad sa sem nu var fæddur/ er sa sanne Sælnanna Hird er/ sem komen er til þess/ ad leida þær villtu Saudaskiepnur/ aptur a riett an Veg. Fyrerlitnum og audvirdele gum Mønnum/ verdur sa stoore Fög nuduren bodenn/ Þuiad eingen kann sa Gagn edur Nytsemd ad fa af þessu Bodskapnum sem ecke er lijtelmotleg ur og audvirdelegur fyrer sialfs sijns Augum. Þeim sem hielldu Natur vo

Eu yfer sine Hiørd/verdur þesse Fæding Christi kunngiørd/ þuiad þeir alleina fa Gagn z Nytsime af heñe sem hafa Hiørtun vakande til Guds/ eñ hiner ad rer ecke sem j Syndunum sofa.

Sa vollduge Flockur Himneskra Hersueita syngur hatt Lof Gude med myklum Fognude/ huør ed mædur var miøg hryggur þegar su stoora Olucka fiell vppa fyrer vorum fyrstu Forelldrū ad þau fiellu j Guds Reide z Oblydu- Dyrdarliomeñ þess Kongsins z Herrans fiest a Himnum/ huer ed lijtelmøt legur z vnkomulijstell vᵉ hallden a Jørduñe. Eingelleñ seiger ad meñ skule ecke otteſt þui sa være ꝑddur ꝫ allt þ skyllde j burt taka/ sm̄ vera mætte Ord sok z efne til allskins Otta. Fognuduren verdur af Himnum ofañ bodadr/ þuiad nu er sa fæddur a Jørduñe sem allañ Fognud med sier fører/ Einglarner bioda oss ad fagna eñ ottast ecke/ af þui/ ad sa Ovinskapur a millum Guds

Guds z Maria / sem var Ordsøk og efne alls Otta/ være nu j burtteken.
Nu verdr Dyrd tilsøgd z sungen Guds j Hædunum/ huøria vorer fyrstu forell dr" villdu so sem taka z ræna fra Gude þa þau forøcktudu hans Bodord. Sa same fridurenn er nu aptur wtvegadur j Fædingunne z fyrer Fædingena Herrans Christi/ þui ædur fyrre høfdū vier G" z vora eigen samvitsku a mote oss. Sa sāe fridurenn er nu wtvegadur/ þui hann er nu yferunnen sem oss hafde herteked z fangad.
Latū oss ganga med Fiarþ irdurønū til Jøtunar þar sem Christr lyggr/ þad er til Guds barna Samkundu/ þar finn um vier þetta edla Barned j sijnū Reifū/ þad er j Guds H. Orde z Ritning unn. Latū oss z eirnen geyma øll Ord þess stora leindardoms/ so sem ædr giørde su signada Guds moder Maria/ z hafa þau yfer Dags daglega/ so þau alle oss ecke wr Minne. Tøkum vnder

med Einglønum synglande og seigian
de Gude skylldugar Packer/ fyrer so sto
rañ Velgiørning/ Jaa/ Leatum oss syn
gia pagnande hætt Lof DROTTne
med ollum Himneskum Herskara/ þui
ad ef Einglarner hafa so stooraň Hi
artans Fognud hier af vorra vegna/
Quad myklu framar ættum vier þa ad
fagna/ huorium ad þetta Barned er
fædt z giefed? Ef Israels Synier hro
pødu vpp af Fognude/ þegar þeir sau
Sattmals Orkena til siñ borna/ hu
er Sattmals Ork ad var þo alleina
sta ein Fygura z Fyermyndã/ vppa ho
lldganena Herrans Jesu Christi/ Nu
ad myklu meire Ordsok hoþum vier
þa til ad fagna z glediast/ þar sialfur
DROttiñ er til vor komeñ/ jklæddur
voru Hollde? Hafe Abraham orded gl
adur þar af/ ad hñ fieck ad sia Guds
Son/ j þeirre Mañdomlegre asynd sim
hñ hafde vppa sig teked/ alleina vm
st[illegible]varsaker/ Quad ættum eda mættu
vier

vier þa glediast myklu framar/ þar hn̄ hefur med so storre sameingingu sier bunded og sameinkt vora Natturu/ en̄ hun varer z sundurslitnar alldrei/ vm alla eilijfd? Hier giefst oss tilefne z ordsok/ til ad forvndrast vppa Guds omælelega Mystkun z Myllde/ þar hn̄ virkest nidur ad stijga til vor/ med þui vier gatum ecke vppstyged til hn̄s.
Hier giefst oss z eirneñ ordsok z tilef ne til/ ad vier forvndrū oss vppa þad o omrædelega Guds Almætte/ mz huør su hn̄ þeim tueimur Oiofnustu z Olij kustu hlutum/ sem er Guddomlegre natturu z Mañdomlegre/ kuñe so sam añ ad koma/ ad nu er eiñ z hinn same/ bæde Gud z madr. Oss giefst z eirneñ ordsok þar til/ ad forundra oss vppa þa nn omælelega Guds Vijsdom z Spe ke/ mz huorre hn̄ vppa fañ þad Rad/ z þañ Mata/ huørneñ vier yrdū j ha- ns Nad og Vingan aptur Keyptter/
N viij huør-

huort Rad/ huorke kunu ad vpphelu
kia edur skynia / Men nie Einglar.
Sa omælanlege mykle og goode Gud
var med Syndeñe skygdur/ Þui þurf-
te þad ad vera omælelega stoor Bita-
lingur/sem skyllde kaupa oss aptur i fr
id/Mañeskiañ hafde syndgad a mote
Gude/þar fyrer wtheimtest og suo ad
Mañeskiañ skyllde fullu bitala Gude
þad brot/Nu var þui so vared z hat-
tad/ad huorke kuñe Mañeskiañ af sy
num einungis Krapte/ad fa stadest þa
omælanlega stooru Kuol z Pijnu/sem
syndeñ hafde forþienad. Eñ þo samt
þa krafde Guds Riettlæte þessa omæ
lelega stora Bitalings endelega/ef þ[a]
skyllde Saatt takast/ a mille Guds og
Mañá/Þar fyrer vard Gud Madur/
so ad hañ i sijnum Mañdome bitalade
fyrer Syndena/eñ Guddomureñ sem i
þessum Mañdome Christi bygde/gi-
rde Bitalingenn ænægelega dyrmæt-
añ og fullnægande. Vel meigum vier
hier

hier i þessu Guds dasemdar verke fue da oss þar vppa/ huersu þui strangasta Guds Riettlæte/ z hans allra mikusstu Myskunseme vard hier saman komed.

Þessa Tempran z stilling Gudlegs Riettlætes/ z Myskunar kuñe eingenn Skiepna ad vpphuxa/ fyrre eñ Gud sialfur hana opeñberade/ z ecke kañ helldur eñ nu nockur Skiepna hana fyllelega ad skilia/ sidañ hun var af Gude openberud. Hier ad ber oss helldur ad dast eñ smasmuglega ad grenslast. Þetta ber oss med Truarenar Augum giarnañ ad vilia skoda/ þott vier saum þad i þessu Lijfe alldrei fullskodad / nie skilet. Medkieñum helldur Veykleika og Vanmatt i vorum Skilnings hætte/ eñ þad vier seigium nieitt a mote Guds Almætte.

I Vm

XV
Um þau Not sem vier høfum þar af ad Guds Sonur uppa sig tok vort Holld og Blood

EG boda ydur myken̄ Føgnud/ seiger Eingellen̄ a Fædingar Tijma Lausnarans.

Visselega ma þad mikeñ Føgnud kalla/ þui hn̄ yfergeingur allañ Mañlegañ Skilning. Þad var mykel Olucka z Eymd þegar vier vorum kommer vnder valld z Hertekning Diøfulsins/ z vorū fallner j eilijfañ Dauda. Eñ þo var þad eñ stærre Eymd/ ad Meñ lietu sier ecke þar siñast til þessar" and legu Olucku/ og kunnu ecke ad þeckia nie kañast vid þa stooru Eymd/ þess vegna er þad hier þuert a mote/ mijkell Føgnudz þar oss verdz hier bodad ad sa sie nu j Heimeñ fæddur sem oss frije og frelse

frelse af allre odurgreindre Eymd og Olucku.

Þar er komeñ Læknis meistareñ til þeirra enu siuku/ Frelsareñ til þeirra herteknu/ Vegureñ til þeirra villtu/ Saluhialpeñ til þeirra fortøpudu / Eins z þad Moyses var sendr af Gude fordum/ þess Erindis/ ad frelsa Israelis Lyd wt af Egypta Lands Þræl dome/ so er z Christur af Fødurnum sendur til þess ad frelsa z endurleysa allt Mañlegt Kyn wt af Diøfulsins Herteknungu z Þrældoms Oke. So sem Dwfañ bar Oleuvidar Kuist jñ j Ørkena/ epter þad ad Jørdume var vpp apt skoted wr Vatnsflodenu/ So kom z Christur j þeñañ Heim til ad boda þañ Frid z þa Sætt s̄ være komeñ a millum Guds z Maña. Þar fyrer hø fū vier nooga ordsøk til ad glediast hier af/ z meigū riettvel vona oss z vænta mykels goodz af vorū mykunsama Gude z Fødur. Meinar þu ad sa sem

Jt elskade

elskade oss so heitt ad hn̄ virtest ad sam-
teingia sijnum Guddome vorn Mañ-
dom med einu eilijfu z osundurslijtanle-
gu samteingingar bande/ þegar vier
vorum hans Oviner/ hañ mune nu h-
edañ af kuña oss nockurs Hlutar ad sy-
nia/ þar vier erum ordner hans Hollð
z Blood ? Huør hefur vm Allder sitt
eiged Hollð hatad? Huørneñ skyllde su
hæsta z stæsta Myskunseme gieta nu
snarad oss wt fra sier/ þad vier erum so
mu Nattúru z Tegundar z hun?
Ecke er møgulegt nockrum Mañe ad
j huga edur yfervega stærd z mikeleik
þessa Leyndardomsins/ Huad myklu
sijdur hañ med Ordum ad wtskyra?
J Christi Holldgan samtiengest hin
hæsta Natijgn/ vidur þa fyrerlitlegustu
Læging/ Sa hæste styrkleiks Kraptur
vid þañ veykasta Vanmætt/ Þad æd-
sta Vellde vid þ vesælasta Volæde.
Huad er tijgnarlegra eñ Gud/ z lijtel-
motlegra eñ Mañskiepnañ? Huad er
styrkuara

styrkuara enn Gud/ z veykara enn Man-
eskian? Huad er farsælara enn Gud/ z
vesællra enn Manneskiann? Samt fann
Guds Speke og Almætte þann Midel/
og Mæta/ med huerium ad þesser so
harla olijker z osafner Hluter kynnu ad
samteingiast/ so ad Guds Riettlæte yr-
de þar med stillt og sefad. Huorneñ er
nockrū Manne mogulegt ad yfervegas
huad stor ad sie þesse Leyndardomur.

Omælanlega stoor boot z Bitgling
ur wtheimtest fyrer Mannskiepnunnar
Brot og Avtrding/ þuiad Mannskiep-
nann hafde falled fra þeim omælanlega
mykla gooda/ þad er Gude/ enn huar
skyllde Mannskiepnann so stoorann Bi-
taling taka/ sem samgillte vid þa opriot
anlegu Guds Giæsku/ z styggd z mood
gud var? Hann var ecke hia Mannleg
um Krapte ad sinna/ og þess vegna þa
tekur Gud þennan fullnægiu Bitaling
enn so sem hia sialfum sier/ og af sialfs
sijns Hende/ þar hann sialfur Skap

J iij arenn

areñ liŋdur Pijnu z Dauda j ſijnu Ho
llde/ ad vier Skiepnur hans ſkylldum
ecke Pijnaſt eilijflega j voru Hollde.
Þar var ſtygd z modgud ſu omælañle
ga ſtoora Giæſka/þui kuñe ſa allema
ad wtvega oſſ Sætt z Vinattu aptur
ſ ſialfur hafde omælañlegañ Krapt z
Almætte. Nu er ſa eingeñ/ ad Gude
einum vndañteknum/ ſem ſo omælañle
gañ krapt hafe. Þar fyrer ſætte Gud
ſialfur Heimeñ aptur vid ſialfañ ſig/
Vard ſialfur medalgangare vor z end
urleyſte ſialfur Mañkyned med ſijnu
Bloode.

Huør kañ fyllelega ad grunda/
ſkynia edur ſkilia huad ſtoor ad ſie Þſſe
Leyndardomur? Sa ædſte Herra og
Skapare allra hluta var til Reide reit
tur z ſtygdur/z Skiepnañ ſem hñ ſky
gde/bar ſig j önguo ad bliŋdka hñ apt
ur/eda komaſt aptur j hans Vingan/
huar fyrer ſa hiñ ſame ſem ſtygdr var/
z misgiort var vid/hlaut ad taka vppa
ſig.

sig Holld Skiepnunar/ og koma hene so aptur j Sætt vid sig. Mann skiepnan var fallen fra Gude/ og haf de giefed sig til Diofulsins/ sem ad er Guds æfenlegur Ovinur / enn samt sem ad ur er Gud so Trwr/ vid þessa sijna Otrwu Skiepnu / og so lætur hn̄ sier vera þar vmhugad ad fa hana ap tur wr Flock Dioflana/ ad hn̄ sialfur leitar epter hene/ z bydur hene med all ra hugarlætle gustu Ordum ad koma til sijn aptur.

Er ecke slykt omælanleg myskunse me/ huør ed langt geingur yfer allan Mannlegan Þanka z skilning? Myklu framar er nu vor Nattura prydd veg na Christi Holldtekiu/ en þ hun var ad; nijdd vegna Adams Syndar/ mei ra odlnust vier aptr fyrer Christū/ en vier mistū fyrer Adam/ Synden yfergn æfde/ en nu yfergnæfer langtum fram̄ Naaden/ Vier mistū j Adams falle vo rt Meinleyse/ en þeingum aptur/ fyrer

J iiij Christum

Furdannlegt er ad sennu Guds Almætte / enn þo er ecke sijdur furdanleg Guds Giæska og goodgirne. Þoff Sköpunarverked sie miog Dæsamur Nlutur / þa er þo Endurlausnar verked epter mijnum Doome enn dæsamlegra. Mijked er þad ad skapa Mann / enn þegar han var eingen / z kuñe þui eckert ad hafa af Gude forskulldad / eñ langtum meira er þad ad endurleysa hann aptur þegar hann hafde ;llt forskulldad / og taka vppa sig hans sök og Syndagiolld. Dæsamleg Giæska Guds er þad / ad hann virtest ad skapa og mynda vort Holld og Bein / enn þo er hin Giæskan eñ dæsamlegre / ad sial fur Gud villde verda Bein af vorum Beinū / og Holld af voru eigeñ Hollde.

O þu Sæla mijn / vertu packlaat þijnum Gude / sem þig hefur skapad þegar þu varst eingeñ / Sem þig hefur Endurleist / þegar þu varst vegna

Syndaña Fordæmd/ Sem þier hepur tilbwed þann Himneska Fognudenn ef þu mz Trume helldur þier vid Christum.

XVI

Um andlega Sadning z Endurnæring þeirra Gudhræddu.

SA Millde og Myskunsame Gud hepr tilbwed myked Gestabod/ eñ til þess eiga alleina ad koma hungrud Hiortu. Sa kañ eingeñ ad seigia af Sætleika þessa Himneska Giestabodsins/ sem þ smackar ecke/ eñ sa smackar þad ecke sem ecke hungrar þar epter. Sa kiemr til Giestabodsins sem trwer a Christū nu kann eingeñ sa Riettelega ad trua/ sem ecke kañast vid sijnar Misgiorder og giorer saña Idran z Yferboot. Þad sama Angur z Tregie sem Guds

Born hafa j Hiarkanu vegna sinna
Synda/ þad er þetta andlega Hungred
Saalareñar/ eñ Trwen er su andlega
Sadningeñ.
Gud gaf fordum Jsraels Lyd
Eydemorkuñe Himnamioled til Fæ
sem kallast Eingla Braud.
Eñ j þessu Giestabode þess Nyatest
amentesins giefur Gud langtum be. a
Himna Braud/ þad er/ sijna Nnad/ fr
ergiefning Syndaña/ Ja/ lijka einne
sialfañ Soneñ siñ/ huor ad er Eingl
aña Herra z DROttiñ. Christ: er
þad rietta z saña Braud/ sim nidurstie
af Himnum/. so hañ giæfe Lijf allre
Verolldeñe. Sa sem fullur er af D
afe Suñduña (þad er af Vellystingu
þessa Heims) hañ langar ecke til Sæt
leika þña Giestabodsins/ Sa ytre Ma
dureñ skyni ecke huad þm jnra Mañ
enum er heilsusälegt z vel smackande.
A Eydemorkuñe giefur Gud sitt
Himna Miol/ þad er/ þegar oll sardn
es

eſſ Fœda/ oll Jardneſk Huggun kann ecke ad hialpa. Þeir ſem gypter voru ⁊ høfdu ſier Konu keypta/ villdu ei koma til Gieſtabodſins/ Eñ ſkyrlijfar Meyar/ þad er/ þær Saaler ſem huorke hafa bunded ſig vid Heimeñ med Vellyſtinguñe/ nie Dioful eñ med Syndeñe/ Þær koma til þeſſ gooda Gieſtabodſins.

Eg hef trwlofad ydur ſo ſem eina oſleckada Mey/ einum Mañe/ ſeiger Poſtuleñ/ Þar fyrer ætte Saal vor ad fordaſt ad drygia andlegar Hooraner mz Dioflenum/ ⁊ ſia til hun ſampycke ecke hãs vilia/ ſo ad Guds ſonur giete teked hana ſier til Eckta. Þeir ſm̃ lie tu ſier vera ant vm ad ſkoda ſinn Bwgard/ villdu ecke koma/ Eins ſkiedur þ ⁊ ſo eñ/ þeir ſm̃ elſka aud ⁊ Vellyſting ar þſſa Heims/ Þr lata ſier alliſted ſiñ aſt til þſſ himneſka Sætleikans. Girnd/ Giedþocknan ⁊ Hugferde Hiartans er ſo ſem nockrar Fœtur Saalareñar/

 Mn

ean huorra hun kañ ecke ad komast til þess andlega Giestabodsins. Su Saal sem er offodd z mettud af Huggun su ndlegrar Velgeingne z sælu/ kañ ecke vel ad hafa Girnd nie Epterlangan epter Sætleika Himneskrar Farsælld ar. Þegar sa rijke Yngismadur/ sem getur j Gudspiallenu/ heyrde þad hañ munde verda ad yfergiefa sijn Audæfe vegna Christi/ vid huor hann hafde fest sitt Hiarta/ þa vard hañ hryggur z gieck j burt.

Christur vor Himneske Eliseus sijñ heller ecke fyrre Vidsmiore þess Himneska Sætleikans/ eñ þad ad Kierenn eru øll tom. Ecke er møgulegt ad elskañ til Guds kuñe jñ ad ganga j Hiartad Mañsins / vtañ þui ad eins ad wt þadañ ryme ædur fyrre Elskañ til Veralldareñar/og til sialfra vorra.

Huar sem hellst ad er vor Fiesiodur/ þar er vort Hiarta.

Elskañ hefur þañ Krapt med sier

ſier/ad hun ſamteinger Mañ vid þad ſem hañ elſkar/ þar fyrer/ef þu elſkar Neimeñ / þa verdur þu eirn af Neimſins Limum.

Elſkañ hefur og eirneñ þañ Krapt med ſier/ad hun vmbreyter þeim ſem elſka/þar fyrer/ef þu elſkar Veroldena/þa verdur þu veralldlegur/og elſker þu Himeneñ/þa verdur þu Himneſkur.

Þeir ſem Akneyteñ keyptu/og of miog voru aſtundunarſamer vppa ſiña Veralldlega hondlan/komu eke til Brwdkaupſins/ Eins er þui vared og hattad eñ nu/þeir ſem feſta ſitt Hiarta vid ſtundlegañ Aud z Rijkedœme/ þeir þara ogiarnann miog freklega leitande epter Himneſkum Audœþum.
Veralldlegur Audur z Rijkedœme vex Mañſkiepnuñe ſo j Augum/ad heñe ſyneſt Gots og Audur mune kuña ad anægia ſier til allra Þarfa/z þeſſ veg na lætur Mañſkiepnañ ſier þar med

ancægia/eñ leitar ei Guds sialfs/sm̃ all
eina kañ Girnd Salareñar ad fullnæ
gia. Allur veralldlegur Audur z Rijke
dæme er jñe faleñ j skøpudum Skiepn
um/so sem ad er j Silfre/j Gulle/Nw
sũ edur Gørdũ/j føstu z lausu Gotze
eñ eingeñ þessara Skiepna kañ fyllele
ga ad sedia girnd Salareñar/ þuiad
hun er øllum ødrum Skiepnum ædre
z ypparlegre/eñ aller adrer hluter eru
heñar vegna skapader/z heñe til þien
ustu. Quad vanmattugar allar skap
adar skiepnur sieu til þess ad veita allt
þad sm̃ Saleñ girnest/þ siest z sañast
hellst j Daudanum edur j Daudastũd
eñe þegar allar skiepnur yfergiefa oss.
Vndur meiga þad vera/ad vier høll
dũ oss so fast vid Skiepnurnar þar þær
hallda ecke fastara vid oss/eñ so.

Þegar ad Adam snere sijnu Hiarta
fra þeirre Vnan sem hañ skyllde hafa
j Gude/z leitade sier jndælis af skilnin
gs trenu goods z jlls/þa vard hm̃ strax
wirekeñ

wtrekeñ af Paradys.

Eins geingur og so til fyrer vorre Sælu/ ef hun snyr sier frä Gude z til Skiepnaña/ þa firder hun sig þar med Himneskre Huggun z verdur wtrekeñ fra þui rietta Lijfsins Trie.

Eñ hvors hafa þeir ad vænta sier sem forsoma og forsma þetta gieß aboded: Heimureñ Forgeingur og aller þeir sem festa Hug sinn og Hiar a a honum. Skiepnurnar forgan ga og aller þeir sem setia Von sijna til þeirra. Sa Himneske Fadereñ hotar med Eide/ ad eingeñ þeirra Manna skule smacka þessa Kuolldmaltijdena sijna/ sem sijn Naut/ Bwgarda edur Ecksakuisiur/ þad er/ nockurn Hlut ja dneskañ virda meir z framar eñ þad Himneska Gestaboded. Sie Kuolld maltijdeñ forsoomud/ þa er eingeñ von a nockre Mealtijd edur bordhallde þar epter. Sie Christo gleymt j þessu Lij fe/ þa er vonarlaust vm nockra Hug

gum þadañ j fra. þeir sem þetta Gest
abodeð forsma/skulu straffast med eilif
fu Hungre z eilifum Myrkrum. Þeir
sem ecke vilia giegna þessu Bodenu
Christi/ þar hn̄ seiger/ Komed til min
aller / þier sem eruded z erud Þunga
þiader/ þeir munu heyra þad ognarle
ga wrskurdeñ/ þar hañ so seiger/ fared
fra mier boluader j eilifañ Elld.

Þeir j Borgeñe Sodooma/ vrdu
þui af Himneskum Ellde vpp brend/
ad þeir forsmadu predikun Lohtz/j hu
orre hn̄ baud þeim til þessa Gestabod
sins. Eilifur Guds Reide Elldur
mun þa vpp breña sem þetta Giestabo
ded forsma/ þegar þeir eru med H. E
vangelio til þess bodner z kallader.
Þær favisku Jomfrurnar sem ei hofdu
Oleum j sinum Lompum/ tofdu oflein
ge vpp fra þui Brudguñeñ kom / og
þui var Dyrunum a medañ apturlukt
Eins vill þad og so til ganga/ ad þeir
z ecke hafa Hiortun full af H. Anda.
hier

hier j Heime(huør ad er þad andlega Vidsmøred) þeim mun Christur ecke leysa jñ ad ganga j siñ fognud/ helldr mun fyrer þeim verda aptur luckt Dy rū Fyrergiefningareñar / Dyrum nyy skunareñar/ Dyrum Huggunareñar/ Dyrum Vonareñar/ og Dyrum Jd runareñar.

Gud hefur eñ nu eirn añañ mæ ta til ad kalla til þessa Gestabodsins þad skiedur hid jñra j Hiartanu þeg ar Guds Son klær/klappar z kallar vp pa Dyr vors Hugskots mz Godfwsre Girnd Hiartans/ med audmiukū And vorpunum/med Gudhrædddum Þønck um/ sæll er sa sem þa vpplykur Hiart anu fyrer Guds Syne med riettre Yp erbot/þegar hañ so kallar z vppa kla ppar. Þar þ/ nær sem þu finnur eda fornemur nockra H. Girnd edur good Fwsa Tilhneiging j þijnu Hiarta/ þa vittu fyrer vijst ad sialfur Christur kla ppar þa vpp a þitt Hiarta/ og vertu

K strax

strax til reidu ad luka vpp fyrer honum
adur eñ hañ vijkur j burt aptur/ so ad
hañ apturlyke ecke eptera seirna sijñ
Nadar Dyrum fyrer þier. Nar sem
hellst þu fiñur nockurn goodañ Neista/
Gudhræddra Hugreñinga j þijnu Hi
arta/ þa vittu fyrer vijst ad hañ muni
vera vppkueiktr z komeñ af þeim brei
anda Loga Gudlegrar elsku(það er af
H. Anda)nærdu og aldu það Neista/
so ad hñ vaxe z verde vm sijder ad El
lde breñande elsku. Mundu þig ad þu
wtslockuer ecke Andan/og forhindrer
ecke þad vppbyriada Guds Verk. Nu
er sin nidurbryt Guds Mustere mun
verda fyrer hanns strongum Doome/
vort hiarta er Gudz Mustere/ eñ sa nid
urbrytur þad sem ecke vill giefa Heilo
gum Anda Rum þar jñe/ þegar hañ
kallar hid jñra fyrer Ordsins Kieñing
ar. J Gamla Testamentenu heyrdu
Meñ Gud tala hid jñra j Vitnesbu
rdar Tialldbudeñe/ j þui Nya Testa
mentenu

mentenu siña rietttwder Guds Meñ til þuilykra Nrœringa z Bendinga N. Anda hid jñra. Sæler eru aller þeir sem þeim hlijda z epterfylgia/ Amē.

XVII

Vm þad huøria Avegste Skijrneñ med sier fœrer.

Innfsu riettruud Sæl a þa myklu og storu Nad Guds/ huøria hañ hefur þier veitt j Skijrneñe/ Skijrneñ er Endurgietningar Laug/ huar þyter sa sm Skijrdur er/ verdur hreinsadur af saur gun siñar fyrre Fœdingar/ edur sinnar holldlegu Fœdingar/ z er af Gude apt ur ad nyu fœddur/ fyrer Vatn og N. Anda/ og er þess vegna ordeñ Guds Sonur/ Erfinge eilijfs Lijfs/ og eilijf rar Sælu. So sem Gud Fader vott ar vm Sonenn sinn/ þa hañ var Skijrdur/ ad þesse sie siñ elskulegur Son/

so tekur hñ alla þa sem trwa/ z verda skijrder/ sier til elskulegra oska Barna. So z þad H. Ande openberadest j Dw fu liking/ þegar Christur var skijrdur/ so er hañ eñ nu nalægur j vorre skijrn/ ad giora hana kroptuga/ Ja/ H. Ande veitest j skijrneñe/ z med skirneñe/ ollum þeim sem trwa/ z verkar þad j þeirra Hiortum ad þeir verda einfallder sem Dwfa z forstaler sem Hoggorm ar. So sem þad gieck til j skøpuneñe/ so geingur þad z eirneñ til j Endurfæ dinguñe. J fyrstu skøpun allra hluta/ þa færdest Ande DROTTJns yfer Votneñ/ z gaf þeim eina lifande Lijfs hræring z krapt/ So færest z H. Ande yfer skijrnar Vatned/ z giorer þad ad heilsusamlegum midil/ z verkþære vort ar Sæluhialpar. Endurlausnarenn vor Jesus Christus villde þess vegna sialfur skijrast/ ad hañ vitnade þar m̃ ad vier yrdum hans Limer j skijrneñe. Hofuded þott þad sie heilbrigt/ tekur opt

opt Lækniſdomiñ til ſijn/vppa þad/ad
adrer Lijkamans Limer/ſm veyker eruſ
verde þar med heilbrigdader.

Christur er vort andlegt høfud/þui
tekur hañ þeñañ heilſuſamlega Lækn
iſdom ſkijrnareñar vppa ſig/ſo ad vier
ſem erum Limer a hans andlegū Lijk
ama/yrdum þar med heilbrigdader.

Lijka ſem ad Gud batt ſiñ Sattmaa
la/a tijmum Gamla teſtamenteſins vid
ſitt Folk j Vmſkurneñe/ſo bindur hañ
ſiñ Sattmaala nu vid oſſ a þeſſū Nya
teſtamenteſins tijmū j Skijrneñe/Þui
ad j ſtadeñ Vmſkurnareñar er Skijrn
iñ komeñ/huor ſem nu er jñtekeñ j Gu
ds Sattmaala/hañ þarf ei ad kuijda
fyrer Aklogun Diofulſins. J Skijr
neñe verda Meñ jklædder Christo/hu
ar fyrer Ritningeñ ſo ad Orde kuedur/
ad þeir wtvalldu z heilogu / hafe þue
ged z huijt giort ſijn Klæde j Lambſi
ns Bloode. Þad fullkomna Guds
Sonar Riettlæte er ſa fagre ſkrudeñ/

 huor

huør sem hønum er jklæddur/ hañ þa-
rf ecke ad feila sier vegna Syndareñar
saurgunar. Ń:a Jerusalem var eitt
Dyke/ j huørt Eingell Guds nidr sti-
a vissum tijmum/ og vpphrærde Vatn
ed/ so ad huør sem nidur stie fyrstur j
þad Dyke/ epter þa Vatnsins Hræri-
ng/ hañ vard strax læknadur/ af huøri-
iu sem hellst Krankdæme hañ hafde/
Þetta Dyked merker Skijrnar sæ-
Þuiad Skijrnar Vatned vort lækn-
oss af øllum vorũ Synda Krankleika/
þegar H. Ande nidur stijgur j Skijrn
ar Sæn/ z samañ hrærer Vatned vid
Guds Sonar Blood/ þuiad eins z A-
voded Foornaña sem offradar voru j
Jerusalem var nidur þueiged j adur
nefndu Dyke/ so þuæst z so allur Kra-
tur Blodsins Christi (huør ed vard ei-
heiløg fforn fyrer vorar Synder) ofañ
j vort Skijrnar Vatn/ huar af þad z
eirneigeñ tekur allañ Krapt/ z allt sitt
heilnæme. Þar vppyfer sem Christ
ur

ut var Skijrdur/opnuduſt z vpplukuſt Himnarner/ Eins verdz z eirneñ Dyr um Himnarijkis vpploked þyrer oſſ j vorre Skijrn. Vid Skijrnena Chriſti var nalæg oll H. Þreñing/eins er hun z eirnen nalæg j vorre Skijrn/ſo ad vier medtokum med truñe j Skijrneñe/ Arfleidſlu og Oſka Barna riett af Fødurnum/ Frijun z fullnægiu Frelſe af Synenum/og Kroptuga Endur giefning af H. Anda. So ſem j Nau enu Rauda Drecktest Pharao z allur hñs Her/ So dreckeſt z ſo j Skijrneñe vorre ſa hiñ Gamle Adam/med ollum Hoop z Her illra Laſta z odygda/enn aller riettrwader komaſt med heilu og holldnu jñ til þeirrar fyrerheitnu Arfleidſdar ſiñar j Himnarijkie. Þar fyr er Skijrneñ vor þad hid ſama Glerhafed edur ſa Glerſioreñ ſiñ Poſtuleñ Johañes ſa j Anda/ ſo ſ̄ þar vm maa leſa i hñs Openbering Bok/ þuiad i gieñ Skijrnarvatned vort/ſo ſ̄ j giegn

 añad

añad Gler skijna þeir fogru Geislar Riettlætis Soolarenar/þad er/ Herra ns Jesu Christi jnn j vorar Sæler og Hiørtu. Þetta Glerhafed var framme fyrer Lambsins velldisstole. Lambsins Velldisstoll er H. Guds Sonar Christne/ hia huorre su H. skijrnar Laugen a al ina heima. Spamañenum Ez echie i vitradest eitt Vatn sem framm aut af Musterenu/ huørt Vatn ad lijf gade allt/ z grædde all[er] Meinsemder. Ein skiedur þad eñ nu j Dag/ ad j þui andlega Guds Musterε/ þad er/ mitt j Guds Barna Sofnude/ vppspr ettur eñ nu j Dag þad Heilnæmasta Flood skijrnar vatnsins/ so ad j Dinn þess sama Vatnsins verdur sokt øllu.n vorum Syndum / z allt verdur þad læknad og endurlijfgad sem straumm þuilijks Vats floods snerter z vid kiem ur. Skijrneñ er þ andlega Vatsflod/ j huoriu ad allt Holld Syndarennar Dreckest og deydest/ Nafneñ sem merk

er

er Diøfulen̄ flygur j burtu/ en̄ Dwfan̄ sem merker og þyder heilagan̄ Anda/ flygr heim aptr þangad/ huadan̄ hen̄e var burt slept j Falle vorra þyrstu For elldra/ þ er jn̄ j vor hiortu/ z ber þang ad med sier Oleuvidar laufblød/ þad er Frid z Rosemd Sáviskun̄ar. Min̄ stu þu þyrer Christin̄ Sala a þa all ra sæstu Rad z Myskun/ sem þier veitest j skijrnen̄e/ z sia til ad Endur gialllda Gude skylldugt þacklæte.

En̄ þess meire Rad z Myskun sem ockur verdur veitt j skijrnen̄e/ þess vandlegar þurfum vid ad geyma z for vara hana so feingna/ so vier missum hana ei aptur ad nyu/ Þar til z þess vegna verdum vier grafner med Chri sto fyrer skijrnina j Daudan̄/ ad so sem Christr er vppvaken̄ fra Daudum fyr er Dyrd Fødursins/ so eigum vier ad ganga j Endurnyung Lijfdagan̄a. Vier erum j Skijrnen̄e læknader af vo ru andlega krankdæme/ þui er oss van legar

ſega tilſtaande ad vier Syndgum ecke
leingr/ſo ad oſſ hende ecke (kañſkie) añ
ad verra. Vier hofum eittſiñ jklædſt
Chriſti Riettlæte/ſem er ſa allra Dyr
mætaſte Skrwde/Þar fyrer ættum vi⸗
er ad taka oſſ vel j vackt/ad vier hann
ecke a oſſ Saurgū nie kuolū med Syn
dañа ſaur z Ohreinleika. Vor gamle
Madur er Kroſſþeſtur z Daen j Skȳr
neñe/þeſſ vegna ætte ſa nye Madureñ
ad lifa j oſſ. Vier erum j Skȳrneñe
Endurgietner z Endurnyader j Anda
vors Hugſkots/þeſſ vegna ætte ecke Ho
llded ad hafa Yferrad yfer Andanū.
Vier erum ordner Guds børn i þeirre
andlegu Endurgietninguñe/ hoǥū oſſ
þui z Hegdum ſo ſem riettum Børnū
ſoddañ Fødurs vel hæfer og ſoomer/
Vier erum ordner Muſtere H. Anda/
tilbwum þui tilbærelegā Seſs z Sæte
handa ſo virduglegū Geſte i voru hiar
ta/ Vier hofum Suared Gude aptur
ad Nyu Trw og Hollustu/og erum ſo
apiur

aptur iñtekner i hans Sattmäla/ þut er ovidurkuæmelegt/ ad vier hiedan ap holldum oss i Flock med Dioflenum ed ur lattum oss sia vnder hñs Merkiu.

Framkuæmdu þetta allt saman i oll um/ þu allra helgasta Þreñing/ z eine Gud/ þu s̄ veiter oss so yfergnæpanlega sooota Rad i Skyrneñe/ Veittu oss z eirneñ/ ad vier kyñu heñe stadfastlega ad bihallda z alldrei henne ad sleppa ad eilijþu/ AMEN.

XVIII

Vm þa Lijþkroptugu og heil susamlegu Nautn z medtekning Holld sins z Bloodsins Christi.

Hvor hñ etur mitt Holld/ z dreck ur mitt Blood/ sa Lifer eilijflega seiger Christr sialþur. Pad var ad sonnu eirnn Dasamlegur og ypper

 maka

mæka ſtoor Velgiørningur ſem oſſ ve
itteſt/ þegar Enndurlauſnareñ vppa ſig
tok vort Holld/ z vpphoof þ ſo til þeir
rar hæſtu Natign^r i Himneſka Dyrd/
Eñ þo er þetta eñ dæſamlegra z fur
añlegra Milldeverk/ ad hñ fæder oſſ z
foſtrar a ſijnu Hollde z Bloode til ei
lijfs Lijfs. O huad heilſuſamlegar
eru þeſſar Kræſingar Sælareñar?
O huad æſkelegt er þetta Gieſtabod?
O huad ſætt er þetta Eingla Braud?
Þo ad Einglarn^r hafe mykla girnd z
Fyſn a ad jdka ſig i Vmþeinkingu þſſa
Leyndardomſins/ þa hefur þo Enndur
lauſnareñ ecke þeirra Nattuṙu/ helldur
Abrahams Sæde vpp a ſig teked/ Og
er hañ þeſſ vegna oſſ langtum ſkyld
are z i Teingdūum nænare eñ ſialfū
Einglunum.

Þar af faum vier ad þeckia hans
heitu elſku til vor/ ad hñ gaf oſſ aþ ſi
nū Anda/ Ja/ ecke alleinaſta af ſijnū
Anda/ helldur z eirneñ aþ ſijnu Hollde
og

og Bloode/Þuiad so seiger Saũleikur
eñ vm Brauded z Vijned sem wtdeilest
j Kuølldmaltijdeñe/ad þad sie siñ Lijk
kame/z þad sie sitt Blood/ Mun þa
DROTTin nockud gieta gleymt þe-
im hinu sømu sem hañ endurleyste mz
sijnu Hollde z Bloode? Og hañ fæder
z sedur med sijnu Hollde z Bloode?
Þui so stendur skrifad ad hañ sem et-
ur Christi Holld/z dreckur hñs Blod/
hañ blijfur j Christo/z Christr j hon
um. Stoorlega mæ Madur sig for-
undra/vppa þa nækuæmu Guds myst-
un/ ad hañ hefur taled øll vor Hofud
hær/z hañ hefur skrifad oss vppa sijn
ar eigeñ Hendur/z ber oss j sijnu eigeñ
Lijfe/ Eñ þushundsiñum furdanlegre
Giæska er þad/ad vor Endurlausnare
Herrañ Christur / fæder oss z fostrar
a sijnu eigeñ Hollde og Bloode. Myk
el virding veitest vorum Salum/ sem
faddar z saddar verda/a Þui dyrmæta
Verdkaupe/med huoriu þær voru leyst

ar z Endurkeypfar. Mykel Virding z Tÿgn veitest vorum Lÿkømum/ huø rier ad endurleyster verda med Christi Lÿkama/ z fædast a Christi Lÿkama/ z verda so Mustere H. Anda/ z Jbwd þeirrar allra Heiløgustu Þreñingar. Omøgulegt er ad þeir blÿfe æfeñlega i Grøfunum/ Þad fyrst þeir eru a so Lÿffkroptugre Fædu fadder/ z vppfoost rader i þessu Lÿfe. Þetta er su Dyrmæta Fædañ/ huørrar þo vier Neytū/ þa vmbreitum vier henne ecke/ helldur vmbreiter hun oss/ og giører oss sier lÿka/ Jaa/ hun giører oss ad Lidum z Limum a Christi Lÿkama/ Þetta er þad Brauded sem af Himnum ofan nidur stie/ z giefur Lÿfed Heimenum/ Huør sem af þui etur/ hañ skal ecke Hungra ad eilÿfu. Þetta er Nadareñar z Miskunareñar Braud/ z huør sem etur af þui/ hañ fær ad smacka z sia huad sæt ur ad DROTTiñ er/ af huørs vppfyllingu vier þeium Nad fyrer Nad.

Þetta

Þetta Braud er Lijffsins Braud/ sm̃ ad
ecke alleinasta i sialfu sier er Liþande/
helldur og eirnen̄ adra af sier Lifande
giører / huar þyrer/ huør sem af þui
etur/ gan̄ Liþer ad eilijffu/ Þetta Brau
ded er þad sama Braud/ sem af Himn
um ofan stie/ og er þui ecke alleinasta
sialft Himneskt/ helldr z eirnen̄ giører
alla þa Himneska ſ af þui neyta med
trun̄e þeir verda Himnesker ſ af þui ne
ita/ þt þeir mu̅u ecke deya/ helldur mu
nu þeir a Efsta Deyge verda vppuakt
er/ Jaa/ ecke vppuakter til Doomsins/
huiad huør sem etur af þessu Braude
iu/ han̄ kiemr ecke fyrer Doomen̄/ ecke
verda þeir helldur vppuakter til Fyr-
erdæmingarennar/ Þui þar er eckert
fordæmanlegt a þeim sem eru i Chri-
sto Jesu / helldur verda þeir vppvakt
er til Eilijfs Lijfs z eilijfrar Sælu.

Huiad sa sem Etur Holld Mann
sins Sonar/ og dreckur hans Blod hn̄

 hefur

hefur Lijfed j sier blijfanda/og mun j
þui Lijfenu lifa eilijflega.
Holldeð Christi er sannarleg Fæ
da og hans Blooð er sannarlegur
Dryckur/ Latū oss þui sediast/ecke af
vorrä Verka forþienustu/ helldur af
þessare Fæduñe sem Guðs sonur oss gi
efur/Lætum oss verda druckna ecke af
Gnægð vors Nwss/ helldur af Gnægð
Guðs Nwss. Hier er sa riette og sañe
Lijfsins Bruñur/huor sem dreckur af
hans Vatne/ af honum munu Strau
mar framreña til eilijfs Lijfs.
Komeð hingad all' þi's þyster erud
til þessa Vatnsins/og þier sem ecke haf
ed Silfur ad kaupa med/skundeð yður
hingað/og kaupeð fyrer eckert/ so þier
sadder verdeð. Aller þeir enu þystu
eru hingad boðner/ þu ert ein i þeirra
tolu Saala mijn/ sem ert þioktuð vnder
hita og þunga Syndaña/kom þar fyr
er og tef ecke við og forsooma onguañ
eigeñ þetta Næðar Boðeð/Þike þier
þig

þig vanta Gialld eda Silfur þickar eig
iñ Foorþienustu/ þa vertu þess þwsare
til ad koma ⁊ tek þess sÿdur vid/ þui hi
er er þier tilsagt/ ad þu matt kaupa an
Gialldz ⁊ Peninga. Nier hia þessu
Braudhwsenu er Sængar Herberge
Christi ⁊ Christeñar Sælar/ ⁊ so sem
þad ad Syndern^r kuña ecke ad varna
eirne Jdrande Sælu iñgaungu j þetta
Herberge/ so kañ ⁊ ecke helldur Mañ-
leg Forþienusta sier þar iñ ad þreing
ia med Sæleñe/ helldur geingur Sæl
eñ ohindrud ⁊ einsæmul/ iñ til siñe Br
wdguma. Huad er vor eigenleg foor
þienusta ad reikna? Þeir vega wt Sil
fred/ enn þar verdur ecke Braud fyrer
Keypt/ ⁊ Erfided/ eñ þad wtvegar ecke
Sadningena/ seiger Spamadureñ/ so
sedia og ecke helldur vor eigenleg good
verk Samuiskuna/ og ecke helldr gietū
vier keypt med Peningum vorrar eigeñ
Þionustu Guds Nad og Myskun. Gi
efdu þar fyrer gaum ad þessu Bodenu

Saala mijn z neyt þess hins gooda/ sem hier verdr a Bord bor:d/ z forlijstadu þig af Fetleika þessa Giestabodsins. Þesse Ord eru Ande og Lijf/ Jaa/ þet ta eru Ord eilijfs Lijfs/ Kaleikureñ yf er huorn vier blessū/ er hlutdeilld B[l]odsins Christi/ z Brauded sem vier br iotum/ er wtdeiling z Medtekning Hol ldsins Christi/ so samteingiunst vier nu DROTTNE/ ecke alleinasta þar med/ ad vier hofū feinu tegunder natt uru z hañ/ helldur og eirneñ þar med ad vier neytum hñs Hollds z Bloods/ Þar fyrer vil eg ecke seigia med þeim vantrwodu Gydingū/ Huorneñ kañ þe sse ad giefa oss sitt Holld og Blood til naufnar? Helldur vil eg af Furdan og forundran vpphroopa z seigia/ O hu ad Dasamlegt Verk DROTTIns er þad/ ad hañ giefur oss siñ Lijkama til Fædu/ og sitt Blood til Dryckiar? J þessu Dasemdarverk e vil eg hell dur dæmdst ad Spæsku DROTTIns eins

eñ ad hnysa j hans Almætte. Eg vil helldur tilbidia hans Giæsku sem j þess su Daseindarverkenu skijn/ eñ ad grenslest um hñs Almattes Krapt/ huorn eg fæ eckt skiled. Eg trwe fyrer visañ sañ/ ad Hollded og Blooded Christi/ framreidest z medtakest j þessu Giesta bode/ eñ med huorium hætte þad er na lægt/ kañ eg ecke ad vita/ þo veit eg su nalægd er Obrygdañlega viß og stad fost. Vier erum Limer hñs Lijkama/ Holld af hans Hollde/ z Bein af hñs Beinum. Hañ byr j oß/ og vier j hon um. J Afgruñ þessa Leyndardoom sins Gudlegrar Giæsku z Myskunsem dar / girnest eg ad Sæl mijn med sijn um þonkum/ mætte sem Diupast nid ur sockua/ AMEN.

XIX

Um Leyndardoom DROtt enlegrar Kuølldmaltijdar.

Þessare allra heilögustu Kuöld-
maaltijd DROTTINS/ verd-
ur oss Mönunum undur eirn hal-
leitur z dyrmætur Leyndardoomur/ hu-
or ed mea reiknast so sem nockurs konar
Firsiodur/ edur Audæfa hirdsla allrar
Guds Naadar og Myskunar.

Vier lesum/ ad j Paradijs hafe Lijf-
sins Trie plantad vered af Gude/ huo-
rs Auexter attu ad hallda vorum fy-
rstu Forelldrum/ og þeirra Eptirkom-
endum vid magt/ j þeirre Oraudleikar
Farsælld/ sem þeim var medfædd og sko-
pud af Gude. Þar stood og so j Pa-
radijs skilnings Trie goods z jlls/ þeir-
rar meiningar af Gude þar plantad/
ad vorer fyrstu Forelldrar skilldu jdka
sijna hlijdne vid sinn skapara þar j/ ad
neyta ecke af Auexte þess sama Tri-
es/ huad þeim hefde vered hin mesta
farsælld/ z mesta Æra/ enn sem sucunna
Manneskia hlijdde meir z framar Dio-
fulsins slægdarfullre aeggian/ enn Guds

Fodur

Fodurlegu bode z vilia/ þa vard þeim þad sama sem Gud hafde þeim til far sælldar z Æru sett z skapad/ Tilegn an til Dauda z fordæmingar. So er hier enn nu aptur ad nyu plantad þad rietta z sanna Lijfsins Trie/ þad sæta og heilnæma Tried/ huørs Laufblød eru til Lækningar/z Avexterner til Ne ilsugiafar/huørs Sætleike i burt tekur alla Beiskiu/ huørskyns Motlæte Eymda/og lijka vel sialfs Daud i

Jsraels Sonum var fordum gie... Himnamiøled/ so ad þeir urdu fæ...der af þeirre Himnesku Fædu/Hier er þad rietta Himnamiøled/ sem af Himnum ofan nidur stie/so þad giæfe Lijf Heim enū/þetta er þad Himneska Braudid/ z su Englana Fæda/af huørre ef no...tur neyter hañ mun alldrei Hungra. Jsraels Lijdur hapde hia sier Sattmal ls Urkena z Nadarstoolen huar þeir kuñu ad heyra DROTTIñ vid sig talanda fra Auglite til Auglites Ca

 nykl

miklu ædre Sattmaals Ork er þo hia
oss og a medal vor/ sem er sa allra hei
lagaste Christi Lÿkame/ j huorū ad
eru hulder z jnnelucktter aller Fiessooder
vijsdoomsins Þecking zareñar/ z Speken
ar/ So er hier z eirneñ sa riette Nad
arstoleñ/ þ er forþienustañ blodsins Je
su Christi/ huor ad þui orkar ad vier
verdum elskadir j þm elskanlega. Jaa
hañ talar ecke alleinasta vid oss hid in
ra med Nugguneñe/ helldur byr hañ z
so eirneñ sialfur j oss hid jñra. Nañ
Fæder oss ecke med Himnabraudenu/ he
lldur mz sialþum sier. hier er pad riett
Port Himnaña og stijge Englaña.
Saññlega er þetta eirn Dyrmædeleg
stoor Pantur vorrar Saaluhialpar.
Gud hafde eckert añad ædra eda yppar
legra oss ad giefa/ eñ hañ gaf/ þui hu
ad kañ ad vera ædra og ypparlegra eñ
hann sialfur ? Eda huor hlutur er
honum so nakuæmlega teingdur/ sem
hans eiged Holld og Blood/ huort hñs
Holld

Hollð og Blood er jnnleked j Samfie-
lag skap þeirrar blessudu Þrenningar/
z rædur yfer øllum Fiesioodum Himne
ska Audæfa. Med þessum Himnesk
um og dyrmætum Fædslum nærer hū z
foostrar oss æuma Jardar Madka/ mz
Deilande oss so þar med sijna eigenlega
Naatturu/. Huorneñ skyllde hū þa ecke
Nadena vnder eins meddeila? Huor
hefur nocku rn tijma sitt eiged Hollð ha-
fad? Eñ Hafe ecke Guds Son: sitt eig
ed Hollð/ huørneñ skyllde hañ þa hafa
edur forsmaa/ þa sem hañ Fæder mz sijn
nu Hollde/ og dryckiar med sijnu Bloo
de? Huørneñ skyllde hañ giefa saated
þa Falla sier wr Miñe/ eda gleymt þe
im sem hañ hefur giefed sitt eigeñlegt
Hollð til Miñis Pants? Huøreñ er
moguligt/ ad Diofulleñ megne nocku
en Hlut a mote oss/ sem erum Fødder z
vppalder/ a þeirre Himnesku Fæduñe/
z verdum þui oyferuiñañleger j Strij
denu.

Heitt hefur Cristur elskad oss/þat
han̄ keypte oss so dyrt/ heitt hefur Chr
istur elskad oss/ med þui han̄ fæder oss
a so dyrmætre Fædu. Þesse Fædan al
leina/ er so dyrmætur Lækneßdoom/ ad
hun vidrijsur oll andleg Mein z Sot
ter/ þesse Fædan er sa Læknisdoomur/
sem a ecke a mote Lijfzanlegum/ hello
ur eilijfum Dauda/ z maa þui med riet
tu kallast Ddaudleikans Balsam/ þui
ad vor Synd kan̄ ei ad finast so stoor/
ad Holldeð Christi kun̄e hana ecke ad
Græda? Huad er so Banuænlegt/ ad
Daude Guds Sonar kunne þad ecke j
burtu ad taka? Huar eru so Daudleg
Skeyte Diofulsins/ ad þau orke a Sc
iolld Gudlegrar Nædar? Huar er so
stoor Fleckun Samviskun̄ar/ ad Blod
ed Guds Sonar kunne hana ecke ad
hreinsa.

DROTTINN var fordum hia
Israels Folke j Skyenu z Elldenum
en̄ hier er han̄ oss nalægur/ j sijnu eig
inn

ek Hollde so ad þad Skyed er nu j bu
...vted/og Sooleñ Riettlætesins skijn
... ohindrud/ med ollum sijnum Lioma.
Hier jñum vier ecke til Ellds nie ofur
Rita Gudlegrar Reide/ helldur til þess
hægasta og miukasta Varma Gudleg
rar Elsku/ Þesse nalægd DROTT
ins vijkur ecke fra oss/ so sem Skystolp
eñ z Elldstolpeñ veik fra Israels folke
... sijder/ helldur blijfr hun hia oss æ
...nlega/ z jñtil eilijfs Lijfs.
Vorer fyrstu Forelldrar/ voru jñlet
...dder j þañ lystelega Alldengard (sem
var Figura z Fyrermyndan uppa þa
Hiñnesku Sæluna j Hiñnarijke) so ad
þeir skilldu þar mz æminter verda/ vm
Gudlega Giæsku/ og Velgiorninga/
sem hañ þeim veitte/ og lærdu þar vel
af ad veita sijnum Skapara skylldugu
Hlydne/ Eñ huad er Paradijser Vel
lysting ad reikna hia þessare Vellystin
guñe? Þar Skiepnañ verdur fædd og
sodd med Skaparans Hollde/ þar Jd

Lv rande

rande Satnuiska verdur þueigeñ z hre
insud med Guds Sonar Bloode/ þar
Limerner Christi næraſt af Hollde ſi
ns Hofuds/þad er ſialfs Herrans Ch
riſti. Sa allra helgaſte Guds Son
Lijkame/ huørn Einglarner og Hofud
Einglarner tigna og tilbidia/ Einn
gu Christi Perſonu/ þyrer huørn ad
Magtarvollideñ ſkialfa z hrædaſt/ at
huorium Kraptarner daadſt med Forun
dran og Lotningu/ſa hinn ſame Guds
Sonar Lijkame verdur hier vor andleg
Fæda.

Hier vid meiga glediaſt Himnarner/
z Jordeñ fagna eñ þo langtum fram
ar ein Christeñ Sal/ huørre ſo dyrm
ætur og Haleitur Hlutur verdur veittz.

XX

Vm þad/huørneñ Madur

ſkal ſig aluarlega tilbwa og tilrei
[illegible] da

da/ꝼdur enn hañ geingur til þe-
ſs Hæverduga Alltareſins
Sacramentis.

ÞEGar vier gaunguṁ til Guds Sonar Kuellldmaaltijdar Sacramentis/ þa ſkulum vier vita/ ad vier gongum þar ecke til nockurs almeñelegs Gieſtaboods/ eda nockrar Kongelegrar Veiſlu/ helldur til þuilijks Bord halldz/ i huoriu ad framreiddz z hand leradz verdz ſa allra heilagaſte Leynd domur Holldſins z Blodſins Chriſti Þar þ oſſ byriade vandlega ad tilreida oſſ z tilbwa þar til/ ſo ad vier medtøkū ecke dandaū þ Lijfed/ z ecke afelleſdoom yfer oſſ/ i ſtaden framboden̄ar Myſkuñ ſeme/ ſ̄ hier er til reidu af Guds Hende oll̄ þeim þad verduglega medtaka.

For faderenn Abraham/ huorium ad Hroosad verdur i Ritn ngunne fra ꝼm yfer alla adra Menn/ vegna þeſſ ſtoora Trwarennar Styrkleika/ ſem

 Gad

Gud hafde h̄ā med hǫ̈zmafad/ hań er
samt so hraddur z ottasleigeń/ þega
Guds Sonur opinberadest honum
Mańlegre Lykingu/ og talar vid h
enn foreydslu Borgareńar Sodom z
Gomorræ/ ad hań vidurkień sig A sk
z Dupt Jardar/ og alldeilis overdug
ań ad hań skule vid siń Herra z Gud
tala edur honum so nálægur standa.
Eń ı þessu Gestabodenu fáum vier ec
alleina ad sia þad blessada Guds
mb sem Abraham fordum vid talad
helldur fáum vier og eirneń ad neyta
þess Holds z Drecka þess Blood/ Nu
ad titrande mættū vier þa vera/ af þ
lykre Nálægd Guds Sonarl þegar
Ustas giech of Dyrstuglega ad Guds
Sattmals Ork/ba vard hań strax sle
eń af DROTTNE mz Spitelsku
Huor villde þa láta sig furda þot þe
ir ete z drecke sia sūm sier Doom/ sem
overdualega eta af þessu Braudenu/ z
drecka af þessu Vijn:nu? Þuiad ı þes
su

su Gestabodenu er su riettа Sattmals Ork þess Nyatestamentesins/ huorrar Figura z Fyrermyndán su G mla Sa mals ørken var/ j hinu fyrra/ Testamentenu.

Eñ huørneñ Madur skule sig verdiglega tilbwa z tilreida til Medtekningar Hollðsins z Bloodsins Christi i Sacramentenu/ pad wtuijsar Postulen kieñer med einu Orde/ seigiande. Nu Madur proþe sig sialfañ/ z ete so af þessu Braude/ og Drecke af þessum Kaleik/ z c. Nu med þui þetta er ein andleg Prosan og andlegt R nsak/ sem Postulen byjfalar oss hier ad hafa/ pa hun ad vera epter Reglu og Maata Guds Orda.

Ransokum þar fyrer fyrst vorn eig eñlegan Brest og Veikleika/ huad er Madureñ? Hñ er Molld z Aska/ vær erum af Jørdune Skapader i fyrstu/ vier Fødunst og nærunst af Jørdunne/ ad Jordu verdum vier vm siђer aptur

L vij epter

epter vorn Dauda.

Huad er Madurenn? Hann er j fyrstu andstygdarlegt Bloods sæde/ Sauren da Seckur z Madka Fæda/ Maduren Fædest til Þrældooms/ enn ecke til Herr adooms/ til Omaks/ enn ecke til Naaþ ar/til Sorgar/ enn ecke til Glede. Mad urenn af Kuinnunne Fæddr/ fædest j Sx urgan Syndarennar/og heþr stier fauw Lijfdaga ad vænta/ huar fyrer hann verd ur alla Daga ad verda vgganide fyrer Daudanum. Enn þær stuttu Lijfst nder eru fullar adskilianlegra Eymda z armædu/ z ma þui Maduren avalle hryggur vera. Þær eru þui fullar Ey mda/ad huorkie Saalenn ne Lijkamenn eru frij. Saalena astrijda Synder z Le ster/ Lijkamann Adskilianleg Oluckn leg Tilfelle. Madur veit eige huad vm sig lijdur j hingad Fædingunne/ ecke hellbur veit hann huad vm sig lijd ur j Daudanum edur Burtforenne. Hann er so sem þad Blomstur sem ad Morne

Morne blomgast enn ad Kuelldе visit ar. Þeir feau Lijfdagar þæra med sier ecke allþaar Ermder z mæstriidur.

Rañsokum þar næst vorn Overdug leika. Eingeñ er su skopud Skiepna/ ad ecke sie ad reikna hia sinum Skap ara so sem Skugge edur Draumur/ Ja so sem eckert/ Huad er þa Madurenn ad reikna i Guds Auglite? Ef ad þar Skiepnur eru eckert/þa er Mañes kiñ þo eñ miña/ huor ed hefur styggt siñ Skapara/med Syndeñe. Gud er i sialfum sier til og i siñe eigeñ Nattura eckert añad eñ sialft Riettlæted/ þui kann hanns Nattura ecke añars enn reidast Syndeñe/Huornen skulum vier þa viseñ og vpp þornud Strea kuña ad standast nalægd þessa forteranda Ellds? Huarneñ skulu vorar suiuirdeles gar Athafner standast Nalægd þessa Riettlætesins? Huorneñ vill þad fara vm vora Illsku/ huoria þu DROtteñ setur fram fyrer þitt Auglit? Og

vm vorar Avirdingar sem eru giørda
fyrer Liose þijns Andlities? So sem þu
ert om xlanlega stoor/ z oomrædelegur
j øllu sdru sua er(u og eirneñ j þijn
Reitfløte og þiñe Reide. Mun sa sem
ecke þyrmde Synenum/ nockud þyrm
eirnre skapadre Skepnu? Sa sem ec
ke þyrmde þeim allra heilagasta/ mu
nockur von a hañ þyrme sijnum hreck
vijssum Þræl? Gud hafar so mioc og
mikelega Syndena/ ad hñ straffar ha
na lijka vel hia þeim sem hønum ha
fa vered ædur fyrre hiner Kiæru stu
huar til vier siaum dæme a Lucifer, s
ædur var Einglaña Høfdinge eñ su
añ vard wtkastadur j eilijfa Glotun/
og er fiøtradur med Myrckaña Hleck
ium vegna sijns Brots.

Profum þar næst z Rañsokum þad
blessada Braud sem oss veitest j Kuoll
dmaltijdar Sacramentenu/ huort Br
aud ad er meddeiling Christi Lijkama/
so z Postuleñ þar vm ad Orde kiemst/
Nier

Hier siaum vier þañ rietth: Nœdar Br
uñ/ z þa Opuerrañlegu Myskunsemd
aña Vppspretttu. Mun mœgulegt ad
DROTTJNN kuñe oss olldungis
ad gleyma/ huœria hñ hefur giort Nl
uttakendur siins eigeñlegs Nollds? Þt
hafe eingeñ vm œfe sitt eigenlegt Nolld
hatad/þa er eñ siidur Von a ad Chri
stur mune sitt Nolld hata/ Þesse signa
ada Fœdañ vmbreyter z forklarū veiter
vorum Sœlum/ Þesse Guddoomlega
Fœdañ giører oss guddomlega Meñ z
adz vorum holldleger Meñ/ jñ til þess
vier fyllelega medtøkum þa okomnu
Dyrdena/þar sem Gud verdur allt j øl
lum/z vier alldeilis Gude liiker/huad
vier ødlunst hier j Truñe/eñ þar j fyll
elegre medtekningu. Vorer Liikamer
munu z eitneñ ødlast þa Vegsemd/ad
vier fœum j þeim ad sia Gud/ Auglite
til Auglitis/huørier ad nu erū Musl
ere H. Anda/ helgud z Liifgud fyrer
medtekningu Noollds sins og Bloodsins
M Herr

Herrans Jesu Christi. Þesse allra hei-
lagasta Lækning/ Græder øll Synda
ña Saar. Þetta Lijfkroptuga Hollo
ed yperviñur og wtdrijfur alla Daudle
ga Synd/ Þetta er þad allra heilaga
sta Jnsigle Gudlegra Fyrerheita/ hu
ort vier kuñum fram ad bera z syna f
Guds Doome a sijdasta Deige. Fyrst
oss er þesse Pantureñ giefeñ vppa þad
eilijfa Lijfed/ þa meigũ vier oss þar so
fast vppa reida / so sem vier hefdũ þad
alla reidu medteked. Þad fyrst oss verd
ur giefed Christi Hollo z Blood/ þa ve
rdur z sañarlega þar med z vnder eins
oss giefed allt þad Gooda / sem þad
allra helgasta Hollded og blessada B.
ooded hefur wtvegad og þorþient.
Sa sem hefur giefed oss þad sim̃ meira
er vert/ skyllde hañ nockud spara oss þ
sem miña er vert? Fyrst Gud hefur gi
efed oss siñ Son/ skyllde hañ þa ei giefa
oss allt añad med honum? Fagne þai
fyrer og glediest Brædureñ Christi/
þuiad

þuiad sa tijme er þyrer Hendeñe/ a hu
orium hun mun verda kollud/og leidd
jñi Brwdkaup Lambsins/ jklædest hun
þui dyrmætum Bwnade / z take vppa
sig Brwdkaupsklædid/so hū verde ecke
fundeñ nakeñ/þad Klæde er heñar Br
wdguma Riettlæte/ huoriu hun hefur
vered jklædd j Skyrneñe. So langt er
þad fiærre / ad vort eigenlegt Riettlæte
se þad rietta Brullaups Klæded/ad þ
er kallad fyrer Guds Anda/eitt sauru
gt Klæde Bloodfalls Siukrar Kuiñu.
Munum oss þar þyrer/ad vier ecke fær
um med oss j þetta Giestabodid/ þaug
andstyggeleguſtu z saurugu Klæde vor
a eigeñlegra verka/ huør ed ønguann
eigeñ kuña ad skarta fyrer Gude.

DROTTIñ jklad þu oss þeim riet
ta Skrwdanū/so vier verdū ecke fund
ner nakter/ Amen.

M ij Vm

XXI
Um Christi Upp stigningu.

HEKdugt er Christen Saal/ ad þu hyter vm Uppstygningu þijns Brwdguma Herrans Jesu Christi. Hann villde þui ecke vera leingur sijnum rietttruodum synelega Næruerande j þessu Lijfe/ enn hann var/ so ad þeir mættu þess helldur jdka sig z æfa j truñe a hann/ Þui sæler eru þeir/ s ecke sia/ z trwa þo.

Þar sim vor Fiesiodur er/ þar skyllde z so vort Hiarta vera/ Nu er Christur (sem er vor ædste Fiesiodur) a Himnum/ þar byrer ætte vort Hiarta ad halda sier vid þa Himnesku Hlutena/ og þad sim þar er vppe.

So sem Brwdurenn girnest Hiartanlega/ ad sia sinn Brwdguma sim snarast aptur til sijn komande/ So a og eirnenn huor

huor riettrwud Saal/auallt ad oska og
girnast ad sa Dagur mætte sem snarast
koma/a huorium hun meige vera jnn
leidd j Brwdkaup Lambsins. Nun ma
vel treysta vppa þañ gooda Pant þess
verduga H. Anda/huorn DROTT
iñ epterskilde hia heñe/þa hñ af Him
num ofan stie j vort Holld. Nun mæ
treysta vppa Holld z Blood DROT
TIns/sem hun medtekur j þeim stora
Leyndardoome þeirrar H. Kuølldmaal
tijdar/z visselega trwa ad vorer Lijka
mer sñ Fædast z næraft/a þuilijkre O
daudlegre Fædu/ mune sijdarmeir vpp
aptur rijsa. Þad sem vier trwum nu þ
munum vier þar sia/z þess sem vier n.
væntum/þad mun þa j Raun z sañlei
ka framkoma.

DROTTINN Jesus er hia oss
a þessum Vegferdar Veige/so sem j a
arlegre Mynd z asynd/Eñ j þui Him
neska Giestaherbergenu/þegar vier erū
komner til Sætis j vort rietta Fødurla

nd/þa munum vier riettelega fa ad þe
ckia hañ/z sion hañ so sem hañ er.
Endurlausnareñ villde þar fyrer hel
ldur vppstijga af Fiallenu Oliueti/enn
añarstadar/þuiad Oliuvidureñ er Tei
kn bæde Fridar og Fagnadar. Riette
lega stie ſa vpp af Oliuvidar Fiallenu/
sem Frid z Roo Glede z Fognud haf
de wtvegad hræddum z sturludū Mañ
aña Samvistkum. Riettelega matte
ſa af Oliufiallenu vppstijga/vid huori
um ad Himnaña Hersueiter taka med
Glede z Fognude. Gongum vppa Hæ
der Fiallana med Christo/Gongum þ
mz Hiartans Girnd z fysne/mz þui vi
er kunnum þad ei med Lijkamans Footū
ad giora/þetta kienna oss Epterdæme
Fra heilogu. Moyses gieck vppa Fiall
ed þa hñ villde tala vid Gud. Þeir hei
logu Forfedr geingu vppa Fialled/ þa
þeir villdu giora sijnar Bæner/z offra
Gude. Forfadereñ Abraham wtvalde
sier Fiallbygdern/ eñ Loth sliettlended.
So

So byriar Trwadre Sääl ad giöra ad skilia sig vid sliettlende veralldarenn at þ er hennar Vellystingar/ og kiepp ast vppa Nxder med Gudhrædre astu ndan, so fær hun ad heyra Guds elsku leguslu og Liwflegustu Vidrædur hid iñra j Anda/ So fær hun vmfswed mz Abraham þad eilijfa Bal z Bruna/ sem Heimsins sliettlende er fyrerbwed. Bethania merker Eymda z Hormun ga Hws, J giegnum þetta Hwsed lig gur vor Leid sem Ferdast vilium vppi Himna dyrd/lijka so sem Christur vpp stie wr þessare Eymd j eilijfa Dyrd.

Aadur Christur vppstie til Himna þa var Himeneñ so sem aptur byrgd ur z Lucktur fyrer oss/ og su Himneska Paradijs var oss varenn og Bonnud/ med þui Elldlega Suerde Eingelsins Enn nu sem Christur hefur Sigur enn vnned/ þa stijgur hann vpp til Himna/ og vpplijkur sijn Himnenum aptur/ so ad hann vijsade oss Veg vpp

aptur þangad/ huadan vier vorum ad ur fallner. Lærisueinarner stodu z hor fdu vppi Himenen̄ þegar Christur fra þeim vpp stie/ huar med þeir kien̄a oss sem viliū vera riettter Lærisueinar Christi/ ad vpplypta vorum Hiartans Augum/ til vors Endurlausnara/ s j Himnenum Rijker.

O Herra Jesu/ Huad dyrdarleg Ending vard a øllum þijnum Eymdum/ z a þin̄e Pijnu. Huad snøgg z good vmskipte verda hier? Huad mikell Munur var ad sia þig j þin̄e Kuøl/ a Fiallenu Golgatha/ Og ad sia þig nu Vppstijganda a Fiallenu Oliveti? A Fiallenu Golgatha varstu einmana/ En̄ hier a Oliufiallenu eru i kringum þig marg Þushunder Eingla. Þar a Høfudskielia Fiallenu/ varstu vpphafen̄ a Kross en̄/ en̄ hier verdur þu j Skyenu vppnu men̄ til Himna. Þu varst þar j Kross festur j millum tueggia Ræningia/ En̄ hier ertu dyrdarlegur mitt j bland Himneskra

neskra Nersueita. Þar varstu med No
glum nidur Negldur a Krossen/ og til
Dauda fordæmdur/ En hier ertu laus
z frij/og þar til þo frelsare þeirra For
dæmdu. Þar varstu staddur j Dauda
z Kuol/ En hier j Glede z dyrdarleg
re Siguruiñingu.

Christur er vort Hofud/ eñ vier erũ
hũs Limer. Fagna þui z gledst þu tr
uud Sal/ Su Vegsemd sem Hofdenu
veitest/ hun veitest z ødrum Limunum/
sem Hofdenu eru samteingder. Þar
sem vort Holld DROttnar/ þar mun
um vier z eirneñ DRottna. Þar sem
vort Blood rijker z Drottnar / þar me
igum vier visselega vænta og vona ad
vier munum þar z eirneñ dyrdarleger
verda/og þo ad Synnernar vilie þetta
hindra/þa hindrar þad þo ecke su Sa
meigeñlega Nattura/sem vier høfum
med Guds Syne. Þar sem Høfuded
er/þangad munu z hiner adrer Limer
ner safnast. Nu er vort Hofud Chr

Mv istur

istur jñ komeñ j eilijffa Dyrd/ þar fyr er hafa hiner adrer Lider og Limer a hñs andlega Lijkama/fulla z alla Ord sok til ad vænta sier z vona eirnen Hi mneskrar Dyrdar/ Þad þyrst Høfud ed hefur medtefed Himneska Salu/ þa haþa og eirnen hiner Limerner Eign arriett til somu Salu/ huoria Salu Christur heþur alla reidu/ þeirra veg na wttefed a Himnum so ad hann af hende þeim hana a effsta Deige. Chr istur nidur stie af Himnum/til þess ad hañ giørde oss Riettlæta/ Eñ hñ vpp stie aptur til Himna/so ad hañ giørde oss vegsamlega z dyrdlega. Vorra veg na er hñ fæddur/Vorra vegna pijndz/ þ' þ hefur hñ z eirneñ/vorra vegna til himna aptur vppstijged. Vt aþ Chri sti Pijnu þroast vor elska til Guds/eñ j hñs Vpprisu styrkest trweñ vor/so nær est z voneñ vor j hans Vppstigningu.

Nu eigum vier epter ad fylgia vorū Brwdguma/ ei alleina med goodfwsre Girnd

Girnd Hiartans/ helldur og ſo med Gudrækelegre Hlydne ytre Verkana. J þa Himneſku Guds Barna Borg maa eckert Saurugt jnnganga/ huar vm Einglarner nockurneigenn bera Vitne med ſiñe Hegdan/ þuiad þegar þeir nidur ſtigu fra þeirre Himneſku Jeruſalem hingad a Jordena/ þa li etu þeir ſig ſia Jklædda Nyiũm Klæ dum/ huor ed merkia hreinann og flecklauſann Heilagleika og Meynley ſe. Med Læremeiſtara Lytelæteſins kann eingeñ Drambſeme vpp ad ſtïga og ecke helldur med Fodur Girꝛſkunn ar/ Prettvïſſenn. Ei kann helldur mz Fridar Hofdingianum ad vppſtïga o ſamþicked / og ecke helldur med Mey ar Synenum Loſte og Opneytſla. Ja onguer Leſter kunna ad vera j Fylgd og Før med Fodur allra Dygda/ og ei helldur kuña Syndernar ad fylgiaſt ad med þeim riettlata/ edr veikleike mz lækn aranum. Sa ſ girneſt ſijdar meir

ad sia Gud Auglite til Auglitis/ hañ stunde til ad lifa hier sēm ber fyrer hūs Auglite/ Sa sem væntir sier þess Him neska/ hñ foracktte þad Jardneska.

Hneig þar til vor Hiörtu goode Je su/og drag oss z vorn Vilia epter þi er/ Amen.

XXII

Vm Heilagañ Anda

HEgar DROTTiñ vor Jesus vppstie til Himna/ z ïñgieck j sÿ na eilÿfa Dyrd z Vegsemd/ þa sende hañ Lærefueinunum H. Anda a sialfre Hvytasuñu Hatijdeñe/ Og so z ad þa Gud wtgaf Lögmaled a Fialle nu Sinai j Gamla Testamentenu/ þa stie hañ sialfur a midan nidur til Moy sen. Eins skiedur nu j Nya Testame ntenu/ þegar Postularner eiga ad wt ganga vm allañ Heimenn og Predika Evangelium/ þa nidurstigur Heilage Ande

Ande til þeirra. Þar heyrdust Skrug
gur/ Elldingar z Reydarþrum̃ z mi
og stoor z skielfeleg Lwdurs Hliod/ þui
ad Løgmalsins Raust upphefur sig m̃z
stoorre ognan a mote vorre Ohlydne z
audsyner oss ad hafa forskulldad eilijfa
Guds Reide/ Eñ hier heyrest so sem ei
tn hægur Vindblær/ þuiad Evangelij
Nadar bodskapur hughreyster aptur
z endurnærer j stødulaus z ottasleigeñ
Hiortu/ Þar vard allt Folked hrædt z
skialfande/ þuiad Løgmaled verk̃ Rei
de/ Eñ hier þys stoor Hoopur z Mañ
fiølde til samans/ til ad heyra Gudz Fu
rduverk. Fordum nidr stie Gud j Elld
enum/ eñ þad var hans Reide Elldr/
huar fyrer Fialled allt titrade skalp og
Rauk/ Nu nidur stijgur H. Ande z so
j Ellde/ Eñ þad er hans elsku Elldur
z Kiærleiks Elldr/ huar fyrer ad Nw
sed sem Postularner voru jñe/ skalf ecke
af Gudlegre Reide/ helldur uppfylltest
med Dyrdar Lioma Heilags Anda.

So sem Christur var vt sendur j þeñ
añ Heim/til ad frelsa mañlegt Kyn/
So verdur z: eirneñ hñs Heilagur An
de vt sendur til ad helga pad z vpply
sa j allre Trwareñar þeckingu/Eck-
ert Sagn hefde oss stađed af Christi
Pijnu/hefde hun ecke vered oss kiend/
og kuñgiord j heilogu Guds Evange
lio/þuiad huør kañ ad hafa gagn af
geymdum edur leyndum Fiesiood? Þ
fyrer villde sa Himneske Fader Myst
unsemdaña/ecke alleinasta tilreida ei-
en mijkeñ Velgiørning fyrer Pijnu-
na Christi/helldur villde hñ þañ Vel
giørning lata ollum Heime fram boð
eñ verda/ fyrer wtsending H. Anda.
Ein good Moder nærer sitt Barn a
bađū sijnū Briostū/ So giefur oss sa
gode Gud bæde sijn briost/þ er Soneñ
z H. Anda. H. Ande kiem̄ yfer Po-
stulana/þa þeir voru m̄ einu samhell
de huør med ødrum/ad bidiast fyrer/
þuiad þetta er Ande Bænareñar/hu
ør

er ed þyrſt verdur feingenn aþ Gude med Bæneñe/ og ſijdañ ſialþur vppve kur og æfyſer til Bænareñar / þuiad hañ er þad Samband ſem oſſ og vor Hiortu ſamteinger vid Gud/ ſuo ſem hañ ſamañ teinger Fodureñ z Soneñ/verande þeirra beggia ſameigeñleg og ſamuerande jnnbyrdis Elſka. Þeſſe Andleg Samteinging vor vid Gud/hun ſkiedur wt af Truñe/ huor Trw ad er giøf og Gæfa heilax Anda; Truna odlunſt vier med Bæneñe eñ riettleg Bæn ſkiedur alleinaſta fyrer hialp og hiaſtod heilax Anda. J Salomonis Muſtere/ þegar þar var fyrſt offrad DROTTne Breñeþooꝛn/þa vppfyllte Dyrd DROTTins allt Muſtered / Eins ſkiedur þad ſuo tijdt og opt ſem þu opþrar Gude þijnum Bænum/ þa vppfyller Dyrd heilax Anda allt Muſtere þijns hiarta.

O huad daſamleg er þeſſe Guds Myſkunſeme og Nœd/ þad Faderenn

M viñ loþ

sokar ad bænheyra oss/ Sonuren̄ legg ur til med oss/ z H. Ande bidur j oss z med oss/ Ein̄ H. Einglar bera fram vorar Bæner fyrer Gud / so ad Nad ardyrunum verdur alldrei fyrer þeim aptur luckt.

Sa Myskunsame gode Gud giefur oss fyrst tilhneygianlegt hiartalag til Bænareñar/ þuiad hn̄ giefur ofs And da Bænareñar z Nadareñar. Hann giefur og Bæneñe sijna framkuæmd/ þuiad han̄ bænheyrer ætijd vorar And varpaner. Og þo þad skiee ei alltijd epter vorum vilia / þa skiedur þad þo alltijd epter þui sem ofs best hagnast og gagnast.

H. Ande kom yfer Postulana/ þeg ar þeir voru samhuga aller j einu Nw se/ z j einum stad stadder/ þui H. Ande er Ande Eindrægneñar z Elskuñar/ Nañ samteinger oss vid Christum fyr er Trwna/ eñ Gud samteinger hñ vid oss aptur fyrer Kiærleikañ/ Og j sama Mata

Mata samteinger hñ oss jñbyrdes vid vora Naunga fyrer Kiærleikañ.

Diofulleñ er Vpphaf alls Sundur lyndes og Tuñdrægne huor ed adskilur oss fra Gude med Syndunū og fra vor um Naungum med hatre Prætum og Sundurlynde. Eñ hier þuert a mote. þa samteinger H. Ande oss aptur vid Gud/ z Gud vid oss med siñe Verkan/ lijka so sem þad hñ samteingde þa Gud domlegu z Mañdomlegu Natturuna j Christo med siñe Omsamlegu Yfer skyggingu.

So leinge sem Heilagur Ande bly bur j Mañenum med sinne Naad og miskgiøfum/ suo leinge er Madureñ samteingdur Gude/ Eñ so snart sem Madureñ þyrer Syndena slepper trw ne z Kiærleikanum/og wtrekur Heilag añ Anda þa frafkilur hañ sig fra Gu de z slijtur þad helgasta samband. sitt vid Gud/ sem Heilagur Ande hafde bunded,

Sa sem byr yfer H. Anda z hefur
hañ j sijnu Hiarta/ hañ hatar ecke siñ
Broder. Eñ huørneñ kiem̃ pad til?
Pad kiemur so til/ ad hñ er orden eitt
Lim̃ a pm̃ andlega Lijkamanum Her
rans Christi/ huørs Limer ad eru aller
Heilager z Gudhrædder. Nu so sem
ecke kañ eirn Limureñ añan ad hata a
natturlegum Lijkama/ Suo kañ og
ecke helldur eitt Guds Barn annad
ad Hata/ med huøriu pad er orded eirn
Sameigeñlegur Limur/ vnder einu
Høfde.

Sa sem byr yfer H. Anda z verd
ur af hønum Stiornadur hann elskar
eirneñ sijna Ovine/ Huørnenn kiemur
pad til? Ordsok þar til er þesse / at
þeir sem hallda sier vid DROTTIN/
þeir verda eirn Ande med hønum z ei
ns siñader og hañ/ Nu lætur Gud sijna
Sool vppreña jafnt yfer Vonda sem
goda/ lijka vel yfer sijna Ovine sem yf
er sijna Vine.

Sa

Sa sem byr yfer H. Anda/ hañ er
reidubweñ til ad giora ollum gott ept
er sijnu Megne/ og vill giarnañ vera ä
flestum til Gagns z þienustu breitande
i þui sama epter sijnum Skapara/ hu-
ør ad er Bruñur allrar Myskuñsemd^r/
giæsku z millde vid alla Meñ. Heilagz
Ande oppuekur þuilijkar Hugreñing^r
z vilians tilhneigingar i Mañenum/
so ä hñs eigenleg stalfs nattura er til/
þ er Heilagar z Gude þecknanlegar;

So sem þad Sælen giører Lijkam
añ Lifande/tilfinañlegañ/ og hræran
legañ/ Eins lijka giører H. Ande/
Mañeñ andlega Lifande/ lætur honn
finna til þess stoora Sætleika Gud
doomlegrar Nat ar/ hrærande og styr
ande ollum hans Lidum og Limum
til Hlydne vid Gud og Elsku vid Na
ungann.

Sa Þytur kom þui af Himnum og
añ huør ad var Teikn H. Anda Til
komu til Postulaña/ þui sa H. Ande

 hefur

hefr Himneska Natturu/ verande sam rar Veru med Fødurnum og Synenū af huørium bædū Fødur z Syne/ hañ er framgangande fra eilijfd til eilijfd ar. Þesse H. Ande mæ þui z cirneñ Himneskur kallast/ af þui hañ kiemur oss Monunum til ad huxa vm þad Hi mneska/ z þad sem þar vppe er. Sa sem fester Hiartad sitt vid Jardneska hlute/ z Heimen offastlega elskar/ hañ same hefur eñ nu ei ødlast þeñañ Him neska Andan. Heilagur Ande kom j einum Vindblæ edur Guste yfer Post ulana/ þess vegna/ ad hañ audsynde sig ad vera þañ hiñ sama sem med sier før er Lifande Huggun og hugsuølun þe im hinu Sorgfullu/ vier Lifum voru Hølldlegu Lijfe/ af þeim Anda sem vier giefum fra oss og til vor drøgum j Lop tenu. Þar fyrer villde H. Ande koma vnder Teikne z med teikne eins Vind blæs / huør ad oss þad veiter/ ad vier kuñum ad Lifa andlegu Lijfe Salar

eñar

eñar. Vindureñ blæs þar sem hñ vill
og þu heyrer hans Þyt/ eñ huört hañ
fer eda hvadañ hñ kiemur þad veistu
ecke/ Eins er hattad vm alla þa sem
af Andanum eru Fæddet. Sa Vind
Þytur j huörium H. Ande kom yfer
Postulana/ var mykell z sterkur/ Þui
ad H. Ande hrærer kroptuglega og
vollduglega Hiörtu heilagra/ j huör
ium hañ byr til alls hins gooda/ Jaa/
hañ hrærer þau so og hughreister/ ad
þau hrædast huörke Hoofaner Ogud
legra Tyraña/ z ecke Suikræde Diöf
ulsins/ z ecke Natur Veralldareñar.
Sa verduge H. Ande/ færer med ser
Postulunum til Handa Kyñing z skil
ning allra Tungumaala/ med þui ad
Raust þeirra Predikunar ætte wt ad
ganga vm öll Lönd/ og a medal allra
Þiooda/ so tokst nu j burtu allur oskili
anlegleike Tügumalaña/ huör ed var
Gudlegt straff fyrer þa Daarlegu Ma
kaña Dirfsku/ þegar þeir so sem j Tr

ææs vid Gud vppbygdu Turneñ Babel
So verda allar Þioder sem ædur voru
sundur dreifdar med adskilnade Tungu
mæ:aña/ aptur samansafnadar j truar
eñar Einingu fyr' Verkan H. Anda.
Heilagur Ande openberadest þui j Tu
ngnaña Lijkingu/ ad hañ villde þar mz
audsyna/ ad hañ være sa hiñ same/ sm
styrt hefde fordum Tungu Spamaña
ña/ z añara Guds Maña þa þeir wt
af hans Jñblæstre tøludu z Spædu j
Gamla Testamentenu/ So z være hñ
eirneñ sa hiñ same sem tala skyllde fyr
er M iñ Postulaña/ z sijdañ skyllde aull
leggia Guds ord þm j Muñ/ ð kieña
eig:i j Guds Sofnude.

Blessadur og dyrkadur ad eilijfu
sierdu verduge H. Ande/ asamt mz Fø
durnum z Synenum/ fyrer so margar
z storar ædstgiafer/ Amen.

XXIII

Wm

Vm Tign og Vegsemd
Guds Heilagrar Christne.

HVGLEid og athuga Christen Saal/ huad mykell og stoor Vel giorningur þier var veittur af Gude þegar hañ kallade þig j Samfie lag skap siñar H. Christne. Ein er sü mijn elskanlega Vñusta seig' Christr/ Lofkuæde Salomonis. Sañlega maa hun ein kallast/ þui ecke er vtan eirn Sofnudur allra riettrwadra/ bæde þei rra sem vered hafa/ eru/ og epterkoma nde verda/ z þesse Sofnudureñ er Chr isti elskuleg Brwdur. Fyrer vtan Chri sti andlegan Lijkama er ecke hãs An de/ Eñ þeir s̃ ei hafa Christi anda/ þeir heyra honũ ecke til/ þeir s̃ ecke he yra til Christo/ kuña ecke ad eignast hl utdeilld j þui eilijfa Lijfe.

So sem ad fordum allar Skiepn ur a Jordune/ Dreckiust z tortyndust j Vatns floodenu/ þær sem voru þ vtan

 Orkena

Myrkena/ Eins skiedur þad eirneñ/ ad huorict sīm ecke eru sñeluckter z jñtekn er j þa Heilogu Myrk Guds Safnad^r þeir verda eilijflega glatader og fortyn der. Sa þarf ecke ad vænta sier/ ad hñ eige Gud fyrer Fodur a Himnum/ sa sem ecke hefur hans H. Christne/ so s fyrer eina andlega Moder a Jorduñe. Athuga og gaumgiæf vandlega Sal mīn/ ad þess vegna nidur stijga til Hel uijtis Dags daglega otelianlega mar gar Saler/ ad þær hafa ecke vered hi er a Jorduñe/ j Hoop og samneite Gu ds H. Christne. Þad ad þu fer ecke somu Leid med þeim hinu fordæmdu/ er ei ad þacka þiñe Natturu/ huor j sia lfre sier er miog lijk Natturu hiña þr ra fortopudu/ helldr er þad Guds My skun ad þacka/ huor ed alleina Grein armun giorde a millum þijn z þeirra. Þegar þau þreifanlegu Myrkur gein gu j Egyptalande/ þa var þo Lios Da gur/ so vijda s Jsraels Syner biuggu/

So

So er z eirnen Lios gudleglrar Peckingar/ alleinasta hia Guds Christne/ en hia þeim sem eru fyrer vtan þa so mu Christne/ er Myrkur Villudoom sins j þessu Lijfe huort ed þa framleid er til Myrkurs eilijffra Kuala/ j ødrum Heime. Sa sem ecke er Lidur z Limur Christnennar sem strijder hier j Heime/ hann verdur z ecke helldur hennar Lidr/ nie Limur/ þegar hun skal Sigre Hro osa annars Heims j eilijfu Lijfe/ þuiad þesser Hluter eru miøg samteingder millum sijn j sibyrdes/ sialfur Gud/ hns H. Ord/ Trwen/ Christur/ Christi wt valen Søfnudur/ og þar med Eilijft Lijf.

Guds Christne/ hun er bæde Mey/ Mooder/ og trwlofud Brwdur. Moder er hun þess vegna/ ad hun Fæder Gude Dags Daglega andleg Børn/ Enn Mey er hun þar þ/ ad hun þydest ecke Diøfulsins nie Hiemsins rææd nie vilia. enn trwlofud Brwdur er hun/ þui Christur

 istur

ỹstur hefur frulofad hana sier til han
da/med eilijfum Sattmaala z giefed he
ne H. Anda j Eckta Pant.

Guds Christne maa lijkiast vid pad
Skip/ par sem Christur z hans Lære
sueinar eru Jñanbords/ huort ed alla
sijna skipveria flitur z færer vm sijder
jñ a Hofn eilijfrar Sælu/og Rooseme
ar. Jñ a pessa Hofnena/helldur Gu
ds Christne/hafande trwna fyrer Sti
orn og Styre/eñ Gud sialfan þ Styre
manneñ/ og Einglana fyrer Lidsmeñ.
Mastur j pessu Skipenu er Krossfried
Herrans Jesu Christi/ Eñ fyrer Seg
led maa merkiast z þydast H. Guds E
vangelium og Naadarbodskapur/ z peg
ar nu Guds H. Ande blæs j þta Seg
led/þa geingur alltijd z biriar æfram
til Hafnar peirrar eilijfu Sælu z Roo
semdar.

Guds Christne maa lijkiast vid pañ
Wijngard/ huorn Gud hefur plantad
hier a Jørdunñe/ huorn hañ hefur vø
kuad

kuad og yferdøgguad med ſijnu eigenn Bloode. J kringum þeſſañ Vijngard eñ hefur hñ gyrt mz ſterkũ Mwrvegg N. Eingla Verndar og Vardueiſlu. Nañ hefur hier nidurgrafed eina Vijn preſſu. þ er ſijna Heilaga Kuol og Pijnu/ z hefur teked ; burt Steina z Þyſtla z allt añad þad Vijngardſins Friofgun kañ ad hamla z hindra.

Guds Heiløg Chriſtne er ſu hin ſama Kuinna/ ſem Jklædd var Soolunne/ þuiad hun er jklædd Jeſu Riettlæte. Su ſama ſtood a Tunglenu/ þuiad Guds Chriſtne ber ad forackta Jardneſka Hlute/ huørier eru forgeingeleger og oſtøduger/ ſo ſem Tunglſins Birta.

Mijked Dyrmæter og ypparleger eru aller þeſſer Hluter/ vid huøria Guds Chriſtne hefur nu ſamlijkt vered/ z þui er ſkylldugt ; þu færer Gude mijked Þackblæte þar ꝼ/ad þu ert Lim z þeſſa ſo dyrdarlega og Tijgnanda Hoop

ſins. Mykla og ſtoora Velgiorninga
lætur Gud j tie/vid ſijna Chriſtne/ eñ
þo ødlaſt þa ecke aller/Þuiad Chrſtne
DROTTins/hun er vmgyrtur z apt
urlucktur Alldengardur/z ſa jñſiglade
Bruñureñ. Eingeñ kañ ad ſeiga af
fegurd þſſa apturlukta Alldingardſins
vtan ſa ſem þar er jñe fyrer/So kañ z
eingeñ helldur þa ſtooru Guds Velgi
ørninga ad ſia og þeckia/ſem hañ j tie
lætur ſinne Chriſtne/ vtan ſa ſem er j
Chriſtneñe.

Þeſſe Brwdureñ Herrans Chriſti
er Døck afſyndum hid ytra/enn harla
friid z fogur hid jñra. Þetta Skiped
ſkiekſt og Hrekſt miøg/ midt j offokna
ſia Bylgium/z motblaſtre/eñ tortyneſt
þo alldrei.Þetta Vijntried ver þeſſ bet
ur/ſem þui er nær geinged/z ſleire ony
ter Kuiſter eru af þui høggner. Þeſſa
Kuiñuna vmſitur ſa Heluſſkie Dreke
a margañ hatt/ enn fær heñe þo ecke
grandad. Þad er vijſt ſatt/ad Chriſtne
Guds

Guds er ein Fogur Lilia/ eñ samt vid hun sem modur a millum Þyrnaña. Guds Christne er vijst sa allra Blom legaste Alldengardur/ samt drijpur ecke pad sæta Balsam af pessa Alldengar dsins Avoxtum/ fyrr eñ pad Nordan Vindurenn Blæs og Brwsar yfer hann.

Guds Christne er ad sonu Guds eig inleg Dotter/ eñ samt er hun Heimen um andstyggeleg z ogiedfeld. Nun bijd ur z vænter epter Himneskre Arfleifd pess vegna verdur hun j pessum Heime ad vera so sm añar Pilagrijmur z veg farande. A pessare vegferdar Reisu ñe sike kuelst hun miøg og preyngest/ J kuølene z preinginguñe er hun pey giande/ J Pøgneñe sterk z hughraust Og j pessum Styrkleikanum/ yper viñe hun vm sijder.

Pott Christne Guds sie andleg Mo der/ pa verdur hun po ad standa vnder Krossenum/ so s Mooder Christi Ma

N vij ria

ria. Christne DROTTins er so sem
eirn Palmvidur/ huiad þess meire þun
ge Narmkuælaña z Freistingaña sem
a heñe liggr/ þss helldr rietter hun sig
vpp fra Jorduñe til Himensins.

Nu z a þu Sæla mijn vm þuilijka
Tign Guds H. Christne/og siadu til
þu haper ecker þad j Fare þijnu/ē he
ne meige vansoma. Christneñ er and
leg Mooder/þar fyrer varastu ad fora
ekka heñar Ord z aminingar. Nun er
þui Mod^r/ad þier ber æ japnañ ad ha
lda þier vid hennar Briost/enn Chri
stneñar Briost eru Orded og Sacra
menten.

Christne Guds er ospillt Mey/ þar
þ siertu heñar Sonur eda Dotter/ þa
siadu þig vid ad dryia andlegar Hoor
aner med Dioflenum/ þ er ad þu Syn
dger ecke. Christneñ er Christi Brwd
ur/þui ber heñe vel ad taka sier vara þ
ad hũ hafe eingeñ mok nie vinattu ho
vt vid Diofuleñ. Nun er Brwdur Ch
risti

risti/þui ætte hun vandlega til ad sia/ ad hun misse ecke fra sier Pant Anda ns/s Christur hefur hefie giefed j Try gdagiafu. Nun er Brwdur Christi/ þui biriar hefie vaslæfanlega/ ad bidia/ so ad hefiar Brwdgume kome snarlega/ z sæleide hana til Brwdkaupsins. Þe sse Brwdgüefi mun koma a Nottu Vg galeysesins/ þad er/ þegar sem fæster ta ka sier vara fyrer hans tilkomu/ z Me nn Lisa athugalauser z vggalauser. Vak þar þyrer Sala mijn/ so ad Br wdgumen sitte þig ecke sofande/ þegar hafi kiemur/ z wtelyke þig ecke af Dyr um eilijfrar Saluhialp". Lattu Vid smior þifiar trwar Loga z Lysa/ so þu þurfer ecke ad sakna þess þa ed fyrsta/ þegar Brwdgumen kiemur.

Þu ert hier jnnan Skipsborda stodd Siadu til þu Stepper þier ecke wt j Haf Veralldarefiar/ fyrr enn þad þu kiemst i Hofnena/ Þu ert jnnan Ski ps borda stodd/ þar fyrer bid þu Gud

 ad

ad huorke storm Vindur Motlæte sins z ei helldr Bylgiur Freistinganã kun̄e þier ad kollkasta.

Þu ert Guds Vijntrie/ kastadu þui fra þier onij̄tsamlegum Greinum/ Verke og ødru þui sem ofriod samt er so s ad eru øll verk Holldsins z spillir Natturu. Lattu allan̄ þan̄ tijma sem þu hier Lifer/ vera þier so sem hreinsunar og Fægunar tijma/ þa muntu þess blomlegre birtast a Deige DROTTJns. Þu ert ein̄ jn̄plantadur Kuistur j þad rietta Vijntried/ sem ad er Christur/ Siadu þar fyrer til/ ad þu halldere þier þar vid han̄ z siert groodur sett j hans Undum/ suo ad þu bærer mijken̄ Avøxt/ Þui huorn þan̄ Kuist a Vijntrienu/ sem ecke færer Avøxt/ þan̄ hin̄ sama vill sa Himneske Vijngards maduren̄ burt høggua/ En̄ hin̄ sem Avøxten færer/ vill han̄ hreinsa/ so hann kunne en̄ ysergnæfanlegre Avexte ad færa.

Þu

Þu hefur ſklædſt Christo fyrer trw
na/ og ert þeſſare Rietttlætes Soolune
ſo vmgiefen/ Stadu þar fyrer til ad þu
vnder Footum troder Tungled/ þad er
alla Jardneſka Hlute og virder allt lit
tels hia þeim Himneſku og eilijfu
Audæfunum.

O Þu goode Jeſu/ ſem oſſ hefur
leidt i Samfielagſkap þinar Chriſtne
ſem hier ſtrijder a Jørduñe/ Leid þu z
eirneñ oſſ vm ſijder/ þangad ſem þin
Chriſtne er Sigre Hrooſande a Him
num/ Am̃.

XXIV

Ein Chriſteleg Vmþeinking
vm þad huørnen Gud hefur fyr
erætlad alla þa Trwudu
til eilijfrar Salu

O Sala

Sáala mijn/ so opt sem þu villt hugsa vm huørt Gud hefur fyrerætlad þig til eilijfs Lijfs edur ecke/ þa rendu strax þijnum Hugskots augum til Christum/ þar hann hanger a Krossenum og deyr fyrer allar Neim sins Synder/ og vpprijs sijdan oss til Riettlætis. Taktu fyrst til ad hugsa vm Christum/ so sem hann liggur j Annastalienum Nyfæddur/ og so fram eptir/ og þegar þu hefur yferveiged/ huat til hann er Fæddur/ og huar til hann hefur allar Kualer lided/ þa sierdu vel Guds fyreretlun/ og asett Rad vm þijna Sæluhialp.

Gud wtvalde oss ædur enn Grundvollur Veralldarennar var lagdur/ enn þo wtvalde hann oss alleinasta j Christo/ huar fyrer ef þu ert j Christo fyrer trwna/ þa efadu onguanneigenn þar vm/ þu ert þa vissulega eirn af Tolu þirra wtvolldu. Enn huør sem odru vijs vill ransaka/ grunda og kanna/ þad steora Diwf

Diwp þeſſa Leindardoomſins vm Gud lega Fyrerhyggiu/ honum er hætt vid ad hañ meige falla j Diwp Orvæntin gareñar. Þeim ſem eru fyrer vtan Chriſtū/ þm̃ er Gud eirn fortæranlegr Elldur. Siadu þar fyrer vel fyrer þu komer ecke an Chriſti pram̃ ad þeſſum Elldenum/ ſo hann fortære þier ecke. Þa alla ſem ecke hafa med Trwnne medteked Herrans Chriſti Bitaling fyrer Syndernar/ og ecke Giefa hann fyrer ſig bored/ alla þa klagar Gud med ſijnu ſtranga Løg mæle/ og alla þa fordæmer hann/ med ſijnu oſtoduanlegū Riettlæte. Vara ſtu þar fyrer ad vilia leita j Guds Løgmæle þar epter/ huort þu muner eirn j wtvaldra Tølu eda ecke/ þad kienner ecke Løgmæled / helldur Evangelium og Guds fyrerheit/ Gren ſlaſt ecke helldur ſmaſinuglega epter huad Gude munde hafa geinged til þeſſ z þeſſ ſem hann giert hefur/ ſo ad

þijner eigen þanckar og Meiningar vi
lle þig ecke. Gud byr j þui Liose sem
eingen̄ fær jn̄komest/ Siadu til þu kom
er ecke ofnærre þui Liose/ þui þ giører
þig þyrre Blindan̄ en̄ siaande. Gud
hefur feinged þier an̄ad Lios Evange
lij kien̄inga/ j þui hinu sama Liosenu/
kun̄um vid ad sia þta Neimuglega Gu
ds ræd. J þessu Liosenu sier þu þad
rietta skilnings Lios bæde vm þessa tru
aren̄ar Grein z adrar. Grenslastu ec
ke epter huad Gud hefur asett sier j sij
nu Neimuglega Ræde/helldur athuga
þad sem Gud hefur openberad þier a
þessum Nædar Tijma/ med sijnu Lio
su Orde vm sinn Vilia og Asetning.
Su Riettlæting Man̄sins sem skiedur
hier Tijmanlega/hun er so sem annar
Speigell og Jmyndan þeirrar wtval
ningar til eilijfs Lijfs/sem skiedur fra
Eilijfd.

Lærdu ad þeckia Guds Reide/wtaf
hans Logmæle/og giørdu Jdran þyr
er

er Syndernar. Lærdu og so ad þeckia Myskunseme DROTTENs/ wt af hns Nꜳdar Bodskap/ og Evangelio/ sem þier verdur framboded fyrer Christi Maklegleika/ vm eilijfa Sæluhialp. Lærdu ad þara riettelega med trwna þijna/ so ad þu audsyner hana/ og Lꜳter hana þram koma/ j allre Christelegre vmgeingne/ og Meinleyse. Leggie Gud þier nockurn Kross vppa/ þa Lærdu ad þeckia/ ad þad er hans Fød urleg Hirting/ og þu eiger hann þar fyrer ad lijda med þolenmæde. Þegar þu hefur allt þetta lært/ Taktu þꜳ hid fyrsta til ad tala vm/ huørt Gud hefur þig fyrerætlad til eilijfs Lijfs edur ecke. Þessa atferd vill Postulenn vier høfum þulad hann heþur og eirnenn hana sialfur fyrer oss haft.

Þrijr eru þeir Hluter/ sem Menn eiga hellst ad athuga/ J þessum Leind ardoom vm Gudlega þyrerøtlun/ z Asetning vm huørs Mans Sæluhialp/

 lp/

ly/ Fyrst Myskunseme Guds/ huør ed Mäñeñ elskar/ Þar næst Fullnægia Christi sem fyrer hañ Pijnest/ J þrid iä mata Nead H. Anda/sem fyrer E vangelium kallar til Gudlegrar Kyñ ingar. Aullum Møñum er giefen Gu ds Myskuñseme/ Þuiad Gud elskade al lañ Heimen. Jorden er full af Guds Myskuñseme. Ja/ Guds Myskunse me er stærre eñ Himen og Jord/ þuiad hun er so stoor/ sem Gud er sialfur/ hu ør ed j Skripteñe Nefnest sialfur Kiær leikureñ.

Hañ hefur vitnad j sijnu Orde ad hñ vilie einskis Mans Dauda/ ef þier ecke anægia Guds einfølld Ord/ þa he fur hñ þad sama stadfest med sijnū Ei de. Gieter þu ecke trwad Guds Fyrer heite/ þa trwdu hñs Eide. Hañ kall ast Fader Myskunsemdaña/ Þuiad hø nū er eingen Hlutur so eigenlegur s ad Myskuna sig yfer þ auma Mañkyn/ ꝫ þui ad vægia. Til Myskun' upphuert hañ

hn̄ hn̄s eigenleg Nattura/ en̄ til ad dœ
ma z hegna/ neyda han̄ vorar Synder
so ad þar af mæ fiast/ ad langtū Nat
turlegra (ef so mætte seigia) gieng: þr
am̄ af hans Hiarta/ Myskunsemen en̄
Hefnden̄.

Christi Forþienusta er þui öllū gie
fen̄/ ad Christur leid fyrer allar Heim
sins Synd:/ Huar kan̄ sterkare Vitnis
burdur ad fæst vm Gudlega Myskunse
me oss til Handa/ helldr en̄ sa/ ad Gud
elskade oss/ þeg: vier vorū önguer? Þui
ad elsku hn̄s var þad ad þacka/ ad hn̄
Skapade oss nockurn tijma. Han̄ elska
de oss og eirnen̄/ þegar vier vorum fra
hönum fallner/ Þuiad elsku Guds var
þad ad þacka/ ad hn̄ wtgaf Sonen/ oss
til Endurlausnar.

Gud Fader talar þessum Ordum/
vid eirn z sierhuorn Syndugan̄ Man̄
sem er epter sin̄e Verdskulldan fordæm
an̄legur til eilīfra Kuala/ z hefur ecke
ei fyrer sig ad bitala.

Tacktu mitt eingieteñ Son og bit-
ladu med honum þijnar Synder. So
seiger og eirneñ Sonurenn. Takttu
mig so þu Fridkauper þig.
Christur kallast j Ritninguñe/ flos
campi non flos horti. Þad er/ þuiliki
Blomstur/ sem wte vex a viđū Vollū/
eñ ecke j Alldengordum/ þuiad Allden
gardarner eru vmkringder hæfum Ve
ggium/ so þangad ma ecke aller þeir ed
vilia/ Eñ Ilmur þeirrar Myskunsem
dar sem af Christo stendur/ hañ er fyr
er onguum Læstur nie lucktur/ helldur
ollum þeim til reidu/ sem hañ af Hiar
ta riettelega girnast/ og vppa þad þu
skuler ecke efa þar vm/ huort Christi
hefur þyrer alla Þinst edur ecke/ z fyr
er allra Synder bitalad/ þa bidur hañ
siñ Himneska Fodur fyrer þeim sem
hañ Kroßfestu. Hefde hañ ecke fyrer
þa somu bitalad/ þa hefde hñ ecke he
lldur beded Fodureñ fyrer þa / Nu mz
þui hañ wthelller sijnu Bloode/ lijka
vel

vel þeim til Gagns og gooda/ sem hñ
lerdu Pijndu og deyddu/ Þa er þad ec-
ke ad eþa ad þyrer alla adra mune hñ
og eirnen sijnu Bloode haþa wthellt.
Fyrerheiten sem standa j Heilögu
Guds Evangelio/ heyra z eirnen öll
um Monnum til j Verölldenne/ þui
ad til allra seiger hñ so/ komed til mijn
aller þier sem erfuided/ z ct. Nuorke er
eg nie þu/ eirn edur añar hier vndante
ken/ helldur so sem Bitalinguren er wt
lagdur fyrer alla/. So er og öllum til
hans boded j Evangelio/ so ad þeir hñ
medtake med Truñe. Þess leingra sim
þu afram geingur a Footum stödugs
Trunadartrausts til Guds/ þess meira
eignastu af þessum Arfenum/ Ynguñ
syniar Gud sinar Nadar/ vtan þeim
alleina / sem ecke virdast hana ad ms
taka/og wtelysia sig so sialfer fra hen
ne. Athuga þar fyrer Sala mijn þess
sa þria Stolpa/ edr þria Vegge/ vppa
huoria bygd er Guds Fyrerhyggia/ ed

Þ v ur

er afett Rad vm þijna Sæluhialp.
Sa fyrste Grunduallar stolpen/ er þe
sse/ ad þa þu varst eingen/ þa skapade
Gud þig af ønguu. Ain añar er þesse/
ad þa þu varst fordæmdur vegna Ada
ms Falls/Þa endurleyste Guds Son
þig aptur sier til Nanda. Sa þridie/þe
gar þu varst fyr᷎ vtañ Guds Christne
Fæddur Reideñar Barn epter spilltre
Nættúru þiña Forelldra/ þa kallade
hañ þig j Noop siña Barna fyrer Skj
rnena. Þegar þu hurar vm þessa vm
lidna Guds Velgiørninga/þa hefur
þu ongua Ordsok ad efast/ vm hans
epter fylgiande Nad og Myskun a sei
rne tijmunum. Þegar þu visser ecke af
þijnum Sæluhialpar Veige þa vppfr
ædde hañ þig med sijnu Orde. Þegar
þu foorst villt/ þa leidriette hañ þig.
Þegar þu stoodst/þa hiellt hann þier
vid sig/ so þu skyllder ecke falla. Þe
gar þu gieckst afram j þijnu Kalle og
Embætte/ þa leidde hann þig. Þegar
þu

þu snerer þier til hans/þa took hann
þeigins Hende vid þier/Jaa/hañ synde
auallt sitt Læknglundargied j þui/ ad
bijda epter þier/ og sijna Fødurlega
Myskunseme j þui/ ad þyrergiefa þier.
Nu med þui ad so margar Guds Mys
kunsemder gāga vndan/ þa efast ecke/
ad lijka mune Myskunsemd DROT
TIns a epter fylgia. Myskunsemd
DROTTINS hefur vndann þier
geinged/og so sem leidt þig so þu yrder
Læknadur/þar fyrer mun hun z eirneñ
fylgia þier epter/so þu verder vegsam
legr/z dyrdlegr. Myskunsmd Drottins
hefr vndan þi' geinged z vijsad þi' veg
hūneñ þu skylldur Gudlega z Christe
legā Lifa hier j Heime. Þ" ꝥ mū hū z
eirneñ fylgia þi' epter z stydia þig z sto
da ad þu meiger eilijflega mz hm̄ Lifa.

Huorneñ kom ꝥ til ad þu slasadest
ecke þa þu fiellst? Eda huor var til re
idu ad stydia þig med synū Hondum?
Var þad ecke DROTTiñ sialþur

 sem

ſem þig ſkudde? Ja/ſannarlega var hǡ þad og eingen annar. Vertu þar fyrer hughrauſt/ z væntu þier og vonadu eſ alauſt Myſkunar z eirnen framveigis z trwdu þui ad Gude mune ecke leidaſt ad giøra þier til gooda þar til hann hefur ӯſleidt þig ӯ þad eilӯffa Lijf. Þui ad ӯ huørs Hondum ſkyllder þu helldur vilia vita Sæluhialp þӯna vera komna/ en ӯ hans Hondum ſem Skapad hefur Himen z Jørd/ Ja/ J þeim Hondum ſem alldrei verda ſtyttre/ ӯ þeim Hondum ſem eru ꝼullar aꝼ Naad og Myſkun/ huøriar z eirnenn eru ӯ giegnum grafnar/ ſo ad þar ӯ giegnum kunne oſſ helldur Naad z Myſkun ad wtfliota z til þӯn nidur driupa.

Minſtu og eirnen Sæla mӯn ad vid erum af Gude wtvalen/ vppa þad vid ſkulum vera Heiløg z oſtraffanleg ӯ hans Auglite/ huar fyrer þeir ſem ecke huꝛa vm ad Lifa Heilaglega/ þeim heyrer ecke til wtvalningenn. Vier erum

wtvalder

wtvalder j Christo/eñ j Christo blijþũ vier fyrer Trwna/trwen audsyner sig j Kiærleikanum. Huar fyrer ad þar sem ad ecke er Kiærleikureñ/Þar er ecke he lldur Trwen/Þar sm ecke er Trwen/ þar er ecke Christur/Eñ þar sm Chr istur er ecke/þar er z ecke helldur wtval ningeñ / Guds Grundvallan stendur stødug hafande þtta Teikn/ad DRO TTiñ þecker sijna/Sem Saluhialp ena munu erfa/ Eñ samt seiger Ande DROTTIns/ad aller þeir skule fra Ranglætenu vijkia/sem j þessum Hoop num vilia vera/ z Nafn DROTtins akalla. Eingeñ slijtur Christi Sau de wr hans Hønduin/samt wtheimter Christur þad af sijnum Saudũ/ad þe ir skule heyra hans Raust ef þeir vilia honum paster j Hende vera. Vier erũ Guds Hws z Herberge/ eñ siaum til vier hølldũ søñu Trwnadar trauste z voneñe støduglega allt til Enda.

O DROTTINN Gud/þu sm

O vij geif=

giefeur oss Nꝍad til þuilikt ad girn/ ast/gieþ þu oss og eirnen Krapt til þad ad fram kuꝍma/ Am̄.

XXV

Um þad/huørsu mijkels goods ad Bꝍn eins Christ ins Mans ꝍꝍr orkad

Þad mꝍ eitt reiknast hin̄ stꝍdste Guds Velgiorningꝛ medal an̄ ra/ ad han̄ ecke alleinasta leyfer/ helldur biþalar oss vid sig ad tala j vor um Bꝍnum Daglega. Mijken̄ Krapt hefur Bꝍnen sem a Jørdun̄e verdꝛ wt hellt/ En̄ kiemur øllu þui til leidar s hun vill a Himnum/ Bꝍn eins Gudhr ꝍdds Mans er so s eirn Lykell til Him na Rijkis. Þegar Bꝍnen vppstijgur j Himenen̄ / þa nidurstijgur Frelse og Myskunseme fra Gude af Himnum ap tur/til þess sim̄ bidur a Jørdun̄e. Bꝍn en er sa agiꝍte Skiolldur/ huor ed mꝍ

karlaus

ſtarlauſar giører allar Bruar og Sk
ipte Diøfulſins. Þegar Moyſes vpp
hoof ſijnar Hendur til Bænareñar/þa
vañ Jſraels Lyðr Sigur a þm̃ Amale
kitum/Eins mattu ꝫ eirneñ Sigr vi
ña a Diøflenum/eþ þu vpprietter þijn
ar Hendur til Herrans/þad er/ biður
hiettelega. So ſem Mærveggureñ ſte
endur fyrer Ovinunum/ꝫ hamlar þe
im ad komaſt jñ j Borgena/ſuo vtely
ſt þra oſſ ꝫ ſo Guds reide ꝧ Bænena/
ſo hñ kaſt ei til vor ad komaſt edr nau.
Sialfur Endurlauſnareñ vor badſt
ꝧ/ecke þeſſ vegna/ad hñ hefde þar þo
rf ꝧ/helldur vppa ꝧ/ad hñ þar mz kie
nde oſſ huad ypparlegur ꝫ omiſſanlegr
Hlutur ad Bæneñ være. Bæneñ er ſo
ſem nockurs konar Skattr/huørn vier
eigum ad gialda Gude/ſo ſ̃ adra riet
ta Þegnſkylldu/Þuiad Gud hefur þad
befalad ꝫ vppalagt/ad vier ſkulũ Dag
lega færa honum vorar Bæner/ſo ſ̃
nockrar Andlegar ſkylldur. Bæneñ
O viñ er

er ſo ſem an̄ar Stiȷ̄ge/ vppepter huar-
um vier kun̄ū ad ganga/ allt vpp j Ri-
menen̄ fram̄ fyrer Guds Nadarſtol/
Þuiad huad mæ Bænen̄ an̄ad̄ reikn-
aſt en̄ ſo ſem on̄ur Vegferd edur Vpp-
ſtigning/ Hugſkotſins og Hiartans/ hie-
dan fra þeſſum hiegomlegum Hlutum
z vpp til Guds j Hæderniar? Bænen̄ er
vor Skiolldur og Hlijfd/ þui Sal þeſſ
Mans ſem j Bænrækninne Lifer/ hun̄
fær alldrei ſkada / af Diøfulſins Ahl-
aupum edur Aræſum. Bænen er ſo ſē
eirn trwr ſendebode z Erindsreke/ Þui
ad hun kiemur fram̄ fyrer Guds Vell-
des Stool/ Oſkande hialpar z Lids af
DROTTne / Þeſſe ſendeboden fram̄
kuæmer ætijd ſitt Erende / z fer alldrei
Erendislauſt/ Þuiad allt jafnt Bæn
heyrer DROTTin̄ oſſ/ z þegar pad
ſkiedr ei epter vorre meiningu/ edur aſet-
ninge/ þa ſkiedur pad þo epter þui ſem̄
Gud ſier oſſ mune vera þyrer beſtu. Aff
ars huors þeſſa meigum vier oſſ oefad
vænta

vanta af DRDTTne/ sem er/ hann mũe añad huort giefa oss pad vier vm bidium/ellegar z so pad sem hñ veit ad vera Heilsusamlegra/ eñ hitt sem vier vm bædum.

Gud Fader gaf pañ ædsta Skeink/ sm er siñ eingieteñ Son/ pegar vier bæ dum hñ ecke/ Huad skyllde pad pa vera sem hañ skyllde oss nu ei giefa/ par vier hñ bidium? Huorke høfum vier Riett til ad efa vm pad/ huort Gud Fader mune Bænheyra/ pegar hañ er bedeñ/ z ecke helldur ad tuñla vm pad/ huort Sonur Guds mune voru mæle fylgia/ eda ei/ hia Fødurnum. Huad sem pu villt vppbyria eda framkuæma/ pa sia du til ad pu ædur/ fyrer Bænena gan ger mz Moyse jñ j Tialldbwd DRD TTIns/ so pu leiter Rada hia hon um/ pa muntu snarlega heyra/ huoriu DRDTTiñ suarar pier.

Pegar Guds Sonur Herrañ Christ ur badst pyrer/ pa Forklaradest hans

P Asiana

Asiana/so hun vard Liomande/ Suo verda og stoor vmskipte og vmbreyting ar j vorre Sælu/ þegar vier jdkum Bænena. Bænen er Lios Sælarennar huor ed opt giører þann hughraustann z gladværann j sijnu Anda/ þegar hun vid hann skilur/ þann sem hun j fyrstu þann sorgande og ørvæntande. Huørn enn skyllde Madr meiga dirfast ad lijta til Soolarennar/ vtan hn hafe ædur fyrre tilbeded þann sem hefur Skapad og tilreidt/ so agiætt Lios fyrer Mannanna Augum? Huørnenn skyllder þu meiga nidursetiast til þinnar Mæltijdar/ vtann þu ædur fyrre tilbidier þann sem þier ve iter soddann rijkuglegar Gæfur/ med huørium hann þig nærer z fostrar? Med huørre Samvitsku kantu ad leggia þig til Suefns edur trua Naturmyrkrunum til þijn/ vtan þu ædur vrbrynier þig med Bænenne? Huørra Nota skyllder þu meiga vænta þier af þijnu Handaverkum/ vtann þu akaller og tilbidier

bidier þañ hiñ sama/ en huørs styrks
og Adstodar allt Erfide er forgiefins
og gagnlaust? þar fyrer huørt þu
villt helldur ødlast andlegar eda Lijka
mlegar goodar Gæfur/Þa bid þu vm
þær/ ꝛ so munu þær þier veitast. Girn
est þu Christum so leitadu epter hønu
med Bæneñe/og þa muntu fiña hañ.
Girnest þu ad Nꝍdar Dyrunum sie þ
þier vpplokꝛd/þa Klappadu þar vppa
med Bæneñe/og munu þær þyrer þier
vpploknar verda. Ef þig heimsæker i
Eydemørku þessa Neims þoste Freist
ingaña ꝛ ørbyrgd a andlegū Audæfū/
þa gacktu til þeirrar andlegu Nellunn
ar/sem ad er Christur/med Niartans
Audmykt/ꝛ stꝍdu vppa hana med Be
nde Bænareñar ꝛ jafnsnart mūtu fiña
ꝛ formerkia ad Vatsstraumar Gudleg
rar Nꝍdar mūu stockua þosta þiñar
fætꝍktar. Vilier þu færa Gude eitt
þacknæmelegt Offur/þa offradu hønū
Bæneñe/ þar mun vppleggia Sætlei

ks Ilmur af heñe til Guds/ so ad hūn Reide mun stillast. Vilier þu Dagle ga vmgangast med Gude/ so elskadu Bænena/ huør ad er eitt andlegt Samtal a millum Guds og Gudhræddrar Sælar. Vilier þu smacka huad Sæt ur ad DROTTInn sie/ þa lockadu DROTTiñ med Bæneñe jñi Nerberge þijns Hiarta.

Nu þo ad Bæneñ þockneft Gude/ þa verdur hun þo ad vera riettelega skickud/ z a sig komeñ ef ad hū skal hø nū þocknast. Þar ꝥ huør sem vill vera Bænheyrdur/ hñ siae til ad hañ bidie/
1. Forsialega. 2. Aluarlega. 3. Lijtelætlega. 4. Stadfastlega j Trwnne. 5. Diarflega.

Fyrst skal hañ bidia Forsialega/ so hann bidie vm þad alleina sem Gude meige koma til Lofs og Dyrdar/ enn Mañunganum til Gagns og Gooda. Gud er Almattugur þar fyrer ættu ecke ad setia honum fyrer hætt nie Mata

ta/ med huorium hann skule hialpa. Hañ er hiñ allra vijsaste/ þar fyrer þa ef honum ei fyrer ad seigia Stund nie Tijma hialpareñar. Bænena eigum vier ecke ad giøra oforhuxad/ edur med Flapre/ helldur epter þeirre Reglu/ sem trueñ til seiger. Nu geingur trueñ ept er Ordenu/ og hefur Orded so sem fyr er Speigel/ Huar fyrer/ ad huad sem Gud hefur j sijnu Orde fyrerheited an Forords/ þess meigum vier z eirneñ an Forords bidia/ eñ þad sem hañ hefur med Fororde heited z Lofad/ so sem ad eru þesse stundlegu Giæde/ vm þad eig um vier og eirneñ med Fororde ad bid ia/ Eñ þad sem hañ hefur med ønguu moote Lofad nie fyrerheited j Ordenu/ þess eigum vier og eirneñ med ønguu moote ad bidia. Gud veiter þad opt þeim sem hañ er ordeñ reidur/ Huad hñ munde ei giefa nie veita hinum ødrum sem hañ er Milldur og blijdur. Hafdu þar fyrer Dæme Christi/ huør ed all

 ann

añ ſiñ Vilia lagde j Skaut og Fang Fødurſins/bidiande ad ecke ſkyllde ſiñ Vilie ſkie/helldur hans.

Oſs ber z ſo eirneñ alvarlega ad bidia/Þuiad huorneñ kantu ad Neimta pad/ad Gud hañ giefe gaum ad piñe Bæn/þar þu ſialfur ecke gaumgiæfer/huad þu talar med Muñenum? Huorneñ kantu ad vtheimta/ ad Gud miñeſt þijn nie piña Naudſynia/þar þu ſialfur miñeſt þeirra ecke/z lætur þier ecke vera neitt ap Hiarta vm þær hugad? Þegar þu villt bidiaſt fyrer/þa gacktu jñi þitt Suefnherberge/ z lucktu aptur Dyrnar epter þier. Suefn Herberge þetta er þitt eiged Hiarta/ jñi pad att tu ad ganga/pad er/þu att þangad ad ſafna øllum Kroptum þiñar Sælar/ Ef þu villt riettelega bidia. Dyrnar verda og eirneñ aptur ad lætaſt/ſo ad Vmhugſan Veralldlegra Hluta Vmſorgunar komeſt þar ecke jnn ſo leinge ſo þu hindreſt ecke. Fyrer Guds Eyra

Hlioma

Aitoma eingenn Ord so hætt/ so sem Girnd og Tilhneiging Hiartans/ og Sælareñar/ þ^r fyrer er Hiartalag hu ors eins Mans/ þau Orden sem gløgg uast verda heyrd af Guds Eyra.

Hiartad a so ad fra sileggia sig/ til alvarlegra guddoomlegra Hluta i Bæ neñe/ ad Muñinum og Tunguñe sie omogulegt/ alla þa Þancka wt ad sky ra/ Og þad heiter ad bidia j Anda og Sañleika/ so sem DROTTIñ byfal ar/ ad Meñ skule z bidia.

Christur þegar hañ badst fyrer a Fi allenu/ þa vpphoof hañ syn Augu til Himins/ So eigum vær ad vpplypta vorum Hugskots Augum fra ollū skøp udum Skiepnū til Guds sem j Nædun um Helgedoomsins situr/ Driett giører þu Gude/ ef þu bidr hñ ad hlyda þynū Bænar Ordū/ eñ giefur þo ei gaū ad sialfz/ nie hugleider huad þ er z þu tal ar vid Gud. Þaflæ tālega er oss skipad ad bidia/ z þ gietum vier eirneñ giørt/

 eþ

ef vier tilbidium Gud j Anda z Sañlt
ska/þad er/ef ad vor Hiortu zhugskot
vaka avallt j Gude/mz heilagre z good
fysre Girnd Salareñar. Ecke þarf
j Bæneñe alltijd hætt ad Hroopa/ þui
ad Gud Bænheyrer z eirneñ Andvarp
aner Hiartans/ med þui hañ byr j Hi
ortum þeirra Gudhræddu. Ecke er
alltijd Þørf a Margmælge edur Orda
fiølda j Bæneñe/ Þuiad DROTTIN
er nalægur vorũ Hugreñingum. Eitt
Andvarpan s̃ H. Ande vppvekur mz
oss/og vier so offrum Gude j Andanũ/
er Gude þeckarez kiærare/ helldur eñ
Lestur/ edur Þulnig langra Bæna/ þe
gar Munnureñ og Varernar Tala
ad eins/eñ Hiartad er Þeigiande.

Oss ber og so audmiuklega og lijtil
lætlega ad bidia/ og koma ecke fram j
trauste vorrar/helldur alleina Christi
Forþienustu. Ef vier byggium Bæn
ena vppa vora eigen Forskulldan/ þa er
hun fordæmanlegur Hlutur j Guds
Auglite

Auglite/ lijka vel þo hun være so heil og alvarleg/ ad hun kiæme Mañe til ad sueitast Bloodenu.

Eingeñ kañ Gude ad þocknast ødru vijs eñ alleinasta j Christo/ þar fyrer kañ eingeñ riettelega ad bidia/ vtan hñ bidie i Jesu Nafne. Foorner þær allar sem ecke voru offradar a þui einasta Alltare Tialldbwdareñar/ sem þar til var skickad af Gude/ kuñu hønum ecke ad þocknast/ So kuña og þær Bæner Gude ecke ad þocknast/ sm̃ hm̃ eru ecke offradar / vppa þad rietta Gullalltar ed/ Herrañ Jesum/ þad er/ þær sem ecke eru fram̃ fluttar j Trauste Herrans Jesu Christi Forþienustu Dauda og Pijnu.

Jsraels Lyd var Lofad og fyrerheit ed ad hañ skyllde verda Bænheyrdur/ þegar hañ snere sijnu Andlite til Jerusalems Musteres z bædest so þ/ so ei gum vier z eirneñ vorum Sælar Aug um ad Lijta til Christum/ j Bæneñe/

 huør

hüsi að er það riekka og sana Mustere Guddoomsins. Christur þa hann vill biðiast þyrer j sinne Kuol og Pijnu/ þa fellur hann fram̃ a sijna Asionu til Jarðar. Siadu hier huad miog sa blessade Edlaherran lijtelæckar sig fyr er Guddoomlegu Vellde sijns Nimne ska Foðurs/ Huad meinar þu þa þier byrie/ að Lijtelæcka þig þegar þu ska Lit biðia.

Vier skulum og eirnen̄ biðia j ste ckre Trw/ verande j Trwaren̄ar styrk leika Reiðubwner til að ganga a mis allrar stundlegrar Glede/ og þar þu ert a moote/ að ganga vnder allann Kross/ og Hormungar/ sem Gud vill læta oss að Hondum koma/ med Þo lemnæde. Þess fliotara sem einum er til Bænaren̄ar/ þess gagnlegra er það honum/ og þess optar sem hann biður þess meira Avinning hefur hann/ En̄ þss ynnelegar og Alvarlegar sem han̄ biður/ Þess kiærare verdur Gude

Bæn

Bæneñ.

Vier eigum og so ad vera stadfast er j Bæneñe og þreitast ecke/ Þuiad þegar Gud dregur vndañ/ad veita þad vier vmbidium/þa giører Hañ þad þar til/ ad oss skule þess meira þikia koma til Hans hialpar/þegar hun fæst/eñ ei þar til/ad hañ vilie oss alldeilis synia þuiad þad sem vier þreyum z kriaum leinge epter/þad verdur oss þess kiærko mnara/þa þad kiemur.

Vier eigum z so med stadføstu Tr auste ad bidia/ efande eckert vm Guds Nadar Vilia sem er ætijd reidubweñ oss til Hialpar.

O þu Myskunsamaste Gud/sem oss hefur bÿfalad ad bidia/ Vppfræd þu oss med þÿnum Heilaga Anda so vier kuñum þad riettelega ad giøra. AMEN.

XXVI

Vm Verndan og Vard veitslu Heilagra Eingla.

SJadu Christeñ sala/ z athu
ga huad stoor ad sie su guddō
lega Náad og Myskun þar
DROTTiñ setur þier sijna
H. Eingla til Verndar og Þienustu.
Gud Fader wtsende siñ elskulega Hia
rtans Son oss til Lausnar og Frelsis.
Sonureñ tekur vppa sig vort Holld og
Blood/ so ad hñ af stad kome þessu Fr
elsenu. H. Ande DROTTins verdt
wtsendur/ so ad hañ oss heilaga giøre.
Einglarner verda tilskickader/ ad þeir
oss vernde og vardveite. So er þa allt
Høfdingskapur Himnaña/ so sem oss
Þionande. Ecke skal mig kynia leinge
me vndra þad/ þott allar adrar Skiep
nur sieu Skapadar Mañenum til Þie
nustu gagns z Nytsemdar/ mz þui ad
sialfer Einglarner/ huørier ad eru øll
um

um odrum Skopudum Siepnum ypp
arlegre/ frambioda oss og eirness sijna
Þienustu. Ecke er vndur þo Nimeness
giefe oss Lios z Birtu a Deigenū/ so vi
er giefum Þionad z Vned/ þad oss na
udsynlegt er/ edur Myrkur z Skugga
a Nottuñe/ so vier þa kuñum ad huijl
ast af voru Arside/ med þui þeir Nimn
esku Jñbyggendur eilijfrar Dyrdar/
Einglarner Þiona oss z þiena. Ecke
er vndrande þott Lopted fære oss Lijfs
Anda z vppfostre allra Nanda Fugla
Kyn oss til Jñdælis/ med þui þeir Nimn
esku Andar vaka yfer oss z voru Lijfe
so þui eckert grande. Valla er þad ad
vndra/ þott Vatned slœkue vorn Þo
sta z Hreinse oss af Saurindunum/ vs
kue z nære aptur þad sem ofþurt er/ z
vppfostre j sier vorra vegna adskiliäleg
Fiskakyn. Med þui ad sialfer Eing
larner eru oss nalæger/ þegar Osurhit
eñ Eymdaña z freistingaña astrijder/
so ad þeir oss endurnære. Valla er furd
Þ vij ande

ande/ þott Jørdenn bere og lijde vorn þunga/ nære z fostre oss med Mat og Druck z vppfylle vor Matbord/ med allra Handa Averte og allra handa KiöteDyrana/ Med þui ad Einglunū er bijfalad/ ad þeir skule giæta ad oss a øllum vorum Vegum/ og bera oss sier a Hondum so ad ecke steytest Fotur vor vid Steine.

Huad miøg og nakuæmlega ad Einglunum hafe vered vmhugad vm Christū/ þa hañ vmgieckst j þessu Lijfe þ vottar oss Ritningeñ lioslega/ þuiad eirn Eingell bodar fyrst hūs Getnad. Eirn Eingell predikade openberlega vtaþ hūs Hingadburdingu/ Eingell DROTTins auijsade Joseph ad hū skule flya m3 Christū j Egyptaland. Einglar Guds þiona Christo j Eyde morkuñe epter yferstadnar Diøfulsins Freistingar. Einglarner þionudu hū allañ þañ tijma s̄ hū vmgieckst hollolega hier j Heime z predikade. Eingill DROtt

DRottins kiemur til hns/þa hn̄ striddde vid Daudan. Einglarner openberast þegar hn̄ rijs vpp fra Daudū. Einglarner eru nalæger j hns vppstigning til Himna/ So vitū vier z eirnen̄ ad Einglarner mūu mz hønū koma/z hønum nalæger vera þegar hn̄ kiem: a effsta Deige til Doomsins. So s̄ nu ad Einglarner hafa lated sier vera vmhugad vm Christum sialfan̄/z hafa hønum þienad/þa hann vmgieckst hier hia ofs j voru Hollde/ So munu þeir og vera vmsorgunarsamer og Þienustusamer ofs til Handa/ sīn erum Christo jnlyffader/þad er/Ordner Lider og Limer a hans Lijkama. So sem þeir hafa þienad Hofdenu/ So munu þeir og hinum ødrum Limunum þiena. Þad er þeirra Glede og Jn̄dæle ad þiena þeim hier a Jørdunne med huørium þeir eiga sijdar meir ad vmgangast a Himnenum eilijflega.

Þegar Jacob Forfader var a Veig

P viij enum

enum heim til sijns Fødurlands apt/
þa openberudust og vitrudust þm̄ Ner
bæder Himneskra Eingla/ suo eru og
Einglan̄a Fylkingar nalægar/ollum
Guds Børnum j þssu Lijfe/huort Lijf
ad er so sem Vegferd edur Reysa he
im til vors rietta Fødurlands. Eing
larner vardveita Danielem midt a mil
lū Leoan̄a/ So vernda ꝫ eirnen̄ Eing
larner en̄ j Dag/alla gudhrædda fra
vmsaatre þss heluijska Leonsins/ ꝫ æ tijd
geingur j kring/leitande ad þm̄ ꝫ han̄
kun̄e vpp ad suelgia. Einglarner hi
alpa Loth vt af Sodoma/ so ad han̄
fyrer fare st ei j þui Baale/So hialpa
og Heilager Guds Einglar oss/ med
Heiløgū jnblæstre og Verndan a mo
te Diøflenum ꝫ Freistingunū/so vier
follum ecke j þad Helvijska Nefndar
Baal. Einglarner bera Saal Lassari
vpp j Skaut Abrahams/so bera þeir
ꝫ so Sæler allra wtvaldra j þan̄ vnad
arsama Hugilldar og Fagnadar Stad
Him

Himnesktar Dyrdar. Eingelen wtle
ider Petrum wr Myrkuastofuñe/so hi
alpa og so Einglar Guds tijtt og opt/
par vier erū stadder midt j midiū Nask
asemdum og Lijfs kære.

Par pyrer kok miyket sie Magt vo
rs Motstandara Diøfulsins/ pa mæ
oss po samt hugga vernd z vardveista
Heilagra Eingla/huor ad er langtum
sterkare. Vissulega eru pesser vorer
hialpendur og Lids Herrar oss allstad
ar nælæger j øllum vorum Næska og
Boda/ putad peir verda lijckter j Skr
iptenñe vid Mynder Cherubim z Sera
phim/ huorier ad eru fliugāde so ad pu
meiger vita/ad peir kuñe fullsnart pa
ngad ad koma sem þsn vidliggiande
Naudsyn wtkrefur/ Efast pu ecke par
vm/ad pesser verndarar mune pier næ
læger vera j øllum stødum/ puiad peir
eru puilijker Andar/ huoria eingenn
Mwr Hindran eda fyrerstada kañ wte
ad lykia wr neinum stad. Aller syne
O leger

leger Nuker verda ꝥ þeim ad vn̄kia/ z
þar kan̄ huørke Stockur nie Steirn
Jarn edur Malmur ꝥyrer þeim ad sta
nda/ nie þa ad hindra/ þuiad þeir kun̄a
j giegnum allt soddan ad ganga so sem
j gieguum an̄an̄ þun̄an Reyk. Ecke
er z helldr ad efa/ ad þesser goodu And
ar mune vita af øllu þui/ sem þig kan̄
ad skada eda ad angra/ þiaka eda þu̅
nga/ þuiad þeir sia allt)d Auglit þess
Himneska Fødursins/ og erú þui reidu
buner til allra þeirra Erenda/ sem hn̄
vill lœta þa fram̄kuœma.

Athugadu þar næst Sæla mijn ad
þesser Andar eru Heilager/ huar fyrer
þier byriar ad stunda epter heiløgu Lꝗ
ferne/ og Fram̄ferde/ ef þu villt fa þeir
ra Fylgdar og Adstodar ad niota.
Þeir kun̄a hellst til samans sem lijkast
er eru j sijnu̅ Athøfnum z Dagfare/
Þar ꝥ ef þu villt Vinskap binda vid
H. Guds Eingla/ Þa stundadu vppa
gott z Gudlegt fram̄ferde. Siertu eirn
og j

z j Afvike staddur/ þa vertu þo bliugz
fyrer þijnum Eingle/ og varast þu ad
lata hañ sia þig þad neitt adhafest/
sm þu munder skamast þijn ad giøra j
Mañaña vidur vist.

Þesser Andar eru skyrlijfer z hrein
þerduger/ Þar þ verda þeir j burt fæld
er z stygder med Klamlegū z otuktug
legum Ordum z Athøfnum. Byfflug
urnar flya þyrer Reyknum/ z Dwfurn
ar þ jllum Odaun/ So flya og þeir go
odu vardhallds Einglar þyrer þeirre
Grætlegu z jlla lucktande Syndaña
jdkan. Misser þu vegna Syndaña þe
kañ Lids Afla Heilagra Eingla/ Hu
orneñ kantu þa sijdan ad vera forvar
adur þ Diøfulsins Vmsatre z jllskufu
lū Athlaupum? Sie ecke Einglanna
Mwr j kringū þijna Saal til verndar
z forsuars/ þa er Dioflenū hægt ad sig
ra hana z yfervinna med sijnū Tæling
um/ Þeir heiløgu Einglar verda wtse
nder af Gude til ad þiona Møñunū/

þar fyrer liggur þier a ad komast/ fyrst j Satt og Vingan vid Gud/ med trw ñe/ vilier þu niotande verda Englaña verndar og vardveitslu. Huar sem ec ke er Guds Rꝏd og vingan/ þar er ec ke helldur Einglaña Vernd nie Vok tun hia þeim hinum sama Mañe. Ei nglarner meiga reiknast ad nockru l ei te so sem Guds Hendur/ huoriar ecke hrara sig til nockrar Þienustu/ vtan þeirrar sem Gud sialfur styrer þeim z wtriettev þær til.

Einglar Guds a Himnum gledi ast yfer einum Syndugum sem Idrast og leidriettest/ Huar fyrer ad Tꝏr eins rar Idrande Mañskiepnu er so sem no ckurskonar Viin eda glededruckur Ei nglaña/ eñ Idrunarlaust Hiarta burt drijfur þa z fæler fra sier. Giorũ þar fyrer Idran so vier aukum Guds Ein glum þar med glede og Fognud.

Einglarner hafa Himneska z and lega Nꝏttturu. Huxum þar fyrer vm

þad

þad Himneſka og andlega/ ſo þeir mett ſe hafa Lyſting af ad bwa hia oſſ. Ei nglarner eru lijtelæter z hafa Dramb ſemena/ huad þeir audſyna þar j/ad þe ir virdaſt til ad þiena vngbørnonum/ Huar fyrer Hrokar ſter þa Molld og Aſka Jardareñar/med þui þeir Himn eſku Andarner lijtelæka ſig ſo miøg: A Daudaſtunduñe er hellſt hætt fyrer Diøfulſins Slægdum/ þuiad ſo ſtendr ſkrifad/ ad Høggormureñ mũe vmſitia ad bijta Kuiñuñar ſæde j Hæleñ. Þeſ ſe Hælleñ/ſem er ſa yſte z ſeinaſte Pa rtur Lijkamans/ merker Daudaſtunde na/ Huør ad er ſa yſte z ſeinaſte Par tur Lijfdagaña. J þui Daudaſtrijdenu liggr meſt Magt a Einglaña Adſtod og Vardveitſlu/ ſo þeir vernde oſſ fyr er Elldlegum Skeitum Diøfulſins/z bere vorar Sæler j Paradijs/ þegar þær wtlijda af Lijkamanum. Þegar Zacharias framde G:dlega Þionuſtu giord j Muſterenu/ þa kom Eingell

 DROT

DROTTJns til hūs/Eins er þui z vared/ſie ſo þu girneſt ad ıdka þig ı Ne yrn Ordſins z Bæneñe/ þa nalægiaſt þier Guds Heilager Einglar mz ſiñe Adſtod og Þienuſtu.

O þu Myſkunſame og millde Gud huor ed med þijnum H. Einglum leid er oſſ vm Eydemorku þeſſa Lijfs/Gief þu oſſ ad vier af þeim ſomu H. Einglū/verdū jñleidder til þeſſ eilijfa Lijf ſins/Am.

XXVII

Vm Slægd og Vm ſatur Diofulſins.

HVgſadu vm fyrer þier Chriſteñ Sala/ j huad ſtorum Haſka þu ert ſtodd fyrer ſaker Akiefdar og Vmſaturs þijns mootſtandara Dioff ulſins. Sa þiñ Ovinur er fullur Aræd is og Dirfſku/ ſterkur og mattugur/z hiñ vppafiñingaſamaſte til allra Su ſka

ska / hafande adskilianlegar Býgviel
ar/og verande opreytanlegur þeim fr
am̄ ad fylgia/ mz ymsu og ymsu moote
vidleitande/ Nan̄ teiger z lockar Man̄
skiepnuna til ymsra Illgiørda / z epter
þad han̄ hefur hana tælt og lockad þa
aklagar han̄ hana siidan fyrer Guds
Doomstole/ Nan̄ asakar z aklagar oss
fyrer Guds Auglite/ z Gud asakar hn̄
og eirnen̄ þyrer voru Hugskote og þon
ckum/ og Mennena eirnenn jn̄byrdis/
huorn fyrer ødrum/ Nann athugar z
giefur gaum ad/ huar til ad eirn og
sierhuør sie hellst tilhneigdur/ og setur
so Snøru freistingan̄a fyrer huorn ei
rn/ epter þui sem han̄ sier/ ad hægast
er hann ad fanga. Þeir sem vmsitia
eina Borg med Herskillde/ og vilia
hana yfervinna/ þeir setiast ecke sterk
lega vm hana/ þar sem hun er ram
byggelegast bygd/ og oaleitanlegt er
Helldur safna þeir þangad siinum
Lids Asa/ þar sem þeir sia ad Mwr
 arner

ørner eru nidre/Graþernar eru gruñar
Turnarner ſÿſt vaktader/ og minſtrar
moo:ſtødu er von/ So giører z ſo Dioſ
ulleñ/ſem allkÿd med ſinum Herſkilde
vmſitur huøria eina Chriſtna Sæl/
Hañ rædur þar hellſt a ſem hañ ſier
ad Mañſins Tilhneiging mune ſÿdſt
a moote ſtanda/ og hellſt vndañ læta.
Þo hañ verde einuſiñe yferuñeñ edur
til Baka rekeñ/þa lætur hñ ſamt ecke
af helldur tekur ſig vpp ad nyu/ med
feſkre Atiefd/og eñ ſterkare Freiſtinga
ña Aræſum/ ſo ad hañ lye þa vm ſÿd
er mz Freiſtingaña ſÿfelldum Langiæd
legleika / ſem hañ kuñe ecke ad vinna
med Suikaña ſtærd og ſterkleika. Me
inar þu ad ſa mune nockrum vægia/ z
Suikia og forræda villde ſialfañ GV
DTTñ Dyrd ræñar med þrefalldre
Freiſtingu? Meinar þu ad hañ mune
horfa a nockurn añan Chriſten Mañ/
ſem ecke meir vægde ſialfum Chriſti
Læreſueinum eñ ſo/ad hañ girnteſt ad
ſickta

ſickta þa ſem añad Nueike? Hañ fellde
Adam/ ſem var ſkapadur j fullkomnu
Riettlæte og Meinleyſe/ Quad hægra
er honum þa ad fella oſſ/ ſem j Synd
eñe erum Fædder og gietner? Hañ ſue
ik Judam j Skoola Endurlauſnarans
Quad hægra mun honum vera ad ſuijk
ia oſſ j þeſſum Heime/ huør ad er Sko
ole Villu og Frøſunar.

J ollum Hlutum þurfum vier ad
ſia vid Diøfullegum Suikum og Vin
ſkaptrü. J Velgiengneñe vill hañ locka
oſſ til Hofmods z Drambſeme/ eñ j mot
lætenu til Viſls og Orvæntingar.
Siae hañ ad nockur er af Natturuñe
adſlall og obrudlunarſamur/ þañ hinn
ſama kappkoſtar hñ ad fiotr- - -xkia
j Nete Agirndareñar. Siae hañ no
kurn hafa Kallmañlegt z Hofdingle
gt Sied/ þañ aſtundar hañ ad vppæſa
med ofmijkellre Reide og Bræde. Siae
hañ nockurn ad vera gladværan z lyſt
ugañ j ſiñe Natturu/ þañ hiñ ſama

Q v aſtund

aſtundar hañ ad fella j Loſtagirnd/ D
hooffeme og Ofneitſlu. Þa ſm hñ ſier
ad alvarleger z aſtundunarſamer eru j
Gudrækneñe/ Þa hina ſømu kappkoſt
ar hañ ad fella j hiatrw og Afguda
dyrkan/ Þa ſem hann ſier vpphafna
til ſtorrar Tignar þa girneſt hañ ad
anetia j Drambſeme/ og Metorda gi
rnd. Þegar hañ afſyer z lockar Mañ
eñ til Syndareñar/ þa priedikar hañ þ
honum alleinaſta wt aþ Guds Myſt
unſeme/ Eñ ſem hañ hefur hañ yþer
vñed z j Syndena fellt/ Þa ſnyr hann
vm bladenu z predikar alleinaſta þ hṡ
nu m wt af Guds ſtranga riettlæte/ leit
ande ſo vid/ Fyrſt ad fella Mañeſkiuna
j Oſtrauſt vid Gud/ og ſijdan þadan
j Vantrauſt og Orvænting.

Hañ aſæker ſtundum hid ytra med
Ofſoknum og Hervijkingſkap ſinna Li
ma/ ſem er/ Ogudlegra Maña z Ty
rana/ Stūdum hid jñra med Sarum
z Elldlegum Freiſtingum. Stundum
aſtrijd

aſtrÿder hñ oſſ opeñberlega/ z med ærkiefo/ eñ ſtundum leynelega z med Suikum. Ja/ hañ ſitur vm oſſ j ollum vorum Athøfnum. J Matnadenum/ leggur hañ fyrer oſſ Snoru Ofneyſluñar. J Gietnadenū Snoru Loſtaſemeñar. J Jdkun vors Embættes Snoru Leteñar. J vingeingneñe Snoru Ofundareñar. J Yferbodaneñe Snoru Agirndareñar. J Vmvønduneñe/ Snoru Reideñar. J Vegſemdeñe/ Snoru Drambſemeñar. J Hiartad ſetur hñ jllar Hugreñingar/ eñ j Muñeñ leggur hñ Lyge z Oſañende/ j hina adra Limena jll verk z oriettvÿſar Athapner. Hañ kiemr oſſ j Vøkuñe til Jllſkufullra Verka/ eñ j Suefnenum til ſaurugra Drauma. So þurfum vier þar fyrer allſtadar/ a ollum Tÿmum og j ollum Hlutum/ ad taka oſſ vara fyrer Diøfulſins Slægd og Suikum. Þo vier vilium Sofa/ þa vaker hann. Þo vier vilium vera Vggalauſer/ þa

Q vj geing

geingur hañ j kring sem greniande Le-
on. Ef þu sęer eitt Dolmt Leon sækte
ad þier/ og villde þig sundur slijta og
milia med sijnum Toñum/ Meinar þu
ecke þu munder fyrer Otta og Hrædslu
skialfande og titrande vera? Eñ samt
sem ædur ertu Ottalaus z lętur þier
ei par til finast/ þar þu heyrer þad hel
vijska Leoned situr vm þig z sæker ad þi
er so akaplega z grimlega.

Athugadu þar fyrer Christen Sal
la/ Suik z vnisætt þessa þijns mektuga
Ovinar/ og leitadu þier vpp Hlijf og
veriu Himneskra Hervopna. Siadu til
ad þijnar Lendar sieu vmgyrtar med
Sañleikanum/ og þu taker vppa þig
Hardneskiu Riettlætesins/ jklædstu Ch
risti Riettlæte/ z so mūu ecke orka a þig
Freistingar Diefulsins/ Fel þig i skor
um og Farveg Vndaña Christi/ so opt
sem sa Hreckvijse Hoggormur tenner
ad þier sijnū banværnum skeytum. Nu
er sa sem er riettrwadur/ hañ er j Chr
isto

iſto/þar þyrer/ ſo ſem Dioþulleñ hefr
ongua Magt yfer Christo/ ſo hefur
hañ ongua Magt yfer þulſkre trwad
re Mañeſkiu.

Fxturner eiga eirneñ Skofatader
ad vera og reidubwner j Bodſkap Frid
arens. Siadu til ad Christi vidurkieñ
ing og hans Ord hlioome alltijd þier j
Muñe/ſo kañ þig ecke ad ſkada nie ſæ
ra nockur Dioþulſins Freiſting. Ord
Særinga Mañſins kuña ecke ſo a flo
tta ad reka/ Holldlegan z Jardneſkañ
Hoggorm/ſo ſem Ord ſañarlegrar/og
ſkellorar Christi Vidurkieñingar a
Flootta reka þeñañ andlega hoggorm
Dioſuleñ.

Þier byriar z ſo ad taka þier j Ho
nd Skiolld trwareñar/ſo þu kuñer hñ
ad bera þyrer oll Elldleg Skeite hins
Prettvijſa/ og þau wt ad ſlockua.
Trweñ hefur þañ Krapt/ad hun kañ
og eirneñ ſialf Fiolleñ wr ſtad ad hræ
ra/ Ja/viſſelega hrærer hun wr ſtad

 og

burt flytur Fioll efasemettar/ Fioll Offsoknaña/ z Fioll Freistingaña. Fr umburder Israels Maña/ vrdu ecke j Nel slegner af Eydeleggiaranū j Egiptalāde/ huørra Dyrustafer voru rio ðdarer med Bloode Paskalambsins/ so minnu z ecke helldur þeir fortijnast þ þe ün Helvijska Eydeleggiara Dioflenū huørra Hiørtu riodud eru þ Trwna j Bloodenu Christi. Trwen stydur sig vid Guds þheit/ eñ Guds Fyrerheit/eru so sterk/ ad Diøfullen med allre sinne Magt kañ þau ecke wr stad ad hræra þar þ kañ z Diøfullen ecke helldur ne ina Magt ad hafa a moote truñe. Trwen er Lios Salareñar/ huar þ ad all ar Freistingar Diøfulsins verda audsienar z openberar i þessu Liosenu.

Fyrer truna verdur vorum Syndum nidur kastad i Afgruñ Guddomlegrar Myskunsemdar/ i huoriu Diwpe øll Ellldleg skeyte Diøfulsins wt slokna.

Þier ber og eirneñ ad taka vppa þig

Hialm

Hialm Hialpræðesins/ það er heilaga Von/ huor ed oss hialpar til að vmbe ra Freistingarnar með þui hun syner oss/ huor Ending a þeim mune verda vm siðer. DROTTinn er styrkur þeī rra sem stryða i þessare Barattune/ z Korona þeirra ē Sigurenn vinna. Være eingenn Ovinur/ þa være eingen Barattta. Være eingenn Barattta/ þa være eingenn Siguruinning/ Enn være eingenn Siguruinning / þa være øngrar Koronu að vænta. Betre er su Barattta sem laðar Guð til vor/ oss til styrktar/ enn sa Friðurenn/ sem giører Guð oss fiarlæganu. Þier byriar z eirnenn að taka suerð Andans/ ē að er Guds orð og giefa þig meir að Huggun Ritningarna/ enn að Mootmælum Diøfulsins og hans Freistingum. Christur yfervann allar Freistingar Diøfulsins með Guds Orde/ So yfervinna enn nu hans Limer/ Diøfulsins inn blastur og Freistingar/ með þui sama

Q viij Guð

Guddomlega Ordenu. Þa hefur þu og eirneñ mÿkeñ Styrk z stod af Bæn eñe a moote Freistingum Diofulsins/ med huorium þu kant ad vekia Christum/so snart sem Skip þiñar Sálar verdur afalled af Bylgium Freistinganña. Synelega Ovine yfervinum vier med Skotum og Slögum/eñ andlega alleina med Bænar ordunum.

Striid þu goode z millde Herra Jesu j oss z fyrer oss/so ad vier meigum j þier Sigureñ ødlast. Amen.

XXVIII

Nockrar almeñelegar Lijfs Reglur/huorneñ Meñ skule sier Christelega haga z hegda j sijnu Lijferne.

Hvn nalgast alltijd Dag epter Dag/meir og meir þijna Dauda stund/Tijma Domsins z Eilijfdena

lijfdena. Huar fyrer þier ber þess vand legra Dags Daglega ad hugsa þar vm/ huorneñ þu kuñer ad fa stadest a Daudastunduñe/ z a Deige þess stran ga Guds Dooms/ z huorneñ þu kuñ er ad ødlast þad eilijfa Lijfed. Þier ber vel og vandlega ad huxa vm þijna Þancka/ Ord og Giorder/ þui þu verd ur fyrer alla Þancka Ord z Giorder glogguañ Reikningskap ad standa sijd armeir. Þeinktu ad huoriu Kuollde mune Daudeñ kuña þig j burt ad taka a epterfarande Nottu/ og a huorium Morne/ ad skie meige ad hañ þig grij þe a epterfarande Deige. Drag þu ecke þijna Jdran og Yferbot a þijnum vondum Verkum vndañ til Morguns þuiad ovijst er/ huort þu fær Morgun dageñ ad sia edur ecke/ eñ Daudenn er vijs a øllum Stundum. Eingen Nlut ur er so skadlegur z motstædlegur Gud ræknefie/ so sem Vndandrætturenn. Forsomer þu þær sijñe oppvakningar

og bendingar Andans þar hañ apþýſer þitt Hiarta til Jdrunar þa nærdu allðrei ſañre Yþerbot.

Drag þu ecke vndan þýna Jdrun z vmboot þiña illra Verka allt fram til Elledagaña / helldur offradu DROTTne Æſkublome þýns Alldurs. Oviſt er huort eirn vngur Madur lifer til Elledaga / eñ þad er honū vijſt / ef hū lifer Jdrunarlaus / ad hū mune fortapaſt. Eingen alldurs týme er hentugre / til ad þiona Gude eñ Æſkutýmen a medan Kraptar Lýkamans z Sælar eña eru ō feſkaſter. Vindu þad til einſkis Mans vinættu / ad fakaſt a Nenndur ad giora nockud Jllmañlega eda Drie tvijſlega / þuiad yþer þýnu framferde og Giordum Dæmer ei ſa hinn ſame / huørs vegna þu nockud ranglega giørder / helldur Gud ſialfur / huar fyrer þu ſkyllder alldrei framar meta nockurs Mans vinættu enn ſialfs Guds. A veguin DROTTens fer mañe alltijd

allltijd añad huørt fram̃ eda aptr/Nu
ar fyrer þu skyllder a huorium Deige
ransaka gaumgiæfelega þitt Lijferne
huørt þier hefr fram̃ eda aptur fared j
Jdkan Gudrækneñar. Nuør sem ecke
fer afram̃ a Veige DROTTins hñ
vijkur til Baka/ þar fyrer stadu til þu
stalldrer ecke vid j þui hinu gooda helld
ur stunda til/þu lœter þier alltijd nock
ud afram̃ ganga. Vertu liufur z goo
dur vid alla j þiñe Vmgeingne/ eñ vid
sem fasta øfugur eda Oblijdur/ eñ wt
vel þier þo ecke alla/ad hafa Mœlbra
gd vid. Nagadu þier Gudrækelega j
Guds Auglite/ enn riettvijslega fyrer
Nœunganum/eñ fyrer sialfañ þig flec
klaust z skyrlega/ Sijndu þinum Vin
um elsku/eñ þijnũ Ovinũ þolenmæde/
z vert øllum ødrum wti fra velviliadur
og lijka vel so morgum sem þu fær or
kad goodgiørdasamur. Stadu til þu
Deyer wt fra þijnum eigen Vilia/ og
Jllgiørdum Dags Daglega medann

þu lifer/ ſo kantu þegar þu deyr/ad Li
fa Gude. Lætu ſia j þijnu Vidmoote
Medaumkan/J þijnu Tillite goodgir
ne/ J þijnum Klædnade Lijtelæte/J þi
ſre vmgeingne hogværd/z j þijnu Mot
læte Þolenmæde. Hugſadu allttijd vm
þeſſa þria vmlidna Hlute/ Vm þad
jlla/ſem þu hefur giort/ Vm þad go
oda/ſem þu hefur ecke giort/ Og vm
Tijman/ ſem þu hefur ſpillt og jlla
brukad. Hugſadu þar næſt vm þeſſa
þria nalæga Hlute/ ſem er vm þad/
Huørſu ſtuttar ad ſieu þeſſar Lijfſtund
er/ Huad forvelldlega Meñ kuñe hool
pner ad verda/og huad fæer Sæluhj
alpena odleſt. Hugſadu og eirnenn j
þridia lage vm þeſſa þria epterkoman
de Hlute/vm Daudan ſem er hiñ allra
ſkielfelegaſte/Vm Doomeñ ſem er hiñ
ognarlegaſte/Og vm eilijfa Gløtun/ſ
er hiñ allra obærelegaſte Hlutur. Læt
tu þijnar Kuølldbæner bæta vm fyrer
þijnū Athofnum/ſem þu hefur fram
antil

antil a Deigenum haft/ og a þañ ſiðo aſta Dag Vikuñar/ ſem er Nuñldar Dagureñ/ þiona þeſſ helldur Gude/ ſiñ þad hefur a hinum ødrum Døgunum vered helldur forſoomad. Hugſadu vm þ þier ad huoriu Kuølld*e*/ huad marg er a þeim vmlidna Deige/ mune hafa til Slvtunar wt af dæed/ og þackadu Gude fyrer þad/ ad hann heþur virdſt ad gieþa þier Stund og Tijma til Jdranar.

Þar eru þrÿr Hluter vpp yþer þier huorium þu ætt alldrei ad gleima hel ldur ſijfelldlega vm þa ad huxa/ Sa þyrſte er Auga DROTTJns/ ſem alla Hlute ſier/ Sa annar er Eyra DROTTJns ſem allt heyrer/ Sa þridie Samvitſkuñar Book/ ſ huoria allt er vppſkrifad.

Gud hefur wtgiefed ſig allañ til ad vera þier til Adſtodar/ þar fyrer giefþu þig z ſo allan til ad vera/ þijn um Næunga til Adſtodar. Þad Lijf

Rijſ erne

erne er hid allra besta/ og æskelegasta/ sem er ødrum til Gagns og gooda j ol lu þienande. Veittu þÿnum Yfermøñ um Hlydne og Lotning/ Þÿnum Jafn ingium Hialp og holl Rad/ þier vnd ergiefnum Vernd og Aga. .

Laattu þiñ Lÿkama vera Saalune vn dergiefeñ/ eñ Saalena Gude.

Verdu Angur þ vmlidnar jllgiørd er. Ackfadu lÿtels stundlega Lucku/ eñ laat þig girna z lysta af Hiarta epter þm eilÿfu Audæfñum. Minstu a Sy nd þÿna so hun þig angre. Minstu a Daudañ/ so þu laater af jllu. Minstu a Guds stranga Riettlæte/ so þu verder bliugur/ og burt kaster Vggaleysenu/ eñ Gleym þa samt ecke ad minnast a Guds Myskunseme/ so þu ørvænter þi er ei hans Naadar. Skildu þig vid He imeñ þad fremst þier er møgulegt/ og gief þig allan til ad þiona DROT Tne. Giættu ad þui ad Hoofseme og hreinlÿfe er alltÿd hætt/ þegar Holld

ed

ed hefur sitt Epterlæte/so er z eirnen Manne hætt ad missa Lýtelæted/þa hn̄ hefur noog Audæfe/ og Riettsynena j stoorum Hondlonum. Girnst þu øng uum so þreklega ad þocknast so sem Christo/z ottastu onguñ suo ad misþo cknast so sem honum.

Bid þu Gud alla týma ad hn̄ skie ke þier z skipe huad hañ vill/ eñ giefe þier Hialp og styrk til ad framkuæma þad sem hañ skipar. Bid þu hañ/ ad hn̄ skyle z dylie þýnum vmlidnum Avirdingum/ eñ stiorne z styre þýnū ept erkømande Verkuni/z Athøfnū. Stu ndadu til þuilýkur ad vera/ so sem þu girnest adrer hallde og meine þu siert/ Þui Gud dæmer ecke epter ytra Alite helldr epter riettre Raun z Sanleika. Varastu Margmælge i þýnum Ordr ædum/ þuiad Doomur DROttins wt heimter Reikningskap af huøriu onyt is Orde sm̄ talad er. Þýn Verk z At hafner/huort sem þær eru goodar ed

 ur

ur jllar/ þa verdur þeim ecke gleimt helldur so sem þeim verdur nidursæd hier j þessu Lijfe/ so koma þær aptur fram a Deige Doomsins. Hafer þu sæd nidur j Hollldenu/ þa vppskier þu af Holldenu Fordiærfunena/ Eñ haf er þu nidur sæd j Andanum/ þa vppskier þu þad aptur j Andanum/ Verdkaup eilijfra Launa. Metord og Vegsemd fylgia þier ecke epter j ødrum Heime/ ecke helldur Gnægd Audæfaña/ ecke vellystingarn'/ z ecke neiner ffamyr er Huter þessarar Verølldar/ helldur munu þier epter þeñañ stundlegañ Dauda epter fylgia øll þijn verk. Siadu þar fyrer til ad vera so a þig komeñ/ nu j Dag fyrer Guds augsyn/ so sem þu villt vera a þig komeñ sijdar meir/ fyrer Guds Doomstole. Giæftu meir z framar ad þui sem þig vppa vantar/ eñ ad þui sem þier er læuad. Dramb adu ecke af þui sem þier er læuad/ helldur audmyktu þig/vegna þess sem þig vppa

vppa brestur/a þad sem þu skyllder vera. Lærdu ad lifa riettelega medan þier er Lijfsins vnt/ Þuiad j þessu Lijfe þa añad huort missa Meñ eda vdlast þad eilijfa Lijfed. Epter Daudañ þa er wte Tijme Verkaña/ eñ tekur til tijme verdkaupsins z Endurgialldsins.

Gudhrædder z heilager Þanckar/ eiga ad vppvekia med þier þeckingena Þeckingen Jdranena/ Jdräen Audmyktena/ z Audmyktken Bænena/ Þogn Mañsins giorer myken frooa z hugarhægd Hiartans. Þess fiarlægare sem þu ert Heimenum/ þess Þeckare ertu Gude/ Huad hellst þu girnest ad fa og vdlast/ þa oskadu þess af Gude/ z huad hellst þu hefur/ þa þackadu Gude fyrer þad. Sa sem ecke þackar Gude fyrer mozteknа Velgiorninga/ er ecke verdugur/ ad hann skule adra nya af honū medtaka. Gud þreytest opt/ ad lata sijna Blessan' þar þrælega wte/ sem ecke kiemur Þacklæte a mote/ Siadu til ad

 fæta

fara þier þad allt j nyt/ sem fram vid þig kiemur/ og þier til fellur. Vilie þier til Velgeingne/ þa vit þu/ ad þad er þier Ordsøk til þacklætis vid Gud/ Eñ vilie þier til Motlæte/ þa vittu ad þad er þier Aminñing til Jdranar og Yferbootar/ Naf þu þijna Magt z vo Udugleika til þess ad Hialpa ødrum/ þijna Viissku z speke til ad kieña ødrum / þitt Rijkedæme og Audæfe til þess ad giøra ødrum til gooda. Vertu ecke of litelhugadur j Motlætenu/ og ecke Offstoorhugadur j Medlætenu. Lat þu Christum vera þitt Takmark vppa huørt þu stefner a allre Vegferdarreisu þiña Lijfdaga/ Stefndu a þetta Takmarked medañ þu lifer/ so þu naer þui epter Daudañ. Lattu þier j øllum Hlutum vera mest vmhug ad vm Hiartgrooed Lijtelæte/ z alvarlegañ Kiærleika. Lattu Kiærleikann vpplypta þijnur Hiarta til Guds/ so þu hallder þier vid hñ/ eñ Lijtelæted nidur þryckia

pryckia þijnu Hiarta / so þu verder ei Drambsamur. Halltu Gud fyrer þiñ Fodur vegna siñar Myskunsemdar/ eñ fyrer þiñ Herra /vegna siñar Umvon dunar. Þar fyrer elskadu hañ af Hia rtans ꜳst sem eirn Fodur/ Eñ ottast þu hann af alhuga sem eiñ DROT TINN. Elskadu hañ/ þui hañ vill Myskunsemena/ Eñ ottastu hañ af þui hñ vill ecke Syndena/ Ottast þu DROTTiñ z vonadu þo samt vppa hñ/ Vidurkiendu þijna Eymd/ eñ prijs sa hñs Myskunseme.

O DROTTiñ Gud þu sem giefz oss slijkt ad vilia/giefdu oss og eirnenn slijkt kuña ad framkuæma/ Amē.

XXIX
Um þad/huerneñ vier skulum Uggalegsenu fra oss hrinda.

R vj Ef

Ef þu hugsar vm fyrer þier hvad forvellt þ veiter/ ad ødlast Sælu hialpena/ þa muntu þessi hægleg ar gieta hrunded fra þier øllu Vgga leyse z Athugaleyse.

Hvørke j nockrum stad edur nockrū Tijma/ hefur nockurn Tijma ohætt vered. Einglunum var ecke ohætt j Himnarijke/ z ecke helldr þeim fyrstu Forelldrum j Paradijs/ Hvad myklu sijdr skyllde ohætt vera j þessum Heime? Einglarner fiellu j Nærveru Guds/ og Adam j þeim Farsælldareñar stad Paradijs. Adam var skapadur epter eigen legre Mynd sialfs Guds/ eñ samt sem ædur vard hañ tældur og Blecktur mz Suikum Diøfulsins/ Salomon var sa allra vijsaste allra Maña sm̄ til hafa lifad/ samt sem ædur vard hønum snued fra DROTTne af lockan og til teigingu hans Kueña. Judas var j Skoola Endurlausnarans z heyrde Dags Daglega/ vppa þær Heilsusam

legustu

leguſtu Kieñingar þeſſ ypparſta Lære meiſtara/ſamt ſem madur var hañ ecke frij fyrer Snorum Diøfulſins helldur hraſade hañ z fiell nidur j Diwp Agirndareñar / z wr þui Agirndareñar Diwpe og nidur j A ɜruñ Eilijfrar hrygdar.

David var Madur epter Guds gie de z Hiarta/ z var Guds elſkulegr Son ur/ eñ vegna Mañſlags z Hoordooms ſem hañ fiell j/ vard hañ ſamt ſem mad ur Daudans Sonur. So ſierdu þa hi er af/ ad huorge er hættulauſt j þeſſu Lijfe. Eñ Rad a mote þuilijkre Hæ ttu er þad hid eignabeſta/ ad hallda ſier med ſtødugu Hiartans Trunadar trauſte vid Guds Fyrerheit/ þa verdur Madur frij fyrer Diøfulſins Aſokñ. Onguum er Hættulauſt j þeſſu Lijfe/ vtan þeim ad eins ſem trwader eru/og a Guds Veige ganga/ huøriu Hættu leyſe ad alleinaſta velldur obrigdull ſtødugleike Guds Fyrerheita. Þegar

vier erum komner til þeirr" epterkoma
nde Sæluñar/þa loksins erum vier wr
ollū Naſka/Boda z Banda komner.
Eñ j þessu Lijfe fylgiaſt ad Gudræki
en z Otten/z huorugt ma þar an añ
ars vera.

Vertu ecke hirdulaus eda athuga
laus/ þa þier geingur nockud a moote
helldur huad ſ hellſt þier a mote blæs/
þa halltu þad ad vera Nirtingar Nrūs
Guds þier vppa lagt vegna þiña Syn
da/þuiad þad er Venia Guds/ad ſtra
ffa Heimuglegar z huldar Synder mz
openberu Mootlæte. Huxadu vm ſtærd
og Andſtygd þiña Synda/z vert offta
ſleigen z bliugur fyrer þeim rietſlata
Hegnara Syndareñar. Vertu ecke he
lldur athugalaus nie Vggalaus j vel
geingneñe/þuiad þeim hinum ſama er
Gud Reidur/ſem hañ ſtraffar j onguu
j þessu Lijfe/ Huad er Mootlæte þeirra
Gudhræddu ad reikna? Þad ma re
ikna/ ſo ſem eina huaſſa og beitta Or
og

og Þijsl/ sem send verdur wr Guds Mi
lldre Nende. Marger eru þeir/ huoria
Gud virder ecke þess/ ad hñ straffe þa
i þessu Lijfe/ enn verda þo ad eilijfu
fortynder. Stundleg Audlegd og Vel
geingne er opt og tijdum Teikn z Me
rke Eilijfrar Fordæmingar. Eckert
er Ofarsællra eñ Farsælld og Velgein
ge þeirra sem j Syndunum Lifa. Eck
ert er aumlegra/ enn sa sem ecke kann
ad kañast vid sialfs sijns Eymd. Hu
ort sem hellst þu lijtur eda reñer Aug
unum/ þa sier þu allstadar eitt huad þ
sem þig mæ riettelega hryggia/ z þra
þier taka Vggaleysed/ og Athugalei
sed. Horfer þu Vpp yfer þig/ þa
sier þu þar Gud huorn þu hefur styggt.
Horfer þu/ Ofañ fyrer þig/ þa sier
þu þar Helvijte/ huort þu hefur for
þienad. Horfer þu/ A Bak þier apt
ur/ þa sierdu Syndernar þynar/ huor
iar þu hefur Drygt. Horfer þu/ fram
fyrer þig/ þa sierdu þu þar þann
R viij stranga

ſtranga Guds Doom/ fyrer huorium
þu maatt vel kuŋda. Norfer þu jñi ſial
fs þijns Barm/ ſo ſier þu þar Sam
vitſkuna ſem þu hefur ſaurgad. Norþ
er þu wt j kringũ þig/ þa ſier þu þar
Neimeñ huorn þu hefur elſkad. Lijt
þu a huadan eda fra huorium Athøf
num þu ert komeñ/ z ſkamaſt þijn/ Nu
ar ad þu ert komeñ/ z Andvarpa/ hu
rt þijn Leid liggur/ z vertu Vggandi/
Þad Þort ſem liggur til Lijfſins er ad
ſonnu Þraungt/ enn ſo er Gata eda
vegur Sæluhialpareñar eñ þreingre.

Gud gaf þier þañ Dijrmæta Fie
ſiod trwareñar/ eñ þeñañ Fieſiod ber
þu þo j veikum Leirkierum. Gud gaf
þier ſijna Eingla til verndar z Forſu
ars/ ſamt ſkalltu vita ad Diofulleñ er
ecke langt þiærre/ ſm þig vill vndann
þrre verndan burt tæla z locka. Gud
Endurnyade þig i Anda þijns Nugſt
ots/ eñ ſamt hefur þu eñ myked epter/
af þeirrre gømlu Holldſins Nattúru.
Þu

Þu ert komen̄ vnder Guds Naad z vln
gan/ en̄ ecke ertu samt olldungis jn̄leid
dur j þa eilijfu Farsælld. Vistarveran̄
er til reidu a Himnum/ En̄ samt verd
ur þig fyrst ad þia Heimsins Astrijda.
Gud hefur fyrerheited og lofad Fyrer
giefning Syndana/ þeim sem vilia Jd
rast/ en̄ ad giefa þeim Vilia til ad jd
rast sem hafa Asetning til ad vilia
drya Syndena/ þui hefur hn̄ ecke lof
ad; Þar vppe er til reidu handa þier
og so sem bijda epter þier Hugganer ei
lijfrar Farsælldar/ en̄ samt hlijtur þu
þar jn̄ ad ganga j giegnu̅ margar Mo
tlætingar z Þianingingar.

Þier er fyrerheiten̄ Korona eilijfra
Launa/ en̄ samt verdur þu ad wtstanda
fyrst eitt þungt og Nættulegt strijd.
Gud vijkur alldrei fra þui sem hn̄ hefr
eitt sin̄ fyrerheited/ so han̄ ende þad ec
ke/ So ættu ecke helldur ad vijkia fra
vpptekeñe astundan Gudlegs Lijfernes
Þegar Þrællen̄ giører þad ecke s hen

um er Befalad/þa gleymer ecke Herr
ann ad Frameuæma þad hann hefur
hoofad.

So ættum vier þar fyrer sijfelldlega
ad andvarpa/ og burtkasta Vggaleyſ
enu/ eñ ſyta og Grææta/ſo ad vier ecke
epter riettferdugum Guds Doome/ver
dum af Gude yfergiefner/ og til Glot
unar / j Dioſulſins valld af henter.
So leigne ſem þu byþelldur Gudlegre
Nææd/þa gledtu þig wt af heñe/ eñ þo
ſo/ad þu meiner þig ecke þa Guds nææd
med ſialfſkylldu eiga/ſo ſem añañ Arf
og farer ſo Vggalauſlega med hana/
ſo ſem þu kyñer hefie alldrei ad tapa.
Þui take Gud ſijna Hond fra þier/og
ſuipte þig þeirre gææfu ſem hañ hefur
ſialfur giefed/vegna Vggaleyſis/ þa
muntu med ofhaſtarlegum otta ſleigeñ
verda/ z eingeñ wrræde muntu þa kun
na ad fææ nie ſia/ þar fyrer er ſa riette
lega farſæll/ſem med allre aſtundan z
Koſtgiæfne forðaſt og varaſt Athuga
leyſed

leysed/huerk ad er/so sem oñur Mood'
allrar Olucku z Slysa.
Þar vm mattu j vissre von vera ad
Gud yfergiefur þig alldrei/ eñ stadu til
þess/ z kostadu kaps þar vppa/ ad þu
yfergiefer hañ ecke helldur. Gud hef
ur giefed þier sijna Naad/ bid þu hann
þar fyrer/ ad þu meiger stadfastur blijf
a vnder hans Naad. Gud bijfalar
þijst ad þu skuler ecke efa vm þijna Sa
luhialp/ Eñ þad/ ad þu skuler vera
Vggalaus vm hana/ þad hefur hañ
alldrei befalad þier. Strijdtu þetta
Strijd med Norku z Kallmensku/ so þu
kmer vm sijder Sigreñ ad hroosa/ mz
hiartanlegre glede z fognude. Þitt eig
ed Holld/ þad strijder j þiñe Natturu a
mote þier/ huor Ovinur ad er þier suo
skiædur/ sem hann er þier nælægur.
Heimureñ sem er allt j kringum þig
strijder a moote þier/ huor Ovinur er
þess skiædare sem hann er marglidad-
te. Diofullenn sem Sueimar j Lopt
S ij enu

enu vpp yfer þier/ſtrijder a mote þier/ huor Ovinur er þeſſ ſkiædare ſem hañ er megtugre/ Eñ j Styrkleika þijns Guds kantu þa ad ſigra og yferviña/ Eñ þad ſkalltu vita/ ad þuilijka Ovine kantu ecke med Vggaleyſenu ad yfer viña/ helldur med ſijfelldre Baraattu. Þijnar Lijffſtunder eru Baraattuſtund er/ og þa verdur þu ſem allra meſt aſo kur þa þu ſiñur til ſem miñſtra Aſok na. Þegar þier ſijnſt ſo ſem ad þu ha fer Frid fyrer þeſſum Ovinum/ þa eru þeir ſ Mektugaſter a mote þier. Vil ier þu Sofa/ þa vaka þeir. Vwer þu þig ecke til moiſtodu/ þa Vwa þeir ſig til Aſoknar og ſkada. Marger þreyt aſt og giefaſt vpp a Veigenum fyrre eñ þeir faa nad j ſiñ Fodurlanded. Nu ad marger af Iſraels Sonum Doou j Eydemorkunne/ huorier er feingu ad odlaſt þad fyrerheitna Landed? Nuad marger andleger Abrahams Syner forfynaſt j Eydemorku þeſſa Lijfs/ ad ur eñ þeir faa ad odlaſt þa fyrerheitnu

Arfleifdena a Himnum? Eingeñ Hl-
utur kañ betur ad vppvekia off til ad
hrinda j burtu fra off Vggaleysenu/ he
ldur eñ pad/ ef vier hugsũ vm/ huad
bœer þeir eru sem stoduger standa allt
til Æfeloka. Lœtum oss þar fyrer lan
ga til þeirrar Himnesku Dyrdareñar.
Lœtum oss so Hiartanlega girnast ha
na. Lœtum oss hryggiast þar af/ad vi
er høfum hana eñ nu ecke medtekeð.
Lœtũ oss so vera athugasama þar vm/
ad missa hana ecke aptur/ad vier høfũ
af ønguu ødru Føgnud/eñ af þui allei
na/sem oss hialpar til heñe ad nœ.

Huar til stodar þad þo Madur
Glediest vm stundarsaker ef hñ verdur
þar a mot ad hryggiast vm alla eilijfd?
Huørnenn kunna Menn riettelega
glader ad vera j þessu Lijfe med þui ad
aller veralldleger Hluter sem oss kuña
ad kiœta og gledia/ þeir forganga og
þrotna vm sijder? Eñ hitt sem hrygg
ia kañ þuerrar þo nie þrytur alldrei.

 Vier

Vier Lifum so Vggalaust/lyka so sem vier hefdum alla reidu yferstaded þar hættelegustu stunder Daudās z Doom sins. Christur seiger hn̄ mune til Doō sins koma/ a þeirre stundu sem vier mei nū ecke. Þetta seiger Sañleiks Muñ eñ/ecke einusiñe/helldur tuisuar. Hlyd þu þessu þar fyrer/z verk vggande vm þig. Komie hañ a þeirre stundu/sem vier væntum ecke/þa er þad vyst ad ott ast/ad vier munum meiga verda kallad er fyrer Doomeñ/ecke so vel vidbuner sem skyllde. Eñ efvier komū þangad ovidbuner/O Herra Gud/huorneñ sku lum vier þa þaa stadest/þa strañgu Do oms alyckrun ſ þar mun ganga? Eñ þui er þo so vared/ ad þeir ſ tapa þar synu Mælefne a einu Augna blike/þe ir faa alldrei vppreisn vm alla eilyfd þadañ j fra. A einum stuttum tyma verdur vtkliad z alyektad þad ſ fram vid oss a ad koma vm þañ ęendanlega eilyfdareñar tyma/ A þessū stutta tyma

z Augnablike verdr huor eirn og eirn dæmdur/ annad huort til Lijffsins eda Daudans/ añad huort til fyrerdæming ar eda Saluhialpar. Ja/ añad huort til eilijfrar Dyrdar edr eilijfra Kuala.

O DROTTIñ þu sem hefur giefid oss þijna Nad/ til ad vppbiria þad gooda/ gief þu oss z eirneñ styrk/ so vier kuñum j þui hinu sama/ stadfaster ad standa allt til Æfeloka.

XXX

Vm þad/ huørnen Madur skal bera sig ad/ j fremsta lage/ ad breyta epter Heilagre Hegd an z framferde Christi.

CHristi Lijferne z framferde/ er sa fegursta speigell z fyrermyndã all ra Dygda z Mañkosta. Oll Christi hegdan/ er oss til vppfrædingar fra mſett. Marger vilia fa ad na Christo

enn vilia þo ecke þad til vinna/ad feta ep
ter honum og hans Framferde. Þeir
vilia hafa Nöf af Christo/enn ecke o-
mak til ad haga sier epter hans Lyn
erne. Læred af mier/þui eg em Hogvær.
z af Hiarta Lijtelatur/ seiger Endur
lausnarenn. Utan so sie þu vilier giör
ast Christi Læresueirn/ og læra ad bre
yta epter honum/ þa kantu ecke riett
Christenn ad vera. Ecke a alleinasta
Þijnann Christi ad vera Bitalingur þ
þijnar Synder/helldr a z eirnenn fram
ferde Christi ad vera þier til Epterdæ
mes j allre þisse hegdan z hondlan.
Þinn elskuge er Nuijtur og Raudur ad
Lit/siadu til þu sierl og eirnenn Raudur
af ndreifingu Christi Bloods/z Nuijt
ur af hreinne og flecklausre Epterbreyt
ingu hans Framferdes. Huornenn skyl
lder þu hafa elsku til Christum ef þu
elskar ei hñs H. Framferde? Ef þier
elsked mig seiger Endurlausnarenn/ þa
halldeð mijn Bodord/ huar þ ad þeir
seim

ſem ecke hallda Chriſti Bodord / þeir
eru hañ z ecke helldur elſkande. Chri
ſti allra helgaſta Frañferde er ſu allra
agiætaſta Lijfs Regla ſem til er/ z hu-
orke Franciſci nie Benedicti reglur/ ſ
Papiſtar meſt af hallda/eru j nockurn
mata vid þeſſa Regluna ſamlykiande.
Vilier þu vera Oſkaſonz z Barn Gu-
ds Fodurs/ þa giættu ad huørneñ hñs
eingieteñ Sonur hagar ſier z hegdar/
Vilier þu vera Samarfe Chriſti/ þa
ættu ad breyta epter Chriſto. Sa ſm
vill lifa j Løſtum og jllu athæfe/ hañ
hiñ ſame þionar Dioflenum/ Eñ huø
rneñ kañ ſa ad vera med Chriſto/ ſem
ſig hefur giefed j þienuſtu Diøfulſins?
Ad elſka Synder og Leſte/ þad er ad el
ſka Diøfuleñ ſialfañ/ þuiad allar Syn
der eru af Diøflenum komnar/ Eñ hu
orneñ kañ ſa Chriſtum riettelega ad
elſka ſem elſkar Diøfuleñ? Ad elſka
Gud þad er ad elſka heilagt Lijferne/
z frañferde/ þuiad allt heilagt frañfe

ode er af Gude/huørnen̄ kan̄ sa þar fy
rer ad elska Gud/sm̄ ecke elskar heilagt
Lijferne? Elskan̄ audsyneſt j verkun̄/
z þad er Art z Natura riettrar elsku
ad hun kiemur oſſ til/ ad ſtunda Gied
hans ſem vier elskum/ z ad vilia z mei
na hid ſama/ſo ſem ſa er vier elskum.
Þar fyrer/ef þu elskar Christum riett
elega/þa muntu ſtūda til ad vera hlyd
en hans Bifalningum. Þu munt og
eirnen̄ elska heilagt Lijferne/ſo ſm̄ hn̄
og munt endurnyaſt j Anda þijns Nu
gſkots/ſo þu huxer vm þad Nimneſkal
lijka ſem han̄ giørde.
Eiliijft Lijf er þar j ne faled z vnder
þui komed/ ad vier þeckium Christum
riettelega/en̄ ſa ȝ ecke elskar Christū/
hn̄ þecker hn̄ ecke. Sa ȝ ecke elskar Lij
ferlæte/ſkyrlijfe/Hogværd/ſparneytne z
Kiærleikan̄/ſa elskar ecke helldr Chriſ
tū/þuiad Christi Lijferne var eckert an̄
ad/en̄ ſaklaust Lijtelæte/Skyrlijfe ho
gværd/Sparneytne z Kiærleike. Chr
iſtur

istur seigest ecke peckia pa/sem ecke giora vilia siins Himneska Fodurs/ Þar fyrer peckia þeir z ecke helldur Christum/ sem ecke giora hans Vilia. Eñ huør er vilie Fodursins? Hñs vilie er vor Helguñ.

Sa heyrer ecke Christo til/sem ecke hefur hans Anda/ Eñ huar sem hñs Ande er/þar er hañ med siinum mestgiøfum/z Avøxtum/ Eñ huørier eru Avexter Andans? Þesser/sm̃ er/Kiærleike/Glede/Fridur/ Bliidleike/ Good girne/Giæska/ Trwen̄/ Hoogværd og Sparseme.

So s̃ yfer Christo husisdest heilagt Ande/so huisslest hñ z eirnen̄ yfer øllū þm̃ s̃ i Christo eru þ rietta z saña trw þuiad Brwduren̄ Christi geingur ept' hñs Sæleiks Ilman. Sa sm̃ helldur sier vid DRottiñ/ hñ er eirn Ande mz honum. So s̃ Holldlegt/ eda Liikamlegt sambland Ecktamans og Ecktakonu/ giorer þaug bæde eitt Holld.

Svj So

So giører z so su andlega Samteing ing/a millum Christi z eirnrar trwad rar Sælar/þau bæde/Christū z Sal ena eirn Anda. Huar fyrer sa sem ecke sкickar sijnu Lijferne/ z Framferde ept er Christi Lijferne/hañ huørke helldr sier til Guds/og ecke helldur hefur hñ Christi Anda j sier blijfanda.

Mun þad ecke tilbærelegt/ad vort Lijferne lijkest hans framferde huør ed af elsku til vor/ vard oss j ollu lijkur ad frateкeñe Syndeñe? Gud sem sig hefr openberad j Holldenu/hefur oss giefed Form z Fyrermyndan Christelegs Lijf ernes med sijnu eigenlegu Epterdæme so vier kyñum ecke þad fyrer oss ad bera ad vier hefdñ eckert Form epter ad bre yta/añad eñ Holldsins Girnd og Vil ia. Eckert Lijferne er betra/elskulegra eda Rosamara fyrer Samviskuna/ eñ Christi Lijferne/þuiad Christur er sañ ur Gud/ Eñ huad kañ ad vera jñdæll ra edur Roosamara enn sialfur Gud/ huør

huor ad er sa hæste z ypparlegaste Go
de? Heimsins z Veralldarenn" Lijferne
færer med sier stutt Indæle og Glede/
enn leider epter sig eilijfa Hrigd. Huor
tum hellst sem þu lijkest/ z epter huort
um sim þu breyter hier j þijnu Lijferne/
þeim hinum sama verdur þu z eirnen
Lijkastur j Vpprisunne/ Breiter þu ept
er Christo j þijnu Framferde hier j þe
ssu Lijfe/þa verdur þu honum og eirn
enn lijkur j Vpprisunne/enn sie so/þu lijk
est Dioflenum j Syndenne z jllsku verk
um/þa verdur þu honum z eirnen lijk
ur j Eilijfum Kuolum epter Vppris
una.

Sa sem vill mier epterfylgia (seiger
Endurlausnarenn) hann take vppa sig
Daglega sinn Kross. Ef þu afneitar
sialfum þier j þessu Lijfe/þa þecker Chr
istur þig fyrer sinn eigenn Lim a Doom
enum. Eß þu afneitar/vegna Christi
hier j þessu Lijfe/þijnum eigenn Vilia/
þijnum eigennlegum Veg og Virdingu

Sv iij Jm

Ia/og ollu þui sem þier kañ kiært ad
vera/þa mũ Christur lata þig niota
nde verda siñar Tignar/siñar elsku/z
siins vilia j odrũ Heime. Audlest þu
Hlutdeilld af Krossenũ Christi hier j
Heime þa odlast þu z eirneñ Huggun
z Hugsuolun j odrũ Heime. Lijder þu
hier Offsokn j þessu Lijfe/þa færdu rijk
uglegt verdkaup þar fyrer/j epterkom
ande Lijfe. Sa sem mig vidurkieñer hi
er j þessum Heime (seiger Christ:) hñ
vil eg vidurkieña fyrer mijnum Himne
ska Fodur. Nu eigum vier ecke ad vid
urkieña Christum alleinasta j þui ad
hallda hans Lærdoom sañañ/ helldur
og j þui ad breyta epter hans heilogu
Lijfe og Framferde/z so mun Christur
vissulega þeckia oss fyrer siin Born a
Deige Doomsins. Huor sem afneitar
mier fyrer Moñunum/seiger Christur
honum vil eg og so afneita fyrer mijnũ
Himneska Fodur. Nu verdur Christo
aþneitad/ecke alleinasta med Ordunũ
helldur

helldur myklu framar med illu z Ogu
dlegu Framferde / Þar fyrer huor sim
ad neitar Christo med Verkunum hier
i Heime/ honum mun og Christur
neita med siñe Dooms atlyckstan i ødrū
Heime.

Sa ma eingeñ reiknast fyrer eirn
christeñ Mañ/sem ecke hefur rietta z
saña Tru a Herrañ Christum. Nu
iñplantar riett z søñ Tru oss Chris-
to/ huor ad er þ rietta Vijntried/suo s
adra Kuiste. Eñ huor sa Kuistur eda
Grein a Christo/sem ecke fœrer Avoxt
þañ afhøggur z burt kastar sa Himne
ske Vijngards Herrañ. Eñ huor sem
i Christo blijfur/z i huorium sim hellst
ad Christur Byr fyrer trwna/hñ hiñ
same fœrer mijkeñ Avoxt.

Kuistur er ecke i Raun z Sañleika
innplantadur i Vijntried/ sem ecke
Dregur til sijn Vøkvan wr Vijntrie
nu/ So er og ecke helldur nockur su
Sala iñplontud Christo fyrer Tru

sem ecke Dregur til sijn þañ andlega Bokva Kiærleikans wt af Christo.

Giordu vort Framferde lijkt þijnu allra helgasta Frammferde Herra Jesu Christe hier j Heime/ so ad vier mættum þier fullelega lijkiast j odrum Heime/ AMEN.

XXXI

Vm þad/ huad þad sie ad afneita sialfū sier.

HVor sa sem vill mier epter fylgia/ hañ afneite sialfum sier/ seiger Endurlausnareñ. Eñ ad afneita/ sier so sialfum/ þad er ad bra sier leggia elsku til sialfs sijns/ þui su elska sem vier hofū a sialfum oss/ hun wtrymer Guds elsku. Viltu þu vera Christi Læresueirn/ þa verdur þu þar til

til ad ſtunda/ad Root þeirrar Elſku/ ſem þu hefur a ſialfum þier/ vppviſne og wt af deye i þijnu Hiarta/ Þui eing eñ elſkar riettelega Chriſtum v:an ſa ſ ſialfañ ſig hatar.

Nema ſo ſie ad Kornſæded/ſem nid ur ſæeſt i Jordena deye fyrſt/þa kañ þ ei Avogſt neirn af ſier ad færa' So ka nſu ecke helldur Avoxt Andans ad fæ ra/vtañ Elſkañ til ſialfs þijns wt af Deye adur fyrre i þijnu Hiarta.

DROTTJNN ſagde til Abra hams/Gacktu wt af þijnu Fodurlande og fra þijnu Ættfolke/ og wt af þijns Fodurs Hwſe/til þeſſ Lands ſem eg vil þier tilvijſa. Ecke kunne Abraham Forfader ad verda ſo merkelegur Guds Madur/ſem hañ var/ fyrr eñ þad hañ hafde ſkiled ſig vid ſitt Fodurland/ So kantu ecke helldur ad verda riettur og ſañur Chriſti Læreſueirn/ og eirn riett Andlegur Guds madur/ vtañ þu gan ger fra þeirre Elſku/ ſem þu hefur a

T ſialfum

ſialfum þier. Jacob/þegar hañ Gl[illegible]
mde vid Engeleñ/ þa vard hñ af hñs
ſterku Atecktum halltur a odrum Fæt
enum/ eñ annar Fotureñ var heill og
hrauſtur. Fyrer þeſſa tuo Fætur Jaco
bs þydeſt z merkeſt ſu tuofallda Elſka
ſem er elſka til vor ſialfra/ z Elſka til
Guds. Þa ed fyrſta nær Madur Gud
doomlegre Bleſſan/þegar hañ er hallt
ur a Fæte ſinnar eigeñlegrar Elſku/
Eñ hiñ Fotureñ Guds elſku er heill
z ohindradur. So ſem þier er omogu
legt mz ſama Auga ad lijta vppi Hiñ
enen og nidur a Jordena vnder eins/
So kantu z ecke helldur med einum z
hinum ſama Vilia þig ad elſka ym
f.am alla hlute og Gud i Himnenum.
Elſkañ er eirn ſa beſte Hlutur ſ Sal
uñe er giefeñ/ huar fyrer hun heyrer
til med riettu Gude einum/ſm er ſa all
ra ædſte z beſte i bland allra Hluta.
Þijn elſka er ſo ſem þiñ Gud/þuiad hu
ad ſem þu elſkar ollu odru framar þ
hid

hid sama giører þu ad þinum Gude.
Pad sem þu elskar øllu ød:u framar þ
virder þu z eirneñ fram̃ yfer alla adra
Nlute/ Nu er Gud alleina sa sem ypp
arlegre er og ædre øllum Nlutum Nu-
ar þyrer sa sem elskar sig sialfañ mest/
hñ gører sig ad Gude/ huad hid sama
er hm suijvirdelegasta Skwrgoda Dyr
kan. Pad sem þu elskar allra mest z
iñelegast þad virder þu og metur fyrer
so dyrmætañ Nlut/ so sem aller adrer
Nluter mættu vera honum vndergiefn
er og þionande/ Nu er þuilijkur so ypp
arlegur Nlutur eingeñ añar eñ Gud
alleina. Siadu þar fyrer til ad þu elſ
ker ei sialfañ þig vmfram̃ allt/ so þu
giører ei Gud afþier. Gud er ypphaf
z Ending allra Nluta/ þar þ a elskast
med riettu ad vppbyriast hia honum z
endast hia honum.

Guds eigenleg Vera er fraskileñ
fra øllum ødrum skøpudum Skiepnum
Puiad Gud hefur fra eilijfd vered j
T ij sialfu

sialfum sier þad hñ er/ þar fyrer a þijn alvarlegasta Elska ad vera fra skilen z sneydd fra ollum odrum skœpudum Skiepnum. Einrar og somu Tegun dar sem þijn elska er/ somu Tegundar eru þijn Verk z eirneñ. Ef þijn Verk fram koma af riettre og sañre Triw z Elsku til Guds/ þa eru þau Gude þeck z mikels verd; hans Auglite/ þo þau sieu lijtels verd og ꝼænyt reiknud fyrer Mañaña Augum. Eñ kome Verken þijn af þeirre elsku sem þu hefur til sia lfs þijns/ þa er omœgulegt þaug kunne Gude ad þocknast. Elskan sem Mad ur hefur til sialfs sijns/ hun fordiarfar og saurgar/ lijka vel þau bestu z yppar legustu Verk sem hañ kan af stad ad koma.

Þegar Christur var staddur i Hwse Simonar/ þa kom þar fram ein Kuiña huør ed sundurbraut eitt Kier fullt af dijrmætu Salve z smurde þar med Christi Hœfud/ Þad heñar Verk synde lijtels

lſtels vert/ eñ ſamt var þad Guds Sy ne þocknanlegt/ þuiad þad kom framm af riettre/ z ſañre trw/ af omeingudum Kiærleika z Jdrande Hiarta.

Foornfæringarnar voru Gude þægt Verk j Gamla Teſtamentenu/ Eñ ſa mi ſem ædur kuñe þad Verk ecke Gude ad þocknaſt/ Þegar Saul Kongur tok Herfang þeirra Amalechitarum z ætt lade þad til Fornfæringar DROTT NE. Eñ Ordſok þar til ad DRO TTNE þocknadeſt þad ecke var ſu/ ad þſſe Aſetningur Sauls kom ecke fr am af riettre elſku til Guds/ þuiad hef de hañ elſkad Gud riettelega/ þa hefde hñ ecke foracktad Guds Bod z Befal ningar ſem honū bifalade ad vpp Breña allt þad Herfang/ eñ offra þui ecke. Eñ Saul Kongur elſkade ſig ſialfañ framar eñ Gud og villde audſyna ſijna eigeñ Gudrækne j þeſſu Offre ſier til Hrooſunar.

Elſkañ er ſo ſem nockurs konar Elld

ur/þuiad ſo ſyngur Guds Heiløg Chr
iſtne ; Pſalmenum.

Kom þu goode H. Ande/vppfyll Hi
ortu þiña trwande/Og breñande elſku
þijna) þeim vppkueikiande/ z cc.

Eilds Logeñ helldur ſier ecke nidr
vid Golfed eda Jordena foſtum/ helld
ur leitar hann og Leggur vpp j Lop
ted/ Eins a þijn Elſka ecke ad hall
da ſier nidur vid þig/helldur leita vpp
j Hædernar/ til GVDS þijns Skap
ara.

Ad afneita ſialfum ſier heiter þad
og eirneñ/ad leita ſialfum ſier øngrar
Dyrdar nie Vegſemdar. Þeim ypp
aſta gooda ſem er Gud ſialfur tilheyr
er og eirnen hin hæſta z ypparſta Veg
ſemd. Sa ſem leitar ſiñar eigeñ Lofdy
rdar/hañ kañ ecke ad leita Guds Dyr
dar/ So ſem Endurlauſnareñ ſagde
til Phariſeaña/Hvorneñ er mogulegt
ad þier kuñed ad Trwa/þar þier leit
ed ydur ſialfū Hedoſunar og Vegſemd
ar

ar/ huør hia odrum? Hugleid þu epter dæme Christi/og fylg þui epter. Hñ hottar opt og tijdum vm sig. Ad hñ leite ecke siñar Dyrdar/ hann þigge ecke Hroosun nie Vegsemd af Moñunum/ z hañ sie af Hiarta Lijtelatur. Þu mætt tekur allar þær goodar Gaafur/ sem þu hefur/ af Guds Nende/ þar fyrer attu ad tilreikna þær z eirneñ Gude/ z giefa honū Dyrdena/ eñ þier ecke.

Af þessum Giæsku Bruñenum/ wtfliota Lækir allra goodra Hluta/ þar fyrer eiga þr somu Lækerner til Staþarens ad Reña/ þad er/ Guds Giæsku ad vera tilreiknader og Heim færder med þacklæte. Þau Grøs eda Blomstur sem kallast Solsequia þad er Sool fylgiendur/ snua sier ætijd epter Sooluñe/ af huørre þau taka siñ Vøgst og Bloomstunar Bokua/ j huørre hellst att sem Soolenn er. So byriar þier og lijka/ ad snua øllum þijnum Gaafū og allre þiñe Vegsemd ad Gude/ z vid

 ur

urkiena/ad þu haper ap honum allt þ
þeiged/ en eckert af sialfu þier. Være
pad nockud þu hefder af sialfum þier/
þa hefder þu vel ordsok til ad leita þi
er Lofst:rs/ og tilreikna þier þijnar ei
genlegar Gafur/ en med þui þ er eck-
ert helldur alleinasta af Gude/ þar fyr
er æfiu ecke þinar/ helldur Guds Veg
semdar alleina ad leita. Su vegsemd s
Madur sialfu sier tilreiknar/ snyr Ma
ke fra Gude. Epterdæme hofum vier
þar til a Nabogodonosor Konge/ huor
ed sagde þeita er su megtuga Babilon
huoria eg hefe vppbygt til eins Kong
legs Hwss j minu Rijke/ j Styrkleika
minar Magtar og mier til Lopstyrs z
V:gsemdar En huornen for pad sid
an forer Nabogodonosor? Pad auijs
ar Skripten/ so seigiande. Aadur enn
Kongurenn hapde þesse Ord wttalad/
þa heyrdest Raust af Himnum/ Þier
verdur sagt Nabogodonosor/ ad Rijkes
stiornen er fra þier teken/ og þu munt
verda

verda wtrekeñ fra ollum odrum Monn um so þu bwer i hia Villudyrum wti Morkeñe. Eins fer þad og so / vilter þu byggia þÿna andlega Babilon / þ er þÿn eigenleg Goodverk sialþum þier til Hroo:unar/ Eñ ecke Gude alleina/ þa verdur þu wtrekenn fra Guds Aug lite/ z hñs H. Eingla.

Þad heiter z eirneñ ad afneita sia lfum sier/ ad yþergiefa siñ eigeñ Vilia og hlyda honum ecke og breyta ecke ep ter honum. Ofs byriar besta Vilia all ra hellst ad hlÿda. Nu er Guds Vilie ætijd hiñ beste/ þar fyrer eigum vier z hellst epter honum ad breyta. Hans Vilia ber oss hlydugum ad vera af hu ors Hende vier medtokum allt þad gott sem vier hofum. Nu kiemur þad allt samañ alleina af Hende DROTTJ ns. Hans Vilia er skylldugt vier hlyd um/ sem oss vill leda til Lÿffsins z til alls hins goda. Eñ þad sama giorer vilie DROTTins sem ecke vill neirn

Tv þyrer

fyrerfarest. Settu þiñ Vilia og Vel þocknan til DROTTins/ z mun hñ giefa þier þad sem þitt Hiarta Oskar.

Vor eigenlegur Vilie leider oss til Dauda z Glotunar. Huad fellde vorn fyrsta Fodur Adam fra Guds Vinatt tu og þeirre Farsælld(sem hañ var til skapadur) i eilijfa glotun? Eckert añ ad eñ þad hñ lagde hia sier Guds Vil ia/og gegnde hønum ecke/ eñ epterfylg de sijnum eigenlegum Vilia. Hañ gley mde Guds Bodorde z hlydde Rꝼdleg gingum Diefulsins. Huor sm þar fyr er vill vera riettelegur Christi Lærisue in/hañ fra sier legge siñ eigenlegann Vilia og girnest ad epterfylgia Guds Vilia/Giætu ad Christo huad hñ gi ører i sijnu Daudastrijde. Offrar hañ ecke Gude sinū eigenlegū vilia/so s eitt þocknomeleat Offr? Offra þu z eirn en þar fyrer hijnū Vilia Gude/z so he fur þu lært sialfū hier ad afneita/so s Christur af þier w. hemter.

D

O DROTTEñ þinn Heilage Vilie verde/ ſo a Jorduñe ſem a Hiñnenū. Am̄.

XXXII

Vm þa riettu Huijld og Rooſemd Salareñar.

MAnnſins Sal leitar ſier opt ad Huijld z Vnan j þia þſſū ſtund legū z forgeingelegū Verallð areñar Hlutū/ huoria hun þo ecke ſiñe z kiemur þad ſo til ad Salen er myklu ypparlegre eñ aller adrer Hluter j Heimenū: Huar þ hun kañ ecke Huijld og Rooſemd ad fa j þuilijkū tilkomuliklū og lijtels verdum Hlutum. Aller adrer Hluter j Verølldune eru Jardneſker/ eñ Salenn vor hefur Himneſkañ vpp runa. Huørnenn ſkylldu þa þuilijker Hluter giefa henne og hennar Girnd Fullnægt. J Chriſto alleina finn ur hun ſijna rietta Huijld og Nægiu

T vj þuj

þui hañ alleina kañ allt þad ad vera sem hun kañ ad girnast. A mote Gu-
ds Reide huñlest hun ỹ Sœrunū Chri
sti. A mote Aklogun Diofulsins hef-
hun huñld z hugarhægd ỹ Almættenu
Christi. A mote skielfingu Logmalsi
ns ỹ Nadar Fyrerheitum Christi. A
mote Aklogun Syndaña ỹ Bloodenu
Christi/ huørt betur er Talande fyrer
Gude/ eñ Abels Blood. A mote Ogn
Daudans hefur hun Hugarhægd/ Hu
ñld og Roosemd af Upphafningu Ch
risti z hñs Hasæte/ þar hñ sitr til Fœdi
sins hœgre Handar.

So fiñur nu trweñ vor z Kiærleikur
eñ Huild z Hægd ỹ Christo þuiad þa
vier fœum Christum ad elska þa kañ
Kiærleikureñ ecke hærra ad komast/ edr
ædra ad elska. Þeir sem festa siñ Kiær
leika vid Jardneska Hlute/ þeirra Els
ka kañ onguа Huñld nie stilling ad fin
na. Aller Jardnesker Huter eru For
geingeleger og fallvallter/ og kuña þui
ecke

ecke Girnd Sælarekar ad fullnægia/ edur hana ad sedia/ þuiad þeir eru all er skāma stund varande/ eñ Sæleñ er eilijf/og epter Guds eigeñ Mynd skop ud/huar fyrer hū kañ alldrei fyllelega ad stillast/fyrre helldr eñ hun fær þau eilijfu z oþriotanlegu Giædeñ/ sem er Gud sialfr / j huoriū allt añad gott er jñefaled.

Þar fyrer so sem Trweñ vor a ecke ad stydiast vid neina Hlute / vtañ allei nasta vid Christi Forþienustu/z fullnæ giu/so æ z eirneñ Elskañ vor ecke ad lada sig til nockurs añars Hlutar/Ja ecke til sialfra vorra/þuiad Elskañ til sialfra vorra/hun hindrar Guds elsku huoria vier ættū þo ad taka fram yfer allt añad.

Sæleñ vor er Brudur Christi/huar fyrer hun a sier alleina vid hañ ad hallda og hañ eirn ad adhyllast. Sæ leñ vor er Hwz og eigenlegt Herber ge Christi / huar fyrer hun a ængu

T vñ um

tim Rwm ad giefa,'vtañ honū alleina.
Marger leita sier Nughægdar j Aud æfū z Ríjkedæme Veralldareñar/ Eñ huorneñ skal Nægd eda Nuíjld fiñast fyrer vtañ Christum? Nuar sem Chr istur er þar er Fatækt/ sie hun ecke hid ytra/ þa er hun samt hid jnnra j Nia rtanu. Sa goode Herra H.mens og Jardar/ hafde ecke þad sem hañ kuñe Höfde sijnu ad adhalla/ huar med hañ Helgade z vijgde oss sijnum Limum Fa tæktena til Handa. Audæfeñ til falla hid ytra/ eñ þad sm̄ Nuíjld z Roo skal Sælluñe giefa/ þad verdur ad vera hid jnnra j oss/ vid huad ad Sælenn kuñe sier ad hallda j Daudanum/ þegar vier verdum allt ad yþergiefa. Annad huørt skilia Audæþenn vid oss/eda vier vid þau og þad skiedꝛ stundum medan vier Lifum j þessu Lijfe/enn avallt og øbrigdullt/þeg^r vier wtaf sofnum/ Hu orneñ skyllde Sæleñ hafa þa Nuíjld og Roosemd af Audæfunum vid huør
hun

hun skilur?

Marger leita epter Huijld z stilling siñar Sælar ; Holldlegu Epterlæte z Vellystingum/ eñ þær kuña vm stūdar saker Hollded til frids ad stilla/ eñ Sælena øngvaneigeñ/ þuiad þm fylger opt astnær a epter Sorg z angist. Vellystingar og Holldsins Epterlæte heyra alleinasta til þessu stundlega Lijfe/ Eñ Sælen er ecke skøpud vegna þessa stundlega Lijfs/ huar fyrer hun verdr vid Lijkaman ad skilia ; Daudanum/ Huorneñ skyllde hun þa Huijld z Roosemd finna ; Vellystingunum? Sæl enn hefur sijna Huijld og Roosemd ; Christo. Huornenn var vared sialfs Christi Huijld ; þessum Heime? Hans Huijld var eckert annad ; þessum Heime / fra hans fyrsta Fædingar Tijma/ z allt ad hñs Dauda/ eñ Sorg z Swt/ Kuøl z Angist/ so hañ kiende oss ad dæma riett vm holldsins Vellysting/ huad hun være.

Tvijñ Marg

Marger leita siñe Sælu Nughægd ar z Nuijldar j storum Metordū z ypp arlegum Embættum/ Eñ þesse Nuslld eñ er ecke stødugre eñ so/ ad hun blæek ter j huortū Guste Veralldar Maña Þocknunar z Ohocknunar/ z veit alld rei nær eñ hun j burt fykur.

Nuort gagn edur Nytseme hef: þu aþ þim Losstyr sem þu fær af Moñū? Ecke meira eñ eitt fagurt Malverk hefur þar af/ þo þui sie hroosad. Nug leidtu þad litla platz Veralldareñar/ j huoriu þu byr/ Nuad lijted er þad ad reikna a mote øllu Landenu/ a mote all re Nordur ælfu Neimsins/ edur a mote øllum Neimenum? Nu þo þu heþder Loþstyr af øllum Neimenum (Nuad ecke kañ ad skie) Nuad være hañ þo ad reikna vtan so sem ecke var? Su Veg semd og sa Neidur er alleinasta Loþs verdur/ huor ed Vtvøldum verdur aþ Gude veittur j ødrum Neime. So sem Lijf Lijkamans er Sælen/ So er og Gud

Gud Lijf Salarennar/ huar fyrer so sem ad Saalenn Lifer þa ad eins riettu Lijfe þegar Gud byr j henne fyrer Nαd sijns Anda/ So er hun ꝛ eitrnenn Daud/ þeg ar hun hefꝛ ecke Gud j sier Bwanda/ Enn huada Nuijld kann Saalenn j Daud anum ad hafa? Sa fyrste Daude/ er Daude Saalarennar þegar Madꝛ deyr wt af fra Guds Nαd og Vingan veg na sinnar jllsku/ þesse Daude kann ecke αgiars enn epter sig ad leida þann annan Dauda Fordæmingarennar.

Nuor sem nu þar fyrer helldur sier stoduglega vid Gud/ ꝛ heþur hanns Hug gun hid jnnra j Hiartanu/ hanns Nuijld ꝛ Roosemd kann eingenn Olucka sem hid ytra til fellur ad sturla.

Midt j Angrenu er hann gladur/ midt j Fatæktenne Audugur/ Midt j Anaud enne med goodu giede/ ꝛ j sialfum Dau danum Lifande. Hann acktar ecke vppa Ogn nie hooton jllra Manna/ þuiad hann hefur Rooga Magt Heilagrar

Huggunar hid jñra/Hñ hryggest ecke j Mootlætenu/þt Heilagur Ande hug gar hañ Kroptuglega hid jnnra j Bri ostenu. Hm fellur ecke Fatæktek þungt med þui hañ er noogu rÿkur af Guds Myskun z Giæsku. Hañ sturlast ecke af Laste z Mÿnkunar Ordū Veral areñar Sona/med þui hañ hefur Lo styr hia Gude. Hañ hugsar ecke ri Vellysting Holldsins/med þui hønum er langtum kiærare z betur smackande Sætleike Andans.

Hañ fer ecke leitande epter Vingan Veralldareñar mz þui hñ hefur Hiar tans Lysting af Næd Guds og hans Vingan til huorrar hañ fiñur j Hiar tanu. Hañ girnest ecke Jardneskañ Fie siod/med þui hañ hefur sier þañ besta Fiesiodeñ geymt a Himnū. Hñ ottast ec ke Daudan/þui hñ lifer avallt j Gude. Hñ girnest ecke frekleg a Veralldlega Speke/þt hñ hefur H. Anda j Hiart anu sm̃ hañ vppfræder hid jñra anæge

lega

lega. Hañ ottast ecke Reidarþrumur nie Stormvidre/ecke Baal nie Brwsa nde Bylgiur Vatnaña/ecke Himeñin nglaña hotaner nie hrædelegar Form yrkuaner/þuiad hañ er j trwñe a Chr istum/langt vpphafeñ yfer allar soddã atturlegar Skiepnr z lifer j Christo ñ ecke j heimenum. Hañ lætur sig ecke illa blijdlæte Heimsins/þuiad hñ hey rer langtum blijdare Ord og avarpan er Christi j siñe Sælu z Samviitsku. Hañ ottast ecke Diofulsins Magt/ þt hann finnur til Guds Myskunar og Nijfdar / sa er langtum sterkare sem j hønum Lifer/ og vinnur sigurenn/ helldur enn Diofullenn sem girnest hñ ad vinna og giefur ecke. Hann geing ur ecke epter tilteigingu holldsins/ þui ad hañ lifer j Andanum/ og geingur epter hans aeggingum. Þegar And eñ Endurlifnar j Manenum/ þa de ydest og Krossfestest Hollded. Sa þarf ecke ad hrædast Diofulsins A-

 klogun

kiogun/sem veit sier vyssa z obrigdula Medalgaungu Herrans Christi.

Huilijka rietta z saka Nuƒld z hægd Smlareñar veite oss z giefe sa sem ha na hefur tilreidt z tilbwed/ DROTT iñ vor Jesus Christus Blessadur vm allar Allder/ Amen.

XXXIII
Vm Gooda og hrei na Samvisku.

HVAD sem helst þu giører/ þa hugsadu ollu framar vm Sam vitsku þijna/ ad þu hana ecke stur ler. Vilie Diofulleñ afsysa þig til noc krar Syndar/ þa ottastu fyrer Doome þiñ Samvitsku hid jñra j Hiartanu. Ef þu ottast j vidurvist Mañaña þad ad fremia sem jllt og osæmelegt er/ Hu ad myklu framar skalltu Ottast ad gio ra þad j vidurvist þinnar Samvitsku. Sa

Sa innre Vitnesburdurenn er langt um sterkare enn sa ytre/ huar fyrer/ ko eingenn vite aþ þijnum Syndum/ og þær kunne þui eingenn að aklaga af Mønnunum/ þa ber þo Samvitskann Vitne vm þær/ fyr' huørre þær dyliast ecke.

Samvitskañ Mañsins er ein af þm Bokum/ sem fram verda bornar z vpp flettar/ a þeim sijdasta Dooms Deige/ huar vm Lesa mꝏ j Openberingar Bokeñe.

Fyrsta Booken sem framin verdur borenn og Vppflett/ er Guds vijsdoms Book/ sem alla Hlute sier og Þecker/ wt af huørre openberlega nuuu verda vpplesenn øll Mañanna Verk/ Ord og Þanckar.

Su oñur Boken er Christur sialfur sem ad er su riettа Lijfsins Bok/ huør sem j heñe finst skrifadz med Guds Fin gre/ heilogum Anda/ fyrer rietta Trw j Bloodenu Christi/ hann verdur aþ

 Eingl

Einglunum jſaleiddur j Ninneſka Dy
rd z Sælu.

Þridia Bokeñ er Bok heilagrar Ritningar/epter huorrar jñehallde dæ
mt verdr bæde vin vora tru og verk hu
rt þau eru riett eda ecke. Orded þad ȝ
eg hefe fyrer þeim talad(ſeiger Endur
lauſnareñ) þad mun þa dæma a efſta
Deige.

Fiorda Boken hefur jñe ad hallda
þa ytre Vitnesburdena Fatækra og
añara naudſtaddra/ huorier a Deige
Doomſins munu oſſ iñtaka j eilyfar
Tialldbwder.

Fimta Boken hefur jñe ad hallda
þa iñre Vitnesburde Samvitſkuñar/i
huørre Bok allar þær Synder ſtanda
vppſkrifadar ȝ ſierhuor Madur hefur
drygt vm ſyna æfe.

Þetta er ein harla ſtor Bok/a huer
ia allt er vppſkrifad med ſtyl Sañleik
ans. So giefa þeir Fordæmdu ecke ſa
gt nei til ſiña Synda a Doomenum/
þuiad

þuiad þeirra eigen Samvitſka vñn͛ a
mo:e þeim. Þeir giefa og ecke helldur
ſkwd vndan Syndareñar aklogun þui
ad Doomſtoll Samvitſkuñar er med
þeim/og a Neima hia þeim/huørt ſim
þeir ſkya. Nrein Samvitſka er ſa ſkiær
taſte Speigell Sælareñar/j huørium
hũ kañ bæde ad ſia Gud og ſig. J ſaur
ugre Samvitſku kañ ecke ad ſiaſt þad
ſkiæra Lios Guds Auglitis. Nuar
fyrer Endurlauſnareñ ſo ſeiger/ ad
Sæler ſieu þeir hinu Nreinhiørtudu/
þuiad þeir munu Gud ſia. Suo ſem
hrein og ſkiær Aſiana er Dægeleg æ-
lits þ Mañaña Augũ/So er z vel ſkar
tande þ Guds Augũ hrein z oſaurgud
Sãvitſka/ Eñ ſweñ z roteñ Sãvitſka
fæder af ſier þa Orma ſem alldrei wt
af deya. Þar fyrer er oſſ allt kapp þar
a leggiande/a medañ þeſſ͛ Lijfſtunder
vara/ ad vier lærum ad finna til þeſſ
ara Samviſkuñar Orma og þa wͤ af
ad deyda fyrer ſaña Jdran/ eñ fooſtra
 þa

þa ecke a Vggaleiſenu ſn̄ til þſſ eilıfa Tijmans. Allar hinar adrar Bækurn ar ſem adur voru vpptaldar eru þar til þienande/ ad þeſſe Samviſkuñar Bok/ mætte leidriettaſt og vpp aptur ſkrifaſt. Nuar til ſtodar ſtoor Vitſka/ef þar er ꝧyrer ein jll Samvitſka/ þuiad epter þiñar Samviiſku Bok verdur þu Dæ mdur ꝧyrer Guds Doomſtole/enn ecke epter Book þinnar Vitſku. Vilier þu lata Bok þiñar Samvitſku riett ſkrip aſt/þa ſkrifadu hana epter þui ſem ſte ndur ſkrifad a Lijffins Book. Lijffins Book er Chriſtur/ þar ꝧyrer ſkÿladu krwna þÿna epter hans Kieñingū/ og Lijferne þitt epter hſs Framferde. Þa ed fyrſta verdr Samviſkañ þÿn good/ ef þu hefur hreint Niarta/ ſañ Ordañ Muñ og tilbærelegt Verkaña framſe rde. Nafdu Samvitſku þÿna ſuo ſem fyrer añad Lios j øllum þÿnum giordū þuiad hun kañ gløgguaſt ad ſyna þier huøriar Athafner riettar eru/ og huør
iar

lar Rangar. Taktu þier sterkañ vara
þyrer þeim Doomstol Samviskunnar
þar sm̄ hiñ same er sekur/ Sakaræber
eñ/ Vottureñ/ Doomareñ/ Fangelsed/
Pegnareñ og Bodulleñ. Nuar skal þa
fiñast vndanfære/ þegar sa hiñ same er
Doomareñ/ sem Vitne ber/ og honum
er kuñugast vm Mæled sem yferdæms
er? Nuort Gagn hefur þu þar af/ þo
aller adrer lofe þig og hroose þier/ eþ
Samvitska þijn aklagar þig? Sterk
are er Aklogun heñar eiñrar/ eñ Loþ
styr añara þushund. Nuad skadar þig
þad/ þo aller adrer Laste þig/ z halda
a moote þier/ ef Samvitskañ ein afsak
ar þig? Þesse Doomareñ alleina giet
ur bæde Mæled sokt og Doomenn wr
skurdad. Þesse Doomareñ lætur sig ec
ke blinda med Mwtum og skeinkingū
z ecke mykia þ̄ nockurn bænastad. Nu
vri hellst þu geingur/ eda huar hellst s̄
þu ert/ þa er alltijd Samvitska þijn hia
þier/ berande med sier þad sama sem

þu

þu hefur j hana jnklagt/ huort sem þ
er gott eda jllt. Þetta Geymsluſied for
varar hun ſo leinge sem þu lifer/ z ſkil
ar þier þui aptur a effta Doome. Þar
þ ſagde Spaamadureñ riett/ ad Mañ
ſins Heima meñ ſieu hñs Ovíner. So
hefur þu j þíñu eigenlegu Hwſe /og
af þíñum eigenlegum heimelis Moñ
um/ þañ ſem þig aklagar/ þañ ſem ad
þier giæter z ſijdan a þier hefner.

Huad gott giorer þad þo Madur
life j nægd allra Audæfa ef hñ þíñ eſt
af Suipum jllrar Samvitſku? Bruñz
z Vppræs allrar Mañſins Farſælld
ar/er j Mañſins ſialfu eigenlegu Hug
ſkote. Eñ ſie ſa Bruñureñ aptur byr
gdur/ Huorneñ kuña þa þar Læker wt
af ad fliota? Huort Gagn giorer þad
þott ein Siuk Mañeſkia liggie j Gull
legre Sæng? So giorer þad og ecke
helldur Gagn þeim ſem hefur jlla Sa
mvitſku/ þo hañ hafe allra añara Hlu
ta nægter og nooga Audlegd. So
ſtort

stort Kapp sem þier kyriar ad leggia þar a/ad þu odlest ei̇ ä̃ffa Saaluhialp/ So stort Kapp ber þier z eirneñ þar a ad leggia/ ad þu hafer gooda z roolega Samvisku/ þuiad vnder eins og þu mi sser gooda Samvisku/ þa misser þu og eirneñ Trwna/ eñ ad mistre Trwñe/ þa misser þu Guds Naad/ Eñ huorn eñ kanntu ad vænta þier eilı̃ffs Lı̃ffs/ þa þu hefur mist Guds Naad? þuilı̃ks Dooms mattu þier vænta aff Christo/ so sem Vitnesburdur þiñar eigeñ samvitsku er hliodande. Illgiørda me nerner/þo eingeñ þa aklæge/ eda neitt vm þa vppbere/eru sialfer sı̃ner aklag endur.

So sem þad geingur til fyrer þeim Drucknu/ad a medann þeir eru i sinna akosu Dryckiu/ þa finnst þeim ecke Mled giøra sier neitt mein edur Baga/ enn skømmu sı̃ýdar þa þeir hafa Sofnad/ og vakna vpp aptur/þa siña þeir huørneñ su ohoflega Dryckia hefur

fur þa wtleiked/ So geingur þad til þ
þeim sin̄ Syndga/a medan̄ þeir eru ad
Synda jdiusie/og þn̄ til þess þeir hafa
hana framkuæmt/ þa formyrkuast so
þeirra Augskots augu/og þeirra skilni
ngs sion/ad þeim synest so sem hū leide
eckert jllt epter sig/ En̄ sem Synden̄ er
fullkōnud/ þa rijs Samuiskan̄ vpp af
Suefne/og nagar þa og klagar akaf
legar/en̄ nockr soknare eda Sakaræbe
re kan̄ ad giora.

Þar eru þriggia handa Doomar
til/Fyrst er Guds Doomur/ Þar næst
Samuiskun̄ar Doomur/ Og j þridia
lage Veralldaren̄ar Doomur. So sin̄
þeir er nu omogulegt ad skioota þi' vn
dan̄ Guds Doome/so er þier z lijka o'
mogulegt ad komast vndan̄ Doome þin̄
ar eigenlegrar Samuisku/þo þu kun̄er
stundū vndan Veralldaren̄ar Doome
ad gieta komest.

Þar kan̄ eingen̄ Veggur ad skilia
a millum þijn og þessa Vottsins/so hn̄
ecke

ecke siae þïnar giorder z athafner. Nu
er afsokun skyllde þier duga þegar su
sïre akloguneñ hñ fordæm' þig? Roo
semd Samvitskuñar er so s nockurt vpp
haf eilïfs Lïfs.

Med langtum meire hugarhægd
kantu þig ad gledia/ wtaf godre Sam
vitsku j Mootlætenu/ eñ af jllre j Med
lætenu. Giegn allre ofrægd og alyge
kañtu oruggleega ad bera afsokun god
rar Samvitsku. Spirdu sialfañ þig ad
vm þïnar eigenlegar giorder z Fram
ferde/ þuiad sialfum þier er þar vm kuñ
ugra eñ nockrum odrum. Huad mein
ar þu stoda mune añara Maña ofoñ
Hroosañ? Eda huad skyllde þig skada
añara Logeñ Lastyrde þier til handa?
Epter Guds Dooms ælycktan alleina
stendur þu eda fellur/ Eñ hiña añara
Vitnesburder/ stydia þig huorke nie fe
lla. Samvitskañ verdur þui eilïf/ ad
Sælen vor er eilïf. So leinge liggia
Helvitskar Kualer a þeim formædu/ so

 sem

sem þeirra Samviska lætur ecke af yfer þeim ad klaga.

Eingeñ Elldur hid ytra kañ Lijkamañ so ad Plaga/ so sem þesse jñre Logeñ plagar Salena. Saleñ er si lijf sem j þessum Loganum Kuelst/ þui er z eirneñ Samviskuñar Elldur eilijf ur ō hana Kuelur. Ongvar ytre Pijnst er eru so obærelegar/ so sem þesse jñre slög Samvitskuñar. Fordadu þier þar fyrer/fyrer sekt Syndaña/ so þu faller ecke j Kualer Samvitskuñar. Simadu til þu wtslietter fyrer rietta z saña Jdran/þijnar Synder wr Book Samvitskuñar/so ad þær kuñe ecke ad verda Lesnar a Deige Dooms z þu verder ecke þrra vegna fordæmdr. Vtslöktu Oum Samvitskuñar mz alvarlegre Gudræk ne/so hñ fæe þig ei offmart bited añars Heims. Vtslöktu þeñañ jñvortes Elldeñ med þijnū Tarū j þessū Heime/ so þu fæer suolū Himneskrar Huggunar j ødrum Heime.

D

O DROTTINN/Gief þu oss ad vier kunnū ad strijda eitt gott Strijd/og behallda so trwne/z goodre Samwisku so ad vier loksins komustū klaklaust jn̄ til vors rietta Fodurlands. Amen.

XXXIV
Huorneñ Madureñ skule stunda vppa sannar legt Lijtelæte.

Hirtu þ þier Christeñ Sal/og athuga huad aum Mañeskian sie/z mz þeirre Ihugan verdur þier hægast ad forda þier Freistingu Drambsemeñar. Huad tilkomulijtell er Madureñ/þa hn̄ fædest j Heimeñ? Nu ad aumur a medan hn̄ hier velkest j þe ssu Lijfe? Og huad sorglegur/þa hañ verdur fyrer Daudan j burt hiedan ap tur kalladur? Madureñ j þessu Lijfe verdr asoktur af Diofleñum/særdur af

Freistingunum/lockadur af Vellystingunum/ niðursleigeñ z so sem Foottrodeñ af Motlætingunum/ siøtradur af Lostunum/ eñ Rændur z sneyddur Mañkostunum/ Nuar aþ villtu þa Drainba og stæra þig þu Jord z Aska? Nuad var stu modur eñ þu Fæddest? Varstu ecke fwlt z andstyggelegt Sæde? Nuad var stu a medan þu hier lifder? Varstu ecke saurenda Seckur? Nuad verdur þu epter þtta Lijf? Muntu ecke verda Orma Fæda? Ef ad nockud gott finst hia þier þa er þ ecke þitt eiged/helldr Gus ds alleina. Eckert er þitt eigélegt vtañ Syndernar/ þar fyrer mættu med riet tu eckert þier tileigna vtañ þijnar Synder/ þ er eiñ illur z Neimskur Þræll sẽ vill stæra sig af Gotze sijns Nerra og Nwsbonda.

Lijttu Mañeskia a Epterdæme Christi/ hønum þionar oll Nimnanna Dyrd/ Jea/ hañ er sialfur sú saña Dyrd og Vegsemd/og þo vill hañ ongua

Ver

Veralldlega Hroosun hafa/ helldr hro
opar hañ og seiger/ Læred af mier/ þui
eg em Hoogvær og af Hiarta Lijtelaat
ur. Sa eiñ er sañur Guds elskare/ sim
er hans epterbreytare / Sa sem hefur
Christum sier kiæran hañ hefur sier z
kiært hñs Lijtelæte. Þa hid fyrsta mæ
Þrælleñ skamest sijn ad Dreissa/ þeg"
hañ sier og yfervegur/ huad lijtelæt ur
sie sialfur DROTTJNN Dyrdar
eñar. Endurlausnareñ seigest vera su
Lilia s vex j Dalverpenu. Sañarlega
vex þetta edla Bloomstred Herrañ Ch
ristur ecke vppa Fiollunum/ þad er/ j
Drambsømum z Hofmoodugum Hiort
um helldur j Dalverpenu/ þad er i lijt
elatum og audmiukum Hiortũ trwad
ra/ Þuiad riettelega er þad sagt af ein
um þeim Heilaga Forþødur/ Ad Lijte
læt Saal sie þad hægasta Sæte z siæ
fn Herberge Christi. Straumar Gud
legrar Nadar Reña ofanepter/ eñ ecke
vppa mote. So sem Votnen sækia ecke
X vppa

vppá Hæðernat/so fluttur z ecke Guds Nad z Myskun vpp til þeirra Dramb somu/ helldur til þeirra niðurslegnu j Hiartanu. Sa Heilage David seiger j sijnum einum Psalme/ Ad DROT TINN sem byr j Hæðunum/ hann lijte hellst niður til þess Lijtelmootlega bæde a Himne og Iorðu. Það er vijst furðanlegt Hlutur/ en þo j Raun obryg danlega sañur/ ad vier kuñum ecke vpp fyrer þann allra hædsta Gud z hans Hatign ad koma/ vtan fyrer það all ra lægsta / og audmiukasta Lijtela/ tc. Huor sa sem er Lijtelmotlegur fyr er sijnum Augum z epter Alite sijns ei geñ Hugskots/ hañ hinn same er mijk els hattar j Guds Auglite. Sa þock nast best Gude sem sialfum sier mis þocknast.

Gud Skapade af ongua Himen z Iord/enn so sem það gieck til j fyrstu Sköpuneñe/so geingur það eñ til j End urskopuneñe. Nu skapade Gud alla

hlute

hlute afønguo/z þui endurſkapar hañ Mañſkiepnuna af ønguo efne huar þ vilier þu verda Endurgieteñ z Endur ſkapadur til eilijfs Lijfs/ þa lꝍttu þi er þikia þu ſiert eckert z ønguo nytur þ Guds Auglite.

Aller Meñ eru veyker z vanmꝍt tuger/eñ þo ꝍttu þig ſialfur ad dꝍma hiñ allra veykaſta og vanmꝍttugaſta af øllum/ þad ſkadar þig eckert/ þo þu wtaf ſañarlegu Lijtelꝍte halld' þig z dꝍmer ad vera minſt verdan af øllum eñ hitt er ſkadſamt/ef þu dirfeſt ad me ta þig fram̃ yfer nockurn.

Þeir xxiiij Aulldungarner (þad er øll wtvaleñ Guds Børn a Himnū) kaſta ſijnum Koronum nidr fyrer Stol eñ Lambſins/ huar med þeir tilleggia Gude alla Dyrd riettlꝍteſins/ Myſk unareñar/Spekeñar og allra Dygdar/ Huad bꝍre oſſ þa ad giora aumum Syndugum hier a Jørduñe? Þeir het logu Guds Einglar og Seraphim/

 hylia

hylia sijnar Asionur fyrer Guds Dyrd
ar Auzlite/ Huad skyllde þa su forack
tanlega Manniskiepna eiga ad giora
huor ed þ Gude mæ reiknast andstygge
leg i margañ mæta? Christur sem er
sañarlegur/ ꝛ eingeteñ Guds Sonur/
var so furdanlega Lijtelætur/ ad hann
nidur stie af Himnum/ ꝛ vppa sig took
vora audvirdelega Nætturu nidurlægi
ande sig/ ꝛ leggiande i Pijnuna ꝛ i Da
udan. Huad langtum framar bære þa
aumre Mañskiepnu ad Lijtelæcka sig/
huor ed med sinne Synd hefur falled
fr:a Gude sijnum? Sia þu og athuga
Christeñ Saala/ med huad furdãlegu ꝛ
dasamlegu Lijtelæte ad Endurlausnar
eñ ockar hefur Læcknad ꝛ grætt ockar
Drambseme/ ꝛ skilldu þig þui vid Dra
mbsemena. Fram̃ vm Veg Pijnuñar
ꝛ Lijtelætesins gieck Christur jñ i Dy
rdena/ Meintu þar fyrer ecke ad þu mũ
er þangad epter hønum komast/ ef þu
gei.igur a veige Drambsemeñar. Diof
larner

larner voru vegna Drambſemeñar wt
rekn' wr Himnarijke/Huorneñ ſkyllo'
þu þa ſ Himnarijked hefur eñ ecke od
laſt/komaſt þangad a veige Drambſe
meñar? Vegur Drambſemeñar leidde
Adam j burt wr Paradijs/Huorneñ ſky
lde hañ þa kuña ad leida þig þangad
huadañ hañ þiñ fyrſta Fodur Adam
wtleidde. Oſkum helldur ad vier meig
um vera Þienarar/ z Þuo Fætur vorra
Brædra med Christo/ helldr eñ ad met
aſt epter oftignarlegu Sæte med Diof
lenum. Lijtelæckum oſſ j þeſſu Lijfe/So
ad vier verdum vpphafder j odru Lijfe.
A: huga þu ecke Sæla mijn þ ſem þu
hefur/ helldur hitt/þad ſem þig vppa
vantar af þui ſem þu ætter ad hafa mz
riettu. Lattu þig meir hryggia þær dy
gder ſem þu hefur ecke/eñ þu hrooſeſt
vm af hinum ſem þu hefur. Þeigedu
yfer þijnum Mañkoſtum/eñ vidurkien
du þijna Leſte/Þuiad þad er vggande/
ad ef þu openberar Freſiod þiña Mañ

dygda med hrooſuneñe/ þa mune Dioꝼ ulleñ kuña ad ſuíkia hañ aþ þier med Drambſemeñe. Ellduren verdur huo rge betur forvaradur eñ j Oſkuñe/ ſo verdur og Elldur Kiærleikans/ huørge betur faleñ eñ j Oſku Lïtelætesins.

Drambſemeñ er Sæde allra Laſta Varaſtu þar fyrer ad vpphefiaſt aþ Drambſemeñe/ ſo þier verde ecke nidur kaſtad j afgruñ Laſtaña. Drambſem eñ er ſu hægaſta Sæng Dioſulſins/ varaſtu þar ꝥ Drābſemena ef þu villt ecke Dioſulſins Vnderlægia vera. Dr ambſemeñ er ſa ſterke þerrervindur ſm̄ vpp þurkar Bruñ Gudlegrār nādar. Varaſtu þar ꝥ ad vera vppblaaſeñ af þeſſū vindeñ/ ſo þu miſſer ecke þañ ſæ ka vokua Guds Nādar.

Lækna þu Herra Jeſu Christe/ þa ſtooru Boolgu z þrota vorrar eigenleg rar Drābſeme. Þitt heilaga Lïtelæte vere bæde fullnægia og ꝥmyndan vors framferdis/ Laattu vora trw kuña ſtad faſt.

fastlega ad sier ad vesta þitt Lijtelæte/ z vort Lijferne kuña þui riettelega epter ad fylgia og sier þar epter ad haga/ Am̃.

XXXV

Huørneñ Mañe byrie, ad fordast Agirndena.

So kiær sem þier a ad vera þijn Saluhialp / So andstyggele gur a þier ad vera agirndar eñar Løstr. Þar finst eingeñ so aumur z armur sem sa agiarne/ hu ørn so vel brestur þad sem hañ hefur/ so sem þad hñ ecke hefur. Sa hiñ Ag iarne er þui hraklegre øllũ ødrũ mõñ um/ Ad þo hañ sie ønguñ goodz þa er hñ þo sialfũ sier vestur.

So sm̃ Vpphaf allra Synda z La sta er Dramblæted so er og Agirndeñ Rot allra Lasta. Drambsemenn snyr Manne fra Gude, eñ Agirndeñ snyr

[illegible]

honum til ofmykellrar elsku a skopudū Skepnum. Eñ skaum og hugleidum/ huad dyrmætur Nytur þad er sem Agunden afrekar. Nun afrekar stundū eckert. eñ stundum skandleg Audæfe/ z þau med vanblessan og Guds Opockn an. Audæfeñ færa med sier omak z Armædu/ a medan þeirra er aflad/ Otta z Vaga/ þegar þau eru wtvegud og i vora Eign komeñ/ Sorg z Angur þeg ar vier þau aptur missum. Añad huort ofer:giefa Audæfen þig/ eda þu yfer giefur þaug. Huar fyrer/ ef þu setur þijna von til Audæfanna/ Uppa huad vilstu þu vona a Daudastundunneē ecke er von þu Trwer Gude til Vinsorgunar a þinne Saalu/ þar þu Trwer honum ecke til ad forsorga þinn Lijkama.

Hafe sa Almattuge Gud vmsorgun fyrer þier/ Þui skylldur þu þa efa vm/ huort hañ giefe veitt þier þijna Lijfs Naring/ eda ecke? Hafe sa allra vñs afte

aſte Herra z DROTTin̄ vmhyggiu fyrer þier/ Huar fyrer ertu þa ſtwran de/ huorneñ hañ mune kuña þig ad fæda? Hafe ſa Milldaſte og orleckaſte Herrañ Forſorgun fyrer þier/ Huar fyr er efaſtu þa vm/ huort hann vilie þig næra eda ecke? Þu hefur Loforꝺ Chriſti Handſkriptada huor ad er DROTT in̄ yfer Himne z Jordu / þar vppa hꝛo dande/ Ad þm̄ ſ leita Guds Rijkis/ z hn̄s rietlætis/ ſkule eckert añad naud ſynlegt a Bord breſta. Vppa þſſa Lof un mættu þig vel reida/ þ: hn̄ brigdar ecke ſijn Ord/ af þui hn̄ er ſañleikureñ ſialfur.

Agirndeñ er ſu ſuſvirdelegoſta Af gudadyrkan ſem verda kañ/ Huor ed ſetur ſkiepnurnar j Sæte Skaparans. Sa hinn agiarne ſetur ſitt Trauſt til Skiepnaña/ huort hn̄ atte alleinaſta til Guds ad ſetia. Huad ſem hellſt fra mar verdur elſkad eñ Gud þad verdur z eirneñ framar meted eñ Gud z frañ

X v yfer

yfer hañ teked/ Eñ huad sem framm yf
er Gud er teked/ edur hønum framar
virdt/ Er þad ecke auglioſt/ ad þad er
j Guds ſæte ſett/ z hæſta Guddomlega
tign veitt ꝟ verda ma? Eſau ſellde ſij
na frumgietning ꝑ eina litla Maaltijd/
ſo ſelia z marger Arfvon ſijna j Himm
arijke/ ꝟ þeim er af Christo wtvegud ꝑ
ſtundleg giæde og audæfe.

Judas ſellde Christū fyrer xxx. Silfr
peninga/ So ſelia z þeir hinu agiørnu
Guds Naad z Bingan af Christo wt
vegada/ fyrer ſtundlega aura og Rijke
dæme. Huørneñ kañ ſa ad lata ſig la
nga til Himneſks Sætleika Gudlegrar
Naadar/ ꝟ fullur er af Suſnadrafenu?
Huørneñ kann ſa hia Gude ſijna Lyſt
ing ad hafa/ ſem hana hefur a Aud z
Rijkedæme ſtundlegu hier a Jørdunnẽ?
Audæfen eru eirn Þyrner/ ſeiger End
ur lauſnareñ/ þar fyrer huør ſem hellſt
elſkar Audæfeñ og rijkedæme/ hañ elſk
ar ſkadſama Þyrna z Þyſla. O huad
marga

marga Sæl nidurkiefia þsser Þyrnar
ner ? Þui so sem Þyrnarner leysa ecke
Hueitenu vpp ad vægsa hiä sier/ So
nidurkrefur z eirneñ audæfa agirnden
andleguñ avegste Guds Orda/ So sem
Þyrnarner særa Mañ z stinga med sij
num Broddum/ so særa z meida audæf
eñ Mañsins Hugskot med vmsorg z A
hyggiu. Huors hefr þu þui añars þa
ad vænta/ eñ þss ad þu müer sialfr eilijf
flega forganga/ ef þu safn^r alleina for
geingelegū Fiesiodū z audæfum?

Þeir sem safna sier Fiesiodum hier a
Iordunne/ þeir eru Lijker þeim sem ad
geima sitt Korn diupt nidur j Rekum
og vessasomum Iardar Hwsum/ Þui
ad ædur enn þeir af vita/ þa er Korn
ed skiemt og Fordiarfad. Huad Heim
sker eru þeir og oframsyner/ sem ecke
girnast neitt annad eñ Iardneskt audæ
æfe/ Þui huorienn kann sa Iardneske
Hlutur ad Hugsuala Sælunne sem ad
er eirn Ande? Sæleß er Skepnd sit

 Eilijfs

Eilijfdar/huat þ þu giører heñe oriett ef þu lætz hana eckert añad girnast/eñ þ ſ stundlegt er.

Þess leingra sem þu lypter Sæluñe til Guds/ þss leingra dregst hū fra giṙ nd z elsku Audæfaña.

Skiepnurnar þær sem næstar eru Himnenum/ þær safna sem minstre At viñu saman/ so sem ad eru Fuglar Lopt sins/ huorier huørke sa nie vppskiera/ nie j Kornhlaudur safna. Mys z oñr Skridkuikende hafa sam̃dratt z safna til samans i sijnum Holum z Fylsnū/ og kiemur þad so til/ ad þær Skiepnur eru sijdre j siñe Tegund eñ Fuglarner. Þad er Teikn til ad Sælen mune vera frasnueñ fra Gude/ og offsamlijmd og samtynd vid Jardneska Hlute/ ef ad hun elskar Audæfeñ/ framar eñ ber. Gud gaf þier Sælena/ ſ er sa dyrmæt afte Hlutur/ Skylldir þu þa ecke trwa honū til ad hafa vmhyggiu þ þijnu Lijkamlegu Lijfe?

Gud

Gud fostrar Fugla Himensins/ skylldе hañ þa ecke fostra þig myklu helldr þu sem ert epter hu̅s eigeñ Mynd skapadur? Gud klæder Liliugros Akursins Skyllder þu þa efast vm huort hann mune vilia klæda þig eda ecke? Guds Nade/ ad Skilningur Mañsins og trweñ hans/ kañ ecke ad kieña honum so myked sem Natturañ alleina kieñer Fuglunum. Fuglarner huorke nidur sa nie vppskiera helldur by̅fala Gude z trwa honum til fosturs z forsorgun ar siña Ly̅kāa. Eñ þeir agiørnu trwa ecke Gude z hans Orde/ vtañ þeir mædr fyrre forsorge sier sialfum fyrer Atviñuñe/ so trwa þeir sy̅dan ad hann mune gieta þa forsorgad. Sa hiñ Agiarne er sa allra oriettvy̅saste ꝛ bland allra añara Mañа/ þuiad hañ hafde eckert med sier hingad ꝛ þeckañ Heim/ eñ samt er hañ þo so Ahugasamur vm samdr att Jardneskra Audæfa/ so ꝫ hu̅ villde opriotalegt Gotz mz sier burt føra wr

Sa hiñ agiarne er sa hiñ oþacklaat aste ad reikna j bland allra añara ma ña/þui hñ medtekur margt gott Lan af Gudz hende/eñ treister hönū þo alld rei af Hiarta til heims goods. Sa hiñ agiarne maa og liker reiknast Heimska re øllum ødrum Mönnum/ þuiad hañ yfergiefur þau riettu og sønu Giæden/ aan huora ad eingeñ Hlutur ma riettelega goodur reikanast/ Og helldur sier vid þad sem i Raun og Sanleika er ecke gott fyrer vtan Guds vingan/ helldur skadlegt. Sa sem verdur Herteken af elsku Jardneskra Hluta hañ maa ecke seigiast Eignar Herra þeirra/ helldur þeir hans. Agirndeñ kañ huorke med Audæfunū/nie mz Orbyrgdeñe wislok uast. J Orbyrgdeñe mynkar hun ecke Þui þess sijdur sem Madureñ fær þad s hñ girnest/þss akaflegar girnest hñ þad hañ fær ecke.

J Rijkdoomenum kañ hun z ecke

helldur

helldur a huerra/Huiad so ȝ Auratn er margfelldast/so margfalldast z eirn en Agirndeñ/z þess meira sem hik Agi arne hefur aflad/þss meira girnest hñ ad auka/ Og fer Agirndeñe ecke olijkt. z Elldenum/ þess meire Breñevidur ȝ ad honum er lagdr/þss meir vex hñ. Agirndeñ er mioc lijk þeim Vatssira une sem hefur j fyrstu lijtel vpptok/ eñ vex sijdan af adskilianlegum Kuijslum ȝ j hann koma/þar til hañ verdur eitt ognarlegt z yfergnæfanlegt Flood.

Settu þar fyrer Aura Agirndeñe þi ñe takmark/ so hun drage þig ecke nid ur j þad afgruñ/ sem eckert Takmark hefur. Marger suelgia þad hier j þess um Heime; Jdur Agirndarekar/ sem þeir verda ad smellta z mellta med sier j Helvijte ad eilijfu.

Marger læta sig so þysta epter a vinningenū/ ad þeir hlaupa þar þ staan de z vijsvitande j glotunina.

Virtu þetta þyrer þier Smia

min'og a'huga þetta gaumgiæfelega so þu fordeist Agirndena. Eckert af þijnu Gotze eda Audæfum kantu med þier ad bera til Doomsins/ wtan þad alleina sem þu hefur i Guds Nafne Fatækum giefed fyrer huad/þo þad sie Lijfels vert eda stundlegt z fallvalt/þa hefur Christur þar fyrer heited eilijfu Lijfe þeim hinu Riettruudu. Giefdu þar fyrer þeim Fatæku z Voludu/ so þu geymer þier þad til Framtijdarennar Þuiad allt hitt sem afgeingur/ af þui sem Fatækum er giefed/ þad kiemur od rum i Hendur/kanske þeim sem þu vill der sijst. Su er Agirnden̄ v. st/ ad lata sier ei nægia med DROTTInn/þa Madur hefur hann ødlest. J Raun og Sannleika/ vænter sier sa ecke þess Himneska/sem miøg mijkels virder þet ta hid Jardneska. Huornenn skyllde sa wtgiefa sitt Lijf/ fyrer sinn Brodur eda Naunga/sem ecke vill veita honū af sijnu Gotze hid minsta þo hn̄ bidie?

Hond

Hond þess Hins Fatæka/ er ein Hímneſt Fiarhirdſla/ Þad ſem j Hana er lagt/ geymer Hun a Himnum/ ſo þad eydeſt ecke a Jordūne. Vilier þu giøra Gude þad ſem Honum vel lijkar/ þa giørdu til gooda þeim Fatæka. Þad ſem til gooda er giørt Timunū/ þar þyrer þackar Høfuded.

Chriſtur ſeiger til þijn/ ad þu ſkuler giefa ſier/ af þui ſem Hañ Hafe lanad þier. Giørdu ødrum til gooda af Gudz goodum Gæfū/ ſo muntu gott j ſtad eñ hliota. Byttu wt þijnum Tijman legum Audæfum/ ſo þu kuñer þeim ad behallda/ þui Huør ſem offaſt a þeim helldur Hñ tapar þeim. Hlyd þu þeſſ are Aminingu Chriſti/ ſo þu þurfer ecke ſijdar ad hlyda Hans Avijtum. Þar ed Hañ ſeiger/ Fared fra mier bøluader j eilijfañ Elld/ þt þier fæddud mig ei þa eg var Hungradur/ ⁊ c.

Ølmuſugiøfeñ er ſo ſem eitt Heilagt Sæde. Saer þu þeſſu Sædenu nañ

Y lega

lega nidr/þa skier þu z so naũlega vpp/
Eñ saer þu þui rijflega nidr þa skierdu
z so rijflega vpp. Vilier þu vera j tolu
saudaña Christi/so giordu hñs saudu
til gooda. Lattu þier Vijte Kidaña s
standa Christo til Vinstre sijdu ad var
nade verda/huor ed fordæmd vda ecke
þar ꝥ/ad þau hafe ranglega fra vdrũ
teked/helldr ꝥſſ vegna ad þau hafa ec
ke Fæde/z Foostr veitt Christi Limũ.
Hneigdu og beigdu vor Hiortu sañe
eilijfe Gud til þiñar elsku/z Naunga
ns/fra Agirndene.

XXXVI
Um þad/huorneñ vared z hattad sie riettum z soñ um Kiærleika.

IEttur og Hmeingadur Ki
ærleike edr Elska/ er sa Hlu
tur sem alla tijma a Heima
hia

hia þeim Gudhrædd u/og ecke kann vid
þa ad skiliast. Eingenn Christenn
Madur er æn Trwarennar/ enn eing
enn riett Trwa er æn Kiærleikans.
Þar er visselega ecke Birta eda Lioos
riettrar Trwar/ Þar sem ecke er Hite
eda Ilur Kiærleikans/ þuiad so sem ec
ke kañ birtan ad skiliast fra Sooluñe/
so kann ecke Kiærleikureñ fra Trwñe
ad fraskiliast. Kiærleikureñ er su ytre
Hræring eda Verkan Sæalareñar/ sm̃
alldrei wtdeyr nie slokñar/ so leinge sm̃
Sæalen lifer andlegu Lijfe hid ỹñra.
Sie Lijkamenn æn Andardrættar þa
er hañ Daudur/ So er z trweñ Daud
æn Kiærleikans. Sa heyrer ecke
Christo til/ sem heþur ecke hans An
da/ enn sa heþur ecke hans Anda
j sier Bwanda/ sem ecke Idkar Kiær-
leikann/ þuiad Avogstur Andans er
kiærleikeñ. Eitt gott Trie kañ ecke ad
þeckiast/ vtan af sijnũ avoxtum/ so kañ
og eingeñ ad verda þecktur fyrer Trw
 adan

adan Mañ/ vtan hann hafe Kiærleik eñ. So sem Lijkamans Limer samtei ngiast z vid magt halldast jnnbyrdes/ fyrer Andañ eda Sælena Mannsins/ So samteingiast z eitneñ riettir Limer þess andlega Lijkama Christi/ fyr* hei lagañ Anda huor ad er band Kiærleik ans. J Mustere Salomonis var allt yferdreiged z huled/ bæde hid jñra z yt ra med klaru Gulle/ So byriar z eirn eñ ad j þui andlega Guds Mustere sie allt forgyllt z yferdreiged med Kiærlei kanum/ bæde hid jñra j Hiartanu/ z so lijka hid ytra j Verkunum. Kiærleik ureñ a ad koma Hiartanu til Medau mkunar vid Naungañ/ Nañ a lijka ad hræra Hendurnar til ad wtbyta z deila þeim hinu Fatæku/ Þui huort gagn er ad toomre Medaumkaneñe/ ef ecke par raknar af Hendeñe? Eñ þo er ei ytre wtlateñ Gude þæg nie þeck/ vtan þau kõe frañ af riettre Hiartans Med aumkan. Tweñ fær alla Hlute af

Gude

Gude/en̄ Kiærleikuren̄ utbyter aptur
i staden̄ Naunganum ollu þui han̄ fær
z hefur. Trwen̄ giorer oss Gude lijka
ad Nætte z Tegund. Nu er Gud sial
fur Kiærleikuren̄/ huar fyrer ad þar s̄
Kiærleikuren̄ audsyner sig ecke hid ytra
þ' þarf eingen̄ ad meina/ad Gud mūe
bwa fyrer Trwna hid jn̄ra. Eingen̄
truer sa a Christum sm̄ hn̄ elskar ecke/
en̄ sa elskar hn̄ ecke/sem ecke elskar sin̄
Naunga/þuiad elske han̄ ecke Naung
an/huorn hn̄ sier/Huornen̄ skyllde hn̄
þa elska Gud sem han̄ sier ecke? Sa
forlætur sig ecke med sonu Trwnadar
trauste vppa Christi Velgiorninga/
sem skylldugan̄ Velgiorning ecke vill
bevysa sijnum Naunga. So sem eckert
þad verk maa gott reiknast sem ecke fr
am̄ kiemur af Truñe/so er eckert þad
verk i sialfu sier gott/ sem ecke kiemur
fram̄ af Kiærleikanum/þui Kiærleikur
en̄/er so s̄ Fræ z Sæde til allra Man̄
kosta/ og eingen̄ sa goodur Avogstur
Y iij verk

verkasla ȝ ecke vegs vpp af Root Kiær leikans. Kiærleikuren er sa andl ge Sœlarenar smeckur/ huorium alleina vel smackar allt þad sem gott er/ z rett telega heilnæmt Mañenum af Gude sendt/ þar þ smackar Kiærleikanū allur Kross z Mötlæte vel/ Jæ/ lijka vel skal fur Daudeñ/ þo ad Nolldenu smackist þesser Nuter swrer og beisker. Skript eñ seiger ad Kiærleikureñ sie sterkur so sem Daudeñ/ Jæ/ þad mä vel reiknast ad hañ sie sterkare eñ Daudeñ/ þuiad þad giærer Kiærleikureñ ad Christur gieck j Daudan fyrer oss/ huort Kiær leiks verk Daudeñ ei kuñe ad hindra med ollū sijnū Krapte. So kiemur og eirneñ Kiærleikureñ saňarlegū Guds elskendum z astvinū ad ganga j Dau dan fyrer hañ.

Oll Guds verk fram kōa af Kiærlei kanū/ lijka vel þau þegar hñ straffar oss vegna Syndaña/ þar þ eiga z lijka oll vor Verk ad kōa fram af Kiærleika mu

um/til Guds z Naungans. Gud lætur
oss sia/so sem Speigel z Fyrermyndan
Kiærleikans a øllum sijnum skøpuduin
Skiepnum. Sooleñ z øll øñur Himen
Tungl Lioma z Lysa/ecke sier/helldur
oss Møñunum z ødrum Dyrū a Jord
uñe. Jurternar eru til Læknis Dooms
adskilianlegs/ecke sier/helldur oss z vor
um Lykømum. Lopted/Votnenn/Kuik
inden z allar adrar skiepnur eru Mañ
enum til gagñs z gooda. Ad kuña ad
skilianleg Tūgumaal/er til øngrar and
legrar Nytseme gagnlegt fyrer vtan
Kiærleikann/þuiad soddan Kunnatta
Tungumaalaña/ef hun er an Kiærlei
kans/þa kiemur hū mañe alleinasta til
ad hroosast z dramba þar wtaf/. Eñ
Kiærleikureñ vppbygger og efler Chr
istnena. Þott þu viter alla Leyndardoo
ma ef þu hefur ecke Kiærleikan/þa sto
dar þad eckert. Þad kantu ad sia a
Dioflenum/ huør ed eckert Gagn hef
ur þar af þo hann kunne Leyndar-

doma ad ſkilia. Þott þu hafer ſoddan trw ad þu kuñer Fiollen̄ med hen̄e wt ſtad ad hræra/ en̄ hafer þu ecke Kiærleikan̄/ þa kan̄ þig þad eckert ad bata/ þuiad þuilijk trw þienar alleinaſta til þeſſ ad giora Furduverk/ en̄ ecke til þeſſ ad giora þig Sæluholpen̄.

Kiærleikuren̄ er yparlegre helldr en̄ framkuæmd Daſemdarverkan̄a/ þi Kiærleikuren̄ er obrygdanlegt z eigen̄ legt Teikn rteittra z ſan̄ra Guds Barna. En̄ Daſm̄darverken̄ ad gieta giort þ veiteſt lijka vel þm hinū ogudlegu. Til einſkis kiemur þad þott þu wtbyter a medal fatækra øllum þijnum Audæfum / Hafer þu ecke Kiærleikan̄ þar med/ þuiad godgiordernar hid ytra eru eckert an̄ad en̄ Hræſne/ ef þær koma ecke fram̄ af Kiærleikanum hid jnnrá. So eru Lœker Goodgiordanna Sauruger z einſkis verder / ef þeir ſpretta og ſlioota ecke wt af Brunne Kiærleikans.

Kiær

Kiærleikureñ er þoleñmodur/ þuí
ad Madur reideſt þeim traudlega ſem
hañ riett elſkar. Kiærleikureñ er good
giarn/ þuiad ſa ſem af Kiærleikanum
giefur Naunganum ſitt goodviliugt z
elſkuſamt Hiarta/ Huorneñ ſkyllde hñ
kuña ad neita honum añara ytre Vel
giørningaña /ſem langtum miña eru
verder? Kiærleikureñ er ecke Ofundſiu
kur/þuiad hañ virder añara Lan ſem
ſitt eiged/og gledſt aþ þui ſem ſijnu eig
en. Kiærleikureñ giorer eckert Jllmañ
lega/þui aller fordaſt þm til miſka ad
giøra/edr þa ad ſtyggia ſm̃ þeir elſka.
Kiærleikureñ Hrokar ſier ecke vpp/þui
ad fyrer Kiærleikañ verdum vier jũbyr
dis Limer a Chriſti Lijkama/En huo
rneñ kañ eirn Limureñ vpp yfer odrum
ad þikiaſt? Kiærleikureñ ſyn' ecke a ſier
ofyndt vidmot/ þui þad kiemr af Reide/
eñ ecke af Kiærleika/huor ad er ſo ſem
Taumur z ſtilling Reideñar. Kiærleik
ureñ leitar ecke epter þui ȝ hñs er/þui

 ad

ad þañ sem Madur elskar þañ sama
metur hañ meir eñ sialfañ sig/ z leitar
framar hans Gagns eñ sijns eigens.
Kiærleikureñ verdur ecke til jlls vppeg
ndur/þuiad øll Reide kiemz af Dramb
semeñe/ eñ Kiærleikureñ hellldur sig hu
erium lægra. Kiærleikureñ þeinker ec
ke jllt/ þui þeim sem vier hugsum jllt/
þa kuñu vier ecke kiæra ad hafa. Kiær
leikureñ gledur sig ecke yfer Ranglæte
nu/þuiad hañ fiñur til añara Eymda
so sem þær a sialfum hõnũ læge. Kiær
leikureñ vmlijdur allt/ Truer øllu/von
ar allt/ Hañ vmber allt/þuiad þad sĩ
Kiærleikureñ vill læta sier giøra/ þad
giører hñ z eitneñ ødrũ. Tungumal
unum mun liña/ z Spadoomunum mũ
flota/og Spekeñe hætta/ eñ Kiærleikr
eñ mun alldrei afmaadur verda/ helldur
þad sem avantar hier j Heime/ þ mun
vid hañ aukast j ødrũ Heime so ad hñ
verde þar algiørdur z fullkomeñ. Gud
skipade ad þar skyllde giørast tuø Allt
are

are j Tialldbwdenn/og ad Elldenn skylde taka af þui fremra/ z bera hann jnn a þad innra. Allstare þesse tuo merk la tuofalldann Hoop Guds Barna. Ann ar er hier strijdande a Jordunne/ Enn annar Sigre hrosande a Himnum/ So verdur og Elldurenn Kiærleikans flutt fra þessum Hoopnum sem a Jordunne Strijder/ og til hins sem þar vppe fa gnar.

Hugsadu hier vm Sæla mijn/ og kappkostadu ad hallda Kiærleikanum. Huornenn sem þinn Naunge er a sig ko menn þa er hann þo sa hinn same/ sem Christur hefur virdst ad Deya fyrer Þui skylldur þu þa synia þeim hinum sama Lijtels velgiornings sem Christ ur Lagde sitt Lijf wt fyrer? Ef þu Elskar Gud riettelega/ þa hatar þu visselega ecke hans Jmynd. Vier er um aller eirn andlegur Lijkame/ þui ber oss øllum ad hafa eina andlega Saal. Þad er ecke tilheyrelegt ad

 þeir

þeir skulu Lifa j Sundurþycke. hier a Jordunne/ sem til samans eiga ad bwa sijdar a Himnum. Med þui vier viliū aller vera samhuga j þui ad Trwa a Christum/ Þui skulum vier þa ecke j͛ bÿrdis samhuga vera. Vier erum aller Þienarar eins ⁊ hins sama Herra/ hu ar fr er ecke er riettvijst ad vier skylldū knurra vor a mille/ edur vera osamþyck et. Sa Limur a Lijkamanum er Da udur/ sem ecke finnur til þess sem meinle gt kann ad vera ødrum Limunum/ So þarf ⁊ eingenn sa ad meina sig ad vera andlegann Lim/ a andlegum Christi Lij kama/ sem ecke lætur sier til Hiarta ga nga/ þad sem hans Naunga sturlar ed ur skadar.

Eirn Gud er Fader vor allra/ huorn vier og eirnenn Nefnū vorn Fødur dag lega/ epter þui sem Christur hefur kie nt oss/ Enn huorneñ skyllde Faderenn þe ckia þig fyrer sinn eigenlegann Son/ vil ier þu ei þeckia hans Børn fyrer þijn

Systkin

Systken? Oss ber Meñena ad elska/ epter Guds Bodorde. Sieu þeir verd uger þrrar elsku/ þa lætum oss þa þar fyrer elska ad þeir eru þess verder. En sieu þr þeirrar elsku overduger/ þa læt um oss þo samt elska þa/ z lætum þad rijkia i/ ad Gud er þess verdugur/ ad vi er hlydū honum. Elsker þu þañ þig hatar/ þa audsyner þu þar mz ad Gud elskar þig/ Reiknadu ecke so til þess hu ad Meñerner giordu þier/ so sem til þss huorneñ þu hagier þeir/ z hafer hag ad a mote Gude. Acktadu ecke so vppa þad huad þiñ Ovinur giorer þier ran gt til/ so sem vppa þad/ huad mīked gott sa hafe þier giort alla Daga/ sīn hefur skipad þier þū skuler elska þinn Ovin. Vier erum naungar huor añ ars ı ſībyrdes/ med þui vier erum af so mu Verkefnum og eins tilkomner ı Ne imeñ aller saman/ eñ Brædur z Systr erum vier þui ı ſībyrdes/ ad aller vier væntum oss ıafnt þessarar Himneskra

 Arþ

Arfleifdarefiat/ Staum þar fyrer til vi er elskum huør añañ.

Vpptendra þu i oss Goode Gud og elskulege Fader/ Elld Kiærleikans og sañrar Elsku j þijnum heilaga Anda/ Am̄.

XXXVII

Huørneñ Meñ skule astunda skyrlijfed z tucktugt Lijferne an Losta Saurgunar.

SA sem vill vera Herrans Christi riettur Læresueirn honum ber ad stunda vppa Heilagt Skyrlijfe z Hreinlijfe. Gud er eirn skyr z hreiñ Ande/ huar fyrer hañ vill mz skyrlijfum Bænum/ þad er af skyrlijfu Hiarta wtkomnum dyrkadur verda. Eirn af þeim gomlu z vijsu sagde/ ad helgū Saalareñar og skyrlijfe Lijkamans sieu tueir Lyklar Gudræknefiar z Farsælldareñar/ Nema so sie ad Lijkameñ verde geymdz

geymdur hreint z obleckadur fra Losta
seme z saurlijfe/ þa kañ ecke Sꝍleñ al
varlega nie iſrelega ad bidia ſiñ Skapa
ra. Lijkamer vorer eru Musterere H. An
da/ Huar fyrer vær ꝍttū vel ad varast
ad taka ecke Lime Christi/ z giora þa
ad Limū Hoorunar.

Læ:ū oss stunda til ad hallda oss vid
Gud DROTTin vorn mz truñe z skyr
lijfenu/ so vier verdū eirn Ande mz hō
nū/ eñ fordūst ad hallda oss til Hoorku
eñaña/ so vier verdū ecke eitt Holld mz
þeim. Þeir j Sodooma Borg vrdu sle
gner med blindne af DROTTne/ Jꝍ/
bꝍde mz Lijkamlegre z andlegre Blin
dne/ sama straff geingur eñ nu j Dag
yfer alla þa sem j saurlijfenu lifa/ Þe
ir sia ecke Fegurd þess edla Brwdgum
ans vors a Himnū/ Eñ þeim syneſt os
fagurt Andlit Lausakueñaña/ s þo er
andskyggelegt bꝍde fyrer Gude z ollū
Moñum. Saurlifes þeirra j Sodoo
ma Borg var Hefnt med Ellde og

Y viij Brefie

Breñesteine/ sm DROTTINN liet
nidur rigna af Himnum yfer pa/ So
vpp kendrar z eirneñ Gud girndarbru
na oleyfelegrar elsku med eilijfu Bæle
Helvijtskra Kuala/ huort Bæl alldrei
wtslocknar/ helldur vppgeingur Reikur
þeirra Kuala vm allar Allder Eilijfd
areñar.

Vt af þeirre Heilogu Jerusalem
sem þar vppe er/ eru wte luckter Hund
arner/ pad eru þeir saurlijfessømu.
Christur hefur oss þueiged j sijnu Dyr
mæta Bloode j Skijrnarlaugeñe/ huar
fyrer vier ættum mz allre æstundan ad
varast/ ad vi' kuoludum oss aptur j and
styggelegum Saur s ostasemeñar. Þe
ir allra Ogudlegustu Skalkar skamast
sijn þess hættar Glæpe ad fremia j añ
ara Maña augsyn/ huar mz ad þeirra
Nattura/ er þeim s añar lifande Pre
dikare vm andstyggd þeirrar Syndar.
Skylldū vier þa ecke skamast vor mijk
lu framar j Guds Augsyn z hans H.
Eingla

Eingla/ soddan Synd ad fremia? Huorke Mœrveager nie nockur Afvik kuñ a Mañe ad skyla fyrer Guds Aug lite og hans Augum/ s eru skyrare eñ Sooleñ. Eingeñ Fylsn nie Leyne kun na wte ad byrgia Samviitskuna Mañ fins. Ecke helldur wte ad Loka vard hallds Einglana/ Eru pad ecke tueir orugger Vottar/ þegar Einglarner z Samviskan ganga fram z vitna a mo te Mañenum. Pad er furdãlegur Hlu tur/ huørsu ad girndarbrunen Lostase mekar bœlast allt vpp i Himenen/og fyrer Guds augsyn/þar heñar illaluek kande andstygd leggur allt nidur i Hel vitte. Þesse skamviña Vellysting/leid er epter sig eilijfa Eymd og Kualer. Lystingeñ sem Natturuna kitlar/var vm eitt Augnablik/ eñ Kualernar sem su kitlande Lyst forþienar/vara vm al la eilijfd.

Þar fyrer skyllde Minning þess Krossfesta Jesu Krossfesta i þier z þijñ

nu saurugu Hollde soddan saurugar Girnder/ z vmþeinking þess eilijfa Hel vijska Ellds.nidr slockua girndar brūa saurlijþesins. Taar jdranareñar kuña best wt ad slockua Ofurhita Holldleg rar fyſne/ og elsku Holldsins/ deyfer best Otte DROTTins.

Giættu þar ad/ huorsu Lostagirnd eñ er þull med Hugsyke og osiñu/ huor su ad Lostasamur verknadur er skamle gur z þyrerlitlegur/ z huorsu hñs end alykt er vanvirduleg. Athuga þu ecke þad blijdlega ælit Dioþulsins/ þegar hañ vill teigia þig til Lostagirndareñ ar/ Helldur hans banvæna Hala/ med huorium hañ stijngur þig j Hiarta og Samvisku/ þegar Saurlijþes girndeñ er þrameuæmd.

Hugsadu ecke so vm þañ stutta tijma a huorium ad girnd Holldsins varer/ so sim vm þañ eilijfa opriotanlega tijma a huoriñ slijkrar Holldsins Lystingar verdur heþnt.

Afkund

Affundadu ad vppfrædast j skilninge
Gudlegra Orda/ z þa mūu þier synast
liofer Lester Hollðsins.
Tak þier allt jafnt nockud ꝼ hendr ad
idia/ þt i Ofi og Jdiu kañ Freistarenn
ecke so a þig ad orka. Þegar David
var eckert ad giøra/ z hañ leit vt af
sijnum Lyftesal þa gat Diøfulleñ suik
ed hañ/ Eñ a Joseph gat hañ ecke vñ
ed med Lostasemeñar Snøru/ þuiad hñ
var alldrei Jdiulaus. Settu þier fyr
er sioner so sīn a þeirre z þeirre stūdu/
þa og þa mune Daudenn koma/og so.
mū þi' visselega miña siñast koma til
Hollðsins Epterlætes. Elskadu Spar
seme j Mat z Druck/og þa verdur þi
er hægast ad standa mooke Lostagirnd
enne. Þegar Bwkurenn er varmur
af aßeingum Dryckium/ þa plagar
af þeim Varma ad tendrast Brune
oleyfelegrar Elsku. J Sælgiæte ho
llðsins Plagar Skyrlijfenu ad vera
 hætt

hætt z vanfared/ huar fyrer ef þu fost rar Hollded med ofmyklu Salgiæte/ z Munadarlijfe/ þa elur þu þar z fost rar þiñ daudlegan Ovin. Minstu þar fyrer ad nœra so Hollded/ ad þ gleyme ecke ad þiena z vera vndergiefed Aud anum/ og ad temia þad/ so þad verde ecke of framfwst z odœllt. Settu þier fyrer sioner skielfing og ognan þess sei nasta DROTTins Dooms/ þar med gietur þu slockt og Dempad Holldsins Girndarbruna.

A þeim Deige mun openberast hei mugleg Verk Lijkamaña/ Meñ verda þa Reikningskap ad standa af huoriu onytts Orde/ Huad mijklu strangare Reikningskapur mun þa vera heimtur af saurugum z klæmlegum Ordrædum? Verde Meñ ad giora Reikningskap a klæmlegum Ordrædum/ Huad mijklu framar munu þeir þa verda ad standa Reikningskap af nijdlegum z hæduglegum Lostaverkum? Þo oss birnest yfer

nijd

nǫduglegleika Lostasemenar/ hier i Hei me/ af þui vier hana sifellega (kanskie) idkū/ þa verdur hun þo i feſku Miñe/ þeg" Gud kallar þ Domeñ/ hia þm ꝫ ei fyrre ad ſier ſied hafa. Huar til ſtodar þad þa / þo ad eitt Saurlijþe ſie hul ed ꝫ duled þ Moñunū vm nockra ſtūd mꝫ þui þad verdur framleidt fyrer Au gu ꝫ aſynd allra Maña a Deige Doo mſins? Huort gagn giorer þad þo þu komeſt vndan Jardneſkum Dome/ þad fyrſt þu kant ecke ad flya vndañ þeim Himneſka Doomenum? Sa Himneſke Doomareñ lætur ſig ecke kreinkia med Mutum nie gæfum/ ſo hañ þar fyrer halle Riettenum/ þuiad hñ er ſa allra riettſynaſte ꝫ riettvijſaſte. Hañ vijkur ecke af riettenū fyrer nockra Boon eda beidne/ þui hañ lætur ſig af ønguum yfertala/ og er eirn ſtrangur Doom are.

Vndan hans Løgſøgn kantu ꝫ ecke helldur ad flya/ þui hañ er Allsheriar

Domare. Þu kant ecke med þegrunar aþbtotun þiña Mælepna þeñañ Doomarañ ad blinda nie bleckia þuiad hñ er ſa allra vȳſaſte Doomare. Þu gietr ecke vndan hans Doms alyctun appellerad þitt Mæl/þuiad hañ er ſa allra hæſte Yþerdoomare.

Strags ſem þeſſe Doomareñ grenſlaſt epter nockru/ſo kiemur þram Sa ſkleikureñ. Sem hañ opeñberar nockud/ſe verdur þad ollum auglioſt z ſem hañ alycktar nockud/þa heþur þad ſtrags ſiſna þramkuæmd.

Lærtu þier þar fyrer Sæla myn ſtanda Ygg z Otta af þeſſū ſtranga Domaranum z þa mun ecke ſu kitlande Girnd Loſtaſemeñar gieta þig ſuikid. Verktu Rooſa Kiærleikans z Lilia Skyrlyfeſins. Lærdu af Chriſto þyñi Brwdguma Lȳtelæted. Lærdu z lȳka af honum Skyrlȳfed. Mieg tignarlegt z ypparlegt er Skyrlȳfed/huort ad Herrañ Chriſtur hefur vȳgt z helgad

ſamt

sæmt z tignad j sijnu helgasta Lijkaa. Miog tignarleg? Nlutr er Skyrlijfed/ þui þad lætur Mañ sem er j Hollldenu lifa fyrer vtan Holldeð.

So sem eingiñ Hlutur er forsmaanarlegre z Mijnkunarlegre enn sa/ ad verda yfervnnenn af Holldenu/ so er og eingeñ ædre og Vegsamlegre eñ sa ad yfervinna Holldeð og Holldsins Girnder. Meñ eiga ecke alleinasta þa ytre Saurgun Saurlijfesins ad fordast sem skiedur j Verkunum/ helldur z eirneñ þa jñre/ sem skiedur j Þaunkum og Hugferde Mannlegs Hiarta/ þui ad ecke Dæmer Gud ad eins yfer ytre Verkunum/ helldur og eirnenn yfer þeim jñre Þønkum og Hugreñingum. So sem med illwðlegu yferbragðe skadast Kiærleikeñ/ So skierdest z eirneñ tijtt og opt Skyrlijfesins Dygd med Girndarsomu Augnanna tillite/ Þui so seiger Sannleikssins Munnur/ Hu ver sem lijtur til eirnrar Kuiñu/ so hañ

Z iiij girnest

girnest hana/hañ hefur alla reidu ms
heñe Nooran drygt j sijnu Hiarta. So
sem nu ad forvellt er ad standa a mote
þessum Leste/So vegsamlegt er ad sig
ra hañ og yfervinna/ huorium sem þad
verdur af Gude veitt. Þad er vijst for
vellt ad wtslockua girndarbruna Losta
semenar/þui hū kueikest j Hiarta æsku
alldursins/vpptendr' þa enu fullordnu/
z lætr ei helldur j Fride þa enu gømlu
z so ſ hun forackiar ecke ad nerna sier
stadar j Hreysū þ:rra fatæku/So stañ
ast hun sijn z ecke helldur ad vera Gest
ur j ypparlegum Herbergiū þeirra vol
ldugu. Eñ so sem hier er stoor vande a
þessu Striydenu/ad hallda þad riett/ z
verda ecke sigradur/So stor Vegsemd
er þad ad vinna sigureñ a þessum Leste/
og standa hañ af sier. Vier eigum ad
be:a oss ad wtslockua strags þañ allra
fyrsta Neista Girndareñar/sem j Hia
rtad kiemur/ so ad Elldsmatr eda Tu
ndur jllra Þancka/ safnest ecke ad þm
Neista

Neista/ z verde vm sijder eitt Logande Baal.

Poskulen skipar oss/ ad strijda a mo te øllum odrum Lostum/ En Lostasem ena helldur hn so andstyggelegan Lost ad ecke sie hættulaust ad strijda vid ha na/ z skipar oss þui/ ad flya fyrer hene og forda oss henar nænd. Vm þ hed (seiger hn) Saurlijfesgirndena/ þurad Girnden hun kiemur til vor/ so sem eirn sa Þurfamadur/ sem syner a sier/ hann munde lijted vin sig hafa/ þo honum være Hws lænud/ En komest han inn i Hiartad/ þa giører han sig strax ad diørfum Giest/ og sijdan ad Hwsradan da/ so ad hn giørir þan ad sijnu Þræl vm sijder sem honum noekurn tijma lop ade inn i sitt Hiartans Herberge. En hitt er Rædæd Hollast/ ad læna honu eckert Hws/ þui synie Madur honum i fyrstu/ so geingur han fram hia hon um/ og leitar sier vpp anan/ sem hann kuñe ad suñkia/ Þar fyrer vilier þu ecke

 lega

Sala þeñaſt Ovin yfer þier Drottna/ þa veittu honum ecke vidtoku j þijnu Hiarta.

Vardveittu oſſ DROTTIN Myſt unſemdaña/ Hugſkotſins heilagleika/ ꝛ Lijkamans Skyrlijfe/ og Hreinleik/ Am.

XXXVIII

Um þad/ huørſu Fallvallt og oſtødugt ad þetta vort Lijf ſie.

Virtu fyrer þier Saala mijn/ Ey mo þeſſara Lijfdaga/ huad hrap arlega þeir lijda/ ſo ad Hiarta þitt lære ad hefia ſig vpp wr hiegoma ſtundlegra Hluta/ ꝛ girnaſt ſijna Fød urleyſd ꝛ Arꝼleyſd a Himnum. Þeſſu Lijfe er ſo vared/ ad þeſſ meir vid þad legſt af Tijmanum þeſſ meir ſtitteſt þ ꝛ þegar Lijfdagarner eru marger kom ner/ þa fæcka þeir vid þa mergdena/ þ er ſo

er so sm̄ ein lijtel stund aller vorer Lijfdagar/ ꝛ þo miña eñ ein lijtel stūd/ Þui fyrr eñ vier kuñū ad sia oß vm/ þa eru þeir vmlidner/ ꝛ Eilijfdeñ fyrer Hond um. Vier erum j þessu Lijfe so sem Gester ꝛ Pilagrimar. Abraham hafde ecke fordum eigeñlegañ Bwstad/ eda eigenlegt Heimele a Canaans Lande/ eñ eiñ Legstad atte hñ þar ꝛ hñs Erfingiar/ huorn hañ hafde sier Keypt. So er og þetta Lijf/ eigenlega so sem vor Daudastadur og Graptrarstadur og so sem añad Pilagrims Herberge. Upphaf vors Lijfs/ þ er ꝛ so vpphaf til Daudans/ þui strax sem Lijfdagarn er eru a enda/ so er Daudeñ þar hia/ ꝛ fylgest ad med þeim seinasta Deigo Doomsins.

Lijfdagar vorer þesser eru lijker eirnre Siglingu/ Sa sem Sigler/ huert helldur hann stendur/ situr eda liggur/ þa nalgast hann alltjafnt eins Hefnena sem hann Sigler til/ og hañ

 bér

ber þat ad Lande/ sem Byrenn fleyter honum/ So fer oss og so a þessum Lijf dogum z Lijfsstundum/ huort vier sofū eda vier Vokum/ huort vier liggium/ sitium eda gaungum / huort vier vilium eda ecke/ þa nalgūst vier alltijd Stund fra stundu/meir og meir ending Lijfdagaña vorra. Þetta Lijf ma helldur rei knast Daude eñ Lijf/ þuiad vier deyum j burtu Daglega/ og Daglega eydum vier nockru af voru Lijfe. Þetta Lijf er fullt aþ Sorgum fyrer þad sm vmlided er/ Fullt af omake og Erfidesmunum vegna þess sem nalægt er/ Fullt af vg ga og otta/vegna þess sem okomed er. Jñgangur til þessa Lijfs/er hryggeleg ur/ Þuiad kuein og vein er fyrsta hliod Vngbarnsins/sem j Heimeñ verdur fa dt/og er ecke olijkt þui ad reikna so sem ad Vugbarned mætte fyrer sia alla þa Eymd og Olucku sem a epter kiemur. Lijfed sialft er sijdan verkt og ostyrkt/a huort marger kuillar og Sotter vilia

strijda

ſtrijda/ z margar vmhyggiur onæda z
kuelia. Burtføreñ er hrædeleg/ þuiad
þegar vier verdum burt kalladet/ þa fo
kum vier ecke einerſamler wr þeſſu Lij
fe/ helldur fylgia oſſ oll vor Verk/ z j
ſiegnum Daudann/. gaungum vier þr
am fyrer Doomſtol DRottins. Gietn
adr vor er ſaurugr z ohreiñ af Synden
ne. Fædingeñ aum z Eymdarfull. Lij
fed Eymd og ſtrøffun. Dauden kuol
z þreynging. Vier ſkøpuſtum fyrſt j
Modurkuide/ midt j millū ſaurendaña/
Vier næruſtum þar midt i Myrkrun
um/ og vier wtleiduſtum þadann med
Sott og kualræde. Vier erum þyngſt
vorra Mædra fyrer Fædingena/ eñ þei
rra Kuol og Daude ad reikna j Fædin
guñe/ Þegar Vier þædunſt fyrſt/ þa er
um vier ſo ſem Gieſtkomande j þeñañ
Heim/ Eñ a medañ vier dueliunn hier
þa erum vier ſo ſem Leigulidar/ þuiad
hiedañ verdum vier oſſ aptur ad flytia

fyrer Daudan þa kalled kiemur.

Vor fyrste Alldur veit huørke ad seigia af goodu nie jllu / þui hañ veit ecke greinarmun þar a mille ad giora. Midalldureñ vor þiaest af Sorg z omake/ eñ Ellealldureñ af þyngsluin z Sottum Alldurdoomsins. Allur Tijme þessa stüdlega Lijfs/er añad huort umliden/nærverande/eda okomeñ / Sie hñ umliden/ Quad er hañ þa ad reikna vt an ecke par? Sie hañ/nærverande/ þa er hañ fallvalltur/ eñ sie hañ okomeñ/ þa er hañ ovijs. J vorum Uppruna/ þa erū vier eckert añad eñ roted Sæde A medañ vier hier lifum/ecke añad ad reikna eñ so s Vatnsboola/þegar vier deyum/ ecke añad eñ Orma z Madka Fæda. Jordeña berum vier j voru Holde/ Jordena trodum vier/ z ad Jordu verdum vier. Þar fyrer er þad þo vier verdum ad Fædast/aumur z audvirdelegur Hlutur/þo vier verdum hier ad lifa/ecke annad eñ Sorg z Armæda/

Og

Og þegar vier verdum hier vid ad skil
na/ ecke añad eñ Kwgun z Þreinging.
Lijkameñ vor er eitt Jardhws/ j huer
ju ad bwa Synd og Daude/ huorier jñ
byggendr þetta arma hreyse Daglega
nidurbriota z nijda.

Allt vort Lijf er eitt andlegt strijd
Duiad vppyfer oss j Loptenu asækia
Diosslarner/ og vilia oss Fordiarfa.
A hægre og vinstre Sijdu Heimuren/
Nid nedra sæker ad oss Helvijte/ Og
Nid jñra sialft Holldet og spillt Natt
ura.

Mañsins Lijf mæ reiknast eitt strijd
þui þar Sälma avallt Sæl og Lijf
til samans/ og vill sitt hallda huort.
Huar skyllde Madur þa taka glede
og Roseind j soddan Styrjolld? Sky
llde nockrer nærverande Hluter giefa
oss glatt eda forlystad/ med þui ad all
er Tijmanleger Hluter/ hafa sijna end
ing vm sijder/ enn hitt sem okomed er
hefur ongua Ending/ þegar þ hefur

Z viij feing

þeinged ſijna ending ſem vier elſkum z hiꝛt kiemur nær z nær/ ſm̃ vier oſkunſt. Ecke faaum vier añad gagn eda abata af løngum Lijfsdøgum eñ þetta/ ad vier drijũ þſſ fleyra vont/og ſiaũ vppa þeſſ fleira hørmulegt/ z lijdũ þeſſ fleira og edſellt ſem vier Lifum leingur. Þad høfum vier j Abatañ af laungum Lijf døgum ad akløgun Syndareñar verd ur þeſſ þyngre og ſtærre ſem vier leing ur lifum.

Nuad er Mañſkiepnañ ad reikna? Nun er þræll Daudans/ræfande Pila grimur/veykare eñ Vatns Boola/ og ſkamvinare eñ Augnablik/ſanntare eñ ſkugge/og hiegomlegre eñ eiñ Raddar hliomur/ Brothættare eñ Gler/og vm breytanleg ſem Vindur / ovißare enn Draumur.

Nuad er þetta Lijf ad reikna? Þad er Epterbijding epter Daudanum/ Naf Eymdaña/ein litel Bloodbladra/ huø ria ad eitt lijted fall eda tilþelle kañ ad

ſpre

ſpreingia/og ein lijtel Sookt ad fordka
rfa. Efen vor frameþter ma reiknaſt
ſo ſem eitt Bølundarhws/ ſþi huort
vier gongum/ ſtrax wtaþ Moodurlijfe
og rauþum þar villter/ þar til vier ſiñū
fyrer off Dyr Daudans. Þeſſu Lijfe
er ſo hætt ſem Glere/ Þad lijdur ſo ſli
ott ſem Vats ſtraumur og er Onæda
ſamt ſo ſem añar Bardage/ edur ſyfel
ld Oruſta/ Samt lijſt þ morgū miøg
girnelegt. Þetta Lijf ſyneſt ſo ſem ein
vegſamleg og dyrmæt Rit/ Eñ vpplju
ker þu þſſare Riteñe/ med Hnijfe Sañ
leikſins/ Þa muntu ſia ad þar er ecke
añar Kiarne jñe fyrer/ eñ Madkar og
Forrotnan. J kringum þañ ſtad ſem
Sodoma og Gomorra hafa nidur ſock
ed/ er ſkrifad ad Vagſe miøg dægeleg
Eple aſyndum hid ytra/ Eñ ſie a þm
teked/ þa groppna þau/ og eru ecke par
vtan Reykr z Hiegome hid iñra. Þeſſ
um Eplum er miøg lijkt ſtundleg Vel
gengne þeſſa Lijfs/ huør ed fogur er a
Þ ſyndum

syndū ed ytra/eñ sie hū gaūgiæfelega
ransokud/þa sier Madr ad hū er j rañ
z Sañleika lijkust Reyk z Dupte.

Settu þar fyrer ecke Saala miñ
alvarlega þijna þanka til þessa Lijfs
eda til þess sem j þessu Lijfe kañ ad ve
ra/ helldur til þessarar epterkomand
Gledeñar. Berdu saman þeñan stutt
Tijma sem oss er giefeñ ad lifa j þess
um Heime vid þa oþriotanlegu Eilijfi
og so mun þier hægt verda ad dæma/
huad Heimskulegt ad þad er ad hallda
sig vid þetta stutta og fallvallta Lijf/
eñ gleyma þui eilijfa og Oendanlega
Lijfenu. Þetta Lijf lijdur fliott/eñ sami
sem ædur þa annad huort ødlunst vie
þad eilijfa Lijfed a þessum fliotlijda
de Lijfstundum/ellegar og so missū vie
þad. Þetta Lijf er miog aumt/ eñ sa
þa añad huort nær. Meñ þeirre eilijfi
Farsælldeñe j þessu Lijfe/eda þeir slep
þa heñe. Þetta Lijf er miog armæd
samt/ eñ samt añad huort naum vie
ed

eda sleppum þeirre eilijfu Roosemd j þessu so Armædufullu Lijfe.

Þar þ ef þu girnest ad na þui eilijfa Lijfenu/þa leitadu epter þui af ollu Hiarta j þysu stundlega z fallvallta Lijfenu. Brwkadu þeñan Heim þier til stund legra nota/ eñ lattu sät hiarta þitt ecke vid hñ festast. Naf þu þijnar hond laner hier j þessu Lijfe/ enn lattu ecke Salena þijna/nie Salareñar þancka þesta sig of miog vid þetta Lijf. Med ferd a Veralldlegum Hlutum skadar Mann eckert / ef ad Hiartad elskar þa ecke ofmiog. A Himnenum er vort Fodurland/Eñ hier j Heimenum Giesta Herberge/ Lattu þier þar fyrer ecke so þocknast þta Giestaherberged/ þo þu meiger þar vera so sem vm eina Dagstund ad reikna/ ad þu later þad þig burt tæla eda draga þra Girnd og epterlangan þess Himneska Fodurlandsins. Þetta Lijf ma reiknast so sem Siovarhaf/eñ þ eilijfa Lijf ma

lÿkiast vid Nøfn þssa Napsins. Nu vil de nu so bernskr vera/ ad hñ villde viña þad til eirnrar fliotflÿdande lognstund ar a Nafenu/ ad missa þa eilÿfu z vgg alausu Fridarhofn eilÿfrar Farsællð ar? Þetta Lÿf lÿdur fliott/ og þó ad nockr elske þad/ þa seinkar þ sier þo ec ke þess vegna/ helldur flyr þad fra høn um/ þegar miñst vonum varer/ Þui skyllder þu þa vilia trwa þui/ med þui þad er so fallvallt? Þad er hin stæsta hætta og vogun/ eþ þu dirþest a eiñe hiñe minstu stundu/ ad vera vggalaus vm þig/ þui til kañ ad bera/ ad a þeir re somu stundu/ so lÿtel sem hñ er mei gé Daudeñ endingu giøra a þÿnum Lÿþdøgum. Eñ hitt er þar fyrer hæt tuminst ad vænta sier Daudans a huo rium Tÿma/ og a huorre stundu/ z ad bwa sig þui vnder hañ med riettre Jd ran jafnlega.

Gud skickade eiñ Orm sem stinga skyllde Graslundeñ sem vppuogs yþer

Nøfud

Hiørtu Jonæ Spamans/ aþ huørium
hañ haþde stooran Føgnud/ og þotte
miøg vænt um hañ/ og Lundureñ upp
visnade og þornade/ Sǒ heþur z Gud
sent Orma foreydsluñar i alla þessa
stundlega Hlute/ so ad þeir skule upp-
eydast z ad onguo verda/ huørsu vænt
sem marger lææta sier um þa þikia.
So sem þar fyrer gott er ad blomgast
med Heimenum bloomlegum/ so er illt
ad tapast med Heimenum søpudum.

Drag þu vor Hiørtu Herra Jesu
Christe fra elsku þessa Heims og upp
lendra i oss Girnd z epterlangan til þe
ss Himneska Ryykesins/ Amen.

XXXIX.

Um þad/ huad hiegom legur og fanytur Hlutur ad Verølldeñ sie.

Þ iij Elskadu

Elskadu ecke/ Saala mijn/ neitt ap
þui sem i Heimenum er/ þui Hei
murenn mun fyrerfarast/ og aller
Hluter sem j honū eru/ munu mz Ell
de vppbrender verda.

Enn huar være þa þijn elska? Elsk
adu helldur þau eilijfu Giædenn/ so þu
meiger eilijflega lifa.

Oll Skiepna/ er Hiegomanū vnd
ergiefenn/ sa verdur og eirnenn Hiegomle
gur sem Skiepnurnar ofmiog elskar.
Elskadu þann stadfasta ofallvallta go
oda/ so ad þitt Hiarta verde stadfast z
ohuikult. Lættu þier ecke ofvænt þ
ia vm Veralldlega hefd eda Metor
þui huor sem offreklega girnest epter
Metordum hia Mønnunum/ hann kann
ecke tignadur vera af Gude/ Sa s̄ leit
sier epter veralldlegre Tign z Virdin
gu/ hann verdur ad haga sier z hegda ep
ter Veralldarennar vijsu/ z ad þocknast
Verolldunne/ Enn huor sm̄ Verolldunne
þocknast/ kann ecke Gude ad þocknast.
þad

Þad er allt skamvint z forgeingelegt/ỏ vier ødlunstū af skamviñā z forgein gelegū Hlutum/ huar fyrer ad Verall dlegur Heidur z Hefd/kañ ecke añars eñ skamviñ ad vera/Þad skiedur opt/ ad sa sem a ødrum Deigenū er af Hei menum vpphafeñ med heidre z virdin gu/allt j Nimenen/ ef seigiast mætte/ Hañ er añars Dags þar epter af Hei menum mest foracktadur/ smadur og hrakeñ.

Stundadu til ad þocknast DROT TNE/þui þad alleina er riettur Hei dur og Vegsemd/ sem hañ veiter sijn um elskendum/og hañ bregst nie duijn alldrei. Huorneñ kañ Madur ad vera betre þar fyrer þo hann sie j mijkl um Virdingum halldenn af Mønn unum? Epter þui sem Guds Auglit Virder hann/ epter þui er hañ j raun og Sannleika verdur. Þegar Gyding arner leitudu vid ad høndla Christ um og giøra hañ ad Konge/ þa flwde

hañ/ Eñ þegar þeir leitudu hans og villdu hondla hañ vnder þa ſmanarle gu Kuøl og Dauda/ þa gieck hñ ſialf viliugur wt a mote þeim. Vilier þu nu lijkiaſt Chriſto/ þa ber þier helldur ad wtvelia ſlitning Heimſins/ helldur eñ hũs hæfa Vegſemd z Lofſtijr. Sa ſ ecke vill vegna Chriſti forackta Ver alldlega Hefd og Vegſemd/ Huorneñ ſkyllde hañ ſetia ſitt Lijf wt fyrer Chr iſtum? Þar er eingeñ añar Vegur til ad odlaſt þa riettu z ſoñu Vegſemd/ eñ ſa alleina/ ad forackta Veralldareñ ar Vegſemd/ huad Chriſtur oſs ſyner med ſijnu Epterdæme/ huør ed j giegn um vegſemd z fyrerlitning ſiñar Pijnu og Kroſſins Dauda jñgieck j ſijna Dyrd. Lattu þier þar fyrer vel lynda/ þott þu ſiert fyrerliteñ/ lijtels acktadur/ z ad Hæde z Spotte hafdur hier j Heime/ væntande epter þeirre eilijfu Ærunnar Koronu añars Heims.

Huad vier ſkulum Dæma z hall

dg

da vm Tign z Vegsemd þessarar Ver alldar þad syner oss Christur liosslega med sijnu Framferde. Honū þiðar oll Dyrd Himnaña/ Ja/ hañ er sialfr su saña Dyrdeñ z Vegsemdar liome/ eñ alla þessa Dyrd hulde hañ þo z falde j sijnu allra heilagasta lijfelæte/ þar hū vmgieckst hier a Jorduñe/ Huar fyr° j þess meire Veg z Virdingu s Mad ur er j þessum Heime/ og þess meire Nagd sem hañ hefur af stundlegum Hlutum sig vid ad stydia/ þess ӯnelegar og Hiartanlegar ma hū hryggiast/ þt þess sær er hañ Lijkingu sijns Endur lausnara Jesu Christi/ huor ed forsm adur var og vid eckert Tijmanlegt mat te sig ad stydia hier j Heime. Til lijk els kiemur Lopstijr sa sem vier sæum af Moñunum/ ef ad ill Samvitska kl agar hid jñra/ þad er ecke olijckt þui/ z ef ad eirn siukur Madur være nidur lagdur j eina dyrmæta Sæng/ þui þad stodar hann lijted ad liggia j heñe/ og
Pv
starta

ſkarla hid ytra / ef ad Sotten Plꝏgar z kuelr Lijkaman̄ hid jñra. Epter þui ſem þu hefur Vitneſburd til af Sam vitſkune hid jñra / epter þui þiggr þu riettelega Lof eda Laſt. Eingen̄ er rie ttferdugre Doomare yfer þijnum gior ningum / En̄ Gud z Samvitſkan / ſkun da þu þar fyrer ad lꝏta þeſſum Dom urunum meiga þocknaſt þijnar Athaf ner / og þa er Spiled vn̄ed. Þegar þu ert ſialfum þier kuñugur og Gude / þa ertu nogu vijdfrægr j Heimenū / z þarft ecke meira Nafn nie Lofſtijr ad girn aſt.

Huar fyrer ſkal Madur girnaſt mi og freklega Aud og Rijkedæme þeſſa Heims? Of mios er ſa agiarn ſem eckj lætur ſier nægia med DROTTINN. Þetta Lijf er ein Vegferdar Reiſa til þeſſ eilijfa Fodurlandſins / þar fyrer er Gotz og Audæfe ecke vtan til þyngſla z farartalma a þeſſare Leidene þui þa ug niðurþryckia og ſockua Mañe ſo ſ

ſtoor

ſtoor farm: nidurſockur of hlødnu Skï
pe. Pad rietta Rijkedæmed Chriſtï
Þienara/ er Chriſtur ſialfz/ ſem er Ko
ngur Himens z Jardar. Pad ſem rei
knaſt a z ſkal fyrer riettan fieſiod Mañ
ſins/ þui a ſo ad vera vared/ ad þu giet
er teked þad med þier til þeſſ ſtranga
Dooms þegar þier meſt aliggur.

Nu verdur øllum Audæfum og
Holldlegum Mønnum fra þier ſuipt j
Daudanum/ þa torfyneſt aptur þad z
ſamann var ſafnad/ Eñ þo torfyneſt
enn hryggelegar ſa ſem ſamann ſafn
ade ef hann er ecke j Gude rijkur. Þu
komſt Fatækur j þennann Heim/ Fa-
tækur ſkilſtu hier vid aptur. Huar fy
rer mætte þa ecke Mided vera ad
nockru leite lijkt bæde Vpphafenu og
endingunne? Huørier ſem eige girn
aſt Audæfeñ meir enn til riettra þarſ
enda/ Þeir nægiaſt vel med lijtel Aud
æfe/ þui Nattúrann þarf ecke mijk-
els vid. Hin minſta Guds Nadar

Þ vj gafa

Giafa og Mañkostur er myklu ædre z dyrmætare eñ allt Veralldareñar Gotz z Audæfe/ þt Manndygden þocknast Gude æn Rijkdoomsins/ Eñ Rijkedæ med þocknast honum ecke æn Mañko stana. Christi Fatækt skyllde oss kiær are vera/ eñ allur Heimsins Audur/ Fa tækten helgast hia Christo/ Huor ed var Fatækur i Fædinguñe/ og þo enn Fatækare medan hañ vmgieckst hier i Lijfe/ Eñ allra Fatækastur i Daudan um. Vel mattu framar virda Fatæk tena/ eñ Veralldlegt Gotz og Audæfe þad fyrst ad Christur wtvalde hana helldur þiña vegna/ eñ ad stiga i Au Guddomlegrar Dyrdar. Huorneñ skal sa trwa Gude til sijñar Sæluhialpar/ sem ecke trwer honum til Lijkamans Forsorgunar? Huorneñ skyllde sa wt giefa sitt Lijf fyrer siñ Brodur/ z hon um vill onguañ styrk veita af sijnu Au dæfum? Audæfaña verdur orkad med Omake/ enn þeirra verdur noted med

vgga

Vggafullre Ahyggiu/eñ þau missast
vm siider med Sorg z Narme/og þad
hryggelegra er / ad Erfidesmunerner
þeirra enu Agiornu eru ecke alleinasta
forgeingeleg'/helldr siinum eigeñ Ner
a banvænleger/so s hiñ H. Bernhard
us vottar.

Pad þu elskar mest/þad er þinn
Gud/z huar sem þiñ Fiesiodur er/þar
er z eirneñ þitt Hiarta. Elsker þu þess
Lijkamleg z forgeingeleg Audæfe Hei
msins/þa kanstu ecke þau eiliifu andle
gu z Himnesku Audæfeñ ad elska/þet
ta kiemur so til/ad Veralldlegur Audr
nidurþrycker Hiarta Mañsins/z dreg
ur þad ofan epter/eñ þau andlegu toga
Hiartad Mañsins vpp i Himenen. El
ska Jardneskra hluta er so sem eitt Fu
glaþangara Lijm/ a huoriu vorer and
leger Peñar og Fiadrer fe(tast/ sagde
eirn af þeim Heilogu Guds Aastvin
um.

Kuinna Lofhs sem vard ad einum

Sall:steine/ hun kienner oss med sijnu
epterdæme ep nu j Dag/ ad vier skulū
ecke lijta aptur til Baka/ epter þui sim
j Heimenum er/helldur ferdast riet leid
is fram/þar til vier neaū j ȳ j vort Nim
neska Fodurland. Postularner yfergaa
fu allt sitt/z fylgdu Christo epter/Og
kom þad so til ad huorier sem faa þickt
þau riettu Audæfeñ/ þeir fa Leida og
Andstygd a þeim stundlegu Nautunū s
ecke meiga med riettu Audæfe kallast.
Sem Madur hefur smackad Sæt
leika Andans/ so tekur hōnum til ad
smackast Holldeð beiskt og andstygge
legt/ þui huorium sem Chrtstur er mi
og kiær/hin er Heimureñ beiskt smack
ande.
Huar fyrer skylldar þu miog girnast
stundlega Vellysting/ edur Holldsins
epterlæte? Miñing þess Krossfesta Ch
risti/a ad Krossþesta j þier alla Girnd
Holldsins/Munadarlijþesins z Sælgi
ætesins. Miñing þess sarheita Bals/
sem

sem er j Helvijte fyrerbwed Dioflend
hun skyllde deyda j pier allt Sæl z of
urhita Lostagirndareñar. Berdu sam
añ þa stuttu stund Holldlegra Vellyst
inga/ vid þañ eilijfa Tijma Kualaña
sem a epter kienur. Hollðleg Lysting
gierer Mañ miog lijkan Skynlausum
Skiepnum og Bestium. Deydum þar
fyrer alla Lysting z Indæle vorra skil
ningsvita/ og offrum med Abraham/
Gude j eina andlega Forn/ vorn elsku
lagañ Son/ þad er girnd vorrar Sal
ar/ so ad vier sialfviliuglega leggium
fra oss/ z latum fara alla Vellysting/
og Hollðsins epterlæte/ og tokum þei
gins Hende vid Krossenum/ huorsu
hardur og oþydur sem hann er vidko
mu. Sa Vegur sem liggur upp til
Himnarijkes/ er ecke stiettur nie Roo
sum Bagseñ/ helldur hrufottur z þyr
num hladeñ. Ytre Madureñ vegs fyr
er Hollðlegt Munadarlijfe/ og Velly
stingar/ Enn jñre Madurenn næreſt

 hellst

hellst i Krossenum z Moꝛlætingunū.
Þ:ss meir sem hinum ytra Mañenum
fer fram/þess meir fer þeim hinum jñ
ra aptur. Vellystingar þiena Lijkama
num alleina/eñ þeir sem riettelega ott
ast Gud/ lata sier vera minst hugad
vm Lijkamañ/enn mest vm Sælena.
Vellystingarnar taka til fanga vort
Hiarta/ so þad sie ecke sialfradt til ad
elska Gud/og þeinckia til hans. Ecke
hefur þu ꝛ þurfu med þier wr þessu Lijf
fe Vellystingarnar sialfar/helldur all
einasta þeirra andstyggelega Miñing
og Vidbiod/huorn þu pær fyrst ꝛ þijn
um Dauda/z færer hañ so sijdan med
þier fram fyrer Doomeñ. Þar pyrer
skyllde Otte DROTTENs denda þitt
Holld/so ad þig suꝛke ei þss Lystingar.
Set þu þier fyrer Hugskots sioner Gu
ds Dom og þeincktu vm hañ jafnlega
so ad þu ganger ecke epter Doome þiñ
Girndar. Giættu ecke ad Kadrande Ha
us þessa Hoggormsins/helldur ad hñs
eitrudum

Eitrodum og bävœnum Nala/med hu
vrium hañ stingur.

Siadu til/fyrer Nad Christi sigren
um ad nœ/so ad þegat þu hefur Sig
ureñ vñed/ þa meiger þu af Christo
Verdkäuped z Koronuna œdlast/Am.

XL
Vm þad/huørt Gagn ad Freistingarnar giø re Manne.

HAD er gagnlegt fyrer Erwada
Sælu/ad reyna stundum Freist
ingarnar hier j Neime/ þui hun
verdur stadfastare epter eñ ædur.

Sialfur Endurlausnareñ stryddē
vid Freistingar Diøfulsins j Eydemø
rkuñe/so ad hañ yfervinñe hñ og hans
Arœser vorra vegna/oß til Sæluhial
plegs Sigurs. Hañ stie fyrst nidur til
Helvijtes/sijdañ þar epter vppstie hañ

til Himna' So verdur frwud Sal fyrst ad sijga nidur i Kualastade Freisting ana/sijdan kiemst hun þadan z vppstij gur til H.mneskrar dyrdar. Israels lydur fieck ecke fyrre inteked nie eignast Canaans Land/en þad han hafde ad velle lagt/og yfirvuned marga sijna Ovine adur/ Eins þarf og ecke helldur Saalen ad vænta sier Rijkis H.mnana vtan hun adur fyrre fae yfervuned Holl ded og Dioffulen.

Freistingen hun reyner/ Þt þegar frwen hrekst i motlætis bylgiunum/þa fester hu sin Fot: þess fastar a Hialp rædis Hellune Herran Christo/ z þess fleire Greiner goodra Verka wt spret ta þa af hene/ Hregg motlætesins me ira a dyn:r. Ja/ Frelses Vonen hest ar ver þss hærra ỏ þtta Ovedrid hana meir skiekur z hrister. Þegar Abraha villde hafa Offrad sijnum Syne epter Guds befalningu//þa birtest Guds Eingell honu/ þegar hu hafde þa Freisting

ing yperstaded/ z sagde. Nu formerke eg ad þu ottast og elskar Gud/ þar þu hlijþder ecke þijnum einka Syne miña vegna/ So skiedur þad og eirneñ/ef þu offrar Gude þijnũ eigeñ vilia a Freist ingar tijmanum(huor eigen Vilie ma reiknast so sem einka Sonur Salareñ ar)þa færdu þeñañ sama Vitnisburd eñ sem Abraham/ z þa muntu heyra Gud talande hid sama sømu Ordum z hañ talade vid Abraham. So sem Gulled reyneft og klaarast i Elldenum sa proofast og eirneñ og klaarast Trw eñ i motlætenu. Styrkleike strijdsmañs sins siest hellst i Bardaga og Oru- stu. So siest z eirneñ Styrkleike trwa reñar i Motlætenu og Freistingunum. Þegar Stormarner z Bylgiurnar sæ kia ad Skipenu Christi/ þa audsyneft huad lijttruader vel flester hans Lære sueinar eru/ sem þar eru iñañ Bords. Israels Lydur/ huorium Gud wtskick ade til ad yfervinna þa Madianitas

 Nu

Nañ vard ꜹdur fyrre reyndur hia Bo tnunum/ eñ pad striid endadest/ So byt iar oss fyrst ad reynast z propast j Va tne Motlætesins og Freystingaña/ ead ur eñ pad vier fꜹum vora Ovine ad velle lagt/ og j ßleidder ad verda j pad Hunneska Fodurlanded. Huar fyrer/ huad hellst a mote blæs Sꜹlu piñe/ eda heñe fellur til Motlætinga hier j Heime/ pad er allt reynsla eñ ecke reide teikn DROTTins.

Freistingeñ hreinsar og eirneigeñ z fꜹgar Mañeñ. Christur sem er sa all ra nakuæmlegaste Læknis Meistare Sꜹlareñar/ hñ giefur oss jñ mørg Ko rn pess beiska Aloes til ad purgiera z hreinsa par med j burt wt vorre Sꜹl lu elsku til sialfra vorra z Heimsins/ huor elska ad er bāvænlega hætt til ei ñprar Glotunar. Motlæted vppvekz oss til ad giæta ad vorre eigenlegre Sā viisku z ad leida oss aptur i miñe vm lidnar Synder sem vier høfum drygt/ huar

Huar fyrer/lijka so sem Lækningsdoom
ureñ forvarar Mañ fyrer snert Siuk
doomsins/so forvarar og eitneñ Kroſſ
og Mootgangur Mañ þ Syndenne.
Atijd er Mañe þ syndeñe hætt/ eñ þo
langtum framar a Medlætes tijmanum
eñ i Motlætenu. Mørgum verda Au
dæfe og Veralldleger Aurar ad sting
ande Þyrnum/ Huar fyrer Gud tekur
opt þessa Þyrnana j burtu/so þeir fae
ei nidurkæft Hueitenu/ þad er Guds
barna goodum Asetninge. Marga
hindra Veralldleg vmsuiþ og Størf/
fra Guds Hlydne/ Huar fyrer Gud se
nder Sootter z Siukleika/so ad Meñ
kuñe þar med ad kañast vid sig sialfa
og deya j burtu fra Heimenū/ Eñ lifa
Gude. Mørgum vard þad fyrer godu
ad þeir mistu Volld og Størf/ Aud z
Yferburde/z lifdu sijdañ langtum Roo
samlegar j lijtellre Luckn.

Veralldleg Tign og Vegsemd kiem
ur mørgum til ad Dramba z Dreissa

og vpphefia sig/ Huar fyrer Gud send er þeim hnieſig og Forocktun/ ſo að Drambſemeñ aptr wt af deyi j þeirra Hiortum.

J þridia lagie þa vpplyſer z eirneñ Freiſtingeñ Mañſkiepnuna. Alldrei ſæum vier riettelega ſied nie ſkiled hu að ſænyt og einſkis verd ſie huggun ſtundlegra Hluta/ fyrre eñ j Kroſſe og moſgange/ þa ed fyrſta vppliukaſt Hu gſkots Augun/ og vpplyſeſt ſkilningur eñ/ ſo að vier ſiaum/ að eingeñ Huggun er ſo ſæt ſmackande/ ſo ſem Nꝍdar hu ggun Jeſu Chriſti. Þegar Stephan us var grytttur i hel med Griote/ þa ſa hañ Dyrd Herrans Chriſti/ Eins ſyn er og Herrañ Chriſtur ſig i ſundr mor dum og kromdum Sælum a Motlæt es tijmanum. Riettur fognudur z Gl ede Mañſins kiemur alleinaſta þar af/ þegar Gud byr j honū z bygger. Nu byr hañ hellſt j honum/ þegar hñ hef ur ſūdurknoſadañ Anda/ z lijtelꝍta z

gang

angrada Saal/ En Saalena (so knof ær best motlæted z Freistingen/ huar þ riettlleg glede z fognudur finst alleina sta hia þm ʒ Freistingar z Motlæte lijda. Freistingen er so ʒ ein Vegur til Gudlegrar þeckingar/ huar þ DRD Stiin seiger/ Eg skal vera hia honum j þrenginguñe/ Eg skal frelsa hñ wt þadañ/ z læta hñ fa ad sia hialp z hia stod mijna. Sa blinde Tobias sa ecke ert fra sier/ huorke vpp nie nidr/ fram nie til huugrar handar. En þegar hñ hafde Synena aptur feinged/ fyrer Eingelen Raphael/ þa sa hañ allt þetta sem hañ ædur ecke kuñe ad sia/ vera ide Lækuadur ap Galle Fiskins. Þes se Lækuisdoomur sem Synena veitte Tobiæ/ merker þad/ ad Augu vor verda ad smyriast j beiskū Taarum Mootlætingaña/ ef vier skulum riettlega sia og þeckia/ huad vier erum sialfer j vorre Natturu/ og huad Lijkamleg

Audlegd og Velgeingne ſie. Nuar fyr
er ſeiger Poſtuleñ/ ad vier þeckium ſo
ſem j Rædgatu? Þad kiemur ſo til/ ad
j Freiſtingunum þa kønuſtum vier vid
ad Gud kiæter og gledur ſijna wtvalda
med þui hinu ſama ſem fyrer Mann
aña Augum ſyneſt Nrygd z ſorg ad ve
ra. Nañ lijfgar þa med þui/ ſem oſſ
ſyneſt riettur Daude ad vera. Nañ læ
knar þa med þui ſem oſſ ſyneſt fyrer vo
rum Augum vera Sott og Siukdoom
ur/ Nañ audgar þa mz þui ſem oſſ ſyn
eſt fatækt og Orbyrgd vera. Þar fyr
er ætte þacknæmur og velkomeñ ad ve-
ra Kroſſeñ og Freiſtingeñ/ ollum þeim
ſem ecke vilia Chriſto vorra vegna Kr
oſſfeſtum/ oþacklater fiñaſt.

O gode Jeſu/ legdu hier vppa Elld
Freiſtingaña. Sladu oſſ hier med ſtaf
Motlæteſins j þeſſum Lijfſtundum ſo
ad þu hlijfer oſs añars Neims. O þu
goode Jeſu/ þu ſem burtkaſtar þin opt
ſiñis fra þier/ ſem þu virdeſt ecke ad
hirta

hirta/ Legdu vppa oss þijna Myskun sama Hirting/ so ad vier fyrer hana dr ðgustum til þijn aptur. Þia þu ꝫ þiaka þañ ytra Mañeñ epter Fodurlegre Villd þiñe/ so ad sa hiñ iñre vagse og þroest aptur j stadeñ. Strijd þu fyrer mig goode Jesu/ j mier og miñe Natturu/ Stiorna þu Bardaganū/ ꝫ vertu sialfur Korona ꝫ Laun Sigurviñingar eñar. Lꜹttu allt þad styrkia ꝫ auka Trw mijna/ sem mier vill a mote bleysa j þessum Heime. Kom þu gode Jesu til hialpar miñe veykre og Vanmꜹttugre Trw/ Þuiad so hefur þu fyrer heited hia Spamañenum/ ad so sem Moodureñ huggar sitt Barn/ so vilier þu oss hugga.

Moodureñ hun vppfostrar mz meire Ahyggiu sitt veykt ꝫ vanmꜹttugt nyfædt Barn/ So þarf og eirneñ Herra JESVS Christe/ trweñ mijn þinnar nakuæmrar Hiukrunar vid/ skule hun ecke wtap slockna alldeiles.

Lattu mig meir z framar giefa mig ad þiñe jñvortes huggun/enn ad øllu þui/sm̃ Dioflar z Meñ kuña a moote ad mæla/z mig mz ad hrella/ Jæ/ Lat ttu mig fastar hallda mig vid þijna huggun/eñ vid eigenlega Þanka mijns Hugskots og Hiarta. O þu goode Samaritane/ sem mig fiñur half Daudañ fyrer þier a Veigenũ liggiande/ jñhell þu skorpu Vijne j mijn Synda Sаar/ Eñ gleym þo ecke adjñhella þar z eit heñ þui miuka Vidsmiore þiñar Huggunar/legdu so margfalldañ Kroß vp pa sem þig lyster/ Eñ jafnframt þeß su Styrk og stodugllynde til ad vmbera þ med Þolenmæde sem þu vppaleggur. AMEN.

XLI.

Grundvollur Christeleg rar Þolenmæde.

Halltu

ALLtu kyrru fyrer Sæla
ninn/og lyd og ymber med
Þoleñmæde/þañ Kroſſ ſiñ
Gud þiñ leggur þier a He
rdar/og tak feigens Hende
vid þui Motlæte/ ſ͂ hñ þier tilſkickar.
Rendu þonkum þijnum til Þijnuñar
Chriſti þijns Bleſſada Brwdguma/
og athuga þar/huorneñ þiñ Endurla
uſnare var Þijndur og Plagadur/Fy
rſt/af øllum/Þar næſt fyrer alla/ Og
j þridia lage/a øllu.

Af øllū/var hañ Þijndur /Þui hñs
Himneſke Fader framſellde hañ vnder
Kuølena/ ꝛ ſyndeſt ſo ſ͂ ad hafa hañ
alldeiles yfergiefed j Daudans Neyd ꝛ
þreingingu. Hans elſkuleger Læreſuei
nar yfergæfu hñ ꝛ flwdu fra hønum.
Hans eiged Folk Gydinga lyduren/for
acktar hañ ſo ꝛ fra ſier hrekur/ Ad þe
ir kiooſa helldur Mordingian Barra
bam lauſañ/eñ Chriſtū. Heidingiarn
er nelgdu hñ a Kroſſen. Ja/af allra

 Maña

Manna Synda straffe og Þunga/verd ur hañ so þiakadur og þiadur/ j sinne allra helgustu Kuol og Pijnu/ ad riett elega ma seigiast z vidurkieñast ad hñ hafe sakarlega vered af øllum Pijndz z plaagadur.

Hañ Pijndest og eirneigeñ pyrer alla Meñ/ lijka eirneigeñ fyrer þa sem foracta þa dyrmætu hans Pijnu/ og vnder Footum troda hans allra helga sta wihellta Blood/ med siñe Foracht an z Jdranarleyse.

Hñ Pijndest og eirneigeñ A øllu/ Þad er/bæde a Sælu og øllum Lijka mans Limum/Þui yfer þeirre Kuol s̃ hañ leid a Sæluñe klagar hañ so j Grasgardenum/ z seiger/ ad siñ Sæl sie hrygg allt til Daudans/og a Kross enum hroopar hañ af stærstu Sælareñ ar Angist/so seigiande til Fodursins/ Miñ Gud miñ Gud/Þui hefur þu mig yfergiefed? Aller hans Blessader Lim er a hñs helgasta Lijkama sueitast og litast

litast þeim rauda Dreyra. Þad Blessad Höfud verdur sundur krassad/af Oddum Þyrnekransins eda Þyrnekorónunar. Tungan smackar þann beyska Myrrudryck. Hendur og Fætur sundurgrafast med Noglunum. Sijdan verdur og giegnumløgd med Spiote/ All ur sa signade Lijkame Nwdstettest/ Fyrst j Nædninguñe/ Og sijdan wtþenst og teygest j Krossfestinguñe. Jaa/ Hñ lijdur hungr/þosta/Kulda/Forsmanf Fatækt/Brijgsl/Hæd/Beniar/ Dauda/z þa særu Krossins Kuol.

Hugleid nu Saala mijn/ huad Osiidurkuæmlegt være þad/ ad Herrañ skyllde so kueliast/ eñ Þrælleñ vera ofkatur? Ecke er tilbærelegt/ad Endurlausnareñ skule þola so þungar Þijsler fyrer misgiørder mijnar og þijnar/ eñ vid skylldum samt j Synda sødneñe hafa Jafnañ ockar Glede og Epterlæte. Otilbærelegt er þad/ad Hofuded skule so Plagast/ eñ hiner adrer Limerner

A a vij ecke

ecke pared til kiesña. Ynguañeigeñ so mijn Saal/helldur so sem Christur sia spur hlaut j giegnum sijna saaru Pijnu z bitrañ Dauda/ ad ganga jñ til Him nesk rar Dyrdar z vegsemdar/ Eins ver dū vid z so ad ganga j giegnū margar Mo lætingar/ jñi þ eilijfa Dyrdareñar Rijke.

Athuga og eirneñ Saala mijn/ huørsu Gud endurgielldr mylldelega/ eilijfa Dyrd z Fognud/fyrer þessa He ims Motlætingar. Postuleñ seig'/ Ad ecke sieu þessa Heims Harmkuælingar þess verdar/ ad þeim sie nockurneigeñ saniafnad vid þa epterkomande Veg semd Guds Barna. Huørsu myked z vier hliotum ad lijda j þessū Heime/þa varer þad þo alleinasta vm eirn lijteñ tijma/Stundum ecke æred/stundū ecke Vikuna/stundum ecke Dageñ wt/ Eñ alldrei leingur eñ þessar stuttar Lijfstu nder vara/ Eñ Dyrdeñ sem fylger a epter/ þrytur ecke vm alla eilijfd. Gud sialfs

sialfur hyggur gaumgiæfelega ad öll-
um vorum Motgange/ z vill leida hañ
j Lios a þañ sijdasta Dag/ oss hans wt
völdum til Vegsemdar z Heidursunar.
Peinktu nu þa vm fyrer þier Sala
myn/ huad lioft z osæmelegt þad mune
vera/ ad koma fram a þeim Vegsam
lega Samkomudeige allrar Verallld
ar/og hafa ecke þar af þui fagra Sk
arte Moodlætingañá/ og ad bera þa
engua Gullfeste Krossburdarens sier
a Hálse. Sialfur DROTTIñ vill
þurka og þerra öll hryggdartaareñ af
Augum siña wtvaldra. O huad far
sæl eru nu þau hryggdartaareñ/ sem so
Dyrmæt Hond virdest af ad striuka.
O huad farsællegur Hlutur ertu Kross
z motgangur/ huor ed a Himnū hefur
þitt dyrmætt z Rijkuglegt Verdkaup
z Endurgialld.

David var ecke full x. aar j siñe
Vilegd/ Eñ þar j mote Rijkte hañ j
heil xl aar. Þetta var so sem nockurs

A a viij konar

konar fyrermyndan þar vppa/ ad hartt
kuæla tijmeñ Guds Barna skylldē vera
stuttur/ eñ sa epterkomande Farsælldar
og Fagnadar Tijmenn langgiadur/
Ja/ ad sønnu Eiliffur og Oendann
legur.

Hugleid og eirneñ/ Sæla mijn/
og yferskoda Normungar/og Motlæte
allra Guds æstvina. Siadu huørsu
Job situr j Saur og Øsku veinande z
Grætande. Siadu huørsu hinn heila
ge Johañes Skijrare lijdur i Eydemo
rkuñe skort og Hungur/Siadu huørsu
Postulans Peturs Lijkame/er a Kross
enum wtþaneñ/ Siadu huørsu Postu
leñ Jacob verdur ad rietta halseñ vnd
er suerd Herodis. Siadu huørsu su sig
nada modur Endurlausnarans Mar
ia verdur ad standa vnder Krosse sijns
Hiartans Sonar.

Eins er þui hættad vm Christnena
sem er andleg Moder Herrans Chri
sti/ Hun verdur og eirneñ vnder Kross
enum

einum ad standa hier j Heime/og þa
beisku Hiartasorg med þeirre signudu
Mey Maria ad smacka og reyna/lijka
so sem eirneigen adrer Guds wtvalder
astviner/sm a fyrre Tijmunum Lifdu.
Vm slijka Krossberendur sijna/ Huort
þad eru Helldr Kallar eda Kuinur/seig
er sialfur Herran Christur so. Sæler
eru þier nær ed Menern* offækia ydur
vegna mijns Nafns/ þuiad so giördu
þeir Spamonnunum. O huad dyrdleg
ur Nlutur er Offokn og Motkast Ver
alldarennar/ sem giörer oss samlijka
Spamonnunum/ Postulunum/ z öllum
ödrum Guds wtvöldum/ Ja/ jafnvel
sialfum Endurlausnaranum Jesu Ch
risto. Lætum oss þui viliuglega lijda
Nockud/med þeim sem Kross z Hormu
gar lijda. Lætum oss Krossfestast med
þeim hinum Krossfestu / so vier sijdan
verdum Tignader med þeim tignudu
z dyrdleger med þm dyrdlegu/ad Eym
dunum yferstödnum. Sa sm vill vera
B b riet

tieff og ſañarlegt Guds Barn/ a eck
ad læta ſier þungt þikia ad hafa ſom
Kior og Koſte j Verølldeñe/ ſo ſem ø
ur good Guds Børn/ og hans andleg
ſyſkin hafa ædur fyrre hafi/ Þui ſo
hliodar þad gamla Ordtæke/ ad lijke
Brædur meige lijkt Kal ſwpa. Sie ſi
Sæla mijn þu vilier vera riettur Gu
ds Erfinge/ þa taktu feigens Hende
vid heilum og oſkiertum Arfe þeim ſi
hañ hefur giefed og epterlæted ſijnum
Oſkabornum. Nu er þad ollum vitan
legt/ ad j þeñann Arfeñ vill hañ þau
take ecke alleinaſta Fognud og Veg
ſemd þeſſ eilijfa Lijffsins/ helldur z eirn
eñ hrygd og Motlæte þeſſara ſtundle
gu Lijfdaga/ þuiad Gud hirter huørn
þañ Son ſem hañ ad ſier tekur. Hañ
ſtraffar ſijna hier j Heime vppa þad
hañ væge þeim a þeim ſijdaſta z ſtran
gaſta Doome/ og laate eckert Afelle/
nie eckijfra Þijſla vrſkurd yfer þa gan
ga. Hañ lætur þui Þianingarnar
fiølga

fto!ga j þessu Lyffe/ad þess fleire z meir re verde verdlaunen/j þui okomna Lyff enu. Þar fyrer er ecke so ad reikna til auknings stundlegra Hormunga/ so sim til þess veglega Vidurauka Eilijfra Verdlauna a Himnũ/ nær ȝ motlæted adynur.

Hugleid z skoda gangiæfelega Saala mijn/ huorneñ vared z hatfad sie Kr ossburde Guds Barna. Hañ vppslijtur vr Hiortunũ allar Tauger z Ræfur/ þeirrar elsku sem Madureñ af siñe veykre Natturu/ hefur til forgeingelegra Hluta j þessare Verolldu/ z aptr j stad eñ þa sæer hann jñ vor Hiortu/ ofor geingelegu Sæde Guds Otta/ z riettre elsku til Guds lifanda. Krosseñ lætur oss fa ama z leida a verollduñe z hen ar haattum/ enn epterlangan z Þrey ing eptir þui sem þar er vppe a Himnum. Þess meir sem Hollded deydest þess meir þa Endurlifnar /og Endur nyast Andeñ. Þegar Verollden tekur

 til

til ad ſmackaſt oſſ beiſkt og ſwrt/þa tek
ur Chriſtur z hn̄s Nꝍd/til ad ſmacka
oſſ þeſſ ſætara.

Morgu og mykklu kiemur Gud til
leidar med Kroſſenum/þuiad fyrſt kall
ar han̄ oſſ med motgangenum/ til ang
urs og Trega fyrer giordar Synder.
Þar næſt kallar han̄ oſſ med motgang
enum/ til ſan̄arlegs Guds otta og Bæ
naakalls. J þridia lage kallar hann
oſſ med Kroſſe og motgange þeſſa Lijfs
til riettrar Þolenmæde og vmburdarly
ndes. Lukum þar fyrer vorum Hiart
ans Dyrū vpp/þegͬ hn̄ a þær klappar
med Kroſſins Hamre z hlauſtum ſo til
þeſſ ſem DROTTIN̄ vill þar jn̄e kie
ña/og Predika j ſijnu eigen̄ Muſtere.
Þad ytra Kroſſins og Motgangſins
Alit/er miog audvitdelegt z foracktan
legt fyrer Heimenum / og fyrer Holld
legum Augū þeſſ ytra Man̄ſins/ En̄
ſamt er þad þo Vegſamlegt fyrer Gu
de/z fyrer andlegum Augū þeſſ inra
Man̄

Manssins/ Quad var foraektanlegra eda suiivirdelegra fyrer Augū Gyding aña/eñ Kuol og Pijna Jesu Christis Eñ þar þuert a mote/ Quad var Dyrd legra z ædra fyrer Augum þess lifan da Guds/eñ su sama Pijna/ þuiad hun var af Gude reiknud fyrer anægelegan Bitaling fyrer allar Veralldarennar Synder. So skiedur þad og so opt og ofialldañ ad sa hiñ Riettlate lijdur ma rgar þreyngingar/ Kross og Mædu/ Jæ/deyr j burtu vm sijder/z eingeñ gie fur þar gaum ad/ edur lætur sier þar vmhugad vera/ Samt og ædur/ þa eru þuilijkra Guds wtvaldra Maña þia ningar/ og þeirra Daude dyrmætur j Auglite DROTTIns. Christneñ sem er Jesu blessud Brwdur/ hun er þock Alits hid ytra fyrer sokum ofur hita og Bruna Eymdaña og ofsokna ña/ Eñ hid iñra er hun harla frijd/z med liomande Fegurd vegna þei rar Huggunar/sem hun hefr j sijnū Gude.

Guds Christne/edur og so huer og ein Christens Mans Sæl er so sem sa Alldengardur/huor ed ymgyrtur er al lt ym kring med einum hæum Garde/ og apturlucktur med Lastu hlide/ þar fyrer kañ eingeñ ad sia hans Fegurd edur Bloom/ytan sa sem þar er sialfur iñañ fyrer(þad er sa sem sialfur er eitt riettrwad Guds Barn) Alldrei fiñum vær so fyllelega/eda fullkomlega til hei lags Anda huggunar hid j ñra/so sem þegar Nollded þiakast hid ytra. Ep ad elska til Veralldareñar byr j oss/þa fær su Elskan sem vier eigum til Guds ad hafa/eckert rwm þar jñe. Tak til Dæmes/ef eitt Kier være fullt af Va tne/ Huorneñ kyñer þu þad sama ad fylla af Viñe/ ytan Vatnenu være ædur fyrre af þui steypt? Eins er þui eirneñ hættad/ ef vier vilium yppfyll ast af Elsku og Kiærleika til Guds/þa verdum vier ædur fyrre j burtu ad hel sa Veralldarennar Elsku/ af vorum

Hiort

Hiortum/ Þui er nu þa þesse Tilgang
ur Guds vors Himneska Fodurs/ þeg
ar hann nidurkiefur og nidursløckur j
vorunn Hiortum/ Elsku til þessa Hei
ins med Krosse og Mootgange/ ad hn̄
vill þar skule Rwm giefast sinē elsku.

Ad auk þessa/ þa framknyr z þreyn
ger Krossen̄ Mañenū til ad akalla sin̄
Gud z skapara/ af Hiarta/ z er so Ord
sok til margra godra Mañdygda. Þe
gar vestanstormureñ blæs vppa Alld
ingarden̄ Christi (þad er/ þegar Op-
sokner z Motgangur/ strÿder vppa Ch
ristnena) þa reña z driupa hn̄s Bal-
sams dropar (þad er/ þa aukast heñar
dygder/ huoriar ad eru sætlega Ilman
de fyr° Gude Almættugū) Sa elskulege
edla Brwdgume Sælareñar/ Hañ er
bæde huitur og riodur/ Huitur er hañ
af Sakleisenu/ En̄ riodur af Pijnuñe/
Þar fyrer ef hans elskuleg Brwdur æ
ad lÿkiast honum/ og verda biort j
Mañdygdunum/ þa verdur hun mædur

fyrre/ ad verda raudleit j Pijslunum
So kañ nu Guds Millde og Myskun
seme ad læta framfliota Vidsmior og
Hunang/ af þeirre Hordu Hellu Mot
lætingaña. Suo kañ Fader Myskun
semdaña ad læta vppvagsa þañ Ilm
sæta Avogst eilijfrar Vegsemdar/ af
þeirre beisku Root Hormungaña. Huo
rs Avagstar ad neyta/ oss veite sa hiñ
same eilijfe millde z Almattuge Gud.
Am̄.

XLII

Huørneñ Madur skule yper viña þa Freisting/ þegar Diofullenn vill setia honum fyrer sioner/ad omøg uligt sie ad hañ giete stødugur stad ed j Guds otta til æfeloka.

HA hiñ Blessade og allra helga ste Herra/Herra Iesu/ æstudlege Brudgume mijñar Sælar/Nær skal sa Fagnadar Tijmeñ yfer mig ko ma

ma/ a huørium ad eg melge skleidast
aþ þier j ockar Brwdkaups Fognud?
Eg er j aūarlegu Lande og so sem j
wtlegd komeñ fra þier. Eñ þo sem ad
ur trwe eg stadfastlega/ ad snarlega
mune þar koma/og þess mune ecke lan
gt ad bijda/ ad eg aþlegge Hreyse þssa
Dauðlega Lijkama/og verde jñleiddur
fyrer þitt Blessada og blijda Auglit j
Dyrdena.

Eg er hræddur og Vggande vm
mig/þuiad eg ber miñ Fiesiood(þad er
truna)j veykum Leyrkerum/ þad er j
Synda hættre Salu z Lijkama. Ski
lninge miñar Salar er hætt vid villu
kie/ þuiad hañ er til heñar hneygdur/
Eñ Vilianum er hætt til ad samþick
ia þad hid vonda/ til huørs hañ er og
framfws/Huar fyrer miñ Ande er ecke
so reidubweñ sem skyllde til þijns otta
Eñ Holldeð er þo iafnañ veikt. Synd
eñ tekur mig fangeñ/z Logmaal miña
Lima stryder j mote Logmalemins

 Hug

Nugskots. Eg er hræddur og Vggan de vm mig/þuiad sa slæge Diofull og Andskote situr vm ad na mĳnū Fiesiod fra mier/Hans Slægder eru margvĳs legar/Hans Grimd og Akiefd til ad skada hin heiptuglegasta og fær þui mĳklu jllu orkad. Hañ sueik og fellde Adam j Paradĳs/ Judam j Naveru Christi/og j hans skola. Huørneñ ka nn eg þa aumur z veykur vera vggala us fyrer hans Suikum og Vmsatre? Eg er j otta og skielfingu staddur/af þui eg verd j Heimenum ad rmgang ast/huør þo er allur fullur med Hrecke og Klæke. Heimsins Vellystingar locka mig til sĳn/Eñ Motlæted sem a Heima a vegum DROTTIns/ fæl er mig fra sier. Avĳ mig auma Mañ eskiu/Huørneñ skal eg hiedañ komast klaklaust? Allur Heimureñ er fullur med Snørur/ Huørneñ skal eg kunna Rond vid ad reisa/ med þui bæde pad blĳda z pad strĳda legst so j Veigeñ þ mig

mig z mier til Nœsunar? Eg er j Ot
ta z skielfingu staddur/ þt med þui eg
veit ad eg þigg af DROTTne bæde
Viliañ til þess gooda/ z so eirneñ Ma
tt og Megn til ad frañkuæma þad ed
gooda/ Þa er eg og kuijdande fyrer/ ad
eg mune meiga med Athugaleyse z Ni
ðuleyse miñnu/ neyda miñ Gud til ad
taka fra mier aptur þañ gooda Viliañ
sem hañ hefur mier giefed, Eg fer ec
ke rieft med fyrergiefning Syndaña/ z
þui er eg hræddur ad Gud mune epter
sijnum riettferdugum Doome/ taka þad
fra mier verduglega sem eg hefe brwkt
ad z medfared overduglega. Eg er kuij
dande fyrer ad eg meige af miñu Guds
yfergiefeñ verda/ huorn eg hefe so opt
og tijdum yfergiefed/ sijdañ hñ tok mig
þyrst j samt vid sig. Eg kuelst j miñ
nu Hiarta/ þegar eg athuga/ ad þess
stærre mūe verda z þyngre Doomureñ
sem Saafur DROTTJns eru mier
veittar fleyre og stærre, sie so eg fare

med þar jlla og overduglega. Nier j moote samt sem ædur/þa huggar mig og hughreister su opriotanlega Guds Myskunseme/ z kiemur mier til stodug lega ad treista DROTTne mijnum þar vm/ad so sem hañ hefur giefed mi er Viliañ til þess gooda/So mune hñ z eirneñ giefa mier siñ Rædarstyrk/til ad framkuæma og fullgiora þañ sama gooda Viliañ/Þui hañ er sa Gud/sm stadfastur og ovmbreytanlegur er/Hñs Myskun hefur mier ætijd hingad til stadføst og obrygdul vered/mun mier z ecke helldur vm alla eilijfd bregdast. Sa Grundvollur til miñar Sæluhiæ lpar/sem Gud hefur lagt mun stødugt standa/þuiad hñ er j hñs Hiarta byg dur og lagdur/huar ad eingeñ ostadfe ste/eingeñ sliñaskypte z eingeñ vmbreyt ing er. Jæ/sa grūdvolluren miñ Sæ luhialpar mun visselega stødugur stan da/þui hañ er stadfastur z sterk giør dr mz Guds sonar Jesu Bloode/huort
bless

blessad Blood/alltijd talar mijnu Mæ
le z affakar mig fyrer velldisstole DR
OTTIns. Ja/ sa Grundvollur mi
eplaust stødugur standa/med þui hañ
er med obrigdanlegum Sacramentañæ
Jñsiglum stadfestur. Ef eg vænte mi
er hiñar miñstu Sælarheillar edr Vel
ferdar hia-sialfum mier/ þa mætte eg
Vissulega efa vm mijna Sæluhialp/
Enn nu er allt mitt Riettlæte/ og oll
mijn Sæluhialpar Von/ j Herranum
Jesu Christo/ og kann mier þui ecke
ad bregdast/ huar þ eg vil vera okuñd-
eñ. Hefde eg af sialfs mijns eigeñ Vil
ia/ Krapte edur Skilninge snued mier
fyrst til Christum/ þa mætte eg offast/
ad sa miñ Vilie/ kraptur/ og skilningur
mætte aptur vinsnuast/ z ad hønu vm
snuniñ mætte eg missa aptr Christū/ eñ
nu er þessu langtum odruvijs hættad/
Þuiad Christur miñ fañ mig þa eg
kuñe ecke hñs ad leita/ z þui mun hañ
ecke læta mig aptur glatast/ vpp þra

 þui

þui hañ hefur mig einu sinne funded/ þui ecke er honū nu ohægra ad geyma mig fundenn/ enn ad siña mig glatad afſ. Sa hiñ same/ sem mig hefur leidt wr Daudans skugga til Lioſſins/ hañ mun ecke lꜹta mig hrekiast til Myrkr áña apſur ad nyu/ Vilie z Hiartalag DROTTins er alltijd hid sama z vm breytest ecke af sier til/ Huørke j þui ad kalla oſſ til sijns Nꜹdar Rijkes/ nie j þui ad giefa oſſ allra handa godar Gi afer/ eñ Gud giæfe eg være so stödugr z oombreytanlegur j þui enu gooda/ ad mijnu leite til. Sa goode Fiefiodur er alltijd til reidu af hende DROTTins/ Eñ trwar honden mijn er fundū veyk z vanmꜹttug vid ad taka/ samt s̄ madr mun eg med þessare veyku trwar hende giefa tekꜹ á mote Christo/ og hañ ad mier vafed/ þuiad so sem hañ hefr Nꜹ darsamlega virdst ad lꜹta mig sia sig z þeckia/ i sijnum Ordum z Fyrerheit um so mun hñ z so Nꜹdarsamlega mi er

er þad veita/ad eg giefe mier vid Hans
Ord z Fyrerheit med fastre z stodugre
trw hallded. Þessa trwna skal eg astu
nda ad brynia z styrkua ad giora/med
mine alvarlegre og jduglegre Bæn/z
k so alldrei sleppa Drottne wt af mij
lu Hiartans Herberge/ þʳ til eg hefe
saluhialpēa olldūges feinged z odlast.
Kraptur DROTTINS er so
mijkell og mættugur/ ad hann giefur
Ærlega geymt og sparad mig til eilijf
ar Sæluhialpar/ Þar fyrer/þott mi
in eigeñ Veykleike hrelle mig og giore
mig jhugasamann vm mijna Sælar
velferd/þa hughreyster mig langtum
framar Kraptur DROTTins/huor
ed sijna fulla framkuæmd z verkan/he
fur i mijnum veykleika. Hañ hiñ same
mun mig styrkia/ af huorium allur
Trwareñar styrkleike kiemur. Nad
eñ DROTTIns huggar mig/eñ mi
nn Overdugleike ængrar mig. Enn
a moote þeirre Angran set eg þad/ ad
 ef

ef eg være verdugur Nadar; þa være
su Nad/ecke Nad/ helldur Verdkaup
þui þad sem fyrer verkaña forþienustu
verdur giefed/ þad verdur ecke giefed
af Nadeñe/ þui Nad er ecke Nad/ ef
an hun veitest alldeiles oforskulldad/
Þar fyrer vil eg reña Augum Erwar
lega fra mijnum Overdugleika/ og til
DROTTIns Nadar og Myskun
ar sem þm overdugu virdest ad biarga
Þesse Nadeñ DROTTIns leidrie
ter fyrer mier þad sem afvega steikar
hun bæter a þad sem brestur/ hun af
meær þ sem a verdur. Huad sem Nad
DROTTIns vill mier ecke tilreikna
þad er so sem þad hefde alldrei af mier
vered framed/ so er þa øll mijn Sal
er heill af DROTTIne alleina/ og
kañ þui ecke añars/ eñ stødug ad blijfa
æfenlega. Am.

XLIII

Um

VAKtu Christen Manneskia/ æ-
tijd z a huørre stundu epter Da
udanum/ þuiad hañ vitiser þig
a huørre stundu, Þa þu vppstendur ad
Morne Dags/ þa þeinktu ad skie mei
ge/ ad þesse sie seinaste Dagr þiña Lijf
stunda. Ad Kuøllde þa þu geingur til
huijldar/ þa þeinktu ad skie meige / ad
þetta meige vera þad sijdasta Kuølld
þiña Lijfdaga hier j Heime/ og ad su
Nott sem j hønd fer / meige vera þijn
sijdasta. Huad sem þu giorer/ huad sem
þu aformar/ og þier fyrer hendur tekr
ad giøra eda adhafast/ þa hugsadu vm
fyrer þier/ huørt þu munder þad vilia
giøra eda adhafast/ ef þu ætter samstu
ndes ad deya/ og koma fyrer Guds Doom
stol. Þu skallt meina/ ad þott þu hugr
er ei vm Daudañ/ þa mune hañ ei sijd

 ur

ur nælgast þig samt sem ædur/ eda ad
Daudeñ mune þess fliotara koma/ sem
þu hugsar vm þig optar. Oh nei! Nu
ert þu helldur hugsar vm Daudan edr
ei/ Huort þu talar vm hañ edur ei/ þa
hanger hañ þier alltijd yfer Nøsde/ z
nælgast æltijd meir og meir/ stund epter
stundu. Lijfed er þier feinged til Lan
ns/ eñ ecke til eignar Ræda. Þier var
med þui þororde leyst ad ganga jnn
þetta stundlega Lijf/ ad þu skyllder
þadañ aptur ganga z fra þui huerþa
nær sem þu yrder kalladur. Þu komst
nakeñ j þeñañ Heim/ Nakeñ skilur þu
vid hañ aptur/ Þetta Lijf er so sem ein
Vegferdar Reisa/ þegar þu hefur lein
ge framhallded Ferdeñe/ þa kiemr þar
ad vm siider ad þu verdur ad snua He
im j Veg aptur/ þangad sem Heime
ed er/ Þu ert Leigulide sem vm stundar
saker skallt bwa hier a Jordune/ eñ ei
ke ertu Jardareñar æþenlegur eigna
Herra edr Lands DRottiñ. Nu ad
vm

ðm þ þier huørt þu ferdaſt/ edr huørt
þiñe Leid byriar a huørre ſtundu/ J þr
re meiningu førum vier villt/ ad vier
ætlum vier munū deya j þeim ſeinuſtu
Andar ſlitrum/ þui ef vier athugū riett
þa deyium vier a huørium Deige/ a
huørre Eyckt/ a huøriu Augnablike/
ui þeſſ meir ſem eykſt vid vora Lijfda
ga/ þeſſ meir ſkorfaſt þeir. Þeſſ leingr
ſem vier lifū/ þſſ miña er epter olifad.
Þeſſ fleire Dagar ẽ aukaſt vid vorar
Lijfſtunder/ Þeſſ færre eru epter. Vær
føllum ecke haſtarlega j Daudañ/ he
lldur lijdur og færeſt ſmamſamañ ad
þeim Tijmans Puncte og ſtundu/ ſem
Gud hefur aſett. Þetta vort Lijf/ edr
Lijfſtunder/ eru ſo ſem ein Leid/ edur
Vegferdarreiſa/ a huørre Madur ver
dur daglega nockud ad ferdaſt ⁊ nockru
af ad liuka. Oſs ſyneſt ſem ønguer
Hluter ſieu fiarlægare ſijn a mille/ enn
Lijf og Daude/ Þar þo ønguer tueir
Hluter eru huør ødrum nalægare/ enn

 þeſſer

þeſser eru. Þeſs meir ſem ſækier a ef
ena/Þeſs meir þokar ad Daudanum.
J þeſsu Lijfe fer oſs alſijka z ſiglinga
Mońum/Pad ſkiedur opt fyrer þeim/
ad ædur eñ þeir vita af/þa er Þra Rei
ſa endud/z vnder þad Land komed ſem
þeir ſier til ætla/ Eins fer oſs tijtt og
opt/ ædur eñ vier afvitum/þa er Dau
den komeñ/ þuiad huad ſem hellſt v
giorū/edur adhofunſt/Nuort vi etum
edur dreckum/Nuort vier vøkum edu
ſofum þa erum vier ſo ſem a ſijpelldi
hlaupe til Daudans/ z nælægiunſt æ
meir z meir. Marger hafa ſijnar Lijf
ſtunder wtendad medan þeir hafa ver
ed j vmſuiþum/ad wtvega ſier Lijfſins
Atvinu til ſeirne Tijmaña. Eingeñ
tekur med glødu Giede mote Daudan
um/vtan ſa ad eins/ſem ſig hefur lein
ge vid honum bwed/Deydu fra þijnum
jlla Vilia/hier i þeſsu Lijfe/z þa mu
ntu lifa Gude j Daudanum. Lættu
Synder og Leſte deyia fra þier/ædur
eñ

eñ þu sialfur deyr/ Siadu til ad sa gamle Adam/ deye j þiñe Náttúru/ a med an þu lifer/ So mun Christur lifa j þier þa þu deyr/ Sa ytre Madurenn skyllde alltijd/ j þessu Lijfe foreydast og fordiarfast/ þa mun j Daudanum ed ur j Andlátenu/ Endurnyast sa jnnre Madureñ.

Daudeñ flytur z færer Mañ/ fra stundlegum og fliotflijdande Tijmum jñ til Eilijfdareñar. Þuiad þangad sem Tried fellur/ þar liggur þad/ O huad kostgiæfelega ættum vier nu þa ad þeinkia vm Daudans Tijma z stuñ du. Tijmarner lijda og endast/ enn eilijfdeñ sem alldrei tekur enda kiemur æ epter. Bw þig þui vid eilijfdeñe / nu medan Tijmeñ varer.

Strags a vorre Daudastundu verdr þad alyktad/ og wtkliad/ huilijker vier skulum verda/ vm alla Eilijfd/ huort vier skulum vera j eilijfre Sælu edur eilijfum Kuolum. A þui Augnablike

Daudastundaren*/ þa añad huort eig munst vier eilijfa farsælld edur missa ha na/ Siadu þar fyrer til mijn Saala/ m huad storre Vmhyggiu þier ber ad bw ast vid þeirre stundu Daudans. Ef þu hugsar vm/ad þu verdur ad deyia/ þar med er þier hægast ad forackta/og lyt els virda/allt þad sem ı Heimenum er. Hugsadu vm fyrer þier/huorsu ad Au gū þijn mune pormyrkuast og ofkygn verda ı Daudanum/ og þar med mun þier hægra verda ad snua þeim fra Girnd fanytra Hluta/ Hugsadu vm huornen þijn Eyru munu verda þung heyrd ı Daudanum/ z med þeim þan ka kantu hæglegar ad byrgia þau fy er Gudlostun/ Kieskne z klæme. Hug sa þu vm huornen Tungan mune hi adna og mattlaus verda ı Daudanu/ og su Thugan mun koma þier til ad ta ka betur vara a Ordum þinar Tungu s vo hun tale ecke ıllt. Set þier fyrer sionar þann Suita/ z Harmkuæle sem

Man

Manneskiann verdur ad þola/ þa hun deyr z so mun þier synast lijtels verd° allar Heimsins vellystingar. Set þier fyrer sioner/ huørsu Madur fer nakenn wr þessum Heime/ og muntu med betra giede gieta fatæktena vmbored j þessu Lijfe. Hugleid þu Huørnenn allur Lijk amenn afmyndast og ofegrast j Dauda num/ og so muntu hæglegar gieta lijt els acktad allt Veralldarennar Skart z Prial. Athugadu þad sara Sælarenn ar Kuein og vein/ þa hun er so sem na udug dreigenn vt af Lijkamanum/ z þa muntu þess kostgiæfelegar varast Syn der z suyvirdingar. Huxadu vm þa Ro tnan/ s̄ þu hefur þier ad vænta epter þinn Dauda z so mūtu hagleg^r þ^r m ꝫ gieta dempad Holldsins Dramb z met nad. Hugsa þu vm huørsu allar skiep nur yfergiefa þig j Daudanum/ z lær du þar af ad snua þinnu Hiarta z þinne Elsku fra øllum ødrum Hlutum/ og til þijns Skapara alleina. Hugleid

 þu

þu huørſu Daudeñ ſier þar ſkarpt epl
er/ ad þu gieter ecke þad emaſta med þi
er teked j Grøfena/ z læt þar af ad for
ackta þeſſa Neims Audæfe og Ryk-
dæme.

Nuør ſem hier j þeſſu Lyffe deyder z
myrder ſijna Sæl/ med dagleg Synd
aña Athøfnū/ hañ fer j gegnū þeñañ
ſtūdlega dauda jñ til þſſ eilijfa Dauda
og Kualaña. Eingeñ kiemſt ſa til þeſſ
eilijfa Lijffſins/ ſem ecke hefur hier j þe
ſſu Lijffe vppbyriad ad Lifa j Gude.
Vilier þu lifa midt j Daudanum/ þa
koſtadu Kapps a ad vera hier jñplant
adur Chriſto/ med riettre og ſañre
Trw.

Þeinktu til Daudans a huørre ſtun
du / þui Daudeñ vænter þijn til ſijn a
huørre Stundu. Vær berum Daudañ
avallt med oſſ j vorre Nattúru/ huørt
vier førum/ vegna þeſſ/ vier berum Sy
ndena med oſſ/ Þuiad Daudeñ er verd
laun Syndareñar/ Vilier þu nu ad
Daud

Daudeñ skule þier ecke beiskur verda/ þa heyrdu Guds Ord/ z legg þau vppa Hiartad/ og trw þeim støduglega. Tr weñ samteinger oss so vid Christum/ ad hun giører oss eitt med hønum/ og giører af Christo og oss/ so sem eina Mañeskiu.

Þeir sem nu so eru j Christo/ z eitt med hønum fyrer Truna/ þeir kuña þo i.n eilijfa Daudanum ecke ad deya/ þt Christur er þeirra Lijf. Sa sem helld ur sig med Truñe vid Gud siñ/ hñ ver dur eiñ Ande med hønum (so sem Skr ipteñ vottar) og þui kañ sa hiñ trwade ecke ad deya ad eilijfu/ þt Ande Guds er hans Lijf.

Jsraels Foolk ferdadest j gegnum Rauda Hafed til þess fyrerheitna Land sins. Eñ Pharao og hans Herlid dr ucknade j þui sama hafe/ Eins er Da ude þeirra Gudhræddu/ so sem iñgang ur til þess eilijfa Lijfsins/ z so sem Dyr til Paradijsar. Eñ Daude þrra illu z

Ogudlegu er enguaneigen ending fu
ndlegra Eymda/ Nelldur er han so f
ein hleckur/ sem saman teingslar þ r
eilijfu Eymder vid þær stundlegu/ og
þær epterkomande/ vid þær yferstodnu.
Þeir sem so deya jlla/ þeir framfara
fra þeim fyrsta Daudanum til þess an
ars Daudans. So er nakuæmleg sam
teinging a millu Christi/ z hns trwad
ra mana/ad hu kan ecke ad riufast nie
sundurslitna/ j sialfum Daudanum.
Mitt j Daudans stæstu Dimu liomar
fyrer þeirra Sælar augum þad skiæra
Lios Gudlegrar Myskunar z Nadar.
A þre hættusomu Daudans Leid/ sen
der Gud sijnum Þienurum/ þa heilogu
Eingla til Berndar og Leidarvijsers.
Lijkamer Fra Gudhræddu eru Muste
re heilags Anda/og þui mun sa gode
H. Ande ecke leyfa/ad hans Mustere
nidurbriotest so j Daudanum/ad þad
eige ecke Vpprisunar og Vppbygg
ingarenar aptr von. Guds Ord er eitt
ofer

oforgeingelegt og Guddoomlegt fæder þᵘ ꝥ kañ Dauden þ ecke wt slokua/ hel ldꝛ hylst þ z dylst j hiortū þeirra Gud hræddu/ z a sijnū tijma/ mū þ þau Nio ttū (j huoriū þ er faled z folged) endꝛ lijfga z af Daudanū vppvekia til Lijf sins Am̄.

XLIV

Huggun fyrer ꝥa sem missa sijna astvine.

HEINKtu Christenn Saala til þijns gooda Endurlausnara Je su/ og þa mun þier ecke kuña ad ofbioda Daudans Ognan. Grimd Daudans er ad sōñu mijkel/ z mattug til ad hrella/ eñ langtum meire er mill de þijns Endurlausnara/ z mektugre til ad hugga. Jsraels Lydur gat ecke drucked Vatned af Bruñenum Mara j Eydemorkuñe fyrer Beiskleika vatn sins/ Enn sem Moyses epter Guds

 auisā

Avijsan/kastade Trienu i Vatned/þa vard Vatned sætt og an beiskiu/ Eins er þui og so vared/ ef þu þikest i þijnu Hiarta ecke gieta stadest beiskleika Da udans/þa vijsar Gud þier til þess Trie sins/sem þeirre Beiskiu Daudans hefur vmsnued j sætleika. Þetta Tried er sa edla Kuistur af Root Jesse vppvar ent/sem er Herran̄ Jesus Christus sta- fur/huør ed soddan̄ Sætleiks Krapt sier hefur/ad ef nockur vardveiter hn̄s Ord/Sa hin̄ same kan̄ ecke ad smacka Daudan̄ eilijflega. Þetta Lijf er fullt Þijngsla og Þianinga/ og þui ødlast þeir stoora Hugnad og lietter/ sem fyrer Daudan̄ burt sofna fra þessu Lijfe. Þad ma so reiknast ad alldrei deye nockur Riettchristen̄(þuiad hans Sal lif er j hia Gude) helldur deye alleina sta hn̄s Synder z Motlætingar. Þetta sim̄ oss syneft Daude/er ecke Daude helldur ein vegferdar Reisa/ z þo sodd an̄ Vegferdar reisa/sem ecke ma reik nast

naſt burtfor/ helldur apfur koma til
beſſ rietta Heimeleſins. Ecke miſſum
vier vora æſimeñ þa þeir deya/ helldr
ſo ſem ferdaſt þeir vndañ vppa Veig
iñ/ þangad ſem vier ʃ ñaſt ſkams komū
epter. Þeirra Daude ma ecke reikna
iſt Vndergangur/ helldr Vppgangur
Ecke burtfor/ helldur Vndañfor. Da
de Guds Barna er ein Fæding til ei
lijfs Lijfs/ z þui er hañ onguañeigen
Tion/ helldur Abate. Pad vorer mſt
iner deya ʃ burt/ Quad er pad añad/
eñ þeir giefa þa vpp ad ſyndga/ Þeir
giefa vpp ad hrekiaſt z velkiaſt ʃ þeſſū
Heime/ Þeir giefa vpp ad lijda Eymd
og Anaud. Pad vorer mſtviner deya ʃ
ſañre og ſkodugre Trw/ Quad er þad
añad eñ þad/ ad þeir ferdaſt ʃ burt wr
ſkugga ſtundlegs Lijfs/og koma ʃ þañ
Fegurdar Lioma Eilijfs Lijfs/ Fra
Sorgeñe til Fagnadarins/ Fra Monn
unum til Guds. Þeſſu Lijfe ma vel
lijkia vid eina Sigling/ enn Ending

Lÿffins edur Daudans/vid eina gooda og hættulausa Hofn/og þui er ecke til bærelegt/ad vier ofmiog hermű/ þott vorer Viner og Naungar j burt deye/ helldur ættum vier ad samfagna med þeim/ ad þeir eru yfer þad hættusama Haf Lÿfdagaña/ jñi þa goodu z vgga lausu Daudans hofn komner. Þessu Lÿfe ma vel lÿkia vid eina Dyplÿsu ed ur Fangelses Hws/Enn Daudanum vid Frelse edur wtfararleyfe af þui fangelse/z þui bidur sa goode z gamle Simeon so/ a mote sÿnu Andlate/seig iande/Lætu nu DROTTEiñ lausañ Þion þiñ j Fride / edur giefz nu Þione þÿnum Vtfararleife. Vm wtfararley fe edur Lausn bidur hier sa goode gam le Guds Mañ/af þui hañ fiñur og for merker sig j Daudlegum Lÿkama jñe lucktann/ so sem j audru Fangelse/ Þar fyrer ættum vier ad samfagna og glediast med vorum astvinum/ ad þeir eru frialser ordner wt af þessare

Myrk

Myrkuastofuñe/ z eru komner til þess fullkomna Frelsesins. Postuleñ Pall oskar sier ad hañ meige verda laus/og vera med DROTTne. Hier hefur hañ samjafnad Likama vid Dyflissu/ þvi ad sem Fangann sem situr j Myrkuastofu ... ugleidt/hönen Mañsins auma Saal er j þessu Lijfe/ so sem bundeñ vid þañ Daudlega Lijkama/mz einu sterku Hr eldoms Bande/huort band hañ oskar upp mætte losna þ Lijkamlegañ Dauda/so Andeñ mætte verda frij og Lifa hia sijnū DROTTne z Skapara. Skylldum vier þa hryggiast þar vid þegar vorer astviner losast wr þuilijk um Bondum z fa fyllelegt Frelse og Lausn? O nei j onguañ Mata. Huar til skylldum vier taka vppa oss Suart Sorgar Klæde/ept' Frafall vorra Na unga/þar þeir haþa þar j klædst huijt um Fagnadarens Skrwda? Þui so er þad Skrifad/ad þeim wtvoldu sieu giefeñ Huijt Klæde/þyrer saker þeirra Meinleyses/ og ad Palmavidur sie j þeirra Hondum/vegna þess sigurs sem

 þeir

þeir hafa vſted. Þui ſkulum vier pls
oſſ med Harme og Sorgartærum/þar
vier vitum þo/ad Gud hefur þerrad øll
Tar af þeirra Augum? Þui ſkulum
vier auka oſſ ſialfum Onæd þar med/
ad harma vora burtſofnada/ þar þo
þeir eru j þuilıkum ſælldar ſtad/þar ec
ke heyreſt fram" meir Kuein/Hormūg
edur hroop eckurt helldr huỹlaſt þeir
þar af ſijnu Erfide? Þui ſkulum vier
kuelia vora Aund j ofmıklum Harme
vegna þeirra ſem nu eru j þeirre allra
ſtæſtu glede og Vnadſemd ſtadder/ a
medal Guds heilagra Eingla? Þui
ſkulum vier mz grætlegre Roddu hro
opa/ z kueina epter þa/ ſem ſtanda fra
me þ Lambenu/ z ſijngia eirnnyañ fag
nad" Loffſaung/hafande gullegar Ho
rpur og ſtreingia Hliodfære ſier j Hond
um? Þui ſkylldum vier Harma þad/
þott þeir hafe vered j burtu kallader
wr þiſſu Heime/þar þo þeir ſialfer fag
na z gladiaſt ſem meſt þar wtaf.
Hua

Huad gott og æskelegt sie/ ad skilia vid þennan Heim/ avijsar Christr j sinn Ordum/ þar hann seiger til sijna Lære sueina/ Ef þier elskudud mig þa mund ud þier glediast þar af/ ad eg fer hied ann wr þissu Lijfe. Læresueinarner hryg dust þar af/ ad Herrann Christur sagde þeim fyrer sijna Burtfør wr þessum Heime/ Enn þar vppa suarar Christr þeim og seiger/ ad ef þeir hefdu rietta elsku til sijn þa mundu þeir ecke misvnna sier þeirra Farsælu vmskyptа/ ad skil ia vid þessa Eymd og jnn ganga j þa eilijfu Dyrd. Være so ad þu værer sta ddur j Sio eda j siglingum/og þu sær fyrer storm og Sioar Olgu/sem Sky þenu kynne ad fortyna/Mundet þu ecke giarnann og feigenn vilia flyta þier til godrar Hafnar? Hugleid nu og sia/ huorsu þesse Heimur er suo sem a fallanda foot komenn og fer Daglega Dags meir og meir hrornande/so aug liost er ad ecke mune langt þess ad bijda

Dd ad

ad hũ med ollu kollſteypeſt z eydeleggeſt/ Þui ſkillder þu þa ecke packa Gude þar fyrer/og ſamfagna med þijnum æſtvinum / ad þeir eru fyrrſ eñ ſeirna frelſter med einũ ſkaplegum Dauda/ vndañ þeirre ognarlegu hrapan og þui hættuſama ſkipbrote þeſſa Heims/ huers ecke hefde vered gott ad bijda.

J huors hondũ meinar þu ohætt ara edur betra ad eiga velferd þiña æſtvina/ eñ j hondum Herrans Chriſti? J huorium ſtad meinar þu ad Vnd þiña vina z Naunga/kyñe ohræddara edur Vggalauſara ad bwa eñ j þui ſæla Paradijſar Rijke? Athuga huad Poſtuleñ ſeiger vm Daudañ/Daudeñ er Abate (ſeiger hañ) Jæa/ ad ſonnu er þad ſtoor Abate / ad hindraſt þrar Synda Jdnenne/ Stor Abate er þad ad ſkilia vid þad verra/enn taka j ſtad enn þad betra/ Hafe þiñ æſtvinur/ſa j burt ſofnade/ vered þier jnnelega æſt polgeñ og Hiartkiær/ þa ſkal þu og a

Gud

Guð að vera þier en̄ þa langtum Hia
rikuæmare/ huors vilie það var að ta
ka pan̄ þin̄ astvin til sijn/ Sia þu til
þu reidest ecke vid DROTTin̄/ þui
han̄ tok eckert an̄að j burt pra þier/ en̄
það sem han̄ hafde þier ædur giefed/
han̄ tok sitt aptur / en̄ þitt ecke/ Lattu
þier það ecke mislijka/ þott DROT
Tin̄ take það edur heimte aptur/ s̄ hn̄
hafde þier feinged til Lans/ en̄ ei til ei
gnar. DROTTin̄ eirn̄ er sa sem sier
þ okomna z yferhangāde Olucku? Og
þui skalltu þeinkia/ ad af sin̄e fødurleg
re Forsorgun þ þijnum framlidna Vin
þa hape DROttin̄ kallad hn̄ j burtu
vppa það hann skyllde ecke falla/ j þa
yfer hangande og epterkomande O,
hamingiu.

Þeir sem sofnader eru j DROT
Tne/ huijla þa sætlega z vært/ j sijnū
Grøfum/ þegar þeir sem epter lifa
kueliast miøg og Onædast/ midt j sī
nu Hasæte/ og j Hollum sijns Rijkis.

afer þu miſt æſtwdlega Vine / þa
giættu þar ad/ ad þu muner ſiña þa
aptur langtum æſtwdlegre / Þetta er
ſtuttur Tijme / ſem þu verdur vid þa
ſkileñ/ Eñ ſa Tijmeñ ſem yckar Funde
ſamteinger aptur/ tekur alldrei Enda/
þui þad er ſu Bleſſada og Andvarala
uſa Eilijfd/ Þuiad epter obrigdulu Gu
ds Fyrerheite/ vonum vier og þeſſ/ ad
vier munum hiedañ fara wr þeſſu Lij
fe/ huadañ nockrer vorer eru vndan oſſ
farner/ og vær munum til Lijfſins jñ
ganga/ þar ſem ad vorer æſtviner ſku
lu oſſ verda þeſſ hiartkiærare/ ſem þeir
hafa oſſ ædur vered kuñugre.

Jæ/ vær ſkuluñ þar ſo elſkaſt jñbyrd
es/ ad þar ſkal alldeiles eingeñ Kuñde
vera fyrer nockra ſturlan edur ſundur
lynde/ þar verdur hiñ ſame fagnadur
og roſamur ſtadur til reidu bæde þeim
ſem vndann eru farner / og þeim er a
epter koma. Þar mun huer þeck
ia ſyna æſtmeñ/ ættmeñ og Naunga/
og med

ꝛ med elſkulegum vnunar ſømum ſam
rædum/ huør añañ gledia. Þar mun
Broder ꝛ ſyſter til ſamañs vera/ Børn
eñ hia Forelldrunū. Og a þuilyku gle
ðedsgū mū eckert Kuølld ending giora.

Alyttu þar fyrer ecke ſo ſkilnaðar
Tymana/ þar þyner verda fra þier ſkil
der ꝛ Andlatenu/ ad þu ecke myklu fra
mar/ athuger og yferveger/ Tyma fuñ
dañar/ þegar þyner æſtviner verda þier
aptur ſamteingder j Vppriſuñe. Huør
ſem ſtadfaſtlega trwer Vppriſu þeirra
Framlidnu/ hønum ſyneſt Daudeñ ec
ke ad vera þar añad eñ ein hæg Roo
ſemdar huyld.

Allt huad j Heimenum er þad hef
ur j ſier og med ſier Lioſa Merking og
Fyrermyndan Vppriſuñar. Dags Lio
ſed þo þad Daglega gange vnder ad
Kuøllde/ þa reñr þad þo æ jafnañ vpp
aptur ad næſta Morgne/ Graſed ſyn a
Vetureñ deyr og følnar/ þad lifnar
og Blomgaſt aptur ad Vorenu/ þeg

Dd iij ar.

ar Tijmarner ærslus/ edur Manadan
na taka enda/ so tekur strags Vpphaf
aptur a ødrū nyum Tijmū/ Avexterner
falla af/ z vagsa sijdaū aptur ad nyu/
Sæded kañ ecke ad friofgast og vagsa
vpp aptur wr Jørdune/ vtā þ rotne þar
ædur. Þa Fugleñ Phœnix hefur brent
sig til Ösku/ þa lifnar þar eiñ vngr fu
gl aptur wr Öskuñe/ So siañ vier alla
Hlute endurnyast/ ept' sijna Foreyding.
Huør vill þar þ trwa/ ad Gud mune
hafa til onytes læted soddañ Fyrermyn
dan skijna z siast j nattturlegū Hlutū?
Edr vill nockur meina ad Skiepnuñar
Nattura/ huør ed soddan Jmynd Vpp
risuñar j sier ber/ hun sie krøptugre eñ
Gud/ sem lofad hefur ad vort holld sky
llde epter Daudañ vpprijsa? Nañ sem
ad endurlijfgar Sædeskorned j Jørd
uñe daudt z rotnad/ so þu meiger vid
þad lifa z þier þad til Atvinu hafa j
þessu Lijfe/ Skyllde hañ ecke mijklu he
lldur endurlijfga bæde þig og þijna/ so
þu

þu og þeir meige eilijflega til samans lifa? Gud hefur kallad sijna elskanlega jñi fra Suefnherberge/ þar fyrer miß vntu þeim ecke þeirrar Huijldar z Roo semdar/ sem þeir hafa/ j ñañ skams mñ Vpprisu Tijmeñ koma.

Þu meinter (kañskie) ad þiñ ætvine munde meiga verda gagnlegur Limur Guds Christne/ sem strijder hier j þyssu Lijfe/ ædur eñ hañ j burtu dœe af Verölldeñe/ Eñ Gud villde ad hañ skyllde vera Limur siñar Christne sem Sigre nu hrosar j himnenu/ DROTTiñ vill de þ so hafa/ þar fyrer lættu þier þad z eirneñ vel lijka. Þu þeinkt' (kañskie) ad þiñ framlidne ætvine/ skyllde hier læra godar j þrotter ment z Speke/ Eñ Gud villde ad hañ skyllde j þeim Himn eska Haskolanum læra þa riettu z soñu Speke s̄ alleina ma speke kallast/ DROTTiñ villde þad so hafa/ þar þ læ ttu þier þad eirneñ lynda z lijka. Þu vonader/ kañskie/ ad þiñ Næunge/ s̄ nu

 ee

er j burtu sofnadur/ munde komast til meire Tignar ædur hañ dæe/ og mun de einhuorn tijma/ meiga sitia a medal Herra og Hofdingia/ En Gud villde hafa hann sitiande a medal þeirra Ni mnesku Hofdingiaña/ sem eru hñs H. Einglar. DROTTIñ villde hafa/ ad þad skyllde so skie/ þar fyrer lætt u þier þad og so lynda. Þu vonader/ kañ skie/ ad þiñ framliðne ættvinur munde verda audugur/ og safna myklu Gotz ædur eñ hañ dæe/ En Gud villde hañ skyllde fa ad verda audugur j Dyrdar eñar Rijke. DROTTIñ villde hafa ad þad skyllde so skie/ þar fyrer lættu þier þad z so vel lynda.

Þu Heilage H...a Gud/ þu tokst þad eina j burt/ sem þu hafder sialfur gief d. Sie þitt Nafn lofad og Blessad vm allar Allder Allda/ Amen.

XLV

Vm

Vm þañ ſijdaſta Doom

Faders. Ed Creñ Dæmer ønguañ/ hell
dur hefur hañ gieþed Synenum
alla Magt og Valld ad dæma.
Þar wtaþ veit eg vel/ O Herra JEſu
Chriſte/ ad þu muner koma eirn ſträg
ur og Rietlꝯtur Doomare/ Og muner
auglyſa og fram̃ leida allra Mañа he
imuglegar og huldar Athafner/ hus
rt þad er helldur Giørder/ Ord edur
Þankar. Þa mũ vppyfer þeim aumu
Mañſkiepnum/ ſem fyrer þañ Dooms
wrſkurd koma/ vera eirn vægdarlaus z
ſtrangur Doomare/ Nidur vnder þeim
Oped og Gapande Helvijte/ Jñañ fyr
er ȷ brioſtenu nagande Sämiſka. Nid
ytra ſa vpptendrade Kualaña Elldur.
Vid hægre ſijdu Syndernar med ſiñe
hardre aklꝯgun. Vid vinſtre Sijdu
Dioflarner med hrædelegre Oogn
Kualaña. Þar munu vera nꝯlꝯger
þeir godu Einglarner ſem veita Synd

Dd v ugū

ügum Jngongu j Sæluna/ z þeir ïllu Einglarner sem þa med sier hrekia og draga j Kuølena. Nia huørium skal eg þa skiols og Næles leita/ O Herra Jesu j soddan hættulegre þreyngingu? Eg ottast øll mijn Verk z Athafner sem eg hefe framed/ þui eg veit þu vager ecke þeim sem Syndga.

Þar verd eg komeñ midt j millū tijm ans z eilijfdareñar/ Tijmeñ hefur þa enda/ eñ þa er eilijfdeñ epter þ hondū sem alldrei kañ ad endast. Þeir ïllu ohreinu Andar heimta/ ad j Lios leidest øll þau Illskuverk/ sem epter þeirra Aeggiañ z Jñblæstre hafa frameñ ver ed/ Jaa/ þeir tia z framtelia huørn eirn z eirn glæp/ vppa þ ad þeir næe Sal uñe j siñ Selskap med sier til Kualaña Þa mun hiadna z ad ønguu verda all ur Himensins Her (þad eru Stiørnur og Himentunglen) z Himnarner skal þer munu samañvefiast/ so s̄ añad Bl ad/ z allt Himensins Her mū nidurhrin

ia

la/ so sem Laufblad hrinur z fellur af Wijntrie/ edur Fijkiutrie/ Solen mū rood na/ en Tungled blikna. Nu ef þesse ve rk þiña handa/ huor þo eckert jllt ha-fa giort/ flya so z skyla sier fyrer þijnu Auglite/ Huørnen fæ eg aumur Synd are stadest ad koma fyrer þijna Augsi on? Himnar Himnāña edr þr hædstu Himnar/ eru ecke án Saurgunar j þij nu Auglite/ Huad mun eg þa aumur vera án Saurgunar / þar eg jñdreck rangliæted/ so s̄ añad Vatn? Nu ef sa riettlæte kañ naūlega holpen ad vōda/ Huar mū þa sa hjñ Synduge birtast?

Huørt skal eg þa flya? Hia huør ium skal eg mier Skiols leita/ nema hia þier minn Herra Jesu/ Þu hinn same verdur Doomare/ yfer mijnum Syndum/ sem vegna minna Synda ert a Krossenum Daen/ Þuiad so seiger Skripten/ ad Faderen Dæme onguan helldur hafe hann Synenum giefed allt valld til ad Dæma. Faderen gaf

 Syn

Synenum allt Valld til ad dæma/eñ Sonureñ gaf sig sialfañ j Daudañ/so hañ þyrfte oß ecke ad fordæma/z Fod ursins Riettlæte yrde samt Fullnægia giørd/Þui so stendur þad skrifad/ Ad so elskade Gud Heimeñ ad hañ gaf wt siñ eingieteñ Son/ecke vppa þ ad hañ skyllde fordæma Heimeñ/helldr ad Hei mureñ yrde holpeñ fyrer hañ. Huørn eñ kañ þad þa ad skie/ miñ goode Her ra Jesu/ad þu fordæmer mig/þad fyrst þu ert þar til af Fodurnum sendur ad eg skule fyrer þig holpeñ verda? Þu hefur Fullnægiu giørt Vilia þijns el skulega Fodurs j øllu/Huørneñ skylld er þu þa/hans Vilia ecke og so Full- nægiu giøra/j þui ad giøra mig aumañ saluholpeñ/þ er ecke Vilie þijns Fod urs/ad eirn af þeim minstu vesalingũ fortapest. Nu er eg soddañ eirn lijtel mootlegur vesalingur j þijnu auglite. Eiñ lijtelmotlegur vesalingur z eirneñ þyrer mijnu Auglite/ og epter mijnum Doome

Doome/ Þui huad er eg añad eñ dupt
og Aſka? Þa er eg og eirneñ j Jdkan
Gudrækneñat/ z Chriſtelegra Dygda
of lijtelmotlegur og einſkis orkande ve
ſalingur. Framkuæm þu þar fyrer a
mier ſo aumum z lijtelmotlegum Veſa
linge/ Vilia þijns Himneſka Fødurs•
Þu ert þar til hyngad komeñ/ O goode
Jeſu/ ad þu ſkylldir ſæluholpeð giøra
þad ſem glatad var/ Huørneñ kantu
þa ad fordæma þañ ſem girneſt Sælu
holpeñ ad verda? Synder mijnar akla
ga mig ad ſøñu/ og wtheimta af þinne
Riettvijſe eirn ſtrangañ Doom yfer
mier/ Eñ þu hefur mijnar Synder af
mier teked/ og vppa þig ſialfañ lagt.
Þu hefur j burt teked Synder alls Hei
mſins/ Huørneñ ſkylldu þa mijnar Sy
nder vera ept' ordnar? Huørneñ kantu
ad vilia fordæma mig fyrer mijnar Sy
nder/ þar þu ert þo ſialfviliugur fyrer
þær dæeñ ſo þær yrde kuittar? Þu ert
dæeñ ꝼ Synder alls Heimſins/ Huørn

eñ skylldet þu þa ecke vera daeñ z so þ
mijnar Synder. Nefder þu viliad ept
er strangasta Riette vid mig høndla/
Herra Jesu/Huad skyllde þier þa hafa
geinged til þess ad vilia nidur stijga af
Himmaña hasæte/ og j kladast mijnu
Hollde / og lyda Dauda og Krossens
Pijnu.

Sie so ad Dioflarner asake mig z kr
efiest kuala yfer miñe Sælu/þ þau verk
sem hun hefur epter þeirra Aeggian fr
amed/Þa suara eg þar til/ Ad Hofdin
ge þessa Heims er dæmdur/ z med þig
hefur hañ eckert/ Eñ hafe hañ eckert
med þig / þa hefur hañ z eckert med
mig ad giøra/Þt eg trwe a þig DRO
TTiñ miñ/huar þ þu ert j mier z eg
j þier. Klage Diofulleñ mig/þa klag
ar hañ þar þiñ Vin/Hañ klagar þar
þiñ Broder/Hañ klagar þar Barn z
Erfinga þss eilijfa Himneska Fødurs/
eñ omøgulegt er ad þu muner strangã
Doom leggia a þiñ Vin/a þiñ Brod*

og

z þitt Barn.

Sie so ad Moyses aklage mig med sijnum Doome/z hroope Bølvan yfer mier/med þui eg hiellt ecke allt þad s skrifad stendur j Løgmaals Bookenne/ þa suara eg þar so til/ ad þu Herra Jesu Christe/ert ordeñ Bøluan miña vegna og fyrer mijna skulld/ so ad þu feinger mig frelsad fra Løgmaalsins Bølvan. Eg hugsa ecke vm þo Moyses hroope Bølvan yfer mier/þegar þu kallar mig Blessadañ/ þui eg er j full re Von/ad eg mune aptur fa ad heyra þesse Ordeñ til mijn tølud/ a samt ødrum. Komed Blessader mijns Fødurs/ og eignest þad Rijke sem ydur er fyrer bwed/z ct. Aklage mig Moyses sem hañ vill/ samt muntu ecke klaga mig fyrer þijnum Himneska Fødur/helldur muntu vera miñ Medalgangare hia hønum. So ottast eg þa ecke Bølvan Moysis / þui þu hefur j burt teked þa hans Handskript/sm̃ var a mote mier.

Dd viij   Sie

Sie so ad þeir hinu fordæmdu klage
yfer mier/og wthroope ad eg hafe j so
mu Slæpe falled sem þeir/og eige þui
ecke helldur vægd ad fa eñ þeir/Þa jæ
ta eg og medkieñe/O Herra Jesu/ j þui
ad Syndga/er eg þeirra jafinge/Eñ
þad/ad eg kañast vid miña Synd/og
snyst med riettre Jdran til þijn aptur/
mñ Endurlausnare/Þad skilur a mill
um mijn z þeirra. Þu seiger so sialfur
Ad sa sem heyrer þitt Ord/ z trwer a
þañ sem þig sende/hañ hafe þad eilif
fa Lijf/og hañ skule ecke koma fyrer
Domeñ. Nu er eg sa hiñ same s hey
re þitt Ord DROTTInn z trwe a
þig/ Eñ þott þad sie veyk trw/ þa er
þad þo samt tru. Eg trwe ad sønu Ne
rra/eñ kom þu til hialpar miñe veykre
trw/ Eg trwe/ eñ bid þo þu auker mi
na trw. Þo eg sie sekur j ollum oðrñ
Syndum þeirra fordæmdu/þa muntu
DROTTiñ hialpa / so ad eg verde
ad eins j vantrwñe ecke med þim þūdc.
Aller

Aller þesser aklagendr skielfa mig/ Eñ
þu sem ert Doomareñ/ þu hughreyster
mig aptur/ Þuiad þier fieck Fadereñ
alla Magt til ad dœma/ Hañ gaf allt
j þijnar Hendur/ eñ þu wtgafst þar a
mote sialfañ þig fyrer alla Meñ/ Jaa
þu wtgafst sialfañ þig fyrer þiñ Sof
nud so ad þu hreinsader hañ/ z helgad
er med Laug Vatnsins j Ordenu.

Huørneñ er møgulegt þu feller stra
ngañ edur hardañ Doom yfer þa/ fyr
er huøria þu hefur wtgiefed sialfann
þig j Daudañ/ jaa/ j Krossins Dauda?
Þu munt visselega þitt eiged Holld
ecke hata/ Nu erum vier Limer þijns
Lijkama/ Holld af þijnu Hollde z Bei
in af þijnum Beinum/ Amen.

XLVI

Um þad/ Huørneñ Mañ skal langa epter eilijfu Lijfe.

MEKE mættu Sala mijn/ad elſka
þeſſa fallvallta Lijf/ſem ſkynde
lega tekur eiñ enda/ helldur hitt
ſ a epter kiemur z onguañ enda tekur.
Vppſtijg þu þangad j heilagre Girnd
þijns Hiarta/þar ſ ad er Aſka þ vtan
Elle/ Lijf fyrer vtan Dauda/Glede
vtan Hrygd/Rijke þ vtan Vmſkipte.
Hafe þitt Hiarta Lyſting a Fegurd
og Frijdleika/ þa vit þu/ ad þeir riett
lætu ſkulu ſkijna ſo fagurt ſo ſ Soolē.
Þockneſt þier Styrkleike/z Lietleike/
Þa ſkalltu vita/ad þeir wtvoldu muñu
vera lijker Einglum Guds. Giedieſt
þier langer Lijfdagar mz ſijfelldre Heil
brygde/ Þa ſkalltu vita ad þar verdur
eilijf Heilbrigde og Heilbrigdur Eilijf
leike. Lyſte þig ad haþa allſkyns
Nægd þa vittu/ad wtvalder munu ſed
iaſt af allra handa Nægd/þegar Dy
rdeñ DROTTins verdur openberud.
Hafer þu ſkiemtun af fogrum Saung
hliodum / þa ſyngur þar Einglanna
flockur

flockur sætlega/ þyrer vtan Enda/ og
an aplats. Girne þig ad hafa epter
læte/ z hreinferduga Vellysting/ þa sia
þu/ Gud mun þar dryckia sijna med sijn
felldum straume þuilijkrar Vellysting
ar. Girnest þu vijsdoom og Speke/ sia/
ad sialf Spekeñ Guds lifanda/ mun
sig þar fyrer þeim wtvølldu openbera/
og lioslega læta sig sia og þeckia af øll
um. Giediest þier Vinatta og Kiærle
ikur/ þa sia þu/ wtvalder munu elska
Gud framar eñ sialfa sig/ og huør añ
añ jñbyrdis so s sialfañ sig/ z Gud mu
og elska þa framar eñ huør eirn kann
ad elska sialfañ sig. Naþer þu Lyst a
goodu samlynde/ þa sia þu/ þar vilia
aller eitt. Girnest þu Magt og Krapt
til ad koma þui af stad sem þitt Niar
ta girnest/ þa sia þu ad þeim wtvølldu
verdur hægt allt þad ad giøra z þrað
kuæma sem þeir vilia/ eñ þr vilia eckert
vtan þ sem Gud vill. Þeir girnast þ
eckert/ s þr giete ecke til leidar komed/

 Þui

Þui þeir girnast eckert vtan þ ꝫ Gud vill þeir girnest. Giediest þier Metord og Rijkedæme/ þa siadu/ Gud mun set ia sijna trwlynda Þienara yfer mijked. Þocknest þier ad lifa j Vggaleyse og ann otta/ þa sia þu ad þeir enu wtvoldu eru so visser þar vppa/ ad þeir mune þa eilijfu Sæluna alldrei med nockru mo- te missa/ So ꝫ þeir eru visser þar vm ad Þr vike heñe alldrei sialfkrafa edur vil iuger sleppa. Þui þad vita þeir vel ad ecke kañ Gud/ ꝫ þa elskar/ ad taka þa Farsælld fra sijnum elskendum/ naudug um Þeir vita þ z eirneñ vel/ ad Gude er eingeñ Hlutur yfersterkare sem kuñe Gud z þa/ nauduga ad ad skilia.

Huad sem þa wtvoldu kañ til ad langa edur girnast/ Þad fiña þeir þar strags/ þuiad þeir sia þañ þar fyrer sier Auglite til Auglitis/ j huorium ad eru aller Hluter. So stor eru giæde þess Lijfs/ ad þar kañ eingeñ mæling a ad komast/ so morg/ þau kuña ei teliast/ so

dyrmæt

dyrmæt/ad þau kuña ei metast. Þar
er eilijf heilbrygde Lijkamaña/ þar er
liomãde hreinferdugleike Hugskotaña/
þar er Dyrd og nægd Gudlegrar Vel
lystingar/ Þar er Vnan z Fognudur
vegna ætvaldra jñbyrdis samteinging
ar. Þar er furdanleg leiptrande Feg
urd a Lijkamanum/ z allur ofullkomleg
leike j burtu tekeñ fra Sælunum. Þe
ir ætvøldu munu þar glediast/ vegna
þess lystelega Vnadarstadar/ sem þeir
þar hafa vegna æstædlegrar Vmgei
ngne heilagra/ j huørre þeir skulu Ri
kia/ og vegna þeirrar vegsemdar sem
þeir þar fa ad þiggia/ Þeir hrøosa þar
Sigre yfer Heimenum/ huorn þr hafa
forsmæd/ Og yfer helvijte sem þeir ha
fa vmflwd. Su minsta Dyrdareñar
Korona j eilijfu Lijfe/ Hun verdur myk
lu dyrmætare enn Heimureñ þus hund
sinum reiknadur/ þui hun er o endanleg
Eñ hañ endanlegur/ Þar þarf ecke þ
ad ottast/ ad eirn mune þar añañ øfunda

 þott

þott añar ſkÿne þar fegra j Dyrdeñe/
eñ añar/ þui þar er j einū z ſierhuori
um rÿkiande Eining Kiærleikans/veg
na þeſſ hæſta Kiærleika ſem j þeim oll
um byr og bygger. Nuoria Vegſemd
ſem eirn wtvaldur fær/ þa munu aller
hiner adrer/þar ſo yfer glediaſt og fag
na ſuo ſem þeir hefde hana ſialfer
ødlaſt.
Þar er eingeñ Nlutz a Nimne nie a
Jordu ſo goodur ſem Gud/þui kuña ec
ke ad vera a Nimne nie Jørdu ſo ſtoor
Giæde nie þuilijk glede/ ꝫ ad ſia Gud
z eignaſt Gud/þar fyrer ef nockur ſæe
Gud alleina vm eitt Augnablik / þa
geinge ſu glede yfer alla adra Glede/
ſem vier kunnum ad ſkynia/Þui/ j þui
Dyrdareñar rijke/þa mūū vier ſia Gud
j ſialfū ſier/ Vier munū þar ſia Gud
j oſſ z oſſ j Gude. A Vegferdarleid
þeſſara Lijfdaga/þa er Chriſtz hia oſſ
eñ þo ſo ſem duleñ z huleñ j Ordenu
og Sacramentunum. Vier þeckium
hañ

hafi nu wfaf hńs Orda kiekingu/ Eñ
j þui okomna Lÿfenu/ þa munum vier
þeckia hañ/ af nærverande Asynd og
alite/ Þegar hñ wtbyter oss Braude ei
lÿfrar Sadningar.

Þui þad mun eins fara z þegar Læ
resueinarner þecktu ecke Christū a Lei
denne/ fyrre enn vm sÿder/ þar þeir vo
ru komner til Náttstadar/ J þui hann
braut Brauded.

Su Himneska Jerusalem/ hepur
eckert Mustere þ sem med Hondum sie
giort/ z ei Sool nie Tungl/ þui heñar
Mustere er Gud/ huor z eirnē er heñar
Birte z Lios/ J þui okomna Lÿfēu sia
um vier þ z vier hofū hier vonad/ z vn
um oss mz fullkomlegū Notū vid þ/ sem
vier hofū hier elskad. Þegar vpp var
smÿdad Jerusalems mustere/ Þa heyrd
est huorke Axarhliod/ nie Hamarshli
od/ So mun þ z tilganga j þeirre Him
nesku Jerusalem/ Þar mun huorke
heyrast Straff nie nockur Hormung

þuiad þeir andlegu Steinarner/ med huørium þad Mustere verdur vppbygt (þad eru Guds wtvalder) þeir eru ad ur fyrre hier j Heimenum tilreidder og høggn'/ mz Auxe Motlætesins z Normungaña.

Drottningeñ sem kom til Kongs ins Salomonis/ hun er ein Figwra z Fyrermyndan/ vppa huøria z eina Christna Saal/ sem kiemur j þa Himneſku Jerusalem til Christum/ Hun geingur jñ med mykellre Fylgd og Foruneite Heilagra Guds Engla/ berande Gull og Gimsteina/ adſkilianlegra Mañkosta og Mañdygda. Og sm hun er þar jñg eingeñ/ mũ hun furda sig vppa Speke Kongsins Christi/ Item/ vppa ad ſkiliãleg Embætte Þienarañá/ þad er Heilagra Engla og Utvaldra Manna/ Hun mun z eirneñ dædst ad rietta fiolldanum/ þad er ad øllu þui sem þa andlegu Sadning giefur. Hun mun z dædst ad þeim dyrmætu Klædũ/j þessa Kongs

Kongsins Hollu/pad er/ad Dyrd z veg semd Lijkamans/ peirra wtvoldu Christi. Nun mun og lata sier mijked sinn ast til Nwssins Fegurdar/pad er til stærdar peirrar Himnesku Hallarenar. Nun mun og lijka furda sig vppa pau mørgu offur/ sem hun par fær ad sia/ pad er hun mun inz furdu heyra/ vppa pa margfolldu Lofgiord/sm GUDS Tne verdur færd j Himnenum/z mun pui med storre forvndran medkiena/ ad sier hafe ei vered mogulegt ollu pui ad trwa sem hun nu siae z heyre.

Vertu nu hughraust pu riettrw ud Saala/z hugleid og skoda einvirduglega/ huad mijked gott pier er fyrerbwed/ Pangad skylldu Hugskots Andans kena/s hann a sijdarmeir ad koma/Pad er tilbærelegt pott vier kieppumst pangad/j tijmanum/s vier skulum sijdan vera j eilijfdene.

Nuor ecke hefur Hiartans Girnd til ad ganga jnn pessa Dyrd sijns Her

ra hañ kienur þar ecke/ Vilier þu þa
vænta þier ad meiga seirna meir koma
þ Auglit DROTtins/ so stunda þu
epter Heilagleikanū/ þuiad hañ er sial
fur heilagur. Vilier þu meiga vænta
þier Samfielagskapar þeirra heilgu
Eingla/ so stadu vel til ad þu med þijn
um Syndū reker ei fra þier þeirra Þi
onustu. Sie so þu vænter þier þess eilij
þa/ Huar fyrer girnest þu þa so frekt þ
stundlega? Sie so þu leiter epter þui
okomna Heimulenu/ Þui girnest þu þa
ad hafa hier fastan samastad? Sie so
þu hafer Hiartans Girnd ad koma til
Christum/ þui skalltu þa ottast Dauð
añ? Þad være hūs ad ottast Daudā/ ē
ecke ackfade vppa ad kōa til Christū.
Sie so þu vilier ganga jñi þa Him
nesku Jerusalem/ Huar fyr' kuolar þu
þig j so morgum z myklum Syndum?
Þar þo so stend' skrifad/ ad eckert saur
ugt skule þar jñganga? Vilier þu ney
ta nockurn tijma af Lijfsins Trie þa
nadu

nadu Christo hier j þessu̅ Heime med trwu̅e/ huort ad er þad rietta Lijffsins Trie/ þui so sendur þar skrifad. Sæl° eru þeir sem þuo sijn Klæde j Lambsins Blode/ so ad þeirra Magt sie a Lijffsins Trienu/ z þeir vm Hlidenn jnngange j Borgena. Vt af þeirre Borgeñe ver da Hundarner wteluckter/ þar þ varast þu alla Ofukt z saurlifnad. Þar eru wteluckter Mañdraparar/ Þar fyrer varastu Heipt z Reide. Þar eru wteluckter Skurgoda dyrkendur/ þar þ varastu Fiesink z Agirne. Þar eru wteluckter aller lygarar z varastu þui alla Syndareñar vondsku(allar Synder kallast Lyge j heilagre Skript)Ef þu ad vera Gestur j Lambsins Brwdkaupe/ So lattu þig langa epter Brwdgu̅ans tilkomu. Anden z Brwdureñ/ seiger/ Kom þu. Hafer þu ecke Þant Andans/þ huorn þu hroopar z bidr ad Drottiñ vilie koma/þa mu̅ Brwdgu̅e alldrei jnnleida þig j þ himneska Brwd

Brwdkauped. Þu ert þa ecke reitteleg Brwdur ef þu girnist ecke Tilkomu Brwdgumans. Sie so þu girnest ad fa Samastad ꝫ þeim nya Heime/ og þeirre nyu Jørd/ Huar fyrer helldur þu þier þa so fast vid þeñañ gamla Heim/ so sem þu villder ecke vid hann skilia? Vilier þu fa ad odlast Skaparañ/ Þui lijmer þu þa þitt Hiarta so fastlega vid skiepnuna? Sie so þu vænter þier Vppbyggingar af Gude a þui þijnu Huse sem ecke er med hønd um giort/og skal vera eilijft a Himnū/ Þui skalltu þa ecke girnast/ad þetta ja rdneska Hreyse/ ꝫ huoriu vier bwñ/mæt te nidur briotast.

Sie so þu vilier Yferklæden ødlast Þui sier þu þa ecke til/ ad vera ecke fundeñ alldeilis nakeñ vnder? Bwe ec ke su heilaga Þreñing ꝫ þijnu Hiarta hier med Nadeñe/þa mun hun ei hell dur þar bwa sijdarmeir ꝫ Dyrdeñe. Fa ar þu ecke ꝫ þessu Lijfe nockurn smeck

eilijfrar

eilyfrar Farsælldar/ þa fær þu hñ alld rei fyllelegañ j okomnu Lyfe.

XLVII

Um þa Farsælld/ þegar Madr fær sijdar meir ad sia og skoda Gud j eilyfu Lyfe.

Hwsse myns Fodurs eru margar Verur/ seiger Endurlausnareñ. O DROTTEiñ/ eg girnest ad sia þañ stad/ þar þu hefur mier eilyfa Vistarveru fyrer bwed/ þuiad eg er hier ecke Heimilis Madur helldur veg farande/ so sem aller myner Forfedur. Myner Vegferdar Dagar eru faer z jller/ Þar fyrer langar mig j þessare Vtlegd epter þui Himneska Fodur lande.

Eg girnest ad sia Nægd Audæfa og Giæda DROTTEJns a Lande lif ande Mañа. Þesser Lyfdagar lyda j

hurtu so sem añar Skugge. miñer Lijf dagar hafa eitt vissañ skamt/og mitt Lijf er so sm ecke pared þ þijnu Auglite Nuad skal eg vona añars eñ vppa þig DROTTin?

O DROTTiñ Jesu/nær mū þ koma ad eg meige þig siña z vera hia þier? Nu skal eg openberast þ þijnu Auglite. So sem Niørteñ langar epter Vatns bruñenū so langar mijna Ond epter þi er miñ Gud.

O þu fognudz yfer fognud/ an hu, ørs ad þar er eingeñ Fognudur/ Nær skal eg til þijn iñganga/ so eg meige sia Gud miñ/ sem þar bygger j þier? fyrer þijnu Auglite/ fæ eg nægd Fagn adar/og gledelegt Lijf til þiñar hægre Nandar æfenlega. Þu giører mig dr uckeñ af nægdar giædum þijns Nwss/ z muntu dryckia mig med Lystingu/so sem med reñande Vatne/ Þuiad hia þier er Lijffins Vppspretta bruñz. O huad æskelegt Lijf/ O huad Blessud

Farsælld

Farsælld/þar su allra helgasta Prens
ing mun uppfylla alla vora Hiartans
Girnd/z Epterlangan/huar su Bless
ada Prēning mun af oss sien verda fyr
er utan Ending / elskud þ utan Leida/
Lofud þ utan Mædu z Preyting. Ad
sia Gud ad sia/þ mun ganga yfer alla
Fognud/ z ad sia Christū z Lisa med
honū/z heyra hās astwdlegar Sam
rædr/ þad mun gāga langt yper alla
Girnd vors Hiarta.

O Jesu astwdlegaste Brwdgūe min
ar Salar/nær villtu jnleida þijna Br
wdr j þin Konūglega Sal? Huad kan
þar ad vanta? Huad kan þar ad þyk
ia afatt? Huad kan þar framar ad osk
ast/þ" s Gud er allt j ollū? Þar verdr
Gud fegurd þ Augū þeirra riettlatu.
Hunangs Sætleike j þeirra smeck/Feg
urdar Songr j peirra Eyrū/Jlmande
Balsam þ þeirra Vitū. Hid mukasta
Blomstur fyrer þeirra Apreisingu.
Gud mun vera allt/og wtdeila so þar

 ap

af huørium þad gooda/ sm̃ hans Hiar
ta girnest. Huor þar girnest Lijfed
Heilbrygdena/ Frideñ Vegsemdena/
Þad skal Gud vera allt j øllum. Þa
Leyndardooma DROTTins/ sem þr
yppustu Christneñar Lærefedur & Doc
tores haþa ei kuñad ad skilia hier j Lij
fe/ þa munu Smabørneñ kuña ad skil
ia þar og vnderstandast/ Þar mun hia
oss vera Christur i sijnum Mañdoome
og med liufustu & elskulegustu Ordum
kienna oss ad skilia/ þa stooru & huldu
Leyndardoma/ sem ahræra vora Sælu
hialp. Huad meinar þu ad Sætleg
mune þa hañs Rødd/ Og huad Dyrd
arlega fogur hans Asiana? Meinar
þu ecke/ vthellt Myskun mune fliota &
driupa af hans Vorū/ & hñ mune ecke
med Dyrd og Vegsemd Koronadr fram
ganga? Nu þad fyrst Gud verdr allt
j øllū/ þa verdur hñ fullkomlegt vijsdoos
Lios j Skilningenum/ Gnægd Fridar
inns j vilianū/ Tilhlackan til oendan
legrar

legrar Eilijfdar j Minenu. Sonuren mun sedia Skilningen med fyllelegre Þeckingu. Heilagur Ande mun sedia Viliann med Satlegre elsku/ en Fader en mun Mined Mansins sedia z gled ia med þuilijkrar Þeinkingar z elsku jñ dællre Endurminningu.

Þu goode Gud munt vera þad Lios j huoriu vier siaum Liosed/ þad er/ vier munum sia þig j þier sialfum/ Ja/ vier munum sia þig j Lioma þijns Blessada Andlitis/ Þegar vier lijtum þig Aug lite til Auglitis/ Ja/ vær munum ecke ad eins sia þig/ helldur munum vier og eirnẽ lifa j hia þier/ og ecke ad eins lifa j hia þier/ helldur og eirnen Lofa þig/ Og ecke ad eins lofa þig/ helldur z eir nen glediast asamt med þier/ Ecke ad eins med þier glediast/ helldur z eirnen verda þijnum Heilogum Einglum Lij ker/ Ja/ ecke ad eins verda Einglunum lijker/ helldur z eirnen ad verda sialfum þier lijker / þu sem ert Gud Blessadur

 ym

om alla eilijfd.

Hier vppa ma sig maklega lꝍta fur da huor em Christeñ Sꝍl og dꝍst ad Myskunseme sijns Endurlausnara og Sꝍluhialpara/ huor ed ecke alleina tok oss sijna Ovine aptr j Sꝍtt vid sig fyrergaf oss Synderna/ gaf oss sitt rie ttlꝍte/ z arbleidde oss til Himnarijkes/ helldur z eirneñ pa giører hañ oss Ei nglunū z sialfum sier samlijka.

O þu sꝍla og blessada Borg/O þu Himneska Jerusalem/ O þu Heilage Heimile þeirrar heilogustu Guddoom sins Þreñingar. Nꝍr mun sa Tijmeñ koma/ad eg meige jñganga j þitt Mu sterek Mustere þeirrar Himnesku Jeru salem er Lambed Guds/Ja pad Lam bed Guds/sem burt tekur Veralldareñ ar Synder/giefur oss sitt Riettlꝍte/og er slꝍtrad þeirra vegna fra Heimsins Vpphafe. Nꝍr mun eg i þessu Must ere meiga tilbidia miñ Gud? Ja/til bidia Gud j Gude?

Nꝍr

Nær mun ſu Sooleñ mier vppreña ?
vppliomar þa Heilogu Borg? Eg er
eñ nu j wtlegd og Fiærlægd fra mijnu
Foðurlande/ eñ ſamt er mier vtlud ſtor
Arfleifd/ þui þeim Riettrwudu er fyrer
Chriſtum giefeñ magt Guds Børnū
ad verda. Eñ ſieum vier Guds born
þa erū vier z hñs Erfingiar/ Ja/ Erf
ingiar Guds eñ Samarfar Chriſti.

Tak þig nu vpp Sæl mijn/ og ber
þig ad næ þijnum Arfe/ DROTTIN
er minn Erfda Partur/ og mijn ſtoor
Laun. Quad er þad ſem ſu Myſkunſa
maſta Millden kuñe framar ad giefa?
Nun gieþur oſſ Sonenn ſinn/ hun gief
ur oſſ ſialþa ſig/ og ef nockud være
enn nu dyrmætara z meira vert a Him
ne og Jørdu/ þa munde hun þad og
eirneñ giefa. Vier lifum j Gude/ Vier
erum Muſtere Guds/ Vier eigum
Gud hier j Anda og Leyndardoome/ og
þar j raun og Medtekningu/ þar mun
vor Von framkuæmaſt/ þar munum

vier ecke alleina vm ſtund vera/ Helldur Heimele og ſtodugañ Bwſtad eiga vm alla Eilijfd/ Amen.

XLVIII

Vm þad allra myſtwdlegaſta Samlag z Vmgeingne ſem vier ſkul um hafa vid Heilaga Eingla i eilijfu Lijfe.

EPTer Vppriſu þeirra framlidnu þa munu huørke Konur nie Kal lar Gipta ſig/ Helldur munu Me nn þa vera ſuo ſem Einglar Guds a Him num. Huør kañ verduglega ad hrooſa þuilijkre Tign og ypparlegleika þeirra wtvolldu? Nær mun þuilijk Dyrd z veg ſemd hafa komed j nockurs Daudlegs Mañs Hiarta ſo hañ kuñe hana ad ſkønia z ſkilia? Þar munu þeir wtvol du ſo ſem endurnyader af Vppriſuñar Dyrd z lioma fa ad ſia þad blijda Aug

lit

lit DROTTIns / af huoriu þeim
stendur øll Heill/ øll Blessun/ og allt
Ynde z Epterlæte. Þa mun vera lan
gt j burt allur Daudans Otte z Kuñde
z øll Spilling z Hnignun Nattturuñ
ar. Eg sa Gud fra Auglite til Aug
litis/ Og mijn Sala vard holpen/ sei
ger sa Heilage Forfader Jacob. Nu
ef þad kuñe so miøg stoora Glede med
sier ad fęra/ ad fa ad sia Gud vm stun
darsaker/ Quad mun þa hitt orka stor
rar Glede og Fagnadar/ ad fa ad sia
hañ vm alla Eilijfd? Ef þad fęrde
med sier Sælareñar Lijf og Hialpræde
ad meiga sia Gud j Mañlegre mynd/
Quad mun þa myklu framar þad fęra
med sier eilijft Lijf z Farsælld/ ad meiga
sia hñ Auglite til Auglitis/ Quad kañ
þa framarmeir ofan a soddañ Farsæl
ld ad aukast? Edur huad skulu þeir
vtvølldu girnast meir eñ þessa Farsæ
lu Fridarstonena? Samt sem ædur
veiter Gud þeim eñ þa þad Epterlæte

 ad

ad þeir meiga fa ad vera j þeirre mest
vdleguſtu z ſatuſtu Vmgeingne Ein
glana / Ja / ei alleinaſta ad vera j þeir
ra Vmgeingne / helldur og ſo ad vera
þeim ſamlijker j Lijkamans Nægd / Lio
ma z Odaudlegleika.

Vier munum jſkrydaſt ſama Buna
de / z þeir / ỹ ad eru þau hujtu Klædeñ
j huorĩu vier munum ſtanda fraḿe ꝑ
Lambſins ſtoole / ſyngiande DROttne
eirn eilijfan Loffſaung. Vier munũ og
ſkijna z lijsa vnder ſømu Dygdaña Kor
onu z Pr / Vier munũ z hafa ſømu O
daudlegleikans Frijheit ſo ſem þeir.

Vid høfum ſied Eingel DROT
TJns / z munum þui deya / ſagde Ma
nua fordum. En langtum odruvys
verdur þui hattad fyrer oſſ þuiad vier
munũ ſia Þuſhund Þuſhunda / og tiju
Þuſhundſinnum hundrad Þuſhunder
Eingla / z munũ lifa eilijflega. Ept
þui vier eigum ad vera ſamlijker Eing
lunum / þa þurfum vier ecke þad ottaſt
ad

ad Syndenn mune framarmeir giøra oss
þm olÿka. Vier munū afklædast Nam
Syndsamlegrar Nattúru z munū so
jklædast aptur Klæde Nialprædesins/ z
numum þar vtan yper jfærder verda j
þañ Sakleysesins og Meinleysesins
Skrwda. Þegar þar er komed/þa ver
dur eingeñ stygdur/Þar reidest z so ein
geñ/Þar er eingeñ Girndar Brune/
Eingeñ metnadur nie ærugyrugheit.
Þar þreytunst vier ecke vnder neirnre
Syndabyrde/og ecke þurfum vier þar
Synder vorar ad syta og græta/z ecke
framar meir ad ottast nein Daudleg
Sælareñar Sær / þuiad Leoned af
Kyne Juda hefur yfer vñed og Sigur
eñ feinged/z vier høfum oz eirneñ all
er j hans Krapte Sigureñ feinged.
Epter þui vier eigum ad vera
Samlÿker Einglunum/þa langar oss
huorke til Matar nie Dryckiar.
Gud sialfur mun vera vor Fæda/af
huørs Eÿsku vier munum fadder og
Ff iiij mettader

mettader verda. Gud mun verda vor Fxðsla/sem alleina endurnærer z ecke tæler. Pa ætvøldu mun huørke hung ra nie þysta/ Þa mun huørke Sool nie Hite breña/puiad þeirra Myskun ar Herra styrer þeim/ og hefur Hønd yfer þeim/og hañ mun giefa þeim ad drecka af Vatnsbruñenu. Þ^u mūu vt af þeirra Lijfe framfliota Bruñar þss lifanda Vatnsins/ Þar verdur tilreidt eitt feitt Giestabod/ af klaru Vijne/ Af Feite/ Af Merg / Af Dreggia lausu vijne. Ad þessare Veitsluñe mu num vier sitia/ Gladværer verda/og af Hiartans Glede hatt Lof syngia.

Allt þetta/ O Herra Jesu/mū fram koma/z fullkomnast j Anda og Sañ leika/puiad þau Ord sem þu hefur til vor talad/eru Ande og Lijf/og med þm Ordum'ā hier j þessu Lijfi eru tijdkud/ þa vt'malar þu oss z fyrer Sioner sete glede z fognud þess eilijfa Lijfsins/þui epter þui vier eigum ad vera Einglum

um

um samlijker/ þa mun z Daudans otte verda fra oss numen. Daudeñ er þa vppsuelgdur i sigur/ Daudanum er þa nidur hrunded ad eilijfu/ og Gud þurk ar þa oll Taar af Augum sijns Folks/ þar fyrer mun þa vera Glede an Nry gdar/ Heilsa an Harmtuæla/ Lijf an Mædu/ Lios an Myrkra. Elskan mū alldrei folna/ Gledeñ mun alldrei mijñ ka/ Þar skal alldrei Andvorpun heyr ast z alldrei til nockurs Meins fiñast/ og ecke neitt hryggelegt siast/ helldur allt gledelegt z Vnunarsamlegt. Þar verdur hid stæsta og besta Andvaralen se/ og Andvaralaus Roosemd/ Roosam leg Vnū/ Vnūarsōm Farsælld/ Farsæl Eilijfd/ Eilijf Blessun/ Blessud Prest ing/ Preñingareñar Eining/ Eining areñar Guddoomur/ z Guddomsins far sælleg Sion ad eilijfu.

Tak þig nu vpp Saal mijn/ z athuga enn nu jñvirdelegar/ þa Æru og Veg semd/ sem ockur er veitt af Christo.

Vid skulum vera j Samfielagskap Ei
nglaña/og Nofud Einglaña/Throna
ña/z Herrastiettaña/Nofdingiaña/z
Magtarvalldaña/Ja ecke ad eins eig
um vid ad vera j þeirra Samfielag
skap z Vmgeingne/ helldur eigum vid
ad verda þeim samlijk.

Þar skulum vid sia ad sia z þeckia
ockar Vardhallds Eingel/ sem ockur
hafde adur fyrre j þessu Lijfe vered af
Gude tilskyckadur til Verndar z Pion
ustu. Eñ ecke munum vid vpp fra þui
þurfa leingur vid hans Pionustu/ hell
dur munum vid þa vna ockur vid hans
Sambwd og Nærveru. Vid þurfum
þa ei leingur ad girnast hans Vernd
helldur skulum vid þa gledia ockur af
hans Samvistum/ og skoda klarleika
hans liomande Fegurdar med ockar for
klarudum Augum.

Epter þui vier eigum ad verda Ei
nglunum lijker/þa munu vorer Lijkam
er/sem hier eru Gottþætter/ vanmætt
uger

uger og Daudleger/ vmbreytast z vat
da andleger/ krøptuger og Odaudleger
Jaa/ vissellega munu þeir verda lioman
de/ þui þeir munu verda nælæger. Gude
huor ed byr og bygger j þui Lioſe ſem
eingeñ kañ til ad komaſt/ z er lioſenu j
klæddur. Oforgeingeleger munu vor.
Lijkamer verda/ Þuiad þeir munu vera
Einglunum/ Jaa/ z lijka forklærudum
Lijkama Christi samlijker.

Þeim verdur nidurſaad forgeingeleg
um/ eñ þr vpprijſa aptur oforgeingeleg
er/ Þeim verdur ſaad j Vanſemd/ Eñ
muu vpp aptur rijſa j Vegſemd. Þeim
verdur nidur ſaad j Veikleika/ eñ rijſa
vpp aptur j Krapte/ Þar verdur nidur
ſaad kiotlegum Lijkama/ enn rijs vpp
aptur eiñ andlegur Lijkame/ Huor ed
mun lioma/ ſo ſem Geiſlar Himenſins
ad eilijfu.

Kom Herra Jeſu/ z duel ecke/ Kom
Herra Jeſu/ z lat oſſ faa ad naa þuilijk
re Dyrd z Vegſemd/ Amen.

XLIX

Um þær Feikna Kualer

sem þeir fordæmdu verda ad
lijda j Helvijte.

HUGleid Christin̄ Sala/ Huad
hardar ꝫ þungar ad sieu þær Hel
vijsku Kualer ꝫ Pijsler/ ꝫ so mun
tu hæglegast hept gieta girnd og Vil
ia þijnum/ til ad Syndga a mote Sam
vitskun̄e.

J Helvijte er oskyranleg mergd ꝫ
nægd af øllu illu/ En̄ þar þuert a mo
te skortur ꝫ Ohægd a ollu godu/ huad
kan̄ þa ad vanta af øllu vondu/ sem
straffader eru fyrer þa mestu og stæstu
Vondsku/ þad er Syndena? Huad gott
kun̄a þeir ad hafa sem eru fraskilder ꝫ
ẏtelucker/ fra þui ædsta gooda/ þad er
fra Gude? Ja/ J Helvijte mun stan
da obærelegur Hite af Elldenum/ ꝫ nij
stande Grimd af Kuldan̄/ þar verda

sijfelld

ſiſfelld Myrkur/ Þar verdur Suæla z ſiſfelldur Narmur/ þar verda fyrer ſion uin ognarlegar Mynder Dioflanna/ Þar verdz Nroop z veinun ad eilijfu/ Þar verdur þurkur z þoſte/ Þar verdz ein andſtyggeleg Breñeſteins Lykt/ Þar verdur nagande ormur Samviſſk unnar / Þar verdur Otte/ Þar verda Harmkuæle/ þar verdur Skom z Suiꝼ virding/vegna allra giordra Synda/ſ̃ þa eru ollu͂ ordnar augliosar/ Þar ver dz Ofund/ Þar verdur Hatur/ Þar ver dur Fakiæte/ Þar verdur ſkortur a Aſynd z ſkodun Guds Blijda Andlitis/ Jæ/ Þar verdur eingenn good Von epter.

Gud mun med ſijnum Krapte fra ſkilia Elldſins Birtu og Lioma/ fra hans Hita og Bruna. Brune Elld ſins ſkal þiena til Kuala þeirra ſoꝼu du/ Eñ hans Fegurdar Liome til Fag nadar þeirra wtvoldu. Su litla Birta eda Skyma/ ſem þar verdur hia þeim

Ff vij   vor

Torfepudu/hun mũ ecke verda þm til neirnrar Unnunar/ſo þeir kuñe vid hana ad ſia þad þeir meige glediaſt af/ helldur ſkal hun vera þeim til Sturllar/þui þeir munu j giegnum hana ſiæ þad eina ſem þeir meiga hryggiaſt af. Þeir fordæmdu ſklu huorke faa ad lyta Sool nie Tungl/nie Stiornur/ei hell dur Chriſtum ſialfañ/nie hñs Utvalda/helldur munu þeir verda med ſijfelldum Tarum z. Trega ad horfa vppa þær herfelegu Mynder Dioflaña og aumra Maña. Med Eyrunum munu þeir verda ad heyra vppa Vein z Vælapadra/z vppa Grenian z Gudlaſtan Dieflaña j Kualaña Bæle. Þeirra Muñur og Mage mun kueliaſt j Hungre og Poſta/ og ecke af neinum lyſtelegum Smeck Matar nie Dryckiar endurnæraſt. Fyrer þeirra Vitum ſkal vera obærelegur Breñeſteins Odaun/ z þeir ſkulu bæde hid jñra z ytra/ſiña til þeſſ ſteikiande Loga/ ſem ſig læſer

allſ

allt sñi insta Werg Beinaña. Lykam
er þeirra forfyndu munu vera vasieleg*
dockuer/þunger a sier z seiner/ þeirra
miñe nu kueliast af vmþeinckingu Sy
ndaña/z þo munu þeir tøpudu ecke so
angrast þar af ad þeir hafa syndgad/
so sem þar af/ad þeir verda nu ad mi
ssa allar Wellystingar.

Eiñ Neiste af þeim Helvijska Ellde
mun giora meire Kuol z Pijnu þm tøp
udu Syndurum/ helldur eñ ein Jodsiuk
Kuiña kuñe ad hafa þott hu̅ lœge j ne
yd sijns Barnburdar/vpp j heil þusþu
nd ar. Þeir munu œpa wt af olijdan
legu̅ Kuolu̅/Eñ gnijsta Toñu̅ wt af
Heiptarhuga/ z Ofund vid Gud z wt
valda. Sierhuor ein Synd z Lostr mu̅
hafa sitt eiged straff og sierlega Kuol.
Eins z þ ad Mañ kañ ept* onguo þui
ad langa j eilijfu Lijfe sem hann fæe
ecke/ So fær Madur þad eckert j Hel
vijte sem hann epterlangar og girnest.
Þeir fordœmdu munu onguar Hugar

 hagd

hægd þar af hafa/ þott þeir hafe j
þessu Lijfe leiged j adskilianlegum Vel
lystingum/ helldur mun miñing z vm
þeinking fra fyrre Vellystingaña þa
Þijna/ og særa þeirra Hiarta meir og
framar/ og þeir fordæmdu munu øng
ua hugarhægd þar af hafa þott þeir
hafe haft sijfellt Sælgiæte Øls og
Matar hier j Heime/ þui þeir munu
þar ei fa eirn Vatnsdropa ad suala a
sijnū oseiganlegū Þosta.

Øngua huggun nie hugarhægd
mun þeim þad helldur giora/ þott þr
hafe hier j Heime geinged j dijrmætū
Klædum/ þui þeir eru þar ecke j klædder
vtan Skom og Fyrerlitningu. Aung
ua Huggun nie hugarhægd munu þeir
þar af hafa/ þott þeir hafe j þessu
Lijfe haft stoor Volld og Metord/
Þui j Helvijte mun eingen Virding nie
vegsemd vera/ helldur sijfelld hrygd z
Andvarpan. Ønguan froa nie hugar
hægd munu þeir z helldr þar af fiña
þott

þott þeir j þessu Lijfe hafe aadur ford
um samansafnad myklum aud og Rijk
ed2æme/ Þuiad j Helvijte munu aller ja
fn obirger og snauder vera/ Þeir For
dæmdu munu ecke faa ad sia Guds blij
da og blessada Auglit. Eñ þad ad fa
ecke ad sia Guds blijda Auglit/ þ mun
þyngra aliggia/ eñ allar adrar Helvijt
skar Kualer. Være so/ ad þeir i Helvij
te mættu ad eins faa ad sia Guds blijda
Auglit/ þa mūdu þeir, huorke siña til
Kuala nie Meina/ ed2 nockra Narma.

Þeir fordæmdu munu siña til þeir
ra Kuala/ sem koma fra Guds Augli
te/ eñ faa þo alldrei ad sia hans blessa
da Auglit/ Guds Reide mun so sem ast
ar sterkur S'ormur/ jafnañ vppblasa
og vppæsa Elld eilijfra Kuala. Þeir
Fordæmdu munu ei alleina missa Guds
blijda z farsællega asynd/ helld2 z eirneñ
munu þeir hørmulega kueliast/ af grim
legre asynd Dioflaña. Þeir eiñ somu
Dioplar/ munu leggia vppa þa Reþ-

Gg siuga

ſtugarnar ſem þeim høfdu ſtyrt z ſkioz nad hier j Heime til Illſkuverkaña/ſie ſo ad Madut verde ſtadlaus/z nalegt ofbiode þa hañ ſier vm ſtundarſaker ei na Vofu/ Quad meinar þu þa þeim au mu fortopudu Mońum meige ofbioda þar þeir verda vm alla Eilijfd ad ſia vppa langtum ſkielfelegre mynder Dioflana/ So verda þeir fordæmdu ecke alleinaſta ad vmgangaſt med Dioflunum ad eilijfu/ helldur verda þeir j þeſſare vmgeingne/af þeim ohreinu Aundum og ſo Plægader og Pintader. Jaa/ ſie ſo ad dioſulleñ plæge ſo hardlega þa enu heilogu og Guds wtvøldu heir j j þeſſu Lijfe/ þegar hønum er þo þar til ſkamtad og aſett lijted Leyfe af Gude/ Quad meigum vid þa meina/ad hañ mune pijna þa fordæmdu/ſem alldeiles eru vnder hans Valld ſellder/ſo hann giøre vid þa epter ſijnum eigeñ viliaz Þei fordæmdu Pijnaſt ecke einunges af Dioflunum hid ytra/ helldur z eirn

enn

eñ af Samviskuñar Orme hid jnrå.
Huør em og ein Synd/ sem þeir haþa drygt a allre siñe Æfe/ hū mū vera þm fyrer sionum oaþlætanlega/ z mun su Asynd z Ihugun Syndaña/ þa verda þess særara kueliande Samviskuna/ z þa er sijdur von a kuittan z Syndaña fyrergiefningu. Strax sem þær forsiea lu Jomfrurnar(þad er þr riettrwudu) eru jñgeingnar med Brwdgumanum siñum Christo / þa er strax apturluckt Dyrkum/ Ja/vissilega verdur apturluckt Dyrum Nædareñar/ Dyrum Fyrer gieþningareñar/ Dyrum Huggunareñar/ Dyrum Vonareñar/ z Dyrum Idranareñar/ Þeir forsopudu munu hroopa z seigia/ til Fiallanna og Biargana/ Falled nidur yþer oss og hylied oss fyrer Reide Lambsins. Eñ þad Hrop mun þa ecke stoda/ þuiad Himen z Jord munu flyia fyrer hans Reide/ So z þar stendur skrifad. Allar Æynar eru burtu flwnar / Og Fiolleñ funduft ek

framar meir/ Nuad sem hellst ad eyke Fognud og Glede þeirra wtvoldu þad hid sama eykur Kualer z Harma þeir ra fordæmdu. Þar munu ad sonnu sum ar Kualer vera stærre enn sumar/ enn sim adur mun þm sem minne Kualer hafa ad bera/ vera obærelegt/ og ei sinna til neinnra meire Nægenda/ edr vægdar þ" þ enn hiner s meir plagast mūu þa þo ofunda þar þ ad þeir ecke jafnt mz sier hardlega Pijnast. Ecke mun þad þm fordæmdu nein huggun nie harmabot þott nockur af þeirra vinū edr Naaung um/ sieu j īnkomner j þa Himnesku Sæ lu/ so s z eirnenn þeir wtvoldu fa øng ua Sorg þar af þott þeir vite suma af sijnum komna j eilijfar Kualer. Pijna Þra fortopudu mū so sart z þūgt a þm liggia/ ad þr mūu ei gieta vm neitt ann ad þeinkt nie hugsad helldr enn vm sijna nærverande z astrijdande Eymd z Plaa gu. Þeir Fortopudu munu hafa allar Guds skapadar Skiepnur. Þeir mūu

hafa

hafa huor afian ſkbyrdes/ Þeir munu
hafa Guds N. Eingla/ Ja/ Guds vt
valda Mez/z lyka vel Gud ſialfann/
vegna þeirrar riettferdugu Nefndar/ ē
þeir hafa j ratad. Nier j heimē aſtryd
er huorn eirn fører ſig einhuort ein ſier
leg Plaga edr motlæte/ ſo ad eiñ lydur
Fatækt/ Añar Sotter z Krankleika/
Niñ þridie er vnderorpeñ þungū Þræl
dome/ Fiorde liggr vnd' Rog z Laſtmæl
um/ Eñ þar mun oll þuilyk Olucka/
huriū einū z einū fordæmdū j ſeñ z vnd
er eins tilfalla. Þar mun huorke Lidur
nie Timar og eckert ſkilningar vit a Ly
kama þeirra fortøpudu/ ē ecke Þyneſt
z Plægeſt. J þeſſu Lyfe myker þ all
ar Plægur og Motlætingar/ ad Mad
ur vænter ſier z vonar einhuorrar Bot
ar a ſynu Bole/ Eñ þar er ongrar
Botar nie Vægdar von vm alla eilyfd.
Þær Helvytiſku Rualer eru ecke allein
aſta oendanlegar/ helldur verdur z alld
rei ſtoꝛ nie Vppgiof a þeim vm eitt

Augnablik j þeirre allre eilijfð. Quar þ̄ þott aller Meñ sem af Adam hafa fæðst/ ꝼ ñ til þessa Dags/ ꝫ hier epter mu nu fædast iñ til Domsdags/ skiptu aller med sier einre pijnu/ þuilijkre ꝫ ein forto nud Saal lijdr j Heluijte alleina þ̄ eina Synd/ þa munde þo so mijkel Kuøl ko ma a huørs þeirra hluta/ af þeirre eir nre Heluijskre Plagu/ ad þær mundu langt ganga yfer allar þær Þyntingar ꝫ aller Mordingiar/ Rææns Meñ ꝫ O dæda Meñ hafa lided vnder Bødlaña Hende/ allt fra Veralldareñ* upphafe ꝫ til þessa Dags.

O DROTtiñ Gud/ gief þu oss ad vier mættum so þeinkia vm Heluijte að vær þangad alldrei komum/ Am̄.

L.

Vm þad/ huørneñ eilijfflega munu vara þær Heluijsku Kual er og alldrei þrotna.

Ef

EF þu Christen Sala Ilugar vm oendanlega Eilijfd Helvijtskra Kuala/Þa lærer þu þar af þess betur ad þeckia huad obærelega þungt mune vera vnder þm ad liggia. J Helvijte er gegselegt Bal/sem er breñande vm alla eilijfd. Lijf þeirra fortyndu er ecke añad eñ oendanlegur Daude/þeirra Daude er ecke añad eñ oendanlegt Lijf j eilijfũ kuølum. J Helvijte þreytast þeir alldrei sem kuelia / og þo kuña hiner alldrei þyllelega ræfar ad slokna/sem vnder kuølunũ liggia. Elldureñ steiker alltijd og Breñer þa fordæmdu/eñ þo alldrei til fulls/Þar eykur Kuøl a kuøl ofañ/ & verdur þo huørke þrot nie Ender a ad eilijfu. Huad kañ ad giefa stærre Aukvænting eñ þad/ ef nockur veit sig eiga nockrar þær Þijsler fyrer Hondum/ sem alldrei taka enda vm allar Allder.

Huad kañ þyngra vera eñ þad þegar þad kiemur framm vid eirn sem hañ vill de sijdst/eñ hitt alldrei/sem hañ oskade hellst? Nu er þui so vared og hættad fyrer þeim fordæmdu/ ad þeir fa alldrei vm

alla Eilijþd þad þeir girnoſt/og verda þo
þad ad lijda oendanlega ſem þeir villdu
ſ:ſt. Under eins og Reide Guds vid þa
Fordœmdu rieñar/under eins mun ꝫ ſo þ
Helvijtſka Straff linaſt. Nu rienar hun
alldrei vm allder Allda/ þár fyrer er ecke
nein von ad þad ſtraff og þar Kualer no
ckurn tijma þuerre. Under eins og þeir
Fordœmdu giøra rietta Jdran fyrer ſijnar
giørdar Synder/ Under eins þa munu
þeir fa Upplauſn a ſijnum Jllgiørdum/
Nu er þar vote og endade allur tijme Jd=
runareñar/þar fyrer er þa eingen von Fy
rergiefningareñar epter. Under eins ꝫ þ
Diofluunum leideſt ad Pijna Sœlernar/vn
der eins munu fordœmder fa Frijun fyrer
Pijnunum. Nu lœtur Grimd Dioflaña all
drei af/þar fyrer ſlotar og alldrei Kuolũ
þeirra Fordœmdu. Under eins og Guds
Riettlœte ombreyteſt/þa munu Umſkipte
verda a Pijnu þeirra Fordœmdu. Nu er
Guds Riettlœte oombreytanlegt/þar fyrer
verda og eingeñ Umſkipte a Kualum þeir
ra Fordœmdu. Þad er ſa riettvijſe worſkur
dur

bur þess stranga og riettlæta Doomara/ ad
þeir sem hier j þessu Lijse villdu alldrei ve
ra ann Synda/ þeir skulu i eilijfu Lijfe all
drei vera an Kuala. Pad er Riettvijst og
tilheyrelegt ad alldrei line hefndene ä þm
Fordæmdu/ þar þeir villdu alldrei lina ad
Syndga/ Þegar þeir gætu þar vid spor
nad. Þeir Fordæmdu Syndgudu so leinge
sem þeirra eilijfd yferstod (þad er so leinge
sm̄ þeir lijfou) þar fyrer er riettvijst þo þr
kueliest j Guds Eilijfd/ þad er fyrer utan
enda. Þeir gætu þui ecke Syndgad lein
gur/ ad þeir lifdu ecke leingur/ hefdu þeir
mætt lifa hier æfenlega/ þa hefdu þeir e
eirnen̄ haft Vilia til ad Syndga æfenle
ga. Ellds kueika þess Helvijtska kualan̄a
Bæls er eilijf sem er Syndan̄a Saur/
þar fyrer er og Kuolen̄ j þui Bælenu ei
lijf/ Liotleike Synda þeirra Fordæmdu/ er
Gude ætijd fyrer Augum. Huorren̄ kann
þar fyrer ad burt takast sin̄ fyrer heyrnd/ sem
Gud hefur eitt sin̄ til skickad þuilijkum
andstyggdar Illskuverkum? Þar til og so
þa er Synden̄ ein endalaus Vondska/
Gg v þui

þui hun er giord og framenn a moote þe
irre oendanlegre Giæsku (það er a mote
Gude) Nuar fyrer og eirnenn Christus va
rd ad giallda fyrer Syndena/ oendanleg
ann og omælanlegann Bitaling. Þar fyr
er ei verdugt/þo þeir sem j sijnum Synd
um deyia/hreppe oendanlegt Straff ꝛ Pij
nu. Þeir fopudu vitsloktu j sier og sinne
Sælu hier j Heime Eilijfa Guds Mysk
un/ þar þeir villdu ecke snuast/þar fyrer
er það epter Guds riettferdugum Doome
tilhenrelegt/ ad þeir falle j eilijfa Guds
Riettlætes Hefnd j odrum Heime. Gud
Skapade Mañenn j Upphafe/epter siñe
eigenn Mynd/so hann kynne ad lifa med
sier ad Eilijfu. Sijdann þegar Madurenn
var fallenn fra sijnum Skapara j Synd
og Vondsku / þa gaf Gud Mannen
um aptur ad nyu sijna eigeñ Mynd fyrer
Christi sijns Sonar Forþienustu/Þar ofs
ana þa hefur Gud giefed oss þau Med
ol/fyrer huor ad vier-theigum næ eilijfre
Sæluhialp/sem ad er sitt Ord/og þau hei
lógu Sacramenta / med heilogum Anda
og

og heþur oſſ ſo hram̄ boded eilijþa Sælu þar hyrer er þad riett ad þeir ſem ecke vill ia medtaka þa eilijþu Sælu/þeir medtake eilijþa Plagu. Illur vilie ſkilſt alldrei vid þa Fordæmdu / þui ſkilſt alldrei vid þa Straffed hyrer þan̄ illſku vilian̄/þeir hor dæmdu vtvolldu ſier ſtundlega Vellyſting og ſkam̄uin̄ Heimſins Audæfe/en̄ horſmadu þau ohriotanlegu Audæfen̄/ſem ad er Gud ſialþur og hans Myſkun. Þeir kieptuſt meir epter Rijkedæme þeſſa ſtutta og hallvallta Lijfs / En̄ epter Rijkdome þeſſ eilijþa og ohriotanlega Lijþſins/ þar hyrer er riettvijſt ad þeir hæe ad reyna eilijþt Neyndar ſtraff og kualer.

O þu oendanlega Eilijþd/ O þu Omælelega/og allra Tijma Leingd yfergangande eilijþd.

O þu Oranſakanlega Eilijþd/ huoria eingenn Mannlegur Skilningur kær nooglega yþerveiged/ huad myklum þunga Synfur þu opan a Kualer þeirra Fordæmdu. Þegar Oteliannlega mörg þus þund ára/ eru yferſtadeen̄ j Kualunum

Gg vj þa

þa verdur so til ad þeinkia fyrer þeim þor
dœmdu/sem byriadust þær þa ed fyrsta þui
þa er eins oendanlegur tijme epter so sem
þañ var þra þyrsta Vpphaþe tualaña/Vi
er siaum og Vitum huad stoor Kuøl þad
er /ad liggia karlægur j Sæng siñe vppj
30 ar/huad meinar þu þa mune vera my
klu stærre Pijsl ad breña og brælast/j þui
Helvijska Breñesteins Dijkenu/ vppj Þus
hundsiñum Þushund ar.

O Eilijþd/Eilijþd/Þu ein ert su sem
þram wr øllum mæka eykur Kualer þeir
ra þordæmdu. Þungt er ad lijþa þær Hel
vijsku Kualer/venga þss ad þær eru bitrar
og hardar/eñ þyngra þar þyrer/ ad þær
eru so marghaattadar/ eñ þo allra þyngst
þess vegna ad þær eru so oendanlegar/ ad
þær liña ecke vm alla eilijþd. J Helvijtsku
kuølum mun Daudeñ vera odaudlegur/þt
þañ mun þar avallt rijkia/þar mun vera
oendanleg Ending/ þuiad j þia Endingu
ñe mun ætijd ny Vpþhyrian vid taka/Þe
enu þordæmdu munu girnast Liosed/og
ed þo ecke odlast/ Þeir munu leita epter
Daud

Daudanum/ꝫ Daudeñ mun flyia fra Þim. Epter hũdrad, ĩnum þusunder þusunda ara lideñ/mun ad nyu aptur uppbyriast/ þær fyrre Kualernar/eins lyka og þær ta ke þa hid þyrsta til/og mun eñ þa eilijfd/ og oendanlegur Tijme vera þyrer Hende epter. Þeir enu fordæmdu munu meir og framar krieliast hid jñra/af tilhuxun opriot anlegleika Kualaña/eñ hid ytra af tilfiñin gu Þijslaña. Huad kañ ad vera hörmuleg ra eñ Þad/ad deyia/so ad Madur j þeim Dauda alltijd hiare/Og lifa so/ad Madz j þui Lijfe alltijd deye?

O þu banvæ na Lijf/ O þu lifande Daude/ siertu riettelegt Lijf/ Huar fyrer deyder þu þa/ꝫ siertu riettelegr daude/Hu ar fyrer giörer þu þa ecke eina Endingꝰ Lijfsins um sijder? Vier kuñum ecke fylle lega ad skyria nie þeckia/huad Eilijfdeñ sie/huiad þad fyrst hun kañ ecke med nock re Tijmaña leingd mællt vera m.teñ ad verda þa er og ecke heldur von hun kuñe af nockurs Mans Hugskote verda skileñ nie undersjadeñ/ Eñ vilier þu nockud da

 ma

nia vm langiædlegleika Eilijfdarenar/þa
hugsadu vm þan̄ Tijma/sem vered hefur
ꝼ þ/adur Heimuren̄ var Skapadur. Gie
ter þu nu þa vppgrenslad/ med þyunum
þonkum/ nær Gud hafe fyrst teked til ad
Lijpa og Rijkia j sinne Almættes Dyrd/
þa kantu og so ad Vppgrensla og finna
nær ed Kualer þeirra fordæmdu skule endast.
Lattu so sem þar være eitt myked ꝛ ofur
hætt Fiall/sin stærra være en̄ bæde himen
og Jord/ og þar kiæme eitt lijtell Titlin
gur ad huorra Pushund ara freste/og bæ
re j burtu j sijnu Nefe eitt lijted Sand
korn af þui Fialle j huort sin̄/ þa være
nockur von til vm sijder epter morgum
sinnum pushund þushund ara/ mætte
þad Fiall Eydast og þrotna. Enn ad sa
Helvijske Kualan̄a Elldur nockurn Tijma
þrotne edur eydest/þar er alldeiles eingen̄
von til. So sem þad/ad verdkaup þeirra
vætvoldu þrotnar alldrei j Eeluñe/ So
þrotnar og ecke Straff þeirra Fordæmdu
j Kualenne/ Þui so sem þad/ ad Myfk
unseme Guds vid þa vætvoldu/tekur ei...
uan̄

nan Enda/ So tekur og Kiekkiste han
vid pa illu og Ozudlegu onguann En.
Lattu sem so morg være Rualanna
Kyn hia þeim Fordæmdu/ so sem ad eru
Dropar j Hafenu / og eirn lijtell Fugl
kiæme innann Þusund ara eitt sinn/og
tæke ad eins eirn Dropa af þui stoora
vijda Hafe j burtu med sier pa være þo
no.kur Von til/ ad skie mætte vm sijd
er ad vppeyddest su stoora og mykla gnogt
Hafsins. En þ ad endast kuñe Rualer for
tæ.dra/ þar er alldeiles eingenn Von til.
Sala mijn/ Sala mijn/ Lat
þig ætijd vera fyrer Sionum þær eilijfu
Rualer og Pijsler þeirra Fordæmdu/
þuiad sijþelld Vmþeinking þess Hel
vijska Rualanna Bals/ varnar Manne
ad koma j þad Rualanna Bal. Lat
þier Sala mijn vera Vmhugad/ ad
giora Jdran medann Nadarennar og
Fyrergiefningar Tijme er fyrer Hondum.
Ellds Matur þess Helvijska Elldsins
... annad enn Synderner/ þar fyrer
fleirum Syndum sem þu Safnar/

þſ meire Elds Kueikiu ſaþnar þu fie j
þeim eiliþu Kuolum.

O DROTTINN JESV/ þu
ſem ßullu betalader a Kroſſenum fyrer vo
ar Synder/ Lat oſſ ecke rata j þær
eiliþu Kualañ Synder/
AMEN.

Ender Bokareñar.

